

Sprawozdanie Zarządu z działalności Grupy Kapitałowej Grupa Azoty

za I półrocze 2026 roku

Spis treści

Spis treści.....	2
1. Podstawowe informacje na temat Grupy Azoty	3
1.1. Organizacja oraz struktura	3
1.2. Obszary działalności.....	7
1.3. Charakterystyka podstawowych produktów.....	8
2. Sytuacja finansowa i majątkowa	13
2.1. Ocena czynników i nietypowych zdarzeń mających znaczący wpływ na działalność oraz wyniki finansowe Grupy Azoty	13
2.2. Otoczenie rynkowe	14
2.3. Podstawowe wielkości ekonomiczno-finansowe	35
2.3.1. Skonsolidowane wyniki finansowe.....	35
2.3.2. Wyniki finansowe segmentów.....	35
2.3.3. Aktywa i pasywa	38
2.3.4. Wskaźniki finansowe	39
2.4. Płynność finansowa	40
2.5. Zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek	45
2.6. Rodzaj oraz kwoty nietypowych pozycji wpływających na aktywa, pasywa, kapitał, wynik finansowy netto lub przepływy środków pieniężnych	45
2.7. Realizacja głównych inwestycji.....	45
2.8. Czynniki mające wpływ na osiągnięte wyniki w perspektywie co najmniej kolejnego okresu sprawozdawczego	48
3. Ryzyka i zagrożenia.....	59
4. Pozostałe informacje	62
4.1. Inne istotne zdarzenia	62
4.2. Umowy znaczące.....	69
4.3. Udzielone poręczenia kredytów lub pożyczek, udzielone gwarancje	70
4.4. Akcjonariat	70
4.5. Stan posiadania akcji Jednostki Dominującej przez osoby zarządzające i nadzorujące.....	71
4.6. Skład organów zarządzających i nadzorujących.....	72
5. Informacje uzupełniające	83

1. Podstawowe informacje na temat Grupy Azoty

1.1. Organizacja oraz struktura

Grupa Kapitałowa

Grupa Azoty to jedna z kluczowych grup branży chemicznej w Europie Centralnej, działająca w sektorze nawozów mineralnych, tworzyw inżynieryjnych, a także produktów OXO i innych chemikaliów.

Grupa Azoty zgromadziła komplementarne spółki o różnych tradycjach i specjalizacjach, aby wykorzystać ich potencjał do realizacji wspólnej strategii. W ten sposób powstał największy w Polsce i jeden z liczących się w Europie koncern chemiczny. Dzięki przemysłanej strukturze Grupa może proponować swoim klientom zdywersyfikowany portfel produktów - od nawozów azotowych i wieloskładnikowych, tworzyw inżynieryjnych przez produkty OXO po melaminę.

Na dzień 30 czerwca 2026 roku Grupę Kapitałową tworzyły: Jednostka Dominująca oraz spółki bezpośrednio zależne:

- COMPO EXPERT Holding GmbH - 100% posiadanych udziałów,
- Grupa Azoty ATT Polymers GmbH - 100% posiadanych udziałów,
- Grupa Azoty „Compounding” Sp. z o.o. - 100% posiadanych udziałów,
- Grupa Azoty Nitrotar Sp. z o.o. - 100% posiadanych udziałów,
- Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” S.A. - 99,60% posiadanych akcji,
- Grupa Azoty Zakłady Azotowe „Puławy” S.A. - 95,98% posiadanych akcji,
- Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. - 93,48% posiadanych akcji,
- Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. - 62,86% posiadanych akcji,
- Grupa Azoty Polskie Konsorcjum Chemiczne Sp. z o.o. - 63,27% posiadanych udziałów, 36,73% udziałów posiada Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A.,
- Grupa Azoty Koltar Sp. z o.o. - 60% posiadanych udziałów, 20% udziałów posiada Grupa Azoty Zakłady Azotowe „Puławy” S.A., a 20% udziałów posiada Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A.,

oraz jednostka współzależna:

- Grupa Azoty Polyolefins S.A. - 30,52% posiadanych akcji, 34,41% akcji posiada Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A.

Czas trwania Jednostki Dominującej oraz jednostek wchodzących w skład Grupy Azoty jest nieoznaczony.

Spółki bezpośrednio zależne Jednostki Dominującej

Grupa Azoty Zakłady Azotowe „Puławy” Spółka Akcyjna

Siedziba spółki mieści się w Puławach.

Spółka Grupa Azoty Zakłady Azotowe „Puławy” Spółka Akcyjna („Grupa Azoty PUŁAWY”) specjalizuje się w produkcji nawozów azotowych, a także jest jednym z największych na świecie producentów melaminy.

Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” Spółka Akcyjna

Siedziba spółki mieści się w Policach.

Spółka Grupa Azoty Zakłady Chemiczne „Police” Spółka Akcyjna („Grupa Azoty POLICE”) jest znaczącym producentem nawozów wieloskładnikowych, azotowych oraz bieli tytanowej.

Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn Spółka Akcyjna

Siedziba spółki mieści się w Kędzierzynie-Koźlu.

Spółka Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn Spółka Akcyjna („Grupa Azoty KĘDZIERZYN”) swoją działalność opiera na dwóch głównych filarach: nawozach azotowych oraz produktach OXO (alkoholach OXO i plastifikatorach).

COMPO EXPERT Holding GmbH

Siedziba spółki mieści się w Münster (Niemcy).

Spółka COMPO EXPERT Holding GmbH („COMPO EXPERT”) jest spółką holdingową dla spółek zależnych, w tym głównej spółki operacyjnej COMPO EXPERT GmbH, jednego z największych na świecie producentów nawozów specjalistycznych, skierowanych do odbiorców profesjonalnych. Grupa sprzedaje swoje produkty w wielu krajach Europy, Azji, Afryki, Ameryki Północnej i Południowej.

Grupa Azoty ATT Polymers GmbH

Siedziba spółki mieści się w Guben (Niemcy).

Spółka Grupa Azoty ATT Polymers GmbH („Grupa Azoty ATT POLYMERS”) jest producentem poliamidu 6 (PA6).

Grupa Azoty Polskie Konsorcjum Chemiczne Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Siedziba spółki mieści się w Tarnowie.

Grupa Azoty Polskie Konsorcjum Chemiczne Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością („Grupa Azoty PKCh”) świadczy wielobranżowe usługi projektowe związane z pełną obsługą projektową procesów inwestycyjnych w przemyśle chemicznym - od prac o charakterze studyjnym i koncepcyjnym poprzez projekty procesowe, budowlane i wykonawcze do usług w trakcie budowy, uruchamiania i eksploatacji instalacji.

Grupa Azoty Koltar Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Siedziba spółki mieści się w Tarnowie.

Spółka Grupa Azoty „Koltar” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością („Grupa Azoty KOLTAR”) jest dostawcą usług z branży kolejowej na terenie całego kraju. Jako jedna z nielicznych w Polsce posiada wymagane uprawnienia do wykonywania kompleksowych napraw podwozi wagonowych oraz zbiorników cystern dostosowanych do przewozu materiałów niebezpiecznych według RID.

Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” Spółka Akcyjna

Siedziba spółki mieści się w Grzybowie.

Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” Spółka Akcyjna („Grupa Azoty SIARKOPOL”) jest największym producentem siarki płynnej w Polsce.

Grupa Azoty „Compounding” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Siedziba spółki mieści się w Tarnowie.

Model biznesowy spółki Grupa Azoty Compounding Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością („Grupa Azoty COMPOUNDING”) obejmuje portfel wyspecjalizowanych tworzyw inżynierskich powstałych w wyniku uszlachetniania tworzyw sztucznych, przy zastosowaniu innowacyjnych rozwiązań technologicznych. Spółka prowadzi działalność operacyjną w zakresie produkcji i sprzedaży tworzyw modyfikowanych.

Grupa Azoty Nitrotar Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Siedziba spółki mieści się w Tarnowie.

Grupa Azoty Nitrotar Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością („Grupa Azoty NITROTAR”) ma być producentem nitrocelulozy.

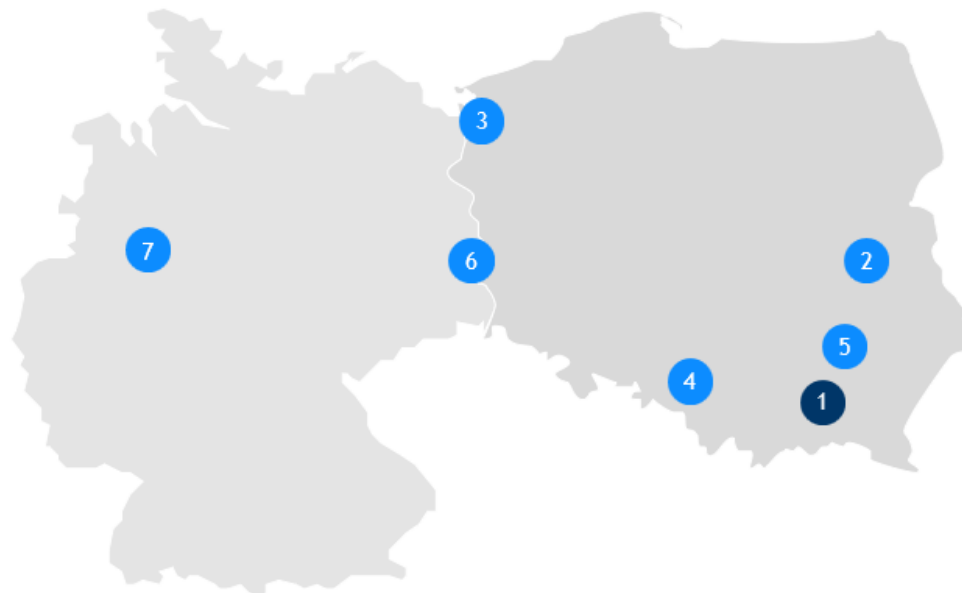
Udział Jednostki Dominującej w spółkach zależnych i współzależnych na dzień 30 czerwca 2026 roku

(w jednostkach waluty)			
Nazwa podmiotu	Siedziba/Adres	Kapitał zakładowy	% akcji/udziałów przypadających bezpośrednio
COMPO EXPERT	Krögerweg 10 48155, Münster Niemcy	25 000 EUR	100,00
Grupa Azoty ATT POLYMERS	Forster Straße 72 03172 Guben Niemcy	9 000 000 EUR	100,00
Grupa Azoty COMPOUNDING	ul. Chemiczna 118 33-101 Tarnów	72 007 700 PLN	100,00
Grupa Azoty NITROTAR	ul. Kwiatkowskiego 8 33-101 Tarnów	1 000 000 PLN	100,00
Grupa Azoty SIARKOPOL	Grzybów 28-200 Staszów	60 620 090 PLN	99,60
Grupa Azoty PUŁAWY	al. Tysiąclecia Państwa Polskiego 13 24-110 Puławy	191 150 000 PLN	95,98
Grupa Azoty KĘDZIERZYN	ul. Mostowa 30 A skr. poczt. 163 47-220 Kędzierzyn -Koźle	285 064 300 PLN	93,48
Grupa Azoty PKCh	ul. Kwiatkowskiego 7 33-101 Tarnów	85 630 550 PLN	63,27
Grupa Azoty POLICE*	ul. Kuźnicka 1 72-010 Police	1 241 757 680 PLN	62,86
Grupa Azoty KOLTAR	ul. Kwiatkowskiego 8 33-101 Tarnów	54 600 000 PLN	60,00
Grupa Azoty POLYOLEFINS**	ul. Kuźnicka 1 72-010 Police	922 968 300 PLN	30,52

* w dniu 10 lipca 2026 roku w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego zarejestrowano zmiany w statucie spółki dotyczące obniżenia kapitału zakładowego, z kwoty 1 241 757 680,00 PLN do kwoty 124 175 768,00 PLN.

** jednostka współzależna

Jednostka Dominująca i podmioty zależne na dzień 30 czerwca 2026 roku

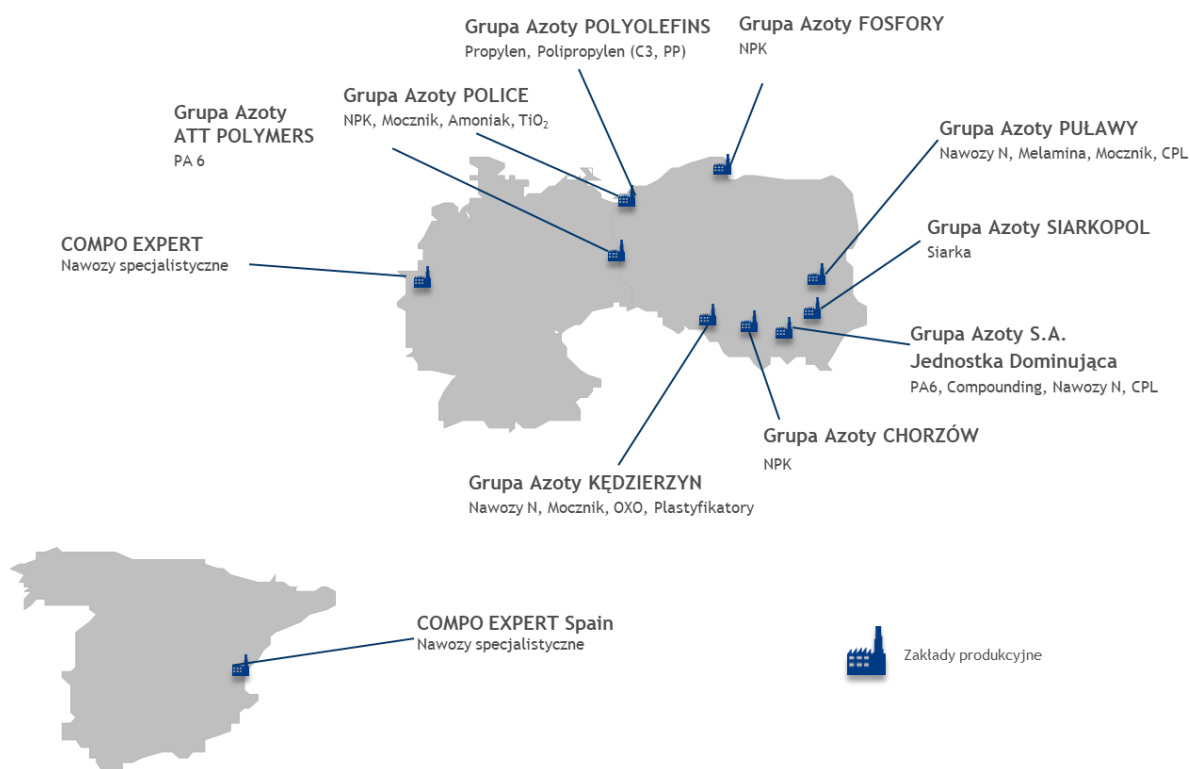
1	Jednostka Dominująca		2	Grupa Azoty PUŁAWY	5	Grupa Azoty SIARKOPOL
	Grupa Azoty COMPOUNDING	100%		95,98%		99,60%
	Grupa Azoty NITROTAR	100%	3	Grupa Azoty POLICE	6	Grupa Azoty ATT POLYMERS
	Grupa Azoty PKCh	63,27%		62,86%		100%
	Grupa Azoty KOLTAR	60%	4	Grupa Azoty POLYOLEFINS	7	COMPO EXPERT
				30,52%		100%
			4	Grupa Azoty KĘDZIERZYN		
				93,48%		

Źródło: Opracowanie własne

1.2. Obszary działalności

Grupa Azoty jest dominującą grupą chemiczną w Polsce i znaczącą w Europie Centralnej. Posiada w swojej ofercie nawozy mineralne oraz produkty z grupy B2B, w tym m.in. tworzywa inżynieryjne, produkty OXO i melaminę.

Grupa Azoty - główne obszary działalności

Źródło: Opracowanie własne

Działalność Grupy koncentruje się na następujących segmentach:

- Agro,
- Tworzywa,
- Chemia,
- Energetyka,
- Pozostałe.

Segment Agro

Najważniejszym obszarem biznesu Grupy Azoty są nawozy mineralne. W ofercie tego segmentu znajdują się nawozy azotowe, nawozy wieloskładnikowe oraz nawozy specjalistyczne. Dodatkowo w segmencie tym uwzględniono amoniak oraz inne półprodukty wytwarzane na bazie azotu.

Produkcja w ramach tego segmentu realizowana jest przez spółki w Tarnowie (Jednostka Dominująca), Puławach, Kędzierzynie, Policach, Gdańsku, Chorzowie, a także w Niemczech i Hiszpanii. Grupa Azoty jest liderem na rynku polskim i drugim co do wielkości producentem nawozów mineralnych w Unii Europejskiej.

Segment Tworzywa

W ramach tego segmentu wytwarzane są tworzywa inżynieryjne (poliamid 6 (PA6) i tworzywa modyfikowane), polipropylen (PP - homopolimery i kopolimery) pochodzący z produkcji propylenu metodą odwodornienia propanu (PDH) oraz produkty towarzyszące, jak kaprolaktam, a także inne chemikalia.

Produkcja tego obszaru realizowana jest przez cztery spółki: w Tarnowie, Policach, Puławach oraz Guben (Niemcy). Grupa Azoty jest liderem w produkcji poliamidu 6 w Polsce, a spośród producentów w Unii Europejskiej zajmuje trzecią pozycję. Natomiast projekt Grupy Azoty POLYOLEFINS to docelowo największy zakład przemysłowy produkcji propylenu i polipropylenu w Europie Środkowo-Wschodniej.

Segment Chemia

Istotnym obszarem działalności Grupy Azoty pozostaje Segment Chemia, który skupia alkohole OXO i plastyfikatory, melaminę, mocznik do celów technicznych, biel tytanową, siarkę, reduktanty RedNOx® i inne.

Główne produkty tego segmentu wytwarzane są w spółkach w Kędzierzynie, Puławach, Policach oraz Grzybowie. Grupa Azoty jest jedynym w Polsce i znaczącym producentem melaminy w Unii Europejskiej, zajmującym trzecie miejsce w rankingu. Grupa Azoty jest jedyną firmą w Polsce zajmującą się produkcją alkoholi OXO i jednym z dwóch producentów plastyfikatorów. Na rynku Unii Europejskiej zajmuje czwartą pozycję w alkoholach OXO, a piątą w plastyfikatorach. Grupa Azoty jest także jedynym producentem bieli tytanowej w Polsce.

Segment Energetyka

Segment ten ukierunkowany jest na dostarczanie energii głównie na potrzeby własne zakładów produkcyjnych Grupy. Część energii elektrycznej i ciepła wytwarzanych w ramach Segmentu Energetyka sprzedawana jest lokalnie, w bezpośrednim otoczeniu spółek Grupy Azoty.

Spółki Grupy Azoty posiadają własne sieci dystrybucyjne mediów energetycznych i energii, za pośrednictwem których zaopatrują lokalnych odbiorców.

W ramach tego segmentu Grupa Azoty prowadzi również szereg działań w zakresie ochrony środowiska, nadzorowania gospodarki remontowej, administrowania oraz usług badawczych.

Segment Pozostałe

Dopełnieniem funkcjonowania działalności Grupy Azoty jest obszar usługowy, który skupiony został w Segmencie Pozostałe. Podobnie jak w Segmencie Energetyka, większość działań tego obszaru realizowana jest na rzecz Grupy Azoty. W obszarze działalności zewnętrznej (poza Grupą) głównie są to usługi serwisowe (automatyka, projektowanie, remonty itp.), logistyczne (przewozy samochodowe, kolejowe, porty) i produkcja Wytwórni Katalizatorów. W ramach tego segmentu Grupa Azoty prowadzi również szereg działań w zakresie zarządzania infrastrukturą.

1.3. Charakterystyka podstawowych produktów

SEGMENT NAWOZY-AGRO

Nawozy mineralne w Grupie Azoty klasyfikuje się jako azotowe (jednoskładnikowe), wieloskładnikowe, zawierające co najmniej dwa z głównych składników: azot (N), fosfor (P) lub potas (K) oraz specjalistyczne.

Nawozy azotowe

Nawozy azotowe są substancjami, bądź ich mieszaninami zawierającymi azot jako podstawowy składnik odżywczy roślin. W ofercie Grupy Azoty znajduje się szereg nawozów azotowych: mocznik, nawozy saletrzane (w tym saletra amonowa, saletrzak, nawozy azotowe płynne (RSM®) oraz nawozy azotowe z siarką (powstałe w wyniku mieszania nawozów w procesie technologicznym: siarczanoazotan amonu, mieszaniny mocznika i siarczanu w formie stałej i ciekłej oraz siarczanu amonu). Głównym surowcem do produkcji nawozów azotowych jest gaz ziemny.

Mocznik

Nawóz azotowy zawierający 46% azotu, produkowany w Puławach, Policach i Kędzierzynie. Jest nawozem uniwersalnym - może być stosowany pod wszystkie rośliny uprawne w różnych okresach wzrostu, zarówno w formie granulowanej, jak i roztworu.

Grupa Azoty w swoim portfolio posiada również Pulrea® +INu - jest to mocznik z dodatkiem inhibitora ureazy (NBPT), zwiększającego wykorzystanie azotu z nawozu. Nawóz stanowi stabilne źródło azotu dla roślin.

Poza rolnictwem, mocznik to produkt wykorzystywany również do celów technicznych, głównie w produkcji żywic klejowych, stosowanych w przemyśle płyt drewnopochodnych. Może stanowić również bazę do dalszego przetworzenia, w tym na płynny nawóz - roztwór saletrzano-mocznikowy RSM® oraz na melaminę.

Nawozy saletrzane

- Saletra amonowa to nawóz azotowy o wysokiej zawartości azotu na bazie azotanu amonu. Zawiera w swoim składzie od 32% do 34,4% azotu. Grupa Azoty oferuje szeroką paletę tego produktu w różnych odmianach granulometrycznych, jak granulowany mechanicznie ZAKsan® o znakomitych parametrach wysiewnych, czy też saletrę perełkową PULAN®. Ponadto Grupa Azoty wprowadziła na rynek nową markę produktową megAN™33,5.
- Saletrzak to nawóz azotowy zawierający azot w ilości do 27%. Jest nawozem uniwersalnym, nadającym się do każdego rodzaju gleby. Odnacza się dobrą rozpuszczalnością, dlatego jest łatwo przyswajalny przez rośliny uprawne. Grupa Azoty oferuje produkty o zróżnicowanej strukturze granul, tj. granulowany Salmag® (w tym z dodatkiem siarki czy boru), a także produkty perełkowe, jak: Saletrzak 27 standard oraz Saletrzak 27 standard z borem.

- Roztwór saletrzano-mocznikowy (RSM®) to płynny nawóz azotowy. Roztwór produkowany jest w trzech rodzajach o różnych zawartościach azotu: 32%, 30% i 28%. Ze względu na swą postać, RSM® jest bardzo łatwo przyswajalny przez rośliny. Występuje także w wersji z dodatkiem siarki jako - RSM®S oraz jako RSM®Optima wzbogacony o miedź, bor i molibden. Ostatnio Spółka wprowadziła nowy nawóz pod nazwą RSM®BioShot, będący wysokoskoncentrowanym nawozem azotowym w formie wodnego roztworu saletrzano-mocznikowego o zawartości cukru całkowitego w przeliczeniu na sacharozę min. 0,4%.

Nawozy azotowe z siarką

Są to nawozy poprawiające bilans siarki w glebie, dodatkowo korzystnie wpływają na przyswajalność azotu przez rośliny uprawne, co podnosi jakość i wielkość uzyskiwanych plonów:

- PULGRAN®S - siarczan mocznikowo-amonowy - jest to nawóz azotowy z siarką w postaci białych półsferycznych pastylek. Powstaje w wyniku zmieszania mocznika i siarczanu amonu. Produkowany jest w dwóch rodzajach zawierających inny udział składników, tj. 36% azotu, 21% siarki oraz 40% azotu, 14% siarki.
- eNplus™ - nawóz uniwersalny do zastosowania przedsięwnego i pogłównego pod wszystkie rośliny uprawne m.in.: zboża ozime i jare, rzepak, kukurydza, buraki cukrowe, ziemniaki, warzywa kapustne, użytki zielone (łąki i pastwiska). Zawiera azot azotanowy i amonowy z dodatkiem wapnia i siarki (24% N, 8,6% Ca, 6,8% S).
- Saletrosan® - siarczanoazotan amonu - jest nawozem azotowym z siarką powstałym w wyniku zmieszania saletry amonowej i siarczanu amonu. Saletrosan® 26 zawiera 26% azotu oraz 13% siarki. Produkt ten występuje również z dodatkiem niewielkich ilości żelaza i magnezu - Saletrosan® 30 różni się zawartością głównych składników - 30% azotu i 7% siarki. Saletromag® zawiera w swoim składzie 25% azotu i 7% siarki oraz 6% tlenku magnezu całkowitego. Produkt zawiera niewielkie ilości żelaza, które zwiększają odporność nawozu na wysokie temperatury.
- Polifoska® 21 to nawóz azotowy z siarką, będący mieszaniną siarczanu amonu z mocznikiem (o zawartości 21% azotu, 14% siarki).
- Siarczan amonu, sprzedawany pod nazwami handlowymi AS 21 oraz Pulsar®, jest to prosty nawóz azotowy z siarką, zawierający 21% azotu oraz 24% siarki. Jest produktem ubocznym przy produkcji kaprolaktamu lub odsiarczania spalin. Grupa Azoty produkuje szeroką gamę siarczanu amonu o różnej postaci granulometrycznej: selekcyonowany, makro, standard i krystaliczny.

Nawozy wieloskładnikowe (NPK, NP)

Nawozy wieloskładnikowe NPK i NP są to nawozy uniwersalne, które w zależności od składu mogą być stosowane do różnych rodzajów roślin i gleb. Oprócz podstawowych składników: azotu (N), fosforu (P) i potasu (K), nawozy te zawierają drugorzędne składniki pokarmowe: magnez, siarkę, wapń oraz mogą zawierać mikroelementy, jak bor i cynk.

Nawozy wieloskładnikowe mogą być stosowane pod wszystkie rośliny uprawne. Aktualna oferta Grupy Azoty zawiera ponad 40 gatunków nawozów wieloskładnikowych, sprzedawanych pod nazwami handlowymi: Polifoska®, Polidap®, Superfosfat, Amofoska®, Azoplone, Vitaplone, MultiCorn, itp. Produkowane są też nawozy o składach dedykowanych indywidualnym potrzebom klientów.

Nawozy specjalistyczne

Nawozy specjalistyczne są to nawozy dostosowane do wymagań stawianych w szczególności przez sektory: owocowo-warzywny, ogrodnictwo czy utrzymania terenów zielonych. Oprócz podstawowych składników: azotu (N), fosforu (P) i potasu (K), nawozy te zawierają także drugorzędne składniki pokarmowe, jak i mikroelementy. Mogą one także zawierać inhibitory, ograniczające wymywanie składników pokarmowych do gleby.

Występują w formach: stałej (otoczkowanej bądź nie) i ciekłej. W ofercie dostępne są także produkty przeznaczone do fertygacji i nawożenia dolistnego.

Aktualnie są one sprzedawane pod licznymi nazwami handlowymi między innymi: Azoplone Nutri, Azoplone Opti, Azoplone CALC, Fertiplone, Folires™, Blaukorn®, NovaTec®, Hakaphos®, Basfoliar®, Easygreen®, DuraTec®, Basacote®, Floranid®Twin.

Amoniak

Surowiec do produkcji nawozów, otrzymywany w wyniku bezpośredniej syntezy azotu i wodoru. Amoniak jest podstawowym półproduktem do produkcji nawozów azotowych oraz wieloskładnikowych. Stosowany jest również w przemyśle chemicznym, m.in. do produkcji kaprolaktamu, polimerów oraz jako czynnik chłodniczy. Głównym surowcem do produkcji amoniaku jest gaz ziemny.

SEGMENT TWORZYWA

Tworzywa inżynierskie

Tworzywa inżynierskie stanowią grupę produktów, które charakteryzują się wysoką odpornością termiczną, jak i dobrymi właściwościami mechanicznymi. Posiadają szereg bardzo korzystnych właściwości fizycznych, dzięki którym znalazły zastosowanie m.in. w przemyśle motoryzacyjnym, budownictwie, elektrotechnice, artykułach gospodarstwa domowego oraz przemyśle spożywczym i włókienniczym.

Grupa Azoty produkuje poliamid 6 i tworzywa modyfikowane (z dodatkami wpływającymi na zmianę właściwości fizykochemicznych finalnych tworzyw) na bazie poliamidu 6 i innych tworzyw inżynierskich (PP, PBT, PA6.6). Produkowane są także tworzywa modyfikowane o składach dedykowanych, na potrzeby indywidualnych klientów.

Poliamid 6 (PA6)

Wysokiej jakości termoplastyczne tworzywo w postaci granulatu do przetwórstwa wtryskowego i wytłaczania. Zajmuje czołowe miejsce wśród inżynierskich tworzyw sztucznych. Cenionymi markami Grupy Azoty w tym segmencie są Tarnamid® i Alphalon®.

Kaprolaktam (CPL)

Organiczny związek chemiczny. Jest półproduktem wykorzystywanym przy produkcji poliamidu 6. Głównymi surowcami, z których jest produkowany, są benzen i fenol. Produktem ubocznym, jaki powstaje przy produkcji kaprolaktamu, jest siarczan amonu.

Poliiolefiny

Produkowany pod marką Gryfilen® polipropylen to docelowo portfolio ponad 30 rodzajów produktów, uwzględniając w tym homopolimery, kopolimery udarowe i kopolimery randomiczne. Wykorzystywane są między innymi w przemyśle samochodowym, opakowaniowym i segmencie artykułów gospodarstwa domowego. Produkowany Gryfilen® charakteryzuje się bardzo niską zawartością substancji lotnych, nie zawiera ftalanów, czy bisfenolu A (BPA). Zapewnia także znikomą transmisję smaków i zapachów, a to cecha szczególnie istotna w zastosowaniach w przemyśle spożywczym. Polipropylen jest tworzywem, które można bardzo łatwo i w pełni poddać recyklingowi, przez co doskonale wpisuje się w europejskie założenia Gospodarki Obiegu Zamkniętego.

SEGMENT CHEMIA

Produkty OXO

Alkohole OXO wytwarzane w Grupie Azoty: OXO: 2-etyloheksanol (2-EH), butanole (n-butanol, izobutanol). Kluczowym alkoholem jest 2-EH.

2-etyloheksanol (2-EH) stosowany jest do produkcji plastyfikatorów, w przemyśle farb i lakierów, tekstylnym oraz rafineryjnym. Stosowany jest również jako rozpuszczalnik dla olejów roślinnych, tłuszczów zwierzęcych, żywic, wosków i produktów petrochemicznych.

Plastyfikatory produkowane w Grupie Azoty:

- **DEHT/DOTP.** Plastyfikator ten stosowany jest w przemyśle chemicznym jako środek zmiękczający tworzywa, głównie PCW, jako dodatek do farb i lakierów. Jest stosowany w przetwórstwie tworzyw sztucznych jako plastyfikator „nieftalanowy” oraz w przemyśle farb i lakierów. Znajduje także szeroką gamę zastosowań od produkcji wykładzin podłogowych i ściennych oraz do zabawek dla dzieci. DEHT/DOTP w ofercie Grupy Azoty występuje pod marką Oxoviflex™.
- **DEHA/DOA.** Plastyfikator, który ze względu na bardzo dobre właściwości plastyfikujące, zachowując swoje właściwości w aplikacjach niskotemperaturowych oraz bezpieczny profil toksykologiczny, rekomendowany jest w produkcji materiałów do kontaktu z żywnością (w szczególności w produkcji folii spożywczych z PCW). DOA znajduje również zastosowanie w produkcji węży ogrodowych, kabli oraz tkanin powlekanych. W zależności od aplikacji może być stosowany jako plastyfikator główny lub funkcyjny wraz z Oxoviflex™. Poza przetwórstwem PCW, Oxofine™ DOA jest rekomendowany jako rozpuszczalnik w branży kosmetycznej, plastyfikacji nitrocelulozy, syntetycznego kauczuku oraz produkcji lakierów. DEHA/DOA w ofercie Grupy Azoty występuje pod marką Oxofine™ DOA.
- **TOTM.** Plastyfikator, który może być stosowany jako główny, lub w połączeniu z innymi - rekomendowany jest do zastosowań, w których przydatne są jego wysokiej jakości parametry. Z uwagi na niską migrację, zapewnia bardzo długie zachowanie właściwości użytkowych gotowego wyrobu. Wyróżnia się wysoką odpornością na substancje chemiczne oraz odporność na działanie wysokich temperatur. Stosowany jest głównie do produkcji kabli specjalistycznych i produktów medycznych. TOTM w ofercie Grupy Azoty występuje pod marką Oxofine™ TOTM.

Siarka

W ofercie Grupy Azoty surowiec ten jest siarką kopalnianą. Podstawowym zastosowaniem siarki jest produkcja kwasu siarkowego, który ma szerokie zastosowanie w chemii, m.in. do produkcji nawozu dwuskładnikowego DAP. Produkt oferowany jest w różnych formach. Na potrzeby własne siarka jest też kupowana od innych dostawców, pozyskana z odsiarczania gazu i ropy naftowej.

Mocznik do celów technicznych

Poza rolnictwem, mocznik to produkt wykorzystywany również do celów technicznych, głównie w produkcji żywic klejowych, stosowanych w przemyśle płyt drewnopochodnych. Może stanowić również bazę do dalszego przetworzenia, w tym na płynny nawóz - roztwór saletrzano-mocznikowy RSM® oraz na melaminę.

Melamina

Nietoksyczny i niepalny produkt w postaci białego proszku. Wykorzystywany jest w wielu aplikacjach: do produkcji żywic syntetycznych, tworzyw sztucznych termoutwardzalnych, klejów, farb, lakierów (w tym piecowych), środków pomocniczych dla przemysłu włókienniczego, środków przeciwzapalnych i innych.

Biel tytanowa

Biel tytanowa (dwutlenek tytanu) to najbardziej rozpowszechniona grupa pigmentów nieorganicznych charakteryzująca się najwyższymi współczynnikami załamania światła. Posiada także zdolności absorbujące szkodliwe promieniowanie ultrafioletowe. W czystej postaci jest bezbarwnym, krystalicznym, nietłymym, niepalnym, nierozpuszczalnym, stabilnym termicznie ciałem stałym. Znajduje zastosowania w przemysłach: farb i lakierów, tworzyw sztucznych, papierniczym, włókien sztucznych, ceramicznym, gumowym, kosmetycznym, farmaceutycznym, spożywczym.

Grupa Azoty sprzedaje biel tytanową pod marką Tytanpol®. Regularnie produkowane jest kilka gatunków bieli tytanowej, uniwersalne: R-001, R-003, R-210 oraz specjalistyczne: R-002, R-211, R-213, RD-5, RS, R-310).

Wolumen produkcji Grupy Azoty według grup asortymentów (tys. t)

	I pół. 2026	I pół. 2025	zmiana	zmiana %
Segment Agro				
Nawozy azotowe	1 523	1 720	(197)	(11%)
Nawozy wieloskładnikowe	304	332	(28)	(8%)
Nawozy specjalistyczne	151	177	(26)	(15%)
Segment Chemia				
Pigmenty	7	8	(1)	(13%)
Mocznik	463	469	(6)	(1%)
Produkty OXO	51	75	(24)	(32%)
Segment Tworzywa				
Poliamid	45	48	(3)	(6%)
Polipropylen	0	59	(59)	(100%)

Źródło: Opracowanie własne

Zaopatrzenie w surowce strategiczne

Grupa Azoty w znacznej części zaopatruje się w materiały do produkcji oraz towary i usługi na rynku krajowym oraz w krajach Unii Europejskiej. Niektóre surowce (fosforyty, szlaka, sól potasowa, propan) kupowane są od dostawców spoza Unii Europejskiej. Ponadto istotny udział mają również surowce dostarczane w ramach Grupy Kapitałowej, tj. amoniak i częściowo siarka.

Amoniak

Strategia zakupowa w tym obszarze bazuje głównie na optymalizacji dostaw wewnątrz Grupy. Dostawy wewnątrzgrupowe realizowane są na zasadach rynkowych. Grupa Azoty jest największym w Polsce i regionie Europy Środkowo-Wschodniej producentem amoniaku, który wytwarzany jest na kilku instalacjach. Równolegle Grupa Azoty jest jednym z największych konsumentów tego surowca w regionie i dysponuje znaczącym potencjałem logistycznym. Grupa Azoty poza zabezpieczeniem własnych potrzeb sprzedaje nadwyżki na rynku lub nabywa amoniak na rynku w przypadku wystąpienia korzystnych relacji cenowych, wykorzystując m.in. własny terminal morski w Policach (dostawy drogą morską). Od 2025 r. Grupa Azoty zwiększa aktywność w zakresie dostaw uzupełniających drogą morską, głównie w okresach nadwyżek podaży, w celu redukcji kosztów i wzmocnienia pozycji konkurencyjnej oraz ponadto analizowane są w GA GK projekty w zakresie rozbudowy terminala w Policach oraz szeroko pojętych działań w zakresie amoniaku niskoemisyjnego.

Energia elektryczna

Zakup energii elektrycznej dla spółek Grupy Azoty oparty jest na głównych krajowych sprzedawcach energii, obsługujących dużych klientów. W wyniku postępowań o udzielenie zamówienia na 2026 rok i w trakcie trwania I półrocza 2026 r. spółki Grupy zawarły dedykowane porozumienia transakcyjne w ramach funkcjonujących umów ramowych. Strategia wspólnych zakupów w zakresie energii elektrycznej pozwoliła na uzyskanie konkurencyjnych cen i warunków kontraktu, m.in. poprzez wykorzystanie skali zakupowej oraz mechanizmu zakupu transzowego, polegającego na możliwości zakupu wolumenu energii elektrycznej w transzach, w oparciu o kurs rozliczeniowy na produktach rocznych, kwartalnych, miesięcznych, notowanych na rynku terminowym Towarowej Giełdy Energii S.A. Zabezpieczenie cen w mandatach transakcyjnych jest realizowane na podstawie wypracowanej rekomendacji Komitetu ds. Surowców Energetycznych. Ze względu na zmienność rynku energii elektrycznej, zmienność zapotrzebowania spółek Grupy Azoty na energię elektryczną, jak i zmienność regulacji na poziomie

europejskim i krajowym, polityka zakupu energii elektrycznej realizowana jest w oparciu o zdywersyfikowany portfel produktów giełdowych dostępnych na Towarowej Giełdzie Energii.

Fenol

Strategia zakupowa w tym obszarze bazuje głównie na dostawach z krajów Unii Europejskiej oraz dostawach uzupełniających spoza Europy. Grupa Azoty zabezpiecza własne potrzeby na bazie bezpośrednich umów wieloletnich z największymi producentami fenolu w Europie. Widoczna większa aktywność na rynku spot, co pozwala Grupie Azoty na dalszą dywersyfikację i redukcję kosztów, z wykorzystaniem własnych środków transportu.

Fosforyty

Dostawy fosforytów realizowane są na bazie umów rocznych, kwartalnych lub spot, w większości od producentów afrykańskich, w tym głównie z rejonu Afryki Północnej oraz Afryki Zachodniej, m.in. ze względu na posiadaną relatywnie dużą dostępność oraz bogatą infrastrukturę w zakresie logistyki morskiej. Sytuacja na rynku fosforytów jest w dużym stopniu związana z sytuacją w sektorze nawozowym. W ramach Grupy Azoty realizowane są wspólne zakupy tego surowca.

Gaz ziemny

Głównym dostawcą gazu ziemnego do spółek Grupy pozostaje ORLEN S.A. Dostawy realizowane są w ramach umów bilateralnych, zawartych z ORLEN S.A., w których rozliczenia prowadzone są przede wszystkim w oparciu o bieżące indeksy cen gazu ziemnego, notowane na rynkach europejskich.

Do momentu zatwierdzenia niniejszego raportu dostawy gazu ziemnego na potrzeby Grupy Azoty przebiegały bez zakłóceń. Grupa na bieżąco monitoruje sytuację w zakresie rynku gazu ziemnego. Opracowane są także scenariusze awaryjne na wypadek konieczności ograniczenia produkcji w przypadku zmniejszenia dostaw lub odbiorów gazu ziemnego, obejmujące w szczególności zmniejszenie obciążenia linii produkcyjnych oraz przyspieszenie planowych postojów remontowych.

Siarka

Grupa Azoty jest największym producentem, jak i konsumentem siarki płynnej w Polsce i w regionie. Strategia zakupowa w tym obszarze bazuje na optymalizacji dostaw siarki z zasobów Grupy (Grupa Azoty SIARKOPOL) oraz równoległych dostawach siarki petrochemicznej, co gwarantuje Grupie Azoty dużą elastyczność w zakresie zabezpieczenia dostaw i znacząco obniża ryzyko ograniczeń podaży. Zakupy siarki dla Grupy Azoty są realizowane w ramach scentralizowanej strategii wspólnych zakupów dla całej Grupy, co umożliwia kumulację wolumenów i pozwala na redukcję kosztów zakupu tego surowca, przy jednoczesnej aktywności kopalni Grupy Azoty SIARKOPOL na rynkach zewnętrznych (siarka granulowana).

Istotne jest także zarządzanie z poziomu korporacyjnego całym łańcuchem dostaw dla spółek GK, co dodatkowo pozwala na redukcję kosztów i optymalizację logistyki dostaw.

Propan, Propylen

Od lipca 2025 roku instalacje Grupy Azoty Polyolefins pozostają zatrzymane, a od IV kwartału 2025 roku były przygotowywane do okresu hibernacji. W I półroczu 2026 roku utrzymywano odpowiedni stan instalacji przed planowanym remontem. W związku z powyższym nie miały miejsca dostawy propanu, ani produkcja propylenu.

Sól potasowa

Podstawowymi dostawcami soli potasowej (KCl), z uwagi na bogate źródła surowcowe i konkurencyjne warunki handlowe, są producenci z Kanady oraz Niemiec. Dostawy soli potasowej realizowane są na bazie umowy wieloletniej (Kanada) oraz na podstawie umów kwartalnych z pozostałymi dostawcami. Grupa Azoty realizuje scentralizowaną strategię zakupową poprzez wspólne zakupy dla Grupy Azoty POLICE i Grupy Azoty FOSFORY.

Węgiel

Dostawy węgla dla Grupy Azoty w I półroczu 2026 roku były realizowane wyłącznie od producenta krajowego na podstawie długoterminowej umowy z Polską Grupą Górniczą, zawartej na okres od 1 października 2025 roku do dnia 30 czerwca 2028 roku, która zapewnia stabilność zaopatrzenia. Zakupy surowca prowadzone były zgodnie z obowiązującymi regulacjami wewnętrznymi oraz procedurami zakupowymi z uwzględnieniem wspólnej polityki zakupowej Grupy Azoty S.A. Dzięki wykorzystaniu efektu skali oraz optymalizacji procesów logistycznych możliwe było utrzymanie ciągłości dostaw surowca oraz konkurencyjnych warunków cenowych, które jednak pozostają pod presją kosztów wydobycia i transportu.

2. Sytuacja finansowa i majątkowa

2.1. Ocena czynników i nietypowych zdarzeń mających znaczący wpływ na działalność oraz wyniki finansowe Grupy Azoty

Poniżej zostały przedstawione nietypowe pozycje, które wpływają na aktywa, pasywa, kapitał, wynik finansowy netto lub przepływy środków pieniężnych.

Kursy walut

Na rynku walutowym dolar pozostaje relatywnie mocny dzięki odporności gospodarki USA, utrzymującym się wysokim rentownościom obligacji skarbowych oraz ryzyku geopolitycznemu, jednak w dłuższym horyzoncie większego znaczenia mogą nabierać skutki polityki handlowej administracji D. Trumpa oraz pogłębiających się nierównowag fiskalnych USA.

Na rynku walutowym złoty pozostaje relatywnie stabilny. Mimo osłabienia w ostatnich tygodniach krajowa waluta wydaje się lekko przewartościowana względem fundamentów. Utrzymująca się słabość gospodarki strefy euro, wysokie rentowności amerykańskich obligacji oraz różnice w perspektywach polityki pieniężnej EBC i NBP przemawiają za stopniowym wzrostem kursu EUR/PLN w średnim terminie.

Realny efektywny kurs złotego (REER) pozostaje blisko najwyższych poziomów od początku publikacji danych (ostatnie dane za czerwiec), co oznacza, że polska waluta nadal jest relatywnie silna na tle partnerów handlowych – także po uwzględnieniu różnic inflacyjnych. W ostatnich miesiącach widoczne jest wprawdzie lekkie osłabienie indeksu, jednak z długoterminowej perspektywy złoty pozostaje przewartościowany względem historycznych średnich. Ograniczone perspektywy wzrostu w strefie euro, wysoki deficyt fiskalny Polski oraz możliwe utrzymywanie się wyższych stóp procentowych za granicą sugerują, że w kolejnych kwartałach przestrzeń do stopniowej deprecjacji złotego pozostaje większa niż do jego dalszego trwałego umocnienia.

Jednocześnie dobra sytuacja zewnętrzna Polski oraz stabilne finansowanie sektora publicznego powinny ograniczać skalę potencjalnego osłabienia złotego.

Rada Polityki Pieniężnej utrzymuje ostrożne stanowisko. Choć podczas ostatniej konferencji prasowej prezes NBP Adam Glapiński zasugerował możliwość złożenia wniosku o obniżkę stóp procentowych, wydaje się mało prawdopodobne, aby taka propozycja uzyskała większość w Radzie. Scenariuszem bazowym pozostaje stabilizacja kosztu pieniądza w najbliższych 2-3 kwartałach. Jednocześnie rynek nadal zakłada, że kolejnym ruchem RPP będzie podwyżka stóp procentowych, potencjalnie jeszcze przed końcem roku, podczas gdy konsensus ekonomistów pozostaje nieco bardziej gołębi i dopuszcza możliwość niewielkich obniżek, ale dopiero w 2027 roku.

Silny wzrost cen ropy naftowej, będący konsekwencją zakłóceń transportu surowców przez Cieśninę Ormuz, może prowadzić do ponownego wzrostu inflacji zarówno w Polsce, jak i globalnie. W przypadku przedłużania się konfliktu ryzyko wzrostu obejmie również inflację bazową, z wyłączeniem cen energii i żywności. W takich warunkach perspektywy dalszych obniżek stóp procentowych w Polsce wyraźnie się oddaliły. Rynek praktycznie przestał dyskutować możliwość dalszego luzowania polityki NBP w najbliższych miesiącach, a zaczął uwzględniać scenariusz podwyżek stóp procentowych jeszcze przed końcem roku – obecnie w skali ok. 50 pb.

Europejski Bank Centralny utrzymał lipcu koszty pożyczek na dotychczasowym poziomie, ale dopuścił możliwość dalszego zaostrzenia polityki pieniężnej w nadchodzących miesiącach, ponieważ zaostrzający się konflikt na Bliskim Wschodzie ponownie podniósł ceny energii. Na posiedzeniu we wrześniu spodziewana jest kolejna podwyżka stóp, a członkowie EBC sugerują możliwość dalszego zacieśnienia polityki pieniężnej przed końcem roku.

W Stanach Zjednoczonych rynek coraz częściej dopuszcza możliwość zacieśniania polityki monetarnej w przypadku utrzymywania się wysokiej inflacji energetycznej. Obecnie inwestorzy zaczynają dyskutować scenariusz utrzymania stóp procentowych na podwyższonym poziomie przez dłuższy czas, a prawdopodobieństwo pojedynczej podwyżki stóp do końca roku wyraźnie wzrosło.

Grupa Azoty ogranicza ryzyko wynikające z ekspozycji walutowej poprzez stosowanie wybranych instrumentów i działań związanych z zabezpieczeniem przed ryzykiem kursowym w oparciu o bieżącą i planowaną ekspozycję walutową. W okresie sprawozdawczym Grupa wykorzystywała do zabezpieczenia ekspozycji walutowej w pierwszej kolejności hedging naturalny, transakcje faktoringu oraz transakcje terminowe forward oraz swap.

Obowiązująca w Grupie struktura cash poolingowego rzeczywistego w PLN, EUR i USD pozwala spółkom Grupy na korzystanie z globalnego limitu płynności Grupy, co dodatkowo ogranicza ekspozycję na ryzyko walutowe w EUR i USD, korygując potencjalne niedopasowania wpływów i wydatków w czasie.

Ryzyko walutowe Grupy Azoty POLYOLEFINS

Na dzień 30 czerwca 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS nie posiadała instrumentów pochodnych zabezpieczających ryzyko walutowe.

Ryzyko stopy procentowej

Na dzień 30 czerwca 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS nie posiadała instrumentów pochodnych zabezpieczających ryzyko stopy procentowej.

2.2. Otoczenie rynkowe

SEGMENT NAWOZY-AGRO

Koniunktura w rolnictwie

W II kwartale 2026 roku koniunktura w polskim rolnictwie uległa poprawie. Wskaźnik koniunktury IRGAGR wzrósł o 2,7 pkt w porównaniu z I kwartałem, co jest zgodne z typowym cyklem sezonowym, jednak wskaźnik nadal pozostaje niższy niż przed rokiem oraz wyraźnie poniżej wieloletniej średniej. Rolnicy widzą pewne oznaki stabilizacji, ale wysokie koszty produkcji, niskie ceny skupu oraz niepewność regulacyjna wciąż obciążają gospodarstwa.

Pierwsze zbiory z różnych regionów Polski potwierdziły wcześniejsze obawy. Susza, przymrozki i czerwcowe upały ograniczyły plony. Na płonach odcisnęła piętno cała seria niekorzystnych zjawisk pogodowych, od uszkodzeń po zimie i wiosennych przymrozków, przez długotrwałą suszę, aż po czerwcowe fale upałów.

Nabór w ramach kampanii dopłat bezpośrednich i obszarowych za 2026 rok Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa prowadziła od 15 marca do 26 czerwca. Pierwotny termin podstawowy składania wniosków minął 1 czerwca. Do 26 czerwca można było jeszcze przysłać deklaracje, ale wiązało się to z pomniejszeniem płatności o 1% za każdy roboczy dzień opóźnienia. W sumie złożonych zostało 1,16 mln wniosków, w tym 527 tys. wniosków o płatność dla małych gospodarstw. Zmalało zainteresowanie płatnością dla młodych rolników, natomiast większą popularnością cieszył się ekoschemat dobrostan zwierząt.

W I półroczu 2026 roku ceny podstawowych zbóż w Polsce były niższe niż przed rokiem. Zgodnie z danymi Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi największy spadek r/r odnotowano w przypadku pszenicy paszowej, której średnia cena w I półroczu w 2026 roku wyniosła 764 PLN/t (-16,2% r/r). W przypadku pozostałych upraw średnie ceny w I półroczu wyniosły: pszenica konsumpcyjna 794 PLN/t (-14,4% r/r), żyto konsumpcyjne 636 PLN/t (-14% r/r), żyto paszowe 620 PLN/t (-15,1% r/r), kukurydza 789 PLN/t (-11% r/r), rzepak 2 235 PLN/t (-8% r/r).

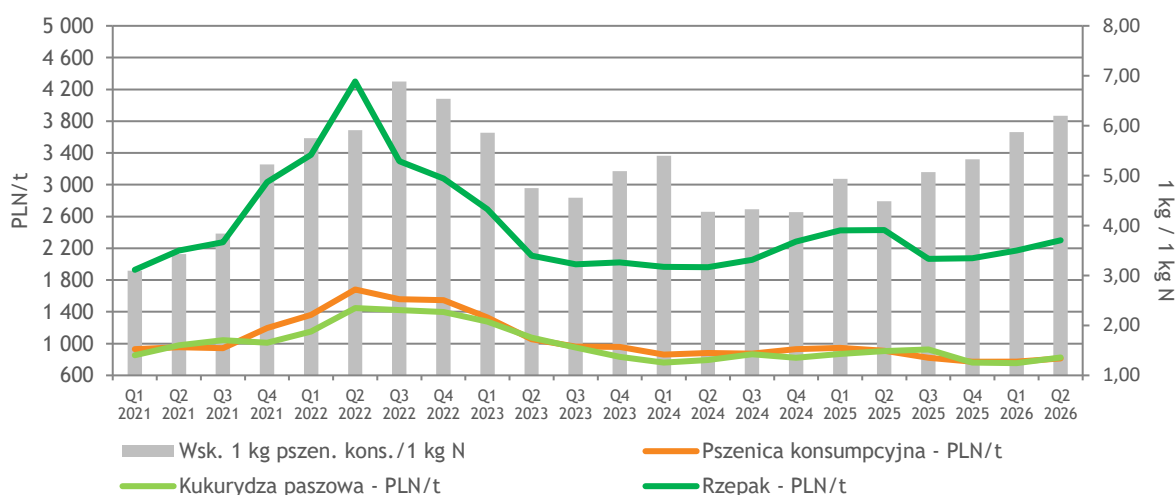
Według szacunków KE z 30 lipca 2026 roku całkowita produkcja zbóż w Polsce ogółem w sezonie 2026/27 wyniesie 34,4 mln t (-8,9% s/s, -3,4 mln s/s), kukurydzy 8,7 mln t (-17,1% s/s, -1,8 mln s/s), pszenicy miękkiej 12,6 mln t (-6,8% s/s, -0,9 mln s/s), jęczmienia 2,9 mln t (-3,9% s/s, -0,1 mln t s/s). Ogólny areal zbóż osiągnie 7 mln ha (-0,7% s/s, -0,1 mln ha s/s), natomiast plonowanie zbóż ogółem spadnie o 8,3% s/s i wyniesie 4,9 t/ha.

Według tych samych szacunków całkowita produkcja zbóż w UE ogółem w sezonie 2026/27 wyniesie 265,1 mln t (-9,4% s/s, -27,4 mln t s/s), kukurydzy 52,1 mln t (-13,8% s/s, -8,3 mln t s/s), pszenicy miękkiej 125,3 mln t (-8,1% s/s, -11,1 mln t s/s), jęczmienia 51,5 mln t (-8,2% s/s, -4,6 mln t s/s). Ogólny areal zbóż osiągnie 48,8 mln ha (-2,1% s/s, -1 mln ha s/s), a plonowanie zbóż ogółem zmniejszy się (-7,4% s/s) i wyniesie 5,4 t/ha.

Według najnowszej prognozy Departamentu Rolnictwa Stanów Zjednoczonych (USDA) opublikowanej w sierpniu 2026, dotyczącej sezonu 2026/27, globalna produkcja wszystkich zbóż wyniesie 2 949,6 mln t (-67,3 mln t s/s, -2,2% s/s). Globalne zbiory pszenicy w sezonie 2026/27 wg USDA mają wynieść 819,3 mln t (-24 mln t s/s, -2,8% s/s). Zapasy końcowe pszenicy na koniec obecnego sezonu prognozowane są na poziomie 273,2 mln t (-7 mln t s/s, -2,5% s/s). Światowe zbiory kukurydzy w sezonie 2026/27 wyniosą 1 298,9 mln t (-31 mln t s/s, -2,3% s/s). Zapasy na koniec obecnego sezonu mają wynieść 274,7 mln t (-24,2 mln t s/s, -8,1% s/s). Według USDA globalna produkcja nasion oleistych w sezonie 2026/27 wyniesie 721 mln t (+20,4 mln t s/s, +2,9% s/s).

Podstawowym wyznacznikiem sektora rolnego i jego siły nabywczej są zwyczajowo uwarunkowania atmosferyczne i makroekonomiczne, a także czynniki wpływające na wycenę płodów rolnych, m.in. bilans zbóż na głównych rynkach.

Notowania cen pszenicy, kukurydzy i rzepaku

Źródło: opracowanie własne

Rynek nawozów azotowych

Ceny nawozów saletranych w I półroczu 2026 roku kształtowały się na zdecydowanie wyższym poziomie niż w analogicznym okresie roku ubiegłego. Średnia cena saletry amonowej (AN 33,5% N) na rynku francuskim wyniosła 500 EUR/t i była wyższa o 25% r/r. Saletrzak (CAN 27% N) na rynku niemieckim wyceniony był o 18% wyżej niż rok wcześniej. Rekordowo drogi w tym zestawieniu był RSM (32% N) na bazie FOB Morze Czarne, gdzie wzrost notowań r/r wyniósł 54%, natomiast 30% RSM na rynku francuskim (FCA Rouen) podrożał o 26% r/r.

W II kwartale 2026 roku średnia cena saletry amonowej na rynku francuskim wyniosła 517 EUR/t i była wyższa o 38% r/r. W tym samym czasie średnia cena dla saletrzaku na rynku niemieckim ustalona została na poziomie 406 EUR/t i wzrosła o 30% r/r. W przypadku RSM trend roczny był również wzrostowy - notowanie 32% RSM na Morzu Czarnym uległo aprecjacji (o 76%), natomiast we Francji (30% N; FCA Rouen) podwyżka wyniosła 35%.

W I połowie 2026 roku rynek nawozów saletranych (AN, CAN i RSM) charakteryzował się ograniczoną podażą, silnym, ale zmiennym, popytem regionalnym oraz wysoką presją cenową związaną z gazem i amoniakiem, a także zakłóceniami geopolitycznymi. Wojna rosyjsko-ukraińska wpłynęła na produkcję i logistykę amoniaku i nawozów azotowych. Konflikt na Bliskim Wschodzie natomiast zakłócił przepływy handlowe, doprowadził do podwyżek stawek frachtowych i premii za ryzyko oraz przyczynił się do ograniczenia podaży i wzrostu cen. Tymczasowy zakaz eksportu AN wprowadzony przez Rosję (od końca marca, początkowo do końca kwietnia, a następnie przedłużony do początku maja) znacznie ograniczył globalną dostępność tego nawozu w szczycie sezonu siewnego. Zakaz ten był znaczący, ponieważ Rosja odpowiada za ok. 40% światowego handlu AN, a ograniczenia zmniejszyły dostępność na rynku międzynarodowym. Ataki dronów w regionie dodatkowo zakłóciły pracę niektórych instalacji rosyjskich. Główny rosyjski producent amoniaku i mocznika został zamknięty po ukraińskim ataku dronów w marcu, natomiast atak dronów w Drogobużu również uderzył w produkcję AN, przyczyniając się do rosyjskiego zakazu eksportu i nadania priorytetu krajowemu rynkowi. Po zniesieniu przez Rosję zakazu eksportu rosyjskie przepływy AN zaczęły się normalizować, a oferty eksportowe nieco spadły, podaż jednak pozostała na stosunkowo niskim poziomie, a ceny były relatywnie wysokie w porównaniu z poziomami sprzed wprowadzenia zakazu. Wysokie ceny mocznika spowodowały spadek popytu na ten nawóz i wzrost względnego popytu na AN i CAN w niektórych częściach Europy.

Typowe sezonowe szczyty wiosennej aplikacji na półkuli północnej napędzały silny popyt w I-II kwartale 2026, po czym nastąpił spadek popytu wraz z zamknięciem okienek aplikacyjnych. Opóźnienia spowodowane pogodą, zwłaszcza w USA i Turcji, przesunęły i wydłużyły okna czasowe stosowania nawozów, co wpłynęło na termin urzeczywistnienia się popytu na RSM i AN.

W III kwartale 2026 r. globalny rynek nawozów saletranych (AN, CAN, RSM i pokrewne) pozostanie zasadniczo wspierany podażą, jednak popyt będzie sezonowo i regionalnie słaby. Rosja pozostaje kluczowym ryzykiem dla podaży: dostępność eksportowa jest ograniczona, z deficytem AN i obawami rynku o możliwe ograniczenia eksportowe. Przepływy z Morza Czarnego pozostają ograniczone, a większość rosyjskiego eksportu AN jest kierowana przez porty bałtyckie, co ogranicza elastyczność i powoduje niepewność rynku w kwestii dostępności. CBAM nadal zakłóca przepływy handlowe z Chin do UE, zmniejszając konkurencyjność importu spoza UE i ograniczając niektóre tradycyjne opcje eksportowe (np. z Turcji), co wspiera europejskich producentów, ale ogranicza ogólną regionalną dywersyfikację dostaw.

Kluczowe czynniki wpływające na sytuację w kolejnych kwartałach 2026 roku:

- Ceny mocznika pozostaną kluczowym punktem odniesienia dla konkurencyjności rynku AN i CAN.
- Koszty gazu ziemnego i energii (zwłaszcza w Europie): rosnące ceny gazu ponownie wywierają presję na europejskich producentów nawozów; dalsze wzrosty mogą ograniczyć podaż lub doprowadzić do wycofania

ofert, a wszelkie złagodzenie polityki cenowej zmniejszy presję kosztową.

- Ryzyko geopolityczne i transportowe: trwające zakłócenia na szlakach handlowych Bliskiego Wschodu oraz wysokie lub zmienne stawki przewozowe mogą wpływać na koszty dostaw i dostępność, szczególnie na rynkach zależnych od importu.
- Ekonomia rolnictwa: wyższe ceny zbóż poprawiają ekonomikę rolnictwa, co może sprzyjać dodatkowym zakupom nawozów w III kwartale.

Mocznik

Średnia cena mocznika w I półroczu 2026 roku kształtowała się na poziomie 753 USD/t FOB Bałtyk, co oznacza wzrost o 47% r/r.

Na początku roku ceny wzrosły szybciej niż prognozowano. Importerzy z Ameryki Północnej aktywnie poszukiwali ładunków spot, a perspektywa wznowienia zakupów przez Indie skłoniła kupujących z innych rynków do zwiększenia aktywności. Po stronie podaży ograniczenia dostaw mocznika z Iranu były większe niż przewidywano z uwagi na pracę tylko jednej instalacji. Chiński mocznik zniknął z rynku, podaż w Azji Południowo-Wschodniej była ograniczona ze względu na minimalną dostępność z Indonezji, dla której priorytetem był rynek krajowy. Bliski Wschód jest największym regionem eksportującym mocznik na świecie, wysyłającym ok. 20 mln t/r, czyli jedną trzecią całego handlu morskiego, z czego ponad 17 mln t/r jest ładowanych za Cieśniną Ormuz lub w Iranie. Większość armatorów odmawiała wysyłania statków do przepłynięcia cieśniny, a niektóre firmy ubezpieczeniowe anulowały ubezpieczenie statków w tym regionie. Z perspektywy kupujących istniała i istnieje nadal realna obawa, że główni importerzy będą mieli trudności z zabezpieczeniem potrzebnego mocznika, jeśli konflikt będzie się utrzymywał. Wraz z eskalacją napięć na początku marca i faktycznym zamknięciem Cieśniny Ormuz ceny mocznika gwałtownie wzrosły we wszystkich segmentach rynku. Do końca marca ceny mocznika granulowanego z Bliskiego Wschodu wzrosły o 65% w stosunku do poziomu sprzed konfliktu. Jeden z najbardziej dynamicznych wzrostów odnotowano w przypadku mocznika granulowanego z Azji Południowo-Wschodniej. Kupujący w Australii byli coraz bardziej skłonni płacić znacznie wyższe ceny, aby zapewnić rolnikom potrzebne produkty azotowe. W Europie odłożenie zakupów z okresu styczeń-luty, spowodowane głównie niepewnością związaną z CBAM, dobiegło końca, zmuszając kupujących do powrotu na rynek. W rezultacie benchmark FOB dla Afryki Północnej stał się jednym z najbardziej płynnych na świecie w marcu, gdy znaczna część europejskich upraw ozimych była już zasiana.

Ponieważ na rynku zabrakło dostaw z Bliskiego Wschodu, za wyjątkiem eksportu z Omanu, zakup ten wyczerpał światowe zasoby mocznika z innych źródeł na cały maj i I połowę czerwca. Oznacza to, że większość eksporterów nie przejmowała się spadkiem popytu widocznym na innych rynkach. Kraje, które normalnie znajdowałyby się w szczycie sezonu, takie jak Tajlandia i Australia, borykały się z niedoborem importu mocznika z powodu braku eksportu z Bliskiego Wschodu. Ponad 1 mln t mocznika z Bliskiego Wschodu utknęło w maju w Zatoce Perskiej. Te zablokowane dostawy znacznie wypaczyły bilans handlowy, co oznaczało nadwyżkę podaży nad popytem, gdy uda się je wprowadzić na rynek. Część tych ładunków jest przeznaczona dla odbiorców, ale część pozostaje do sprzedania i jest ładowana na statki wykorzystywane jako pływające magazyny.

Konflikt na Bliskim Wschodzie spowodował ograniczenie eksportu mocznika z tego regionu. Tylko wolumeny z Omanu trafiały na międzynarodowy rynek, jednak te ilości nie były wystarczające, by zaspokoić potrzeby rynków do końca czerwca. Kraje w szczycie sezonu, takie jak Tajlandia czy Australia, borykały się z niedoborem mocznika z powodu braku dostępności z Bliskiego Wschodu. Sytuacja ta wypaczyła tradycyjny bilans handlowy mocznika.

Pod koniec półrocza jedna z głównych niewiadomych została już wyeliminowana. Chiny ponownie rozpoczęły eksport, przyznając w czerwcu kontyngenty o łącznej wielkości ok. 2,6 mln t. Próby ustalenia cen minimalnych dla mocznika oraz odmowa dostosowania się do najnowszych indyjskich poziomów cen CFR skomplikowały sytuację. Oczekiwać można, że kwestie te zostaną rozwiązane, jednak obecnie ograniczają one ilość chińskiego mocznika trafiającego do Indii w ramach czerwcowego przetargu zakupowego. Wznowiono transporty przez Cieśninę Ormuz, a większość zapasów mocznika zgromadzonych na Bliskim Wschodzie trafia obecnie na rynek. Szacuje się, że do wysłania pozostało jedynie ok. 150-200 tys. t mocznika, co stanowi spadek w porównaniu z majem (o ok. 1 mln t). Prawdopodobnie przez dłuższy czas będziemy obserwować zmniejszoną podaż ze strony niektórych dostawców z Bliskiego Wschodu z powodu szkód poniesionych przez same instalacje nawozowe oraz infrastrukturę pomocniczą, których skala nie jest jeszcze możliwa do oszacowania. Powrót do poziomów cen sprzed konfliktu powinien zwiastować wznowienie zakupów na większości rynków. W wielu krajach nastąpił spadek popytu spowodowany gwałtownym wzrostem cen mocznika.

Przy założeniu, że podaż z Bliskiego Wschodu będzie nadal odyskować poziom sprzed wojny do I kwartału 2027 roku, rynek wydaje się charakteryzować nadwyżką podaży w czwartym kwartale 2026 r. Jednak rosnące ceny energii, wyższe międzynarodowe ceny zbóż oraz ożywienie popytu ze strony USA, Brazylii i Indii w IV kwartale prawdopodobnie utrzymają ceny mocznika na historycznie wysokim poziomie do końca roku. Oczekuje się, że czynniki te będą miały pozytywny wpływ na ceny, pomimo przewidywanego uruchomienia projektu Kingisepp firmy Eurochem w Rosji oraz projektu Indorama III w Nigerii.

Mocznik techniczny

Na początku roku ceny mocznika technicznego (TGU) rosły na wielu rynkach, podążając za wzrostami cen mocznika spowodowanymi pojawieniem się ofert wyższych od oczekiwanych w ramach indyjskiego przetargu. W Europie ceny były stabilne. Producenci oczekiwali większej jasności w sprawie rozważań Komisji Europejskiej dotyczących tymczasowego zawieszenia CBAM, które weszło w życie 1 stycznia. W Europie aktywność była słaba ze względu na niski popyt ze strony użytkowników końcowych AdBlue. Ceny mocznika technicznego zaczęły rosnąć w większości regionów na rynku globalnym i wspierane były przez ogólny wzrost cen mocznika oraz rosnącą wartość importu pomimo nierównomiernego popytu. Światowe ceny TGU nadal rosły, podążając za wzrostem cen mocznika, mimo że popyt pozostawał nierównomierny. W Rosji i Egipcie widoczne były wzrosty o 10-15 USD/t, natomiast w Europie widoczna była stabilizacja cen. Na rynkach odbiorców, takich jak Indie i Brazylia, obserwowany był silny popyt, a w Europie był on nadal słaby z powodu ograniczonego ruchu ciężarówek wynikającego z niedoboru kierowców oraz utrzymującej się niepewności związanej z mechanizmem CBAM. Globalny rynek mocznika technicznego pozostawał w lutym stabilny, nie odnotowano żadnej aktywności z powodu braku dostaw z głównych ośrodków produkcyjnych. Na rynku europejskim popyt był niewielki ze względu na niekorzystne warunki pogodowe i utrzymujący się brak jasności co do CBAM. Szereg świat na rynku światowym spowodował spowolnienie aktywności w segmencie mocznika technicznego w połowie I kwartału. Chiński Nowy Rok, ramadan i karnawał spowodowały zastój na rynku, ponieważ uczestnicy analizowali trendy rynkowe. Iran wznowił produkcję mocznika po prawie 2 miesiącach przerwy, po przywróceniu dostaw gazu ziemnego do zakładów. Na początku marca ceny TGU wzrosły, odzwierciedlając wzrost cen mocznika w następstwie eskalacji konfliktu między USA a Iranem. Popyt na ten produkt w Indiach pozostawał wysoki, ale jego dostępność była ograniczona. Kupujący w Europie obserwowali rynek i analizowali swoje zapasy. Pod koniec kwartału dostępność mocznika technicznego malała w związku z eskalacją konfliktu między USA a Iranem. Ataki zbrojne na Bliskim Wschodzie spowodowały dalszy wzrost cen gazu, a w Iranie i całym regionie Bliskiego Wschodu zaprzestano produkcji mocznika. Pod koniec kwartału podmioty działające na rynku mocznika technicznego obserwowały konflikt między USA a Iranem, który spowodował spowolnienie aktywności rynkowej. Dostępność mocznika technicznego malała w związku z eskalacją konfliktu. Ceny mocznika technicznego wzrosły w związku z utrzymującym się niedoborem podaży spowodowanym trwającym konfliktem. Ponadto producenci TGU oczekiwali na ustabilizowanie się cen mocznika nawozowego, który znajdował się w trendzie wzrostowym.

Na początku II kwartału dostępność na rynku mocznika TGU pozostawała ograniczona z powodu braku dostaw z Bliskiego Wschodu. W Indiach obserwowano się umocnienie rynku w następstwie zakończenia w tym czasie przetargu na zakup mocznika. Na rynku brakowało jednak ofert dotyczących TGU. Podaż do Europy również była ograniczona, ponieważ nie było dostaw z Rosji, a kupujący poszukujący większych ilości musieli zapłacić wysokie ceny. Kupujący TGU w Brazylii wycofali się z rynku, aktywność koncentrowała się bardziej na moczniku do celów rolnych, a nastroje dotyczące TGU były stłumione. W połowie II kwartału ceny na rynku mocznika TGU spadały, podążając za trendem na rynku mocznika rolniczego, a także z powodu ograniczonej aktywności. Rynki TGU osłabiały się na całym świecie - ceny w regionie bałtyckim spadały z powodu ograniczonej aktywności, podobnie poziomy cen w regionie Morza Czarnego. Popyt w Europie utrzymywał się na stałym poziomie, ale kupujący pozostawali ostrożni ze względu na wysokie koszty importu. Aktywność w Egipcie spowolniła z powodu słabego popytu, podczas gdy popyt w regionie Morza Śródziemnego był stabilny dzięki dostępności rosyjskiego surowca. W Iranie kilka przestojów w zakładach ograniczało produkcję, pomimo częściowego wznowienia produkcji. Popyt w Indiach był słaby, oferta ograniczona, a kupujący niechętnie akceptują wysokie ceny. W Brazylii stłumiony popyt szedł w parze z gwałtownie spadającym rynkiem azotu. Rynek śródziemnomorski charakteryzował się stałym popytem. Słabość światowych cen mocznika na przełomie czerwca/lipca, zwłaszcza po ponownym otwarciu cieśniny, przeniosła się również na rynki mocznika TGU. Ceny spadały, podczas gdy popyt był zróżnicowany. Na wielu rynkach azjatyckich kupujący zachowywali ostrożność, ponieważ pora monsunowa spowodowała spadek popytu. W Europie i Brazylii popyt utrzymywał się na stałym poziomie.

Zgodnie z prognozami, globalny popyt na TGU będzie rósł w tempie 1% w skali roku (CAGR), osiągając poziom 34,5 mln t w 2030 roku, z nieznacznym wzrostem w kolejnych latach. W ciągu najbliższych 5 lat głównym motorem wzrostu będzie rynek żywic aminowych, jednak najszybszy wzrost prognozuje się w przypadku popytu ze strony przemysłu morskiego, który będzie rósł w tempie 13,1%, osiągając poziom 275,5 tys. t.

AdBlue

Notowania cen AdBlue w I półroczu 2026 roku kształtowały się na poziomie 28 EUR/100l FOT All Germany, co oznacza wzrost o 22% r/r.

Wzrost zapotrzebowania na ogrzewanie od początku roku powodował wzrost cen gazu w Europie. Główni producenci AdBlue nie zareagowali na wyższe ceny gazu. Ceny hurtowe AdBlue pozostawały stabilne. Rynek AdBlue monitorował dyskusje na temat unijnego mechanizmu dostosowania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) oraz ewentualnego zwolnienia nawozów z tego mechanizmu. Od 1 stycznia wszystkie importowane nawozy, w tym AGU (Automotive Grade Urea), wymagają certyfikatów w ramach CBAM. Niskie zainteresowanie zakupami nasilało konkurencję między traderami. Wielu dostawców obniżało ceny, aby zdobyć nieliczne dostępne zamówienia i wykorzystać swoje floty dostawcze, ponieważ muszą oni pokryć koszty stałe floty nawet przy niskiej sprzedaży. Na początku lutego producenci AdBlue w Niemczech i regionie Beneluksu podnieśli ceny hurtowe średnio o 1-1,20 EUR/100 l na początku miesiąca. Ceny DEF wzrosły o 6-7 €/USG w stosunku do stycznia, podążając za rosnącymi cenami mocznika w Nola. W połowie lutego temperatury poniżej zera w wielu obszarach ograniczały aktywność w branży budowlanej, co według handlowców skutkowało

niewielkim popytem na AdBlue. Na początku marca widoczne były wzrosty cen AdBlue, które przypisywano przede wszystkim rosnącym globalnym cenom mocznika w związku z ograniczoną dostępnością. Równolegle ze wzrostem cen AdBlue odnotowano typowy dla tej pory roku wzrost zainteresowania zakupami. Wynikało to głównie z większej aktywności w sektorach rolnictwa i budownictwa. Pod koniec miesiąca dostawcy w Niemczech obniżyli ceny AdBlue od ok. 0,20 do 1 EUR/100 l w II połowie marca. W regionie Beneluxu obniżka cen wyniosła ok. 0,70 EUR/100 l. Korekta w połowie miesiąca odzwierciedlała spadek cen gazu w marcu. Jest to druga z rzędu korekta w połowie miesiąca, po pierwszej zmianie cen AdBlue w lutym po 2-letnim okresie. Niezwykła zmienność cen AdBlue odzwierciedlała wahania cen gazu w Europie. Tymczasem popyt ogólnie rósł. Na północy zainteresowanie zakupami wzrosło od połowy marca. Traderzy na południu i w regionie Beneluxu również zgłaszali rosnący popyt ze strony sektora rolniczego i budowlanego, co przypisywało się przede wszystkim wzrostowi temperatury.

W połowie analizowanego okresu utrzymywał się silny popyt na AdBlue z uwagi na gromadzenie przez konsumentów zapasów w obawie przed dalszymi podwyżkami cen i niedoborami podaży. Zmienność cen gazu przyczyniła się do wzrostu cen AdBlue, mimo że 1 kwietnia ceny gazu spadły o ok. 7 EUR/MWh do 47,50 EUR/MWh w porównaniu do cen z 30 marca. Niepewność co do przyszłych cen gazu pozostawiała wysoka z powodu wojny w Iranie, więc spodziewane były dalsze krótkoterminowe korekty cen. Wielu kupujących zabezpieczyło sobie większe ilości już w marcu w obawie przed rosnącymi cenami i ograniczoną dostępnością, wykorzystywali zgromadzone zapasy. Inni wstrzymywali się z zakupami ze względu na wysokie ceny i czekają na wyraźniejsze sygnały.

Popyt pod koniec półrocza pozostawał silny, co jest typowe dla tej pory roku, a dodatkowo wspierał go sektor transportowy. Handlowcy przypisywali tę zmianę m.in. utrzymującej się presji konkurencyjnej w regionie. Zainteresowanie zakupowe użytkowników końcowych utrzymywało się na wysokim poziomie typowym dla tej pory roku. Szczególnie silny popyt odnotowały sektory rolniczy i budowlany. Popyt ze strony firm transportowych systematycznie wzrastał w ciągu czerwca, co prawdopodobnie stanowiło początek gromadzenia zapasów przed wygaśnięciem tymczasowego obniżenia podatków energetycznych i podatku VAT od paliw w Niemczech. Główni producenci w Niemczech obniżyli ceny AdBlue w czerwcu średnio o ponad 2 EUR/100l. Ceny w południowych Niemczech spadły nieco bardziej niż na północy. Według handlowców różnica ta wynikała prawdopodobnie z planowanych postojów remontowych na kilku instalacjach AdBlue w Polsce, które mogły ograniczyć podaż w północnych Niemczech. W połowie czerwca główni producenci AdBlue w Niemczech i krajach Beneluxu nie wprowadzili zmian cen. Kilku dostawców AdBlue w Niemczech i w regionie Beneluxu znacznie obniżyło swoje ceny na przełomie miesiąca (czerwiec/lipiec). W zależności od regionu obniżki cen sięgają nawet 5 EUR/100 l w porównaniu z poziomami odnotowanymi na początku czerwca. Wynika to przede wszystkim z niższych cen gazu ziemnego na giełdzie TTF. Bardziej atrakcyjne warunki cenowe pobudzają również popyt.

Ceny AdBlue mogą wzrosnąć we wrześniu w związku z wysokimi cenami gazu, które powodują wzrost kosztów produkcji, natomiast ceny DEF powinny nieznacznie wzrosnąć w miarę stabilizacji cen mocznika w Noli. Ceny AGU będą miały trudności z podążaniem za trendem wyznaczonym przez ceny mocznika rolniczego ze względu na ograniczony popyt i wysokie stawki frachtu kontenerowego.

Amoniak

Notowania cen amoniaku w I półroczu 2026 roku kształtowały się na poziomie 520 USD/t NW Europe, co oznacza wzrost o 43% r/r.

Gdy pod koniec lutego rozpoczęła się wojna między USA, Izraelem a Iranem, nie ulegało wątpliwości, że będzie to miało poważny wpływ na przepływy handlowe nawozów. Tak też się stało. Przez Cieśninę Ormuz transportowana jest ok. jedna piąta światowego eksportu amoniaku i jedna trzecia mocznika. Ponadto dochodzi do tego szereg skutków ubocznych, takich jak gwałtowny wzrost stawek frachtowych oraz rosnące ceny ropy naftowej i gazu ziemnego, które powodują wzrost kosztów produkcji. Najbardziej jest to dotkliwe dla Europy, która jest najbardziej narażona na wahania na międzynarodowych rynkach gazu. Dodatkowo rynek europejski pozostawał w stagnacji, ponieważ kupujący wahał się w obliczu niejasnych skutków CBAM, ograniczonej dostępności i niechęci do importowania produktów o wyższej intensywności emisji CO₂ z USA lub Trynidadu. Rynek globalny, który w styczniu miał się charakteryzować nadwyżką podaży i słabym popytem, nagle stał się tak napięty, jak w okresie konfliktu rosyjsko-ukraińskiego. Rynki amoniaku w kluczowych regionach borykały się z zakłóceniami, niepewnością i niestabilnymi uwarunkowaniami. Rosnąca podaż ze wschodu od Kanału Sueskiego zachęcała do większej liczby międzyregionalnych ofert transportu towarów do Europy i USA. Handel był mniejszy ze względu na ograniczenia dotyczące statków i utrzymującą się niechęć niektórych operatorów do tranzytu przez Morze Czerwone. Nowe moce produkcyjne w USA i Katarze mogą pomóc złagodzić część napięć.

W miarę kontynuowania wojny na Bliskim Wschodzie ceny amoniaku zaczynały odzwierciedlać poważne niedobory dostaw spowodowane tym konfliktem. Ponieważ amoniak nie mógł być transportowany przez Cieśninę Ormuz, kupujący mieli trudności ze znalezieniem alternatywnych źródeł dostaw dla 3,6 mln t rocznie, które zazwyczaj są wysyłane z regionu Zatoki Perskiej. Problem ten dodatkowo pogłębiało kilka innych przestojów w kluczowych ośrodkach produkcyjnych. Sytuacja była i jest najbardziej krytyczna na wschód od Suez, gdzie wiele krajów jest w dużym stopniu uzależnionych od dostaw z Bliskiego Wschodu. Ceny w tym regionie gwałtownie rosły, ponieważ kupujący mieli trudności z zabezpieczeniem dostaw. Większość instalacji eksportujących amoniak na Bliskim Wschodzie była wyłączona z eksploatacji, a producenci koncentrowali się na kwestiach bezpieczeństwa, w tym na usuwaniu amoniaku ze zbiorników magazynowych. Przesyłki z tego regionu uległy załamaniu. W marcu

2026 roku z Omanu załadowano zaledwie 30 tys. t, w porównaniu do 395 tys. t w marcu 2025 roku. Chiny w znacznej mierze wyprzedały już zapasy na kwiecień i początek maja po zwiększeniu eksportu w marcu, jednak niepewność co do polityki eksportowej skłoniła chińskich sprzedawców do wstrzymania się z oferowaniem nowych ładunków do czasu pojawienia się jaśniejszych wytycznych. Doniesienia sugerujące, że Chiny nie są skłonne do dalszego eksportu, sprawiły, że handlowcy zachowywali ostrożność, co dodatkowo ograniczało dostępność na rynku spot. Rynki na zachód od Suezu również odczuwały zacieśnienie podaży, ponieważ utrata dostaw z Bliskiego Wschodu wpływała na światowe przepływy handlowe. W Afryce Północnej ograniczenia dostaw gazu w Algierii oraz obawy dotyczące przyszłych dostaw spowodowały wzrost cen FOB.

W basenie Atlantyku ceny gwałtownie wzrosły, głównie w wyniku znacznego wzrostu kwietniowej ceny rozliczeniowej w Tampie do 775 USD/t, co stanowiło wzrost o 160 USD/t w ciągu miesiąca i było najwyższym poziomem od 2023 roku. W regionie Zatoki Meksykańskiej i na Karaibach ceny nadal rosły. Uruchomione nowe moce produkcyjne w USA i przerwa w produkcji na Trynidadzie nie były w stanie zastąpić utraconych dostaw surowca z Bliskiego Wschodu.

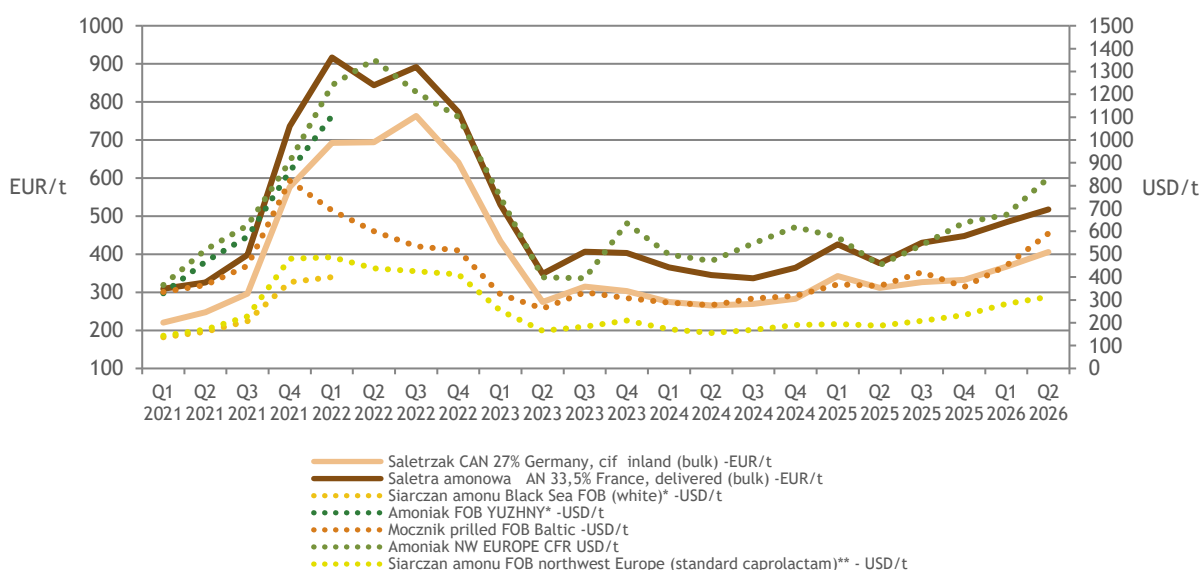
Utrzymująca się tendencja wzrostowa odzwierciedla znaczący wpływ zaburzeń geopolitycznych na ceny. Popyt na amoniak do zastosowań przed siewem utrzymał się w kwietniu na stałym poziomie. W kwietniu odnotowano spadek importu amoniaku do Europy, spowodowany zmniejszeniem eksportu z Algierii o 62%, z 146,5 tys. t do 55 tys. t, w wyniku ograniczeń w dostawach gazu. Import z Trynidadu i USA wzrósł w ciągu miesiąca: dostawy z Trynidadu wzrosły o 57% do 107,5 tys. t, a wolumeny z USA podwoiły się do ok. 100 tys. t. Jednak te dodatkowe dostawy nie wystarczyły, aby zrównoważyć spadek z Algierii. Koszty produkcji FOB w północno-zachodniej Europie, uwzględniające koszty związane z unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji, oszacowano na 615 USD/t na dzień 30 kwietnia, co stanowi wzrost o 28 USD/t w porównaniu z wcześniejszym tygodniem w związku z odbiciem cen TTF. Dało to marżę wynoszącą około 290 USD/t w stosunku do ceny importowej.

W maju sytuacja na rynkach amoniaku uległa zróżnicowaniu, czego wyraźnym przejawem była znaczna rozbieżność między regionami na wschód i na zachód od Kanału Sueskiego. W regionie Azji i Pacyfiku rynki pozostawały niezwykle ograniczone ze względu na utrzymujące się zakłócenia w dostawach z Bliskiego Wschodu. Natomiast rynki na zachód od Kanału Sueskiego odnotowały spadki, ponieważ podaż z USA, Europy i Algierii była duża, przy jednoczesnym osłabieniu popytu w USA i Europie.

Pod koniec maja rozmowy na temat ewentualnego porozumienia między Iranem a USA zostały przerwane w związku z wznowieniem działań wojennych. W czerwcu nastroje na rynku amoniaku uległy zmianie, ponieważ napięcia geopolityczne na Bliskim Wschodzie złagodniały, a sezonowy popyt osłabł w głównych regionach konsumpcyjnych. Obawy przed długotrwałymi zakłóceniami dostaw przez Cieśninę Ormuz zmniejszyły się po podpisaniu protokołu ustaleń między USA a Iranem w połowie czerwca, a sezon nawozowy na półkuli północnej wszedł w fazę pozasezonową. W czerwcu ceny gwałtownie spadły we wszystkich głównych benchmarkach, przy czym w Europie Północno-Zachodniej spadły do poziomu 725-750 USD/t CFR, ceny ładunku w Zatoce Meksykańskiej spadły do ok. 650 USD/t FOB, a w Indiach ceny obniżyły się do 750 USD/t CFR z poprzedniego maksimum wynoszącego 860 USD/t CFR. Największą korektę odnotowano na zachód od Kanału Sueskiego, gdzie spadek popytu na nawozy i poważne ograniczenia w dostawach siarki zbiegły się ze zwiększoną dostępnością amoniaku na rynku, co spowodowało, że podaż i popyt uległy większej równowadze. Konsumpcja spadła wraz z zakończeniem wiosennych aplikacji w Ameryce Północnej i Europie, podczas gdy producenci nadal produkowali pod wysokim obciążeniem. W konsekwencji wzrosła dostępność eksportowa z Zatoki Perskiej, Algierii i Trynidadu, co doprowadziło do zaostrenia konkurencji o ograniczony popyt spotowy. Większość mocy produkcyjnych amoniaku na Bliskim Wschodzie przeznaczonych na eksport pozostała wyłączona, co ograniczało dostępność podaży w regionie Azji i Pacyfiku. W czerwcu udało się dostarczyć do Indii kilka ładunków z Iranu, a kilka uwięzionych statków zaczęło opuszczać cieśninę Ormuz. Jednak ciągły przepływ eksportu z Bliskiego Wschodu nie został jeszcze wznowiony.

Szacuje się, że przepływy pozostaną znacznie ograniczone do końca roku. Utrzymujące się ceny gazu w Europie powyżej 20 USD/mmBtu groziłyby ograniczeniami dostaw, natomiast szybkie ponowne otwarcie cieśniny zaczęłoby łagodzić kryzys związany z dostępnością siarki i przywróciłoby równowagę między popytem a podażą. Zgodnie z prognozami od IV kwartału widoczne będzie łagodne ożywienie, po którym nastąpi powrót do nadwyżki podaży, gdy eksport z regionu Zatoki Perskiej wróci do normy.

Notowania cen nawozów azotowych (mocznika, CAN, AN, AS) i amoniaku

* Amoniak FOB YUZHNY w związku z sytuacją w Ukrainie – średnia kwartalna za 2 m-ce 2022 roku, brak notowań

** Siarczan amonu Black Sea FOB w związku z sytuacją w Ukrainie – średnia kwartalna za 2 m-ce 2022 roku

Źródło: opracowanie własne

Rynek nawozów wieloskładnikowych

NPK

Ceny nawozów NPK w I półroczu 2026 roku kształtowały się na wyższym poziomie niż w przed roku. Średnia wartość benchmarku cenowego NPK 3x16 w tym okresie wyniosła 424 USD/t FOB Baltic/Black Sea, co oznacza wzrost o 10% r/r. Wycena dla powyższego benchmarku dla II kwartału br. to 451 USD/t FOB, co stanowi wzrost o 14% k/k. Ceny notowane przez pierwsze dwa miesiące br. były stabilne i przebiegały zgodnie z sezonowym trendem. W marcu na skutek wybuchu konfliktu na Bliskim Wschodzie, wycena NPK znacznie wzrosła i pozostawała w trendzie wzrostowym aż do początku czerwca, kiedy to nastąpiła stabilizacja cen na poziomie powyżej 460 USD/t.

Na rynku europejskim, w tym w Polsce, zainteresowanie NPK pozostawało umiarkowane. Dla wielu rolników barierą zakupu pozostaje przystępność cenowa środków do produkcji rolnej. Kluczowym wydarzeniem, które wpływa obecnie na sektor nawozów jest wojna na Bliskim Wschodzie. Polski i europejski rynek nawozów NPK również podlegał napięciom podaży oraz wzrostom cen związanym z konfliktem. Płynność finansowa rolników jest słaba, co w obliczu wysokich kosztów nawozów, może wpłynąć na dalsze ograniczanie zakupu nawozów. Spadek popytu w sektorze NPK wynika obecnie również z sezonowego spowolnienia. Letnie prace konserwacyjne ograniczają podaż maskując niski popyt. Według danych GUS produkcja nawozów w Polsce w czerwcu gwałtownie spadła, w porównaniu z analogicznym okresem ubiegłego roku, a w relacji do poprzedniego miesiąca pozostała bez zmian. Osiągnęła ona najniższy miesięczny poziom od kwietnia 2025 roku. Majowe i czerwcowe spadki produkcji nastąpiły po stosunkowo wysokiej produkcji w marcu oraz kwietniu i były spowodowane przestojami w zakładach produkcyjnych. Łączna produkcja składników odżywczych, w okresie od stycznia do czerwca, spadła o 1% r/r. Zarówno obowiązujące cła importowe, jak również mechanizm CBAM, przyczyniły się do zmniejszenia wolumenu importu na rynek europejski. Od 1 lipca cła na nawozy importowane do krajów Unii Europejskiej z Rosji i Białorusi zostały podwyższone, w związku z czym spodziewany jest zmniejszony napływ nawozów z tych kierunków.

Napięta sytuacja na Bliskim Wschodzie, ograniczenia eksportowe ze strony Chin oraz zmniejszenie produkcji u kluczowych producentów obniżyły dostępność nawozów na rynkach importowych i zacieśniły i tak już napiętą podaż. Niepokój wśród producentów wzbudza coraz wyższe ceny siarki. Bliski Wschód jako jej główny dostawca, znacznie ograniczył podaż światową. Niedobór siarki ogranicza globalną produkcję fosforanów i utrzymuje ceny nawozów NPK i NPS na wysokim poziomie. Wzrost kosztów surowców może doprowadzić do kolejnych cięć w produkcji nawozów, ograniczając podaż i przyczyniając się do dalszych podwyżek cen. Należy się spodziewać, że skala wzrostów nadal będzie podlegać presji zahamowania popytu.

DAP

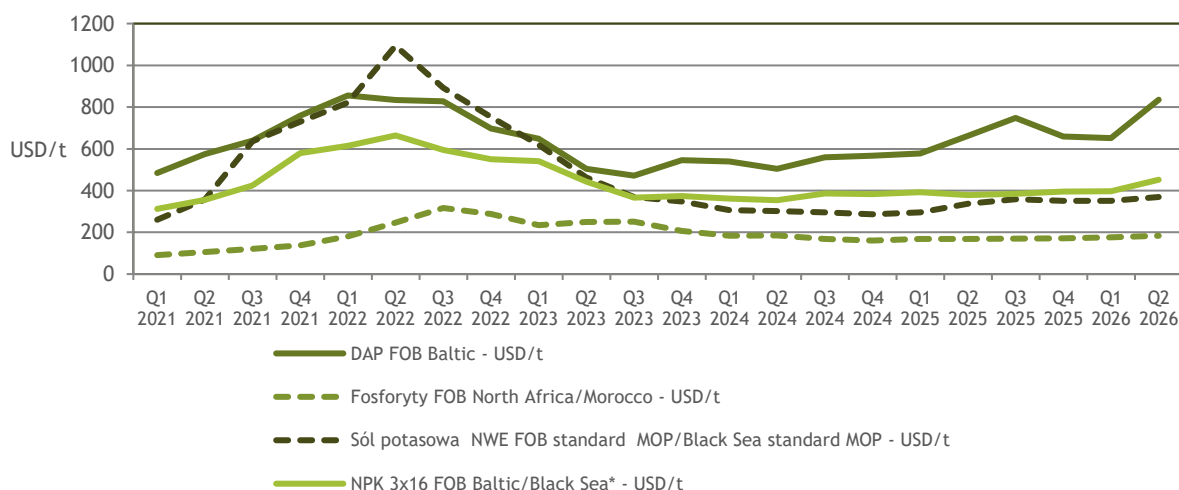
Średnia wartość benchmarku cenowego fosforanu dwuamonowego (DAP) w I półroczu 2026 roku wyniosła 743 USD/t FOB Baltic/Black Sea, co oznacza wzrost o 20% r/r. Wycena dla powyższego benchmarku w II kwartale br. to 835 USD/t FOB, co stanowi wzrost o 28% k/k.

Podobnie jak w przypadku nawozów NPK, wiosenny popyt na nawozy DAP określany był w Polsce i w Europie jako umiarkowany. Koszty zakupów tłumiły wielkość popytu, gdyż nabywcy uznawali ceny za zbyt wysokie. Zakończenie sezonu aplikacji spowodowało spadek zainteresowania zakupami. Wzrostu popytu importowego można się spodziewać pod koniec roku. W związku z wprowadzonym przez Parlament Europejski zawieszeniem standardowych cel importowych na nawozy, w tym DAP i MAP, możliwe jest większe zainteresowanie Arabii Saudyjskiej rynkiem europejskim. Cła na nawozy sprowadzane z Rosji i Białorusi pozostały w mocy. Zawieszenie ma obowiązywać przez 12 miesięcy, począwszy od 30 maja br.

Na rynku globalnym zakłócenia transportowe związane z konfliktem na Bliskim Wschodzie, ograniczona dostępność surowców, w szczególności siarki i amoniaku, niższa produkcja u kluczowych producentów oraz brak chińskiego eksportu spowodowały gwałtowny wzrost cen nawozów fosforowych. W rezultacie doprowadziło to do destrukcji popytu i zmniejszenia dynamiki dalszych podwyżek, pomimo wciąż napiętej sytuacji podażowej. Konieczność uzupełniania zapasów oraz wysoki koszt krajowej produkcji będą wspierały indyjski import przez cały rok. Kraj ten pozostanie głównym źródłem globalnego popytu.

Nawet po normalizacji transportu przez Cieśninę Ormuz skutki zakłóceń logistycznych będą odczuwalne na rynku nawozów jeszcze przez dłuższy czas. Odbudowa globalnych łańcuchów dostaw będzie stopniowa, stąd ceny fosforanów pozostaną relatywnie wysokie nawet do 2027 roku. Jeżeli chiński eksport powróci w tym roku, z pewnością dostarczy mniejszych wolumenów niż zwykle, co utrzyma deficyt globalnej podaży w III kwartale. Obowiązujące od 1 lipca br. wyższe stawki na import rosyjskich i białoruskich nawozów na terytorium Unii Europejskiej ograniczą dostawy z tych destynacji.

Notowania cen nawozów wieloskładnikowych (DAP, NPK), soli potasowej, fosforytów

* NPK 3x16 - od stycznia 2022 roku zmiana źródła notowań i bazy na FOB Baltic/Black Sea

Źródło: opracowanie własne

Fosforyty

Wartość północnoafrykańskiego benchmarku cenowego fosforytów w I półroczu 2026 roku była wyższa o 7% r/r i o 5% wyższa k/k. W przypadku dostaw kwasu fosforowego do Europy Zachodniej wzrosła ona o 24% r/r i o 12% k/k.

W I półroczu 2026 roku jordański surowiec utrzymywał wyższą wycenę względem skał pochodzenia marokańskiego (68-70% BPL) i algierskiego (65-68% BPL). Wybuch konfliktu na Bliskim Wschodzie, który spowodował zakłócenia w przepływach handlowych i znaczący wzrost kosztów logistycznych, wpłynął na zdolność producentów fosforanów do pozyskiwania i przetwarzania skał fosforowych. W miarę eskalacji działań wojennych zmalał popyt na fosforyty, gdyż firmy nawozowe optymalizowały zakupy surowców i wielkość produkcji. Wzrost stawek frachtowych był dominującym mechanizmem podnoszącym wycenę fosforytów, nawet w obliczu spadającego zapotrzebowania. Szacunki dotyczące globalnego bilansu handlowego fosforytów wskazują na wystarczający wolumen podaży eksportowej przez cały 2026 rok, podczas gdy ich produkcja nie została zakłócona przez napięcia na Bliskim Wschodzie.

Dostępność oraz wycena fosforytów uzależniona jest głównie od sytuacji geopolitycznej, a popyt na gotowe nawozy będzie determinował zapotrzebowanie na surowiec. Dalsze trudności związane z transportem i logistyką opóźnią spadki cen i powrót do typowych warunków rynkowych.

Sól potasowa (MOP)

Europejski benchmark cenowy soli potasowej FOB w I półroczu 2026 roku wzrósł o 14% r/r i o 7% k/k. W II kwartale 2026 roku to samo notowanie wzrosło o 9% r/r i o 5% k/k.

W I półroczu br. na rynku soli potasowej aktywność handlowa nabywców była zgodna z sezonowym trendem. W okresie wiosennym popyt na granulaty był silny, natomiast większość wolumenów standardowego MOP była zabezpieczona w ramach kontraktów kwartalnych. W Polsce i Europie, wraz z zakończeniem wiosennej aplikacji, zainteresowanie zakupami spadło. Wycena europejskiego benchmarku MOP pozostawała w trendzie wzrostowym, jednak ceny w tym regionie rosły mniej dynamicznie w stosunku do głównych światowych rynków spot. Dostawcy stopniowo sygnalizowali potrzebę podwyżek cen, argumentując to wzrostem kosztów logistycznych oraz ograniczoną podażą. Jednocześnie producenci nawozów NPK wykazywali ostrożność z uwagi na niepewność dotyczącą popytu na gotowe nawozy wieloskładnikowe. MOP nadal postrzegany jest jako najtańszy składnik odżywczy w porównaniu z produktami azotowymi i fosforowymi. Opinia ta ugruntowała się od czasu wybuchu wojny na Bliskim Wschodzie pod koniec lutego, która spowodowała gwałtowny wzrost cen mocznika i fosforanów oraz zwiększyła zmienność na tych rynkach. Kontrakty na standardowy MOP na III kwartał zostały rozliczone w przedziale 350-370 EUR/t CFR, co odzwierciedlało silny popyt na rynku globalnym oraz rosnące koszty logistyczne. Dostawcy soli potasowej mają dużo zobowiązań na III kwartał. Dostępność standardowego białego MOP jest ograniczona, ponieważ dwóch producentów wyprzedało już dostawy na rok 2026. Popyt na MOP zazwyczaj spada w III kwartale, co może nieco obniżyć ceny.

Na rynku globalnym silna konkurencja wśród głównych importerów i rozliczenie rocznego kontraktu indyjskiego na 2026 rok, po cenie o 34 USD/t wyższej w stosunku do poziomu z 2025 roku, wpływało na wzrosty cen MOP przez całe I półrocze i ograniczało ryzyko większych spadków na rynku światowym. Rekordowe wolumeny importowe Chin i Brazylii wpływały na zacieśnienie podaży. Pod koniec półrocza rynek zaczął słabnąć i pojawiła się presja na obniżki cen. Odbudowa zapasów oraz słabszy sezonowy popyt ograniczały dalszy potencjał wzrostu rynku globalnego. Aktywność handlowa MOP będzie w najbliższym czasie sezonowo ograniczona na większości głównych rynków, co zrównoważy tymczasowe cięcia produkcji ogłoszone przez Rosję i Białoruś.

Rynek MOP pozostaje pod wpływem wydarzeń geopolitycznych, jednak bezpośrednie dostawy potasu z głównych regionów produkcyjnych nie zostały istotnie zakłócone. W rezultacie MOP jest postrzegany jako najstabilniejszy cenowo składnik nawozowy. Standardowy MOP korzysta z silniejszego popytu w Azji, ograniczonej podaży oraz wyższych kosztów logistycznych, podczas gdy granulowany MOP pozostaje pod presją sezonowo słabego popytu w Europie, Brazylii i Ameryce Północnej. Jednocześnie wysokie zapasy w Chinach nadal ograniczają potencjał wzrostowy cen na rynku globalnym.

SEGMENT TWORZYWA

Łańcuch poliamidu 6

Benzen

Średnia cena kontraktowa benzenu na europejskim rynku (CIF NWE) w I półroczu 2026 roku ukształtowała się na poziomie wyższym o 24% r/r. W II kwartale br. średnia cena kontraktowa benzenu wzrosła o 76% r/r i 49% k/k.

W I połowie 2026 roku ceny kontraktowe benzenu kontynuowały trend rosnący, pomimo słabego popytu bazowego. W pierwszych miesiącach roku szereg informacji o planowanych i nieplanowanych postojach w zakładach petrochemicznych oraz zmianach restrukturyzacyjnych u producentów benzenu i pochodnych wpłynął na umiarkowane podwyżki cen. Od marca globalny rynek benzenu został zdominowany wojną na Bliskim Wschodzie. Blokada Cieśniny Ormuz i uszkodzenia infrastruktury przemysłowej wpłynęły na podaż i ceny ropy naftowej i gazu, powodując podwyżki w całym łańcuchu dostaw. W kwietniu, po niewielkiej korekcie spadkowej w marcu, europejskie ceny kontraktowe benzenu wzrosły o 35% m/m. Podaż w całym okresie była wystarczająca, a pewne problemy z dostawami spot, które pojawiły się pod koniec II kwartału wynikały bardziej z czynników związanych z surowcami, logistyką i wzorcami zakupowymi niż z jakiegokolwiek trwałego niedoboru produktu.

W II półroczu 2026 roku ceny benzenu w Europie nadal będą kreowane dynamiką cen ropy naftowej determinowaną rozwojem konfliktu na Bliskim Wschodzie oraz bilansem popytu-podażowym. W miesiącach wakacyjnych na ceny i terminową dostępność, szczególnie benzenu dla dostaw natychmiastowych, wpłynęły także problemy produkcyjne i logistyczne wynikające z upalnej pogody i niskiego stanu wody w Renie - głównej arterii żeglugi śródlądowej. Rynek benzenu jest bardzo podatny na czynniki spekulacyjne. Strategie zakupowe (wyłącznie pod bieżące zapotrzebowanie) i niskie stany magazynowe przy okresowych problemach produkcyjnych i logistycznych powodują szybkie zacieśnienie rynku i gwałtowne wahania cen.

Fenol

Średnia cena europejskiego benchmarku fenolu (DEL NWE) w I półroczu 2026 roku wzrosła o 27% r/r. W II kwartale br. cena benchmarku fenolu była wyższa o 77% r/r i 38% k/k.

Notowania cen fenolu w I połowie 2026 roku podążały trendem notowań benzenu, a na finalne ceny wpłynęły dodatki fenolowe, stanowiące premię do ceny benzenu. Niestabilne ceny gazu ziemnego i znaczące wzrosty po wybuchu konfliktu na Bliskim Wschodzie skutkowały w niektórych miesiącach wprowadzeniem do dodatku fenolowego dopłaty energetycznej. Zastosowanie, bądź brak, tej dopłaty zależy od indywidualnych zapisów kontraktowych. Europejski rynek fenolu w I półroczu 2026 roku pozostawał pod wpływem słabego popytu z sektorów zastosowań, konkurencji ze strony azjatyckich pochodnych i niskich wskaźników operacyjnych, zarówno na instalacjach fenolu, jak i pochodnych. Znaczący wzrost cen fenolu w II kwartale negatywnie wpłynął na zapotrzebowanie ze strony przetwórców, przez brak możliwości przeniesienia w całości kosztów na odbiorców

końcowych. Produkcja fenolu w całym okresie była zgodna z niskim popytem. Jeden producent fenolu zgłosił upadłość konsumencką.

Główne branże konsumpcji fenolu są powiązane z ogólnym stanem gospodarki. Rynki downstream pozostają słabe, bez oznak znaczącej poprawy w II połowie roku. Problemy logistyczne wynikające z niskiego stanu wód w Renie w okresie wakacyjnym mogą wpłynąć na lokalną dostępność fenolu. Kluczowy europejski producent fenolu ogłosił w lipcu stan siły wyższej. W II półroczu kilku producentów fenolu planuje prace remontowe, a jeden producent poszukuje inwestora. Utrzymująca się niepewność geopolityczna na Bliskim Wschodzie nadal wpływa na koszty surowców i energii, logistykę i ogólne nastroje rynkowe.

Kaprolaktam (CPL) i Poliamid 6 (PA6)

Łańcuch poliamidu, z uwagi na sektory zastosowań (motoryzacyjny, budowlany, dobra konsumpcyjne, opakowania), jest silnie powiązany z koniunkturą gospodarczą. Branża tworzyw sztucznych w 2026 roku nadal działa w trudnym otoczeniu rynkowym. Wysokie koszty energii i surowców, niestabilna sytuacja geopolityczna, słaby popyt i konkurencja z Chin osłabiają wyniki producentów.

Średnia półroczna cena kontraktowa kaprolaktamu ciekłego na europejskim rynku (DEL WE) w I półroczu 2026 roku ukształtowała się na poziomie wyższym o 17% r/r. W II kwartale średnia cena wzrosła o 38% r/r i o 35% k/k.

Średnia półroczna cena kontraktowa poliamidu 6 w Europie (DEL WE) w I półroczu 2026 roku wzrosła o 14% r/r. W II kwartale średnia cena wzrosła o 33% r/r i o 34% k/k.

Europejskie ceny kaprolaktamu i poliamidu 6 w I połowie 2026 roku pozostały w trendzie rosnącym, napędzanym głównie wzrostem kosztów produkcji. Kwiecień był miesiącem najwyższych podwyżek, gdzie ceny kaprolaktamu i poliamidu wzrosły o 27-28% w porównaniu z marcem. Tendencje cen surowców petrochemicznych, w tym benzenu i siarki (powiązane ze zmienną sytuacją na Bliskim Wschodzie), były czynnikiem determinującym presję kosztową w łańcuchu CPL/PA6. Po wybuchu wojny na Bliskim Wschodzie pojawiły się obawy o wystarczającą dostępność surowców do produkcji CPL (cykloheksanu i siarki).

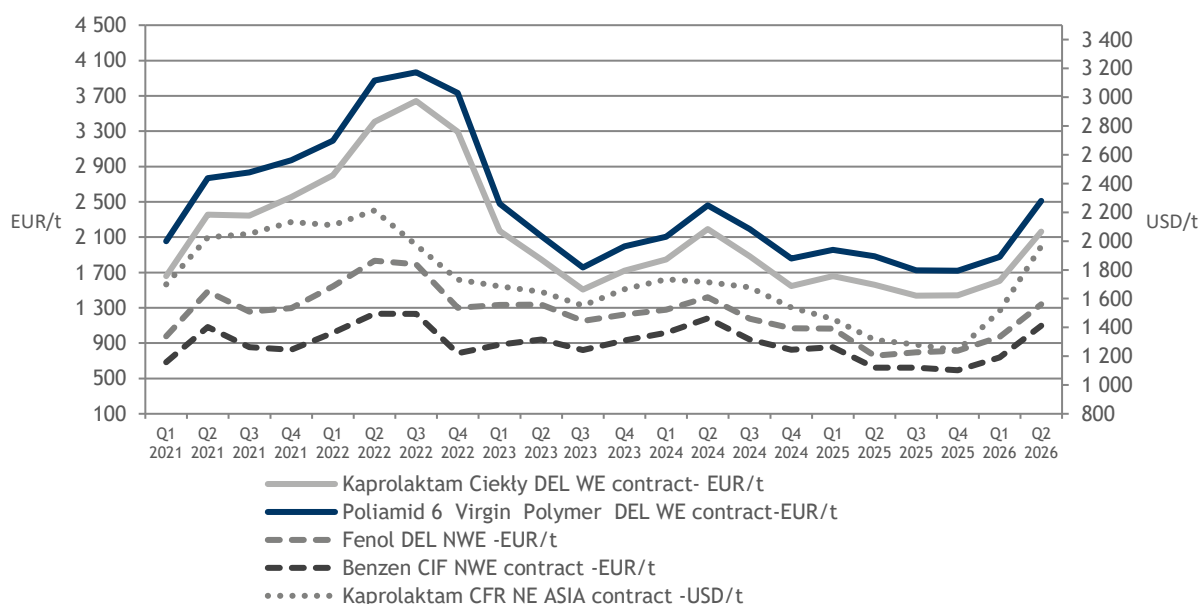
Produkcja regionalna CPL i PA6 była dostosowana do poziomu popytu. W całym okresie nadal był widoczny atrakcyjny cenowo import PA6 i pochodnych z Chin.

Europejska branża poliamidu przechodzi proces racjonalizacji, w wyniku zamknięć, przejęć czy optymalizacji produkcji. Niezintegrowany z PA6, kluczowy europejski producent kaprolaktamu, w lutym zakończył produkcję. Znaczący producent CPL i PA6 ogłosił upadłość konsumencką. Fundusz zakupił biznesy dwóch firm.

Popyt bazowy na rynku europejskim pozostawał na niskim poziomie w większości branż konsumujących PA6. Europejski przemysł motoryzacyjny jeszcze nie odbudował poziomów sprzed pandemii. Według danych branżowych w I połowie roku sprzedaż nowych samochodów w UE wzrosła r/r, głównie dzięki programom wspierającym sprzedaż samochodów elektrycznych.

W Europie w II połowie 2026 roku spodziewany jest niski poziom konsumpcji w łańcuchu poliamidowym. W miesiącach wakacyjnych niski popyt został dodatkowo spowolniony, ponieważ wiele firm przetwórczych w tym czasie miało postoje urlopowe, szczególnie w Europie Południowej. We wrześniu/październiku możliwy wzrost zapotrzebowania będzie efektem uzupełniania zapasów, a nie znaczącą poprawy popytu bazowego. Perspektywy znaczącego ożywienia w br. są ograniczone. Spodziewany napływ poliamidu z Chin może dodatkowo osłabić popyt na produkt lokalny. Znaczna różnica cenowa pomiędzy Europą a Azją przeważa nad ryzykiem związanym z logistyką (czas i koszty transportu, niepewność utrzymania cen). Kluczowa dla rynku będzie równowaga między popytem a podażą. Czynnikiem ryzyka nadal będą sytuacja geopolityczna i rozwój konfliktu na Bliskim Wschodzie, determinujący ceny surowców oraz koniunktura gospodarcza. Przewiduje się, że lokalna produkcja będzie zgodna z bieżącym zapotrzebowaniem, bez/lub z niewielką nadwyżką, co w sytuacji wystąpienia nieprzewidzianych problemów produkcyjnych, w tym niedoborów niektórych surowców, może zaburzać równowagę rynkową

Notowania cen PA6, kaprolaktamu, benzenu, fenolu

Źródło: opracowanie własne

Polipropylen

Notowania cen kontraktowych homopolimerów i kopolimerów PP na europejskim rynku w I połowie 2026 roku odnotowały wzrost r/r. Jednym z czynników mających wpływ na wzrost cen polipropylenu były wyższe w ujęciu rocznym notowania cen kontraktowych propylenu. Sytuacja na rynku polipropylenu w I połowie 2026 roku zmieniała się dynamicznie, co spowodowane było ograniczeniami w żegludze przez Cieśninę Ormuz, które przekładały się na napięcia po stronie surowców i produktów.

Rozpoczęcie 28 lutego 2026 roku konfliktu zbrojnego na Bliskim Wschodzie spowodowało ograniczenia w żegludze przez Cieśninę Ormuz, zakłócenie światowego przepływu surowców energetycznych oraz zniszczenia infrastruktury wydobywczej i przetwórczej w wyniku przeprowadzonych ataków. W konsekwencji obniżonej podaży podstawowych surowców petrochemicznych ceny w całym łańcuchu przetwórstwa dynamicznie wzrosły.

Duża zależność rynku europejskiego od importu PP z Bliskiego Wschodu oraz innych regionów świata sprawiła, że podaż na rynku europejskim radykalnie spadła. Europejscy przetwórcy tworzyw mierzyli się z niedoborem surowca i rosnącymi kosztami energii. Dynamiczne wzrosty cen z przełomu marca i kwietnia nie wynikały jednak ze zmian fundamentalnego popytu końcowego, lecz były efektem spekulacyjnego budowania zapasów w obawie przed eskalacją blokad logistycznych na Bliskim Wschodzie. Rynek europejski nadal charakteryzowała strukturalna słabość, zaś przetwórcy pod koniec II kwartału 2026 roku drastycznie ograniczyli zakupy z powodu niesprzyjających warunków gospodarczych, przyjmując postawę wyczekującą. Wysokie stany magazynowe przełożyły się na ograniczoną aktywność zakupową.

Wyższe ceny polipropylenu zwiększyły atrakcyjność importu z kierunku azjatyckiego. Pod koniec I półrocza na rynku pojawił się produkt z importu, który wypełnił chwilową lukę na rynku, wywierając jednocześnie presję na spadek cen. Pozycja Europy jako rynku o najwyższych marżach uległa załamaniu w czerwcu w wyniku wzrostu stawek frachtu z Azji oraz gwałtownych spadków europejskich cen spot, co skutecznie obniżyło rentowność importu do Europy.

Nie należy oczekiwać wzrostu bazowego zapotrzebowania na polipropylen na rynku europejskim w kolejnych miesiącach 2026 roku. Popyt wciąż tłumiony jest przez niekorzystne czynniki ekonomiczne panujące w Europie. Sektory opakowań spożywczych i medycznych utrzymują stabilny popyt. Głównym obciążeniem dla europejskiego rynku polipropylenu pozostanie stagnacja w branży budowlanej, motoryzacyjnej oraz AGD. Perspektywy rynku będą również zależne od sytuacji geopolitycznej oraz jej wpływu na poziom cen surowców i produktów.

SEGMENT CHEMIA

Łańcuch produktów OXO

Notowania cen alkoholi OXO na europejskim rynku w I półroczu 2026 roku odnotowały wzrost o średnio 23% r/r. Spośród nich notowania izobutanolu w ujęciu rocznym uległy wzrostowi o 33%, notowania 2-EH wzrosły o 21%, natomiast dla N-butanolu odnotowano wzrost o 16%. Zmiany notowań alkoholi były spowodowane znacznym wzrostem cen ropy naftowej i ropy po rozpoczęciu ataków na Iran oraz ograniczeniem dostępności wybranych alkoholi na rynku.

Zapotrzebowanie na alkohole OXO z początkiem 2026 roku utrzymywało się na niskim poziomie. Popyt w większości zabezpieczany był dostawami kontraktowymi, a liczba transakcji spot była ograniczona. Pomimo iż z początkiem roku odnotowano zwiększone zapotrzebowanie związane z odbudową zapasów, wzrosty te były mniejsze i trwały krócej niż w latach ubiegłych. Dostępność alkoholi OXO na rynku europejskim była na początku I kwartału w zupełności wystarczająca do pokrycia niskiego zapotrzebowania, pomimo ograniczeń produkcyjnych niektórych jednostek w Europie. Produkcja lokalna wspomagana była importem z innych regionów świata. W marcu odnotowano znaczne wzrosty notowań alkoholi OXO, co było spowodowane wybuchem wojny w Iranie, która powodowała silne wzrosty cen ropy naftowej i surowców petrochemicznych, a także obawami o możliwe ograniczenia w dostępności alkoholi na rynku. Zamknięcie Cieśniny Ormuz spowodowało ograniczenie eksportu ropy naftowej, nafty oraz produktów petrochemicznych i ich pochodnych z krajów Zatoki Perskiej. Spowodowało to trudności produkcyjne na rynkach azjatyckich uzależnionych od surowców petrochemicznych pochodzących z tego regionu, skąd również importowano alkohole OXO do Europy. Obawa o zawężenie dostępności alkoholi oraz ich pochodnych wywołała ich wzmożone zakupy przez przetwórców i spowodowała zmianę struktury popytu na alkohole OXO na rynku europejskim, mimo że popyt bazowy wciąż pozostawał na niskim poziomie i utrzymał się na takim poziomie do końca II kwartału br. Od połowy II kwartału notowania alkoholi OXO zaczęły stopniowo spadać, co związane było ze spadkami cen ropy naftowej i nafty oraz znacznie niższym zapotrzebowaniem na alkohole, po okresie wzmożonych zakupów, jakie miały miejsce w marcu i kwietniu. Na rynku ponownie zaczęły też pojawiać się oferty na import alkoholi z kierunków azjatyckich i innych regionów, co dodatkowo ustabilizowało sytuację popytowo-podażową. Importowany towar był także konkurencyjny cenowo, co wymusiło na producentach europejskich obniżki cen produkowanych przez nich alkoholi.

Obecnie brak przesłanek mówiących o strukturalnym wzroście zapotrzebowania bazowego na alkohole w dalszej części 2026 roku. Rynek wszedł obecnie w okres wakacyjnych postojów remontowych, co znacznie ogranicza zapotrzebowanie na alkohole zarówno produkcji lokalnej, jak i pochodzących z importu. Słaba sytuacja makroekonomiczna panująca w Europie oraz brak perspektyw na zwiększenie zapotrzebowania na alkohole w przemyśle budowlanym i automotive powodują, że dotychczasowe prognozy mówiące o wzroście zapotrzebowania w II połowie roku są coraz mniej realne. Import alkoholi na rynek europejski wciąż będzie wywierał presję na ceny alkoholi produkowanych lokalnie. Jednakże w wyniku prowadzonych postępowań antydumpingowych w Europie na kluczowe pochodne alkoholi oxo - w tym akrylany i octany - w zależności od rezultatu, mogą korzystnie wpłynąć na wzrost produkcji, a tym samym zwiększenie konsumpcji alkoholi oxo do przetwórstwa.

Plastyfikatory

Notowania cen monitorowanych plastyfikatorów na europejskim rynku w I półroczu 2026 roku odnotowały wzrost o średnio 8% r/r, przy czym plastyfikator DOTP/Oxoviflex™ odnotował wzrost ceny o 14% r/r.

Głównymi czynnikami mającymi wpływ na notowania plastyfikatorów w ujęciu rocznym były przede wszystkim wzrosty cen surowców używanych do ich produkcji, a także wzrost zapotrzebowania na plastyfikatory po rozpoczęciu działań wojennych w Iranie.

Zapotrzebowanie na plastyfikatory na rynku europejskim w I kwartale 2026 roku utrzymywało się na niskim poziomie, zgodnym jednak z oczekiwaniami kupujących i sprzedających. Dostępność plastyfikatorów określana była jako bardzo dobra, a produkcja lokalna wspomagana była importem z innych regionów świata (Turcja, Azja Północno-Wschodnia, USA). Import plastyfikatora DOTP w I kwartale był blisko 4-krotnie wyższy niż lokalna produkcja, jednak w lutym odnotowano pewne opóźnienia w dostawach DOTP na rynek europejski oraz wzrastającą sezonową aktywność zakupową niektórych przetwórców. W marcu odnotowano znaczny wzrost notowań analizowanych plastyfikatorów, który wynikał przede wszystkim z obaw silnego zawężenia podaży (prawie 3/4 europejskiego zapotrzebowania na DOTP jest pokrywane towarem importowanym) oraz ze wzrostu cen surowców petrochemicznych spowodowanym konfliktem w Iranie. Dostępność plastyfikatorów z Bliskiego Wschodu oraz Azji została silnie ograniczona ze względu na blokadę Cieśniny Ormuz i braki surowców petrochemicznych w Azji. Ograniczenie importu spowodowało większe zainteresowanie plastyfikatorami produkowanymi w Europie. Dostępność DINP i DPHP określana była jako wystarczająca do pokrycia zapotrzebowania ze względu na ich lokalne pochodzenie. Dostępność DOTP, ze względu na wspomniane problemy, była krótkotrwale ograniczona, a obawy o dalsze możliwe ograniczenia spowodowały wzrost zainteresowania i liczby transakcji na rynku spot. Część przetwórców plastyfikatorów w wyniku bardzo szybkiego i dużego wzrostu cen DOTP zdecydowała się na zastąpienie w przetwórstwie plastyfikatorem DINP. Generalnie jednak presja inflacyjna w dalszym ciągu ograniczała popyt na szeroką gamę zastosowań plastyfikatorów, niezwiązany z chęcią budowy zapasów. Popyt na rynku budowlanym oraz automotive utrzymywał się na niskim poziomie, co spowodowane było przede wszystkim wysokimi cenami pojazdów, słabą kondycją gospodarczą i ogólnymi problemami branży automotive związanymi z wojną celną. Pod koniec II kwartału notowania cen plastyfikatorów zaczęły stopniowo spadać ze względu na spadki cen ropy naftowej i nafty oraz z powodu ponownego wzrostu importu tych produktów z Azji i USA (dodatkowo motywowanym zniesieniem ceł na import do Europy), często po bardzo konkurencyjnych cenach. Popyt bazowy wciąż pozostawał bardzo słaby.

Według prognoz nie należy oczekiwać znacznego zwiększenia zapotrzebowania bazowego na plastyfikatory w 2026 roku. Większość ekspertów twierdzi, że rok 2026 będzie rokiem podobnym do 2025 pod względem poziomu zamówień. Dostępność plastyfikatorów powinna w zupełności wystarczać na pokrycie niskiego zapotrzebowania, a import z kierunków azjatyckich i USA powinien stopniowo wzrastać, wywołując presję na obniżki cen plastyfikatorów produkowanych lokalnie.

Propylen

Notowania ceny kontraktowej propylenu na europejskim rynku w I półroczu 2026 r. odnotowały wzrost o 16,6% r/r. Średnie ceny spot propylenu jakości polimerycznej odnotowały w tym samym okresie wzrost o 31,2% r/r, co było związane z wybuchem wojny w Iranie oraz podwyżkami cen ropy naftowej i nafty.

Popyt na propylen utrzymywał się na początku I kwartału br. na niskim poziomie. Większość przetwórców nie wykazywała chęci budowy zapasów tego surowca, realizując jedynie dostawy w celu zabezpieczenia bieżącej produkcji. Liczba transakcji spot była bardzo mała, a większość przetwórców realizowała jedynie odbiory kontraktowe. Dostępność propylenu do połowy lutego była określana jako wystarczająca, pomimo postojów remontowych u części producentów. Pod koniec lutego dostępność ta spadła ze względu na zwiększoną liczbę postojów awaryjnych i remontowych u producentów propylenu, co doprowadziło do znacznego ograniczenia dostępności tego surowca na rynku. Wraz z początkiem konfliktu w Iranie notowania propylenu zaczęły wzrastać, a jego dostępność stała się jeszcze bardziej ograniczona. Blokada Cieśniny Ormuz przyczyniła się także do wstrzymania dostaw ropy naftowej i nafty do Azji, a także do ograniczenia importu produktów przetwórstwa propylenu na rynek europejski (PP), co zwiększyło zapotrzebowanie na propylen produkcji europejskiej. Popyt bazowy utrzymywał się bardzo niskim poziomem, jednak chęć budowy zapasów w obawie o dalsze wzrosty cen tego surowca spowodowała wzrost zapotrzebowania na propylen na rynku europejskim. Większość kupujących realizowała odbiory kontraktowe w pełnej ilości, starając się uzupełniać je dostawami spot. Dostępność propylenu była w marcu ograniczona, głównie z powodu planowanych i nieplanowanych postojów na krakerach. Część sprzedawców wstrzymywała się od uwalniania na rynek większych ilości tego surowca, licząc na dalsze wzrosty notowań w najbliższych miesiącach. Od początku maja można było zaobserwować stopniowe ograniczanie zapotrzebowania na propylen, co doprowadziło do spadku jego cen. Większość przetwórców posiadała zapasy tego surowca, zakupione po rozpoczęciu ataków na Iran, i nie decydowała się na większe zakupy ze względu na niski popyt bazowy, który utrzymywał się do końca czerwca.

Nie należy oczekiwać znacznego wzrostu zapotrzebowania na propylen w dalszej części 2026 roku. Zapotrzebowanie na pochodne propylenu znajduje się nadal pod bardzo dużą presją sytuacji makroekonomicznej, jaka panuje w Europie. Brak zakończenia konfliktu w Iranie wciąż będzie wpływał na notowania ropy naftowej oraz nafty, a co za tym idzie na wahania cen propylenu na rynku. Dostępność powinna ulec poprawie, szczególnie po zakończeniu wakacyjnego okresu postojów remontowych.

Kwas tereftalowy

Notowania ceny kontraktowej PTA na europejskim rynku w I półroczu 2026 roku odnotowały wzrost o 18,4% r/r, podążając za zmianą ceny paraksylenu.

Zapotrzebowanie utrzymywało się na niskim poziomie, co po części spowodowane było postojami produkcyjnymi u przetwórców PTA, a po części słabym zapotrzebowaniem na jego pochodne, co związane było z trudną sytuacją makroekonomiczną panującą w Europie. Dodatkowo import PET także ograniczał zapotrzebowanie na PTA do jego przetwórstwa do politereftalanu etylenu. Ze względu na bardzo słaby popyt na pochodne PTA, większość jego przetwórców stara się ograniczać jego dostawy do niezbędnego minimum. Pomimo ograniczenia produkcji PTA na kilku instalacjach w Europie, dostępność tego surowca nie była ograniczona. W marcu odnotowano znaczne wzrosty notowań kwasu tereftalowego. Wzrosty te wywołane zostały znacznym wzrostem notowań ropy naftowej po rozpoczęciu ataków na Iran i blokadzie cieśniny Ormuz, co wstrzymało dostawy ropy i surowców petrochemicznych z Bliskiego Wschodu. Dodatkowo wstrzymanie dostaw ropy naftowej do Azji spowodowało wstrzymanie produkcji na wielu azjatyckich instalacjach petrochemicznych, ograniczając dostępność PTA w tym regionie świata, którego duże ilości były importowane na rynek europejski. W czerwcu z powodu słabego zapotrzebowania na kwas tereftalowy oraz spadku cen ropy naftowej notowania PTA zaczęły spadać. Zapotrzebowanie bazowe utrzymywało się na niskim poziomie, co po części spowodowane było postojami produkcyjnymi u przetwórców PTA, a po części słabym zapotrzebowaniem na jego pochodne, co związane jest z trudną sytuacją makroekonomiczną panującą w Europie. Brak importu spowodował jednak wzrost zapotrzebowania na PTA produkcji europejskiej do budowy zapasów, w obawie przed dalszymi znacznymi wzrostami cen tego surowca i wstrzymaniem dostaw z Azji i z Bliskiego Wschodu. Wysokie zapotrzebowanie na PTA zaczęło stopniowo spadać od połowy maja i do końca pierwszego półrocza utrzymywało się na stosunkowo niskim poziomie.

Zapotrzebowanie na PTA na rynku europejskim będzie w najbliższym czasie utrzymywało się na relatywnie niskim poziomie. Jednym z czynników mających wpływ na tą sytuację jest niepewność dotycząca globalnych łańcuchów dostaw oraz zapotrzebowania w obliczu trwającej wojny handlowej, a także trwającej wojny w Iranie, która wywołuje dużą niestabilność na rynku surowców.

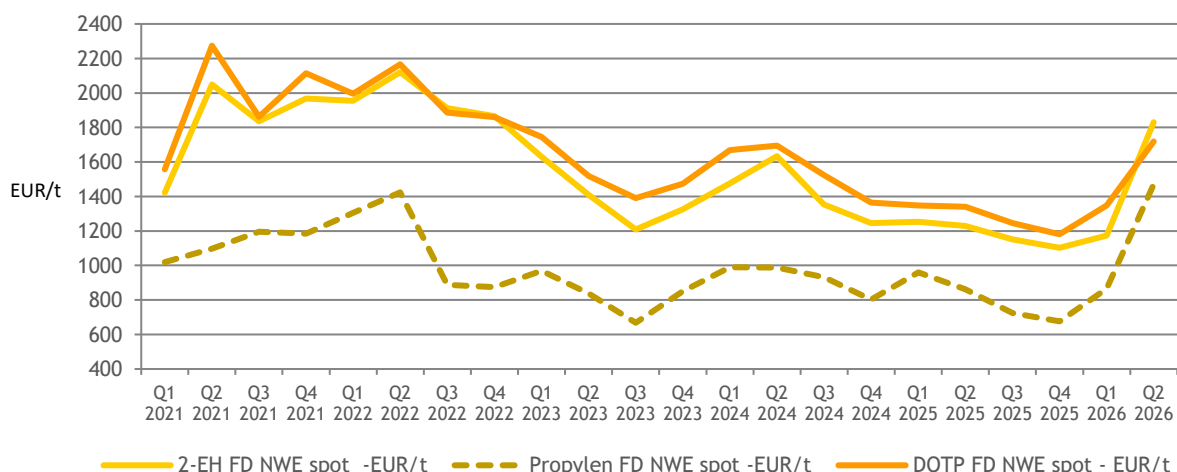
Ropa naftowa

Cena ropy naftowej w I półroczu 2026 roku była wyższa o 23,1% r/r. Rynek w tym okresie charakteryzował się ciągłymi zakłóceniami w międzynarodowym przepływie dostaw surowca oraz produktów ropopochodnych, szczególnie po ograniczeniu ruchu statków przez Cieśninę Ormuz. Przyczyniło się to do wyższych cen ropy naftowej i większych wahań notowań, szczególnie w II kwartale. Zmusiło to również kupców do poszukiwania alternatywnych źródeł dostaw. Wzrost cen zaznaczył się już na początku roku i wynikał m.in. z napięć w rejonie Zatoki Perskiej, jak również z niskich temperatur na Półkuli Północnej oraz burz śnieżnych, które ograniczyły produkcję i eksport USA. Kolejne tygodnie to uspokojenie nastrojów. Przełomowym wydarzeniem był atak na Iran

wstrzymujący praktycznie ruch przez Cieśninę Ormuz i blokujący ok. 20% światowych dostaw ropy. Według IEA w ciągu ostatnich 50 lat trzy wcześniejsze kryzysy naftowe z 1973 i 1979 roku oraz kryzys na rynku gazu ziemnego sprzed 4 lat spowodowany wojną Rosji z Ukrainą nie spowodowały tak dużych strat jak obecny kryzys na Bliskim Wschodzie. Na kryzysie korzysta Rosja, która pomimo spadku produkcji na skutek ataków ukraińskich, dzięki wysokim cenom odnotowała znaczne zwiększenie dochodów. W kolejnych tygodniach uczestnicy rynku swoją uwagę koncentrowali w głównej mierze na doniesieniach z Bliskiego Wschodu. Zapowiedzi zawarcia jakiejś formy porozumienia powodowały spadek cen a niepowodzenia w negocjacjach ich wzrost. Wydawało się, że przełom nastąpił 17 czerwca, kiedy to podpisanie porozumienia spowodowało znaczny spadek cen. Rynki zaczęły dyskontować zniesienie sankcji, wycofanie tankowców pod eskortą wojskową i oczekiwania, że zablokowane baryłki powrócą na rynek, mimo że ryzyko związane z transportem i ograniczenia produktowe nie zniknęły. Niestety na początku III kwartału nastąpiła eskalacja działań zbrojnych pociągająca za sobą wzrost cen. Następstwem konfliktu jest również mniejsza liczba dostępnych tankowców oraz wzrost stawek ubezpieczeniowych. Pewne uzupełnienie podaży nastąpiło na skutek większej produkcji i eksportu w obszarze basenu atlantyckiego, jak również przekierowania dostaw przez Arabię Saudyjską i ZEA (ten ostatni eksporter wycofał się 1 maja z OPEC+, prawdopodobnie po to, by nie musieć przestrzegać limitów wydobywania) do portów poza Cieśniną Ormuz. Jednak nie było to w stanie zastąpić utraconych dostaw z rejonu Zatoki Perskiej. Większemu wzrostowi cen zapobiegło ograniczenie importu przez kraje Azji, które w tej sytuacji zwiększają wykorzystanie tańszego węgla w energetyce, mniejszy import Chin oraz jej duże zapasy i dostawy z Iranu i Rosji, jak również postępująca elektryfikacja transportu. Stany Zjednoczone są głównym beneficjentem spadku wydobycia surowca na Bliskim Wschodzie.

Nadal nie wiadomo, czy po zakończeniu konfliktu Iran będzie pobierał opłaty od przepływających przez Cieśninę Ormuz statków. Chiny znacznie zmniejszyły import ropy w I półroczu, jednak sytuacja ta nie będzie trwać wiecznie. Ich powrót na rynek przy jednoczesnej dalszej blokadzie cieśniny może spowodować wzrost cen ropy w kolejnych okresach. Dużym problemem jest również fakt, że wszystkie niewykorzystane moce produkcyjne na świecie znajdują się w Arabii Saudyjskiej i Zjednoczonych Emiratach Arabskich. Żaden inny region nie jest w stanie zrekompensować utraty dostaw z Bliskiego Wschodu. Jeśli Cieśnina Ormuz nie zostanie wkrótce ponownie otwarta, kryzys niedoboru ropy naftowej może się przekształcić w pełnowymiarowy globalny kryzys paliwowo-rafinacyjny. Kryzys w Zatoce Perskiej przyspieszył powstawanie nowych euroazjatyckich korytarzy handlowych i energetycznych. Pakistan, Azja Środkowa, Chiny, Rosja i mocarstwa regionalne promują budowę rurociągów, linii kolejowych i projektów łączności, które mają ominąć newralgiczne punkty morskie. Pakistan może stać się kluczowym euroazjatyckim węzłem tranzytowym ze względu na rosnący przepływ towarów i nowe szlaki z Iranem. Część odwiertów zostało pospiesznie zamkniętych, co może spowodować, że ich ponowne uruchomienie będzie wymagać czasu i dodatkowych inwestycji. Dodatkowe dostawy z Wenezueli, a potencjalnie także z Iranu i Rosji, złagodzą presję na rynku.

Notowania cen 2-EH, DOTP, propylenu

Źródło: opracowanie własne

Siarka

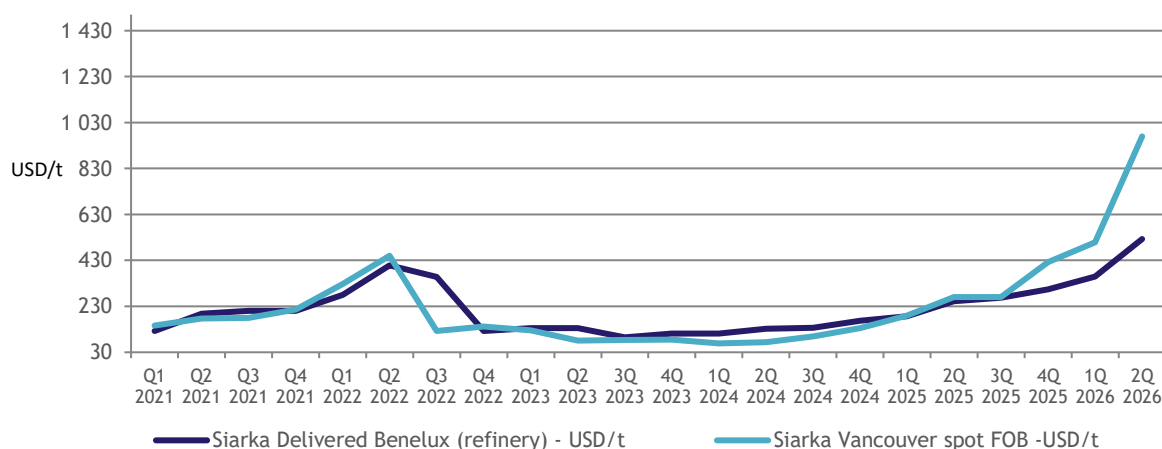
W pierwszym półroczu 2026 roku rynek siarki był zdominowany sytuacją na Bliskim Wschodzie. Notowania kwartalne w pierwszym półroczu FOB siarki granulowanej Vancouver wzrosły o 221% r/r, Cena siarki płynnej CFR Benelux dla kontraktów kwartalnych wzrosła o 101% r/r. Na rynku Tampa CFR wzrost wyniósł 168% r/r.

Atak na Iran spowodował zatrzymanie ok. 50% globalnych dostaw siarki, jednak wzrostowy trend miał już miejsce od początku roku. Ataki ukraińskie wyłączyły znaczącą część produkcji w Rosji, a niskie temperatury utrudniały eksport z portów bałtyckich. Rosja została zmuszona do importu siarki do produkcji nawozów i przedłużenia zakazu eksportu siarki do końca 2026 roku, a Kazachstan zakazał od 27 czerwca eksportu siarki do wszystkich krajów poza Rosją. Również Chiny na skutek wysokich cen wprowadziły ograniczenia w eksporcie kwasu siarkowego do końca roku, co dodatkowo zacieśniło podaż na rynku.

Sytuacja na Bliskim Wschodzie determinowała sytuację na rynkach siarki. Ilość uwięzionym wolumenów szacowano na ponad 1 mln t. Po podpisaniu porozumienia w połowie czerwca statki z siarką o łącznej pojemności ok. 800 tys. t opuściły Zatokę Perską, jednak były to w większości wolumeny objęte dostawami kontraktowymi i załadowane na początku wojny. Czynniki te spowodowały zacieśnienie podaży, co zmusiło konsumentów do ograniczenia produkcji, a w skrajnych przypadkach nawet jej zaprzestania. Amerykański producent nawozów ograniczył produkcję nawozów fosforowych z powodu wysokich kosztów, głównie siarki, natomiast marokański obniżył wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych o blisko 50%. Stopniowe zwiększanie produkcji nastąpiło pod koniec omawianego okresu. Rynek chiński został poważnie dotknięty blokadą Cieśniny Ormuz, a zapasy w portach spadły znacznie poniżej 1 mln t, co było stanem najniższym od 2017 roku. Również producenci w Indonezji w odpowiedzi na wysokie ceny siarki zostali zmuszeni do ograniczenia mocy produkcyjnych od 30 do 70%. Wysokie ceny powodowały spadek popytu wśród producentów nawozów i chemikaliów, a obawy o przystępność cenową stają się powszechne wśród odbiorców przemysłowych. Również w Indiach pojawiły się oznaki załamania popytu, a niektórzy producenci z sektorów takich jak chemikalia i barwniki coraz bardziej skłaniali się do wstrzymania produkcji w odpowiedzi na wzrost kosztów siarki i kwasu siarkowego. Producenci w Europie musieli stawić czoła niskiej podaży. Produkcja siarki była mniejsza na skutek zamykania rafinerii i konieczności przechodzenia na słodsze gatunki ropy. Dodatkowo ograniczona dostępność z Rosji i Kazachstanu spowodowała, że rozliczenia cen CFR w krajach Beneluksu w III kwartale br. ustalono na poziomie 848 USD/t, co oznacza wzrost o 325 USD/t w porównaniu z II kwartałem. Kolejny problem przemysłu w Europie to wysokie, w porównaniu do innych regionów, koszty nośników energii ograniczające w znacznym stopniu możliwość konkurencji. Sytuacja ta spowodowała rekordowe zainteresowanie dostawami z Kanady, ponieważ kupcy musieli szukać nowych źródeł dostaw i jednocześnie akceptować wyższe ceny. W okresie od stycznia do lipca wzrost eksportu z Kanady wyniósł 14% r/r.

W wyniku ataku ucierpiało 13 zakładów produkujących siarkę na Bliskim Wschodzie, a większość z nich nie powróciła jeszcze do pełnej działalności. Dodatkowo zniszczenia w instalacjach będą wymagały napraw trwających w niektórych przypadkach 3-5 lat. Prognozy zakładają, że globalne ceny siarki pozostaną wysokie w III kwartale. Wynika to z faktu, że fundamenty dotyczące podaży nadal są niestabilne. Nawet w miarę stopniowego wznowienia eksportu z Bliskiego Wschodu, opóźnienia wynikające z zatorów w portach, repozycjonowania statków i operacji usuwania min ograniczą dostępność dostaw. Rosyjski eksport nie zostanie wznowiony w 2026 roku, co spowoduje spadek podaży na rynku o ok. 1 mln t.

Notowania cen siarki

Źródło: opracowanie własne

Łańcuch pigmentów

Biel tytanowa

W I półroczu 2026 roku dla rynku bieli, podobnie jak dla wielu innych rynków surowców i produktów, przełomową datą było rozpoczęcie konfliktu USA i Izraela z Iranem. Znaczne ograniczenie ruchu statków przez Cieśninę Ormuz miało pośredni wpływ, głównie poprzez cenę surowców, na globalny rynek bieli tytanowej. Skokowy wzrost cen siarki i gazu przełożył się, szczególnie w Europie i Azji, na wzrost kosztów kwasu siarkowego niezbędnego do produkcji bieli tytanowej produkowanej metodą siarczanową. Pomimo kilku prób zakończenia konfliktu nie udało się uzyskać trwałego porozumienia i stałego odblokowania cieśniny. Sytuacja ta spowodowała wzrost cen bieli z Chin, co dla producentów z Europy stworzyło szanse na zwiększenie udziałów w rynku. Skutkowało to podniesieniem cen na II kwartał przez wytwórców europejskich. Jednak nadal musieli się oni mierzyć z wysokimi kosztami surowców zmniejszających ich pozycję konkurencyjną w stosunku do innych regionów. Popyt ze strony głównego odbiorcy, sektora budowlanego, pozostawał słaby ze względu na niskie temperatury, które wystąpiły na początku roku, a w kolejnych okresach na niestabilną sytuację geopolityczną. Zwiększone zakupy w Europie nie były następstwem zwiększonego popytu bazowego, który nadal pozostawał słaby (Francja, Niemcy i Włochy odnotowały największy spadek produkcji budowlanej od sierpnia 2022 roku), jak również faktu, że ludzie

ograniczają zakupy towarów niebędących artykułami pierwszej potrzeby, tylko z obawy o mniejszą dostępność, w związku z konfliktem na Bliskim Wschodzie.

Na rynku europejskim wystąpiły zmiany w podaży bieli polegające na częściowym lub całkowitym wznowieniu produkcji na wcześniej zatrzymanych instalacjach. Inaczej wyglądała sytuacja producentów w USA, którzy dysponują własną dużą bazą surowcową a ich produkcja bazuje na chlorkowym TiO_2 , więc nie są oni w takim stopniu jak inni producenci, szczególnie w Chinach, uzależnieni od kosztów siarki. Mimo wciąż słabego popytu w USA, zależnego istotnie od wysokości oprocentowania kredytów hipotecznych, uczestnicy rynku informowali o propozycjach podwyżek cen.

Producenci z Azji, a szczególnie z Chin, zostali mocno dotknięci przez sytuację na Bliskim Wschodzie. Ponad połowa importu siarki do Chin pochodziła z Bliskiego Wschodu, a ponieważ rząd Chin priorytetowo traktuje produkcję rolniczą, to ona w pierwszej kolejności będzie zaopatrywana w siarkę i kwas siarkowy. Według chińskiego Narodowego Biura Statystycznego (NBS) inwestycje w rozwój nieruchomości w Chinach w okresie styczeń-maj spadły o 16,2% r/r. Część producentów była zmuszona zmniejszyć wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych. Szacuje się, że producenci bieli w Chinach osiągnęli wskaźnik wykorzystania zdolności produkcyjnych na poziomie ok. 50%. Marża zysku z TiO_2 w Chinach wykazywała tendencję spadkową, spadając z ok. 35% do poziomu bliskiego progowi rentowności. Główną przyczyną były rosnące koszty surowców. Ceny koncentratu tytanu pozostały w 2026 roku zasadniczo stabilne, nieznacznie spadły r/r w okresie styczeń-maj, natomiast ceny kwasu siarkowego w tym samym okresie podwoiły się r/r. Koniec okresu przyniósł korektę na rynku spot w Chinach. Obniżka cen bieli przez jednego ze znaczących producentów skłoniła innych do podobnych kroków. Dodatkowo wyższe poziomy zapasów zmusiły producentów do ich upłynnienia i uwolnienia gotówki, co również sprzyjało spadkowi cen.

Najbliższe prognozy zakładają, że branża budowlana w UE (w tym w Wielkiej Brytanii) wzrośnie w 2026 roku o 1,3% r/r, a w III kwartale prognozuje się wzrost o 1,2% r/r. Część kupców poinformowało, że są zainteresowani przejściem na miesięczne ceny, ze względu na nieprzewidywalność sytuacji makroekonomicznej oraz fakt, że ewentualne zakończenie konfliktu może przynieść spadek cen, dlatego nie chcą podpisywać kontaktów w oparciu o ceny kwartalne.

Ograniczenie dostaw ropy, LNG i siarki z Bliskiego Wschodu pociągnie za sobą dalszy wzrost kosztów produkcji, szczególnie w Azji i Europie. Popyt prawdopodobnie pozostanie nadal słaby, zarówno ze względu na czynniki sezonowe (wakacje) jak również fakt, że w dobie tak dużych zawirowań geopolitycznych ludzie odsuwają w czasie decyzje o zakupie lub remoncie domów. Problemem w Europie może być konieczność konkurowania o dostawy LNG z Azją, co może przyczyniać się do wzrostu kosztów gazu i energii z niego wytwarzanych. Prognozy dotyczące chińskiego sektora budowlanego wskazują na możliwą jedynie niewielką poprawę popytu w III kwartale 2026 roku, w związku z zapowiedzianym przez tamtejszy rząd przyspieszeniem już zatwierdzonych projektów infrastrukturalnych, nie ogłoszono jednak nowych dużych pakietów stymulacyjnych.

Pozostałe produkty

Siarczan żelaza jest produktem ubocznym przy produkcji bieli tytanowej i stali. Na początku 2026 roku producenci wykorzystujący siarczan żelaza odbierali niewielkie ilości towaru, co wynikało z przerw w produkcji na instalacjach cementowych, na skutek sezonowo mniejszych odbiorów oraz okresowych postojów instalacji wykorzystywanych na przeprowadzenie remontów. Wskazania rynkowe wskazywały również na zmniejszoną liczbę realizowanych w tym okresie inwestycji oraz przedsięwzięć budowlanych, także ze względu na aspekty pogodowe, co dodatkowo wpływało na niskie poziomy zapotrzebowania. Zaobserwowano natomiast wzmożone zapotrzebowanie dla wykorzystania surowca do nawozów.

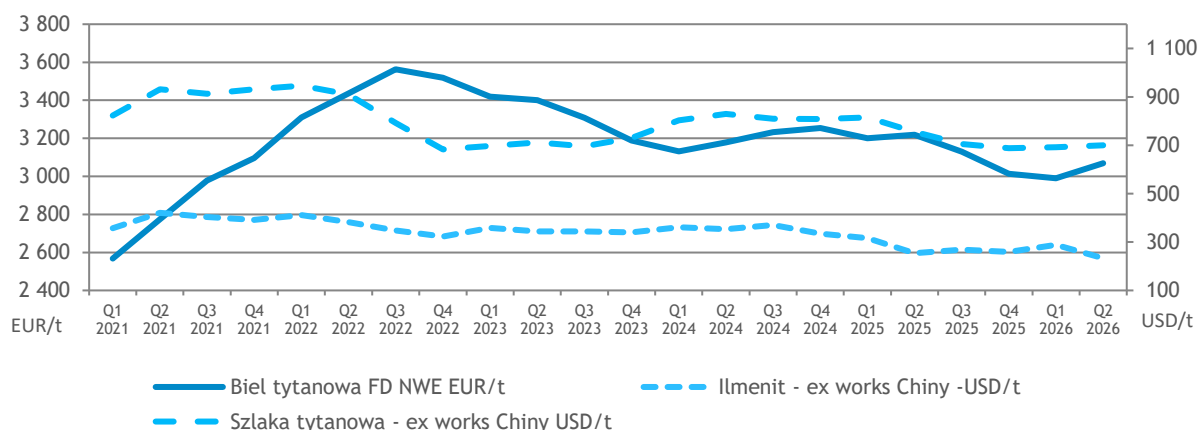
W całym I półroczu 2026 roku obserwowano wysokie zapotrzebowanie na surowiec do zastosowania nawozowego. Sektor cementowy natomiast wykazywał wzmożone zapotrzebowanie od połowy marca, ale największy poziom można było zaobserwować od kwietnia. Wynikało to przede wszystkim z faktu, iż cementownie rozpoczęły sezon a tym samym intensywny okres produkcyjny.

W związku z napiętą sytuacją na Bliskim Wschodzie, a co za tym idzie ogromną niestabilnością na rynkach surowcowych, szczególnie siarki i kwasu siarkowego, producenci siarczanu żelaza podjęli próby wdrożenia podwyżek cen.

Materiał chiński stanowi konkurencję dla materiału od producentów europejskich, ale nie stanowi on głównego źródła tego materiału. Jego rolę przejęli w większości Europejscy producenci. Siarczan z Chin nie jest obecnie, tak jak dotychczas, mocno konkurencyjny w porównaniu do produktów europejskich z uwagi na rosnące koszty wytworzenia tego surowca, podyktowane głównie sytuacją geopolityczną i rosnącymi cenami frachtu.

Producenci siarczanu żelaza oczekują, iż w III kwartale roku będzie można zaobserwować pozytywną tendencję wzrostową z uwagi na trwanie sezonu budowlanego, ale ostatecznie popyt będzie zapewne zależny od wielu czynników, w tym pogody, poziomu inwestycji oraz poprawy klimatu w otoczeniu makroekonomicznym.

Notowania cen bieli tytanowej, ilmenitu i szlaki

Źródło: opracowanie własne

Ilmenit i szlaka tytanowa

Szlaka tytanowa

W I półroczu 2026 roku rynek szlaki tytanowej charakteryzował się stabilnością. Spadek zapotrzebowania ze strony producentów bieli tytanowej, jak również wysoki stan zapasów, spowodowały zmniejszenie wskaźnika wykorzystania zdolności produkcyjnej przez wytwórców szlaki. Producenci aktywnie realizowali istniejące zamówienia. Presja kosztowa utrzymywała się na wysokim poziomie, napędzana utrzymującymi się wysokimi cenami surowców i materiałów pomocniczych, w tym koksu naftowego, elektrod i energii elektrycznej.

Ilmenit

Sytuacja na rynku ilmenitu w I półroczu 2026 roku była pochodną tego, co działo się na rynku bieli. Początek roku to proces uzupełniania zapasów. W kolejnych okresach producenci realizowali głównie kontrakty długoterminowe, natomiast odbiorcy naciskali na spadek cen na rynku spot. Ceny na rynku spot miały trudności z utrzymaniem stabilności i pojawiło się kilka transakcji po niższych cenach. Ograniczona podaż regionalna wspierała wzrost cen firm produkcyjnych, jednak główni lokalni producenci obniżali ceny nowych zamówień, aby pozbyć się zapasów, nasilając presję cenową i konkurencję w segmencie odbiorców oraz utrudniając finalizowanie transakcji zawierających wysokie ceny. W najbliższym czasie oczekuje się, że rynek ilmenitu pozostanie w impasie, bez znaczących wahań cen.

Melamina

W I połowie 2026 roku rynek melaminy charakteryzował się zacieśnioną podażą i strukturalnie stabilnym, ale słabym popytem, przy relatywnie wysokich kosztach produkcji. Rynek europejski nadal doświadczał wysokich cen gazu, które obciążały stronę kosztową europejskich producentów melaminy. Dostępność produktu lokalnego w Europie była ograniczona w wyniku obniżonych wskaźników operacyjnych melaminy w niektórych częściach kontynentu (Niemcy, Holandia, Austria) lub stałych wyłączeń produkcji (Polska, Rumunia).

Rynek melaminy w Europie przeszedł od wyższego importu r/r w I kwartale 2026 roku do obaw podażyowych w marcu i kwietniu po wybuchu wojny na Bliskim Wschodzie, co doprowadziło do gwałtownego wzrostu cen. Katar, czyli drugi co do wielkości eksporter do Europy po Chinach, stanął w obliczu przestojów w produkcji, a producent indyjski wstrzymał produkcję po zakłóceniach w dostawach gazu ziemnego. Produkcja melaminy w Trynidadzie została wstrzymana już w styczniu 2026 roku z powodu niekorzystnych warunków, ale sytuacja była w dużej mierze opanowana dzięki importowi z alternatywnych źródeł.

Popyt w Europie pozostawał słaby, ściśle powiązany z zastojem w sektorze budowlanym, podczas gdy wysokie koszty gazu i surowców ograniczały producentów i lokalną produkcję. Możliwości importu były ograniczone przez zakłócenia na Bliskim Wschodzie i inflację kosztową, co powodowało rozdźwięk między wysoką presją kosztów a niskim zgłaszanym popytem.

Presja na koszty energii i surowców była głównym czynnikiem napędzającym ceny melaminy. Gaz w Europie podrożał po atakach, które dotknęły infrastrukturę gazową i LNG na Bliskim Wschodzie, a wyższe koszty mocznika wpływały na marże producentów. Niepewność co do długości trwania konfliktu na Bliskim Wschodzie oraz utrzymujące się wysokie koszty energii i transportu sprawiły, że rynki doświadczały presji w całym II kwartale 2026 roku. Efektem droższych surowców i wyższych kosztów produkcji były notowane w pierwszych 5 miesiącach 2026 roku podwyżki zarówno cen spot, jak i kontraktów. Zmiana trendu nastąpiła dopiero w czerwcu, a obniżki były spowodowane głównie słabnącym popytem za sprawą wcześniej zgromadzonych zapasów, które pokryły czerwcowe zapotrzebowanie.

W dniu 28 stycznia 2026 roku dostawca informacji rynkowych po raz pierwszy dokonał jednorazowej, pozarynkowej korekty miesięcznej ceny kontraktowej melaminy w Europie. Korekta obniżyła przedział cenowy, aby lepiej odzwierciedlał rynkowe ceny kontraktowe. Ze względu na niestabilną sytuację niektórzy europejscy uczestnicy rynku kwartalnego przeszli na comiesięczne rozmowy cenowe, obawiając się niepewności kosztów produkcji i decydując się na regularne rozmowy z dostawcami.

Ceny kontraktowe, z uwagi na niestabilną sytuację makroekonomiczną i rynkową, ustalane były w całym okresie przez uczestników rynku w ujęciu miesięcznym. Średnia cena kontraktowa melaminy w I półroczu 2026 roku została ustalona na poziomie 1 493 EUR/t FD NWE. W przypadku cen na rynku spot w I połowie 2026 roku odnotowano wzrost o 7% r/r do średniego poziomu 1 518 EUR/t FD.

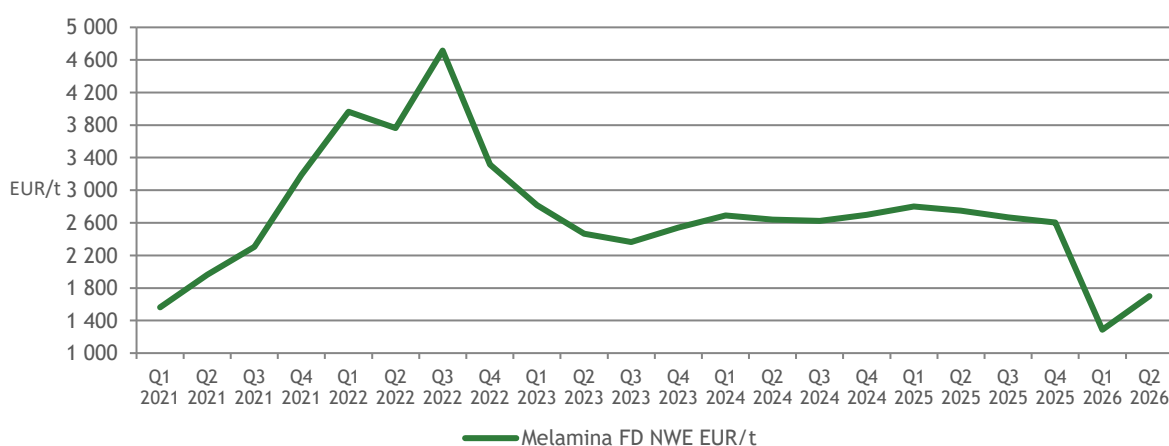
Nastroje popytowe na dalszą część roku są nadal pesymistyczne, z oczekiwaniami dalszego osłabienia w III kwartale z powodu wysokich zapasów i typowych letnich przestojów u odbiorców końcowych. Oczekuje się, że słaby popyt pozostanie głównym czynnikiem hamującym rozwój azjatyckiego rynku melaminy do końca III kwartału, chociaż nastroje chińskich producentów stały się nieco bardziej optymistyczne pod koniec lipca. Zmiana ta była napędzana niższymi wskaźnikami produkcji w zakładach melaminy i wyższymi międzynarodowymi cenami mocznika. Rynek prawdopodobnie pozostanie odpowiednio zaopatrzony pomimo niższych wskaźników produkcji. Popyt w Europie, główny rynek eksportowy dla Chin, może się nieco poprawić po okresie wakacyjnym.

Europa (bez Turcji, ale z Wielką Brytanią), Indie i Azja Południowo-Wschodnia pozostały głównymi kierunkami eksportu, odpowiadając łącznie za ponad 60% całkowitego eksportu Chin w br. Podczas gdy wolumen eksportu do Azji Południowo-Wschodniej utrzymywał się na względnie stabilnym poziomie między 2023 rokiem a I połową 2026 roku, udział tego regionu w całkowitym eksporcie Chin systematycznie spadał. Z kolei udział Indii w eksporcie stale rósł w tym okresie, co świadczy o rosnącym popycie. Udział Europy w chińskim eksporcie również znacząco wzrósł w I połowie 2026 roku, co podkreśla rosnące uzależnienie regionu od chińskiego importu i rosnące znaczenie tego rynku jako rynku zbytu dla rosnących chińskich mocy produkcyjnych. Oczekuje się jednak, że niższe ceny spot w Europie, w obliczu słabego popytu i sezonowych przestojów u odbiorców końcowych w sierpniu, osłabią popyt na import i wpłyną negatywnie na chiński rynek eksportowy. Jednocześnie wysokie stawki frachtowe z Chin do Europy, szacowane przez niektórych chińskich sprzedawców na poziomie nieco ponad 200 USD/t w przypadku dostaw w okresie lipiec-sierpień, podnoszą koszty transportu i mogą dodatkowo obniżyć zainteresowanie zakupami, co negatywnie wpłynie na chińskie ceny eksportowe. Uczestnicy rynku ostrzegali również, że popyt w II połowie 2026 roku może zostać ograniczony przez zakupy dokonywane z wyprzedzeniem w szczytowym okresie konfliktu na Bliskim Wschodzie, kiedy to nabywcy starali się zabezpieczyć ładunki w warunkach wzmożonej niepewności podaży.

Malezyjska spółka przełożyła po raz kolejny uruchomienie swojego zakładu o wydajności 60 tys. t/r. Pierwotnie instalacja miała rozpocząć produkcję w III kwartale 2025 roku, jednak z uwagi na problemy techniczne termin był przekładany kilkakrotnie. Nadal nie ma informacji o uruchomieniu.

W I połowie 2026 roku zostały uruchomione w Chinach trzy nowe instalacje melaminy o łącznych zdolnościach produkcyjnych 380 tys. t/r, natomiast kolejna instalacja o zdolnościach produkcyjnych 160 tys. t/r ma zostać uruchomiona w styczniu 2027 roku. W Egipcie nowa instalacja melaminy o zdolności 60 tys. t/r ma zostać oddana do użytku do 2027 roku.

Notowania cen melaminy

Źródło: opracowanie własne

SEGMENT ENERGETYKA

Gaz ziemny

Ceny gazu wzrosły w I półroczu 2026 roku o 3,4% r/r. Rynek gazu w omawianym okresie był kształtowany głównie przez sytuację na Bliskim Wschodzie, ograniczenia w dostawach LNG, niskie stany magazynowe w Europie, jak również wahania produkcji energii z OZE. Przełomową datą dla rynku gazu (podobnie jak dla innych

strategicznych surowców) był atak sprzymierzonych sił USA i Izraela na Iran, co spowodowało skokowy wzrost notowań m.in. cen gazu ziemnego i ropy naftowej, niezależnie od wzrostowego trendu cen, który był już widocznych na początku roku, co wynikało ze zwiększonego popytu będącego następstwem niskich temperatur w Europie i Ameryce Północnej, skutkującymi wzrostem zapotrzebowania na energię do celów grzewczych.

Zmiana kierunków dostaw gazu ziemnego do Europy, wynikająca z konsekwencji kryzysu energetycznego jaki wystąpił w 2022 roku, spowodowała, że Europa w dużej części zależna jest od importu gazu ziemnego (LNG) z Ameryki Północnej. Oznacza to również konieczność konkurowania z odbiorcami z Azji.

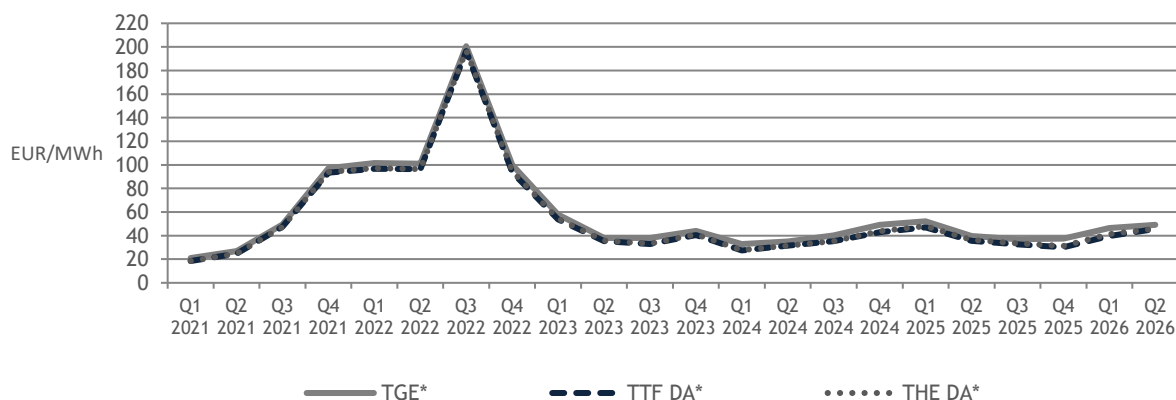
Zablokowanie 20% dostaw gazu ziemnego LNG z Bliskiego Wschodu (przede wszystkim pochodzącego z Kataru) spowodowało nasilenie tego zjawiska, ponieważ 90% wolumenu zakontraktowane było do odbiorców zlokalizowanych w Azji. Przełomowym wydarzeniem był atak na Iran, który spowodował praktycznie zatrzymanie eksportu gazu z tamtego rejonu. Dodatkowo odwetowe uderzenia w infrastrukturę do produkcji LNG uszkodziły 17% katarskiej zdolności produkcyjnej wynoszącej 77 mln t/r, a naprawy, w opinii ekspertów, mogą potrwać od 3 do 5 lat. Kolejne próby zawarcia porozumienia kończącego konflikt nie przynosiły rezultatu aż do połowy czerwca. Zawarty rozejm spowodował, że uczestnicy rynku mieli nadzieję na ustabilizowanie sytuacji, otwarcie Cieśniny Ormuz i stopniowy powrót LNG z krajów Zatoki Perskiej na światowe rynki. Jednak część ekspertów zwracała uwagę, że powrót do stanu sprzed konfliktu będzie powolny ze względu na wciąż istniejące ryzyko eskalacji konfliktu oraz ograniczenie żeglugowe cieśniny wynikające z jej zaminowania. Niestety początek II półrocza przyniósł kolejną fazę eskalacji konfliktu i kolejny gwałtowny wzrost cen gazu ziemnego, ropy naftowej i jej produktów. Duży wpływ na rynek w Europie miał również stan zatłoczenia magazynów gazu. Na początku 2026 roku były one na najniższym poziomie od 2022 r i znacznie poniżej średniej pięcioletniej. Może to spowodować konieczność płacenia wyższych cen w kolejnych okresach, szczególnie w przypadku trwającego konfliktu w rejonie Zatoki Perskiej i zwiększonego popytu ze strony Azji oraz zwiększonego zapotrzebowania na gaz ziemny w okresach zimowych.

Większe wzrosty cen gazu w maju i kwietniu były hamowane przez poprawę warunków pogodowych, wzrost generacji energii z OZE, jak również faktu, że część krajów azjatyckich zwiększyło zużycie relatywnie tańszego węgla do produkcji energii.

Stany Zjednoczone wyprzedziły już Katar jako największy producent LNG na świecie. Amerykańskie moce eksportowe wynoszą obecnie ok. 120 mln t/r, w porównaniu z 77 mln t/r Kataru. Biorąc pod uwagę projekty będące już w trakcie realizacji, amerykańskie moce mogą zbliżyć się do 220 mln t/r w ciągu 5 lat. Zależność Europy od LNG, szczególnie ze strony USA, naraża ją na ryzyko związane m.in. z warunkami pogodowymi (burze śnieżne, huragany), jak również z przerwami wynikającymi z awarii i planowanych przestojów.

Oczekuje się, że Europa będzie importować rekordowe ilości LNG w 2026 roku (ponad 140 mln t), kontynuując gwałtowny wzrost z ostatnich lat. UE planuje całkowite wycofanie rosyjskiego gazu do 2027 roku. Amerykański LNG nadal będzie odgrywał kluczową rolę w światowym bilansie gazu., choć w wolniejszym tempie niż w 2025 roku. Prognozy zakładają, że cena gazu w Europie raczej nie spadnie szybko do poziomu sprzed wojny z Iranem w obliczu utrzymującej się niepewności co do możliwości zakończenia blokady Cieśniny Ormuz i wyzwań związanych z uzupełnianiem europejskich zapasów. Istotną rolę będą odgrywały warunki pogodowe, których oddziaływanie będzie dwutorowe. Wyższe temperatury spowodują zwiększenie zapotrzebowania na energię do klimatyzacji. Z drugiej strony wzrost generacji energii z OZE zmniejszy jej zapotrzebowanie z bloków gazowych.

Notowania cen gazu ziemnego

* bez przesyłu

Źródło: opracowanie własne

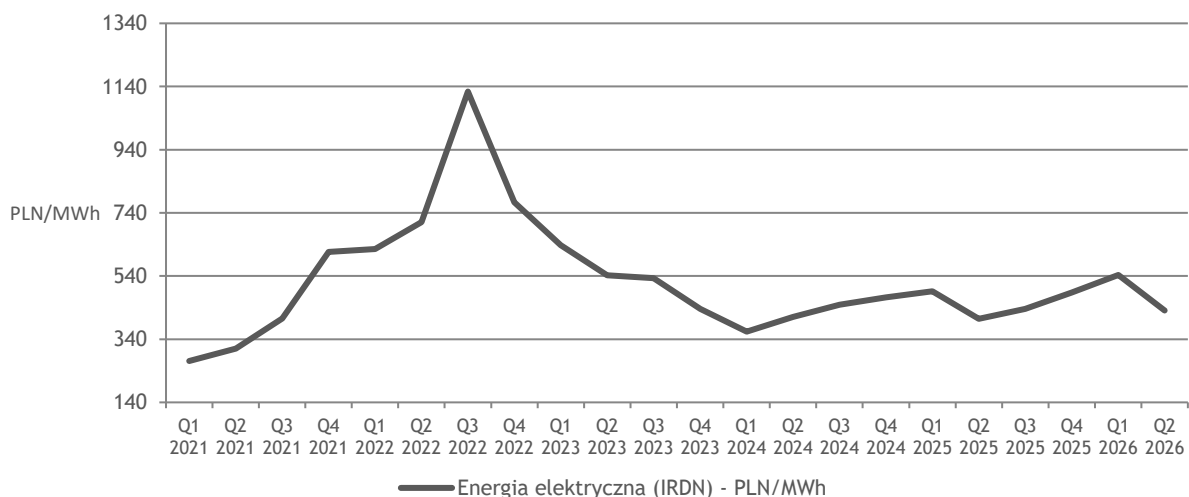
Energia elektryczna

W I półroczu 2026 roku ceny energii (IRDN) wzrosły o 8,8% r/r. Podstawowym surowcem do produkcji energii w Polsce w omawianym okresie były paliwa kopalne. Węgiel kamienny odpowiadał za 42,6% produkcji (wzrost o 10% r/r), kolejne miejsce zajmował węgiel brunatny z udziałem na poziomie 19,2% (wzrost o 0,2% r/r), udział gazu wynosił 11,1% (wzrost o 10,9%). Generacja energii z fotowoltaiki wyniosła 13,8% (wzrost o 19% r/r) a z wiatru 11,6% (spadek o 14,6%). Powyższe dane pokazują, że w Polsce nadal kluczową rolę odgrywają

elektrownie węglowe, pomimo rozwoju OZE, ponieważ mogą one pracować niezależnie od pogody. Duża produkcja energii z OZE skutkowałą zwiększoną mocą w czasie, kiedy nie było możliwe jej pełne wykorzystanie. Spowodowało to konieczność ograniczenia produkcji o 1 174,3 GW (wzrost o 44,7% r/r). Początek roku charakteryzował się skokowym wzrostem zapotrzebowania na energię będący wynikiem niskich temperatur, jakie wystąpiły na Półkuli Północnej. Na skutek niekorzystnych warunków pogodowych OZE wyprodukowały mniej energii, co wymusiło zwiększenie produkcji z jednostek konwencjonalnych. Przełomowym wydarzeniem był konflikt w Zatoce Perskiej. Spowodował on znaczne ograniczenie ruchu statków przez Cieśninę Ormuz i wzrost cen gazu. Wzrosła również cena węgla, jednak w znacznie mniejszym stopniu, co spowodowało, że część krajów (szczególnie w Azji) zwiększyło zużycie tego surowca do produkcji energii. Spadające ceny EUA poprawiły ekonomikę produkcji energii z tego surowca w Europie. W I połowie 2026 roku na większości rynków europejskich odnotowano wzrost cen energii wynikający z wyższych cen gazu i zwiększonego popytu. Średnia cena w omawianym okresie przekroczyła 60 EUR/MWh na większości głównych europejskich rynków. Największy wzrost odnotował rynek nordycki, o 82%, a następnie brytyjski, o 27%. Z kolei Hiszpania i Portugalia odnotowały spadki odpowiednio o 28% i 29%. Produkcja energii z fotowoltaiki osiągnęła rekordowe poziomy w Niemczech, Hiszpanii, Francji i Włoszech, a energia wiatrowa we Francji, Włoszech i Portugalii. Również w tych krajach, podobnie jak w Polsce, pojawiły się kłopoty z przyłączeniem nowych instalacji (szczególnie fotowoltaiki) do sieci przesyłowej. Przykładowo w Danii ten okres może wynosić od 5 do 10 lat. Niemcy zrealizowały mniej niż połowę rozbudowy sieci przesyłowej niezbędnej do transformacji energetycznej. Stwarza to problem z równowagą systemową, w której niezależnie od poszczególnych linii i transformatorów będzie za dużo energii elektrycznej w sieci. Wielka Brytania zmagą się z podobnymi problemami jak Niemcy, gdyż problem w dużej mierze był konsekwencją położenia geograficznego. Szybki rozwój energetyki wiatrowej w Szkocji doprowadził do nadwyżki mocy wytwórczych na północy, podczas gdy popyt pozostał skoncentrowany w Anglii, co skutkowało ciągłymi wąskimi gardłami w sieci przesyłowej.

Polska nadal rozwija OZE, jednak bez rozwoju magazynów energii, sieci przesyłowych i nowych jednostek jądrowych i gazowych ograniczenie generacji z węgla będzie bardzo trudne. Im większy udział źródeł pogodozależnych, tym większe znaczenie będą miały technologie zapewniające stabilność produkcji energii. Kolejnym problemem w Europie może być fakt, że duży udział źródeł pogodozależnych będzie generować znaczne ilości energii w okresach, w których nie będzie na nią zapotrzebowania, co spowoduje występowanie ujemnych cen w obrocie handlowym. Ekstremalne temperatury w kolejnych okresach mogą znacznie zmniejszyć podaż poprzez mniejszą generację z elektrowni jądrowych (problemy z chłodzeniem np. na Węgrzech i w Rumunii) a niski stan wód (np. Renu) utrudnia transport węgla do elektrowni. Te ograniczenia mają zazwyczaj charakter tymczasowy, jednak ich wpływ może być znaczący, gdy zbiegną się z wysokim popytem, spadkiem produkcji energii wiatrowej lub słonecznej oraz wysokimi cenami gazu.

Notowania cen energii elektrycznej

* IRDN - Cena średnia ważona wolumenem ze wszystkich transakcji na sesji giełdowej, liczona po dacie dostawy dla całej doby
Źródło: opracowanie własne

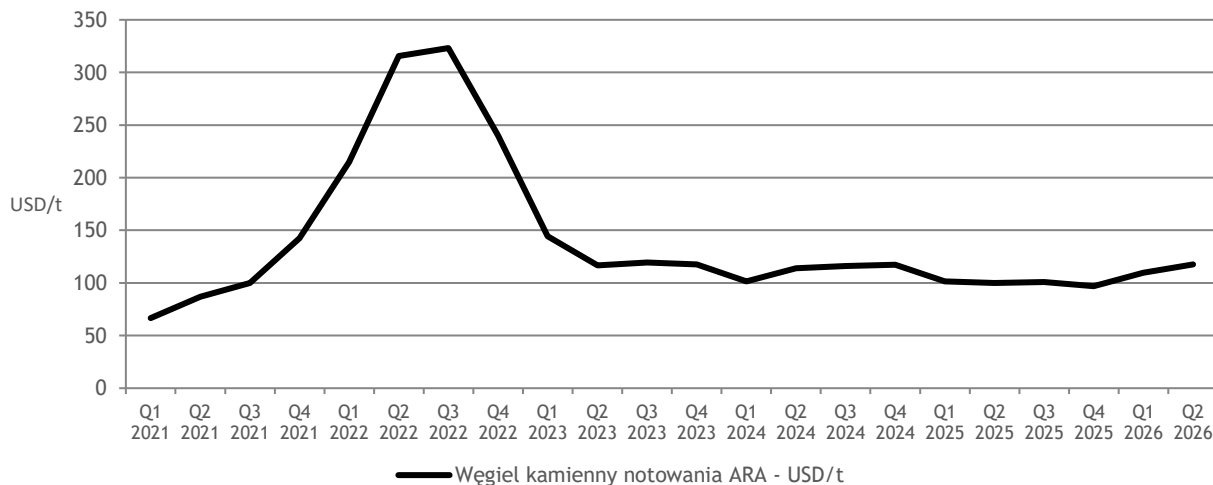
Węgiel

Średnia cena węgla ARA w omawianym okresie wyniosła 114 USD/t i było to o 12,9% więcej niż w tym samym okresie 2025. I półrocze 2026 roku na rynku węgla można podzielić na okres przed i po wybuchu konfliktu USA-Iran. Początek roku to wzrost cen w odpowiedzi na duży spadek temperatur na Półkuli Północnej. Sytuacja ta spowodowała wzrost cen gazu, co przełożyło się na większą opłacalność zużycia węgla do produkcji energii, jak również do celów grzewczych. Jednocześnie wyczerpywanie się zapasów w Europie zmuszało kupców do ich uzupełniania. Kolejny czynnik to spadek cen EUA podnoszący efektywność użycia węgla. Na światowym rynku węgla duże znaczenie miała informacja z Indonezji, która jest jednym z największych eksporterów węgla, o znacznym ograniczeniu produkcji. Informacja ta skłoniła importerów do poszukiwania alternatywnych kierunków dostaw. Kolejne miesiące to skokowy wzrost cen w wyniku zablokowania Cieśniny Ormuz. Wpływ na

wzrost ceny węgla miało szczególnie zablokowanie 20% światowego eksportu LNG, a co za tym idzie znaczny wzrost jego ceny. Zmusiło to wiele krajów, szczególnie w Azji, do zwiększania zużycia węgla, zwłaszcza że jego cena wzrosła w znacznie mniejszym stopniu niż gazu. Początek II kwartału to korekta cen, która nastąpiła w wyniku deeskalacji konfliktu na Bliskim Wschodzie, wyższego poziomu zapasów i mniejszego zużycia. Odwrócenie trendu spadkowego nastąpiło na przełomie maja i czerwca. Wynikało to głównie ze zwiększonego zapotrzebowania na energię spowodowanego wystąpieniem wysokich temperatur, jak również wciąż niejasnej sytuacji co do zakończenia konfliktu Iran-USA. Dodatkowo na skutek warunków pogodowych nastąpiło ograniczenie podaży u niektórych eksporterów i wysokiego popytu ze strony krajów azjatyckich wynikających z mniejszej podaży i wysokich cen LNG. Podpisanie memorandum o porozumieniu w połowie czerwca uspokoiło nastroje i spowodowało obniżki nośników energii. W czerwcu chińskie władze nakazały dziewięciu kluczowym sektorom zużywającym węgiel (m.in. wytwórcom energii, hutnictwu, aluminium, producentom cementu) przeprowadzenie modernizacji w latach 2026-2028 w celu poprawy efektywności energetycznej średnio o 20%. Celem jest zmniejszenie zużycia węgla o 100 mln t/r i ograniczenie emisji CO₂. Oczekuje się, że nieefektywne moce wytwórcze będą stopniowo wycofywane. Początek II półrocza to wzrost cen węgla w Europie. Stało się to na skutek ponownej eskalacji militarnej na Bliskim Wschodzie, która spowodowała powrót notowań ropy i gazu do lokalnych szczytów. Pojawiające się fale upałów przyczyniły się do wzrostu zapotrzebowania na energię do klimatyzacji. Czynniki te spowodowały, że globalne ceny węgla wzrosły w Europie, RPA, Australii i Rosji. Większe wzrosty cen były hamowane przez słabszy popyt w Azji, wysokie zapasy w Chinach oraz mniejsze zakupy ze strony Indii. Agendy ONZ ogłosiły duże prawdopodobieństwo wystąpienia silnego zjawiska El Niño, które może spowodować, że tego lata w wielu krajach temperatury będą wyższe niż zwykle. Skokowy wzrost światowych cen węgla, wywołany konfliktem irańsko-amerykańskim, nie doprowadził do tego, że rosyjski eksport węgla był rentowny, ponieważ umocnienie się rubla oraz rosnące taryfy kolejowe, a także wyższe stawki frachtowe zniwelowały pozytywny efekt. Rosyjskie Ministerstwo Energii ostrzegło, że jeśli utrzymają się obecne negatywne trendy, straty w sektorze w 2026 roku mogą sięgnąć 8,1 mld USD.

Popyt na węgiel wykazuje się odpornością, ponieważ obawy o bezpieczeństwo energetyczne i zakłócenia na rynkach gazu ziemnego powodują, że część państw, szczególnie w Azji, postrzega węgiel jak stabilne źródło produkcji energii. Dodatkowo ostatnie napięcia geopolityczne wzmocniły rolę węgla w wytwarzaniu energii. Skutki konfliktu na Bliskim Wschodzie napędzają znaczący wzrost zapotrzebowania na węgiel energetyczny w regionie Azji i Pacyfiku w najbliższej przyszłości. Przyczyną jest luka w podaży LNG. Zmusza to przedsiębiorstwa energetyczne zależne od gazu do intensywniejszego wykorzystywania istniejących mocy wytwórczych węgla.

Notowania cen węgla kamiennego

Źródło: opracowanie własne

2.3. Podstawowe wielkości ekonomiczno-finansowe

2.3.1. Skonsolidowane wyniki finansowe

Skonsolidowane wyniki finansowe Grupy Azoty

Wyszczególnienie	I pół. 2026	I pół. 2025	zmiana	zmiana %
Przychody ze sprzedaży	7 073 206	7 140 393	(67 187)	(0,9)
Koszty wytworzenia/nabycia sprzedanych produktów, towarów i materiałów	(6 026 294)	(6 744 891)	718 597	(10,7)
(Strata)/Zysk brutto ze sprzedaży	1 046 912	395 502	651 410	164,7
Koszty sprzedaży	(510 365)	(556 423)	46 058	(8,3)
Koszty ogólnego zarządu	(451 391)	(463 699)	12 308	(2,7)
(Strata)/Zysk ze sprzedaży	85 156	(624 620)	709 776	113,6
Zysk/(Strata) na pozostałej działalności operacyjnej	72 362	(15 026)	87 388	581,6
(Strata)/Zysk na działalności operacyjnej	157 518	(639 646)	797 164	124,6
Przychody/(Koszty) koszty finansowe netto	(745 735)	(250 704)	(495 031)	(197,5)
Zysk z udziałów w jednostkach stowarzyszonych wycenianych metodą praw własności	11 676	13 207	(1 531)	(11,6)
(Strata)/Zysk przed opodatkowaniem	(576 541)	(877 143)	300 602	34,3
Podatek dochodowy	(17 319)	(543)	(16 776)	(3 089,5)
(Strata)/Zysk netto	(593 860)	(877 686)	283 826	32,3
EBIT	157 518	(639 646)	797 164	124,6
Amortyzacja	446 931	554 361	(107 430)	(19,4)
Odpisy aktualizujące	5 804	6 465	(661)	(10,2)
EBITDA	610 253	(78 820)	689 073	874,2

Źródło: Opracowanie własne.

2.3.2. Wyniki finansowe segmentów

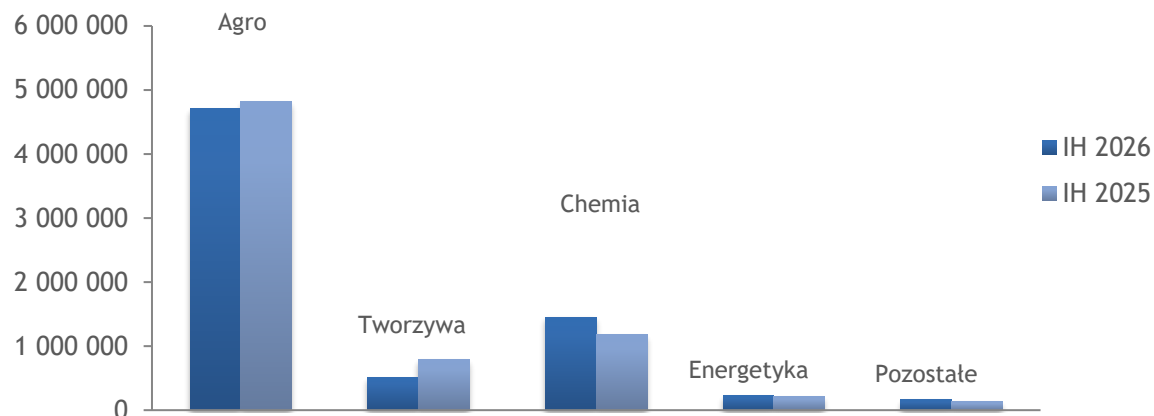
EBIT w ujęciu segmentów

I półrocze 2026	Agro	Tworzywa	Chemia	Energetyka	Pozostałe
Przychody zewnętrzne ze sprzedaży	4 708 470	516 957	1 453 280	230 974	163 525
EBIT	92 879	(118 268)	160 599	(28 714)	51 022
EBITDA	319 189	(64 384)	193 904	44 294	117 250

I półrocze 2025	Agro	Tworzywa	Chemia	Energetyka	Pozostałe
Przychody zewnętrzne ze sprzedaży	4 823 771	784 276	1 187 035	211 640	133 671
EBIT	(110 885)	(437 282)	(122 886)	1 697	29 710
EBITDA	119 446	(291 436)	(82 067)	73 783	101 454

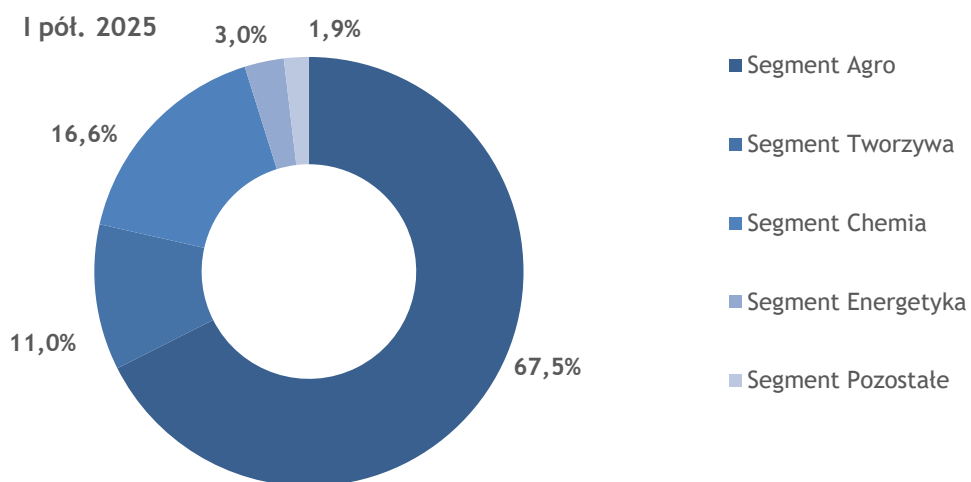
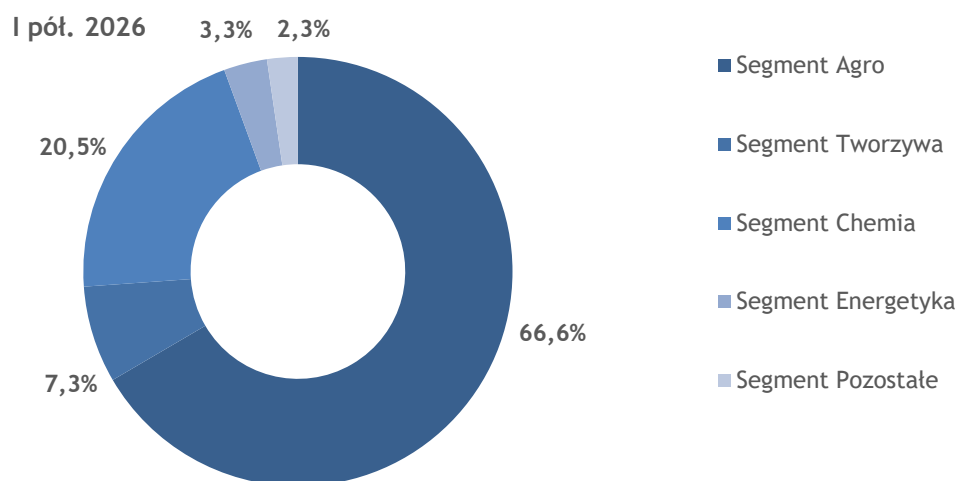
Źródło: Opracowanie własne.

Przychody ze sprzedaży według segmentów operacyjnych

Źródło: Opracowanie własne.

Struktura przychodów ze sprzedaży według segmentów operacyjnych

Źródło: Opracowanie własne.

Segment Agro

W I półroczu 2026 roku przychody ze sprzedaży w Segmencie Agro wyniosły 4 708 470 tys. PLN i stanowiły 66,6% całkowitych przychodów ze sprzedaży Grupy Azoty. W porównaniu do I półrocza 2025 roku poziom przychodów zmniejszył się o 2,4%, przy jednoczesnym zmniejszonym udziale segmentu w przychodach ogółem Grupy o 0,9 pp.

Na działalności Segmentu Agro odnotowano zysk na działalności operacyjnej (EBIT) w wysokości 92 879 tys. PLN oraz dodatni wynik EBITDA.

Sprzedaż na rynku krajowym stanowiła 57% łącznej sprzedaży produktów segmentu.

Segment Tworzywa

Przychody ze sprzedaży w I półroczu 2026 roku w Segmencie Tworzywa wyniosły 516 957 tys. PLN i stanowiły 7,3% całkowitych przychodów ze sprzedaży Grupy Azoty. Wartość przychodów segmentu w porównaniu do analogicznego okresu roku poprzedniego zmniejszyła się o 34,1%. Na działalności tego segmentu odnotowano stratę na działalności operacyjnej w wysokości 118 268 tys. PLN oraz ujemny wynik EBITDA.

Sprzedaż na rynkach zagranicznych stanowiła 78% łącznych przychodów ze sprzedaży produktów segmentu.

Segment Chemia

W I półroczu 2026 roku przychody ze sprzedaży w Segmencie Chemia wyniosły 1 453 280 tys. PLN i były wyższe od przychodów uzyskanych w porównywalnym okresie roku poprzedniego o 22,4%. Udział Segmentu Chemia w całości osiąganych przychodów kształtuje się na poziomie 20,5%. Na działalności tego segmentu odnotowano zysk na działalności operacyjnej na poziomie 160 599 tys. PLN oraz dodatni wynik EBITDA.

Sprzedaż na rynkach zagranicznych stanowiła 58% sprzedaży ogółem produktów segmentu.

Segment Energetyka

Przychody ze sprzedaży w Segmencie Energetyka w I półroczu 2026 roku wyniosły 230 974 tys. PLN i stanowiły 3,3% całkowitych przychodów ze sprzedaży Grupy Azoty. Przychody segmentu zwiększyły się w porównaniu do analogicznego okresu roku poprzedniego o 9,1%. Wygenerowany wynik EBIT segmentu był ujemny i wyniósł -28 714 tys. PLN oraz dodatni wynik EBITDA.

Segment Pozostałe

W Segmencie Pozostałe w I półroczu 2026 roku odnotowano przychody ze sprzedaży na poziomie 163 525 tys. PLN, które wzrosły o 22,3% w porównaniu do przychodów uzyskanych w analogicznym okresie roku ubiegłego. Stanowią one 2,3% całkowitych przychodów ze sprzedaży. Na działalności segmentu odnotowano zysk ze sprzedaży, a wygenerowany wynik EBIT był dodatni i wyniósł 51 022 tys. PLN.

Struktura kosztów rodzajowych

Koszty w układzie rodzajowym

	I pół. 2026	I pół. 2025	zmiana r/r	zmiana %
Amortyzacja	444 857	552 350	(107 493)	(19,5)
Zużycie materiałów i energii	4 273 864	4 700 194	(426 330)	(9,1)
Usługi obce	648 917	741 526	(92 609)	(12,5)
Wynagrodzenia, narzuty i pozostałe świadczenia	1 002 429	972 606	29 823	3,1
Podatki i opłaty	440 637	423 618	17 019	4,0
Pozostałe koszty rodzajowe	68 458	88 002	(19 544)	(22,2)
Razem	6 879 162	7 478 296	(599 134)	(8,0)

Źródło: Opracowanie własne.

Struktura kosztów rodzajowych [w %]

	I pół. 2026	I pół. 2025
Amortyzacja	6,5	7,4
Zużycie materiałów i energii	62,1	62,8
Usługi obce	9,4	9,9
Wynagrodzenia, narzuty i poz. świadczenia	14,6	13,0
Podatki i opłaty	6,4	5,7
Pozostałe koszty rodzajowe	1,0	1,2
Razem	100,0	100,0

Źródło: Opracowanie własne.

2.3.3. Aktywa i pasywa

Struktura aktywów

	I pół. 2026	I pół. 2025	zmiana r/r	zmiana %
Aktywa trwałe, w tym:	13 129 728	17 910 491	(4 780 763)	(26,7)
Rzeczowe aktywa trwałe	10 215 819	15 046 824	(4 831 005)	(32,1)
Wartości niematerialne	844 839	976 425	(131 586)	(13,5)
Aktywa z tytułu prawa do użytkowania	808 474	774 965	33 509	4,3
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	653 856	531 819	122 037	22,9
Wartość firmy	279 496	275 969	3 527	1,3
Pozostałe należności	137 714	124 710	13 004	10,4
Aktywa obrotowe, w tym:	6 546 901	6 657 349	(110 448)	(1,7)
Należności z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe	3 056 486	1 559 952	1 496 534	95,9
Zapasy	2 000 917	2 017 815	(16 898)	(0,8)
Prawa majątkowe	991 342	2 367 893	(1 376 551)	(58,1)
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	440 226	670 432	(230 206)	(34,3)
Aktywa razem	19 676 629	24 567 840	(4 891 211)	(19,9)

Źródło: Opracowanie własne.

Struktura pasywów

	I pół. 2026	I pół. 2025	zmiana r/r	zmiana %
Kapitał własny	(500 981)	4 390 755	(4 891 736)	(111,4)
Zobowiązania długoterminowe, w tym:	2 188 611	3 184 134	(995 523)	(31,3)
Zobowiązania z tytułu leasingu	459 449	405 976	53 473	13,2
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	383 098	404 865	(21 767)	(5,4)
Pozostałe zobowiązania finansowe	258 851	885 023	(626 172)	(70,8)
Rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego	250 680	267 755	(17 075)	(6,4)
Zobowiązania z tytułu kredytów, pożyczek	184 756	687 717	(502 961)	(73,1)
Rezerwy	215 093	249 953	(34 860)	(13,9)
Dotacje	260 907	219 777	41 130	18,7
Zobowiązania krótkoterminowe, w tym:	17 988 999	16 992 951	996 048	5,9
Zobowiązania z tytułu kredytów, pożyczek	8 334 682	7 861 845	472 837	6,0
Zobowiązania z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe	6 008 035	5 715 585	292 450	5,1
Pozostałe zobowiązania finansowe	2 837 877	2 719 681	118 196	4,3
Rezerwy	77 286	69 235	8 051	11,6
Dotacje	600 604	506 803	93 801	18,5
Pasywa razem	19 676 629	24 567 840	(4 891 211)	(19,9)

Źródło: Opracowanie własne.

2.3.4. Wskaźniki finansowe

Wskaźniki rentowności [w %]

	I pół. 2026	I pół. 2025
Rentowność brutto na sprzedaży	14,8	5,5
Rentowność EBIT	2,2	(9,0)
Rentowność EBITDA	8,6	(1,1)
Rentowność zysku netto	(8,4)	(12,3)
ROA	(3,0)	(3,6)
ROCE	9,3	(8,4)
ROE	118,5	(20,0)
Rentowność aktywów trwałych	(4,5)	(4,9)

Źródło: Opracowanie własne.

Formuły wskaźników:

Rentowność brutto na sprzedaży - zysk (strata) brutto ze sprzedaży / przychody ze sprzedaży (sprawozdanie z całkowitych dochodów w układzie kalkulacyjnym)

Rentowność EBIT - EBIT / przychody ze sprzedaży

Rentowność EBITDA - EBITDA / przychody ze sprzedaży

Rentowność netto - zysk (strata) netto / przychody ze sprzedaży

Rentowność aktywów (ROA) - zysk (strata) netto / aktywa razem

Rentowność kapitału zaangażowanego (ROCE) - EBIT / TALCL, tj. EBIT / aktywa razem pomniejszone o zobowiązania krótkoterminowe

Rentowność kapitałów własnych (ROE) - zysk (strata) netto / kapitał własny

Rentowność aktywów trwałych - zysk (strata) netto / aktywa trwałe

Wskaźniki płynności

	I pół. 2026	I pół. 2025
Wskaźnik bieżącej płynności	0,4	0,4
Wskaźnik wysokiej płynności	0,3	0,3
Wskaźnik podwyższonej płynności	0,0	0,0

Źródło: Opracowanie własne.

Formuły wskaźników:

Wskaźnik bieżącej płynności - aktywa obrotowe / krótkoterminowe zobowiązania

Wskaźnik wysokiej płynności - [aktywa obrotowe - zapasy] / krótkoterminowe zobowiązania

Wskaźnik podwyższonej płynności - [środki pieniężne + pozostałe aktywa finansowe] / krótkoterminowe zobowiązania

Wskaźniki efektywności [dni]

	I pół. 2026	I pół. 2025
Okres rotacji zapasów	60	54
Okres inkasa należności	78	39
Okres spłaty zobowiązań	185	154
Cykl gotówkowy/konwersji gotówki	(47)	(61)

Źródło: Opracowanie własne.

Formuły wskaźników:

*Okres rotacji zapasów - zapasy * 180 / koszt własny sprzedaży*

*Okres inkasa należności - należności z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe * 180 / przychody ze sprzedaży*

*Okres spłaty zobowiązań - zobowiązania z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe * 180 / koszt własny sprzedaży*

Cykl gotówkowy/konwersji gotówki - okres rotacji zapasów + okres inkasa należności - okres spłaty zobowiązań

Wskaźniki zadłużenia [w %]

	I pół. 2026	I pół. 2025
Wskaźnik ogólnego zadłużenia	102,5	82,1
Wskaźnik zadłużenia długoterminowego	11,1	12,9
Wskaźnik zadłużenia krótkoterminowego	91,4	69,2
Wskaźnik pokrycia zadłużenia kapitałem własnym	(2,5)	21,8
Wskaźnik pokrycia zobowiązań z tytułu odsetek	(34,4)	(85,7)

Źródło: Opracowanie własne.

Formuły wskaźników:

Wskaźnik ogólnego zadłużenia - długoterminowe i krótkoterminowe zobowiązania / aktywa razem

Wskaźnik zadłużenia długoterminowego - długoterminowe zobowiązania / aktywa razem

Wskaźnik zadłużenia krótkoterminowego - krótkoterminowe zobowiązania / aktywa razem

Wskaźnik pokrycia zadłużenia kapitałem własnym - kapitał własny / długo i krótkoterminowe zobowiązania

Wskaźnik pokrycia zobowiązań z tytułu odsetek - [zysk przed opodatkowaniem + koszty odsetek] / koszty odsetek

2.4. Płynność finansowa

Sytuacja finansowa Grupy Azoty wskazuje na ryzyka związane z utrzymaniem zdolności płatniczej oraz kredytowej, zarówno w odniesieniu do Jednostki Dominującej, jak również do pozostałych wiodących spółek Grupy. Tym niemniej, wszystkie zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek oraz innych zobowiązań finansowych były w I półroczu 2026 roku realizowane terminowo, z uwzględnieniem zawieszenia spłat rat kapitałowych, których terminy przypadają w okresie obowiązywania Porozumienia Stabilizującego, zawartego przez Grupę Azoty z Instytucjami finansującymi w dniu 2 lutego 2024 roku, z późniejszymi umowami zmieniającymi, wydłużającymi okres jego obowiązywania łącznie do 30 września 2026 roku. Odrębnymi porozumieniami wydłużono okres obowiązywania Umowy Stabilizacyjnej z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym oraz Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju, których okres obowiązywania przedłużony został również łącznie do 30 września 2026 roku.

Grupa Azoty zarządza płynnością finansową poprzez utrzymywanie poziomu nadwyżek środków pieniężnych i wolnych limitów kredytowych, cash poolingowych oraz limitów Umowy o Finansowanie Wewnętrzne, służących m.in. ich efektywnej redystrybucji w ramach Grupy.

Grupa Azoty posiada możliwość finansowania wierzytelności wobec kontrahentów dzięki zawartym umowom faktoringu wierzytelności do kwoty 672 mln PLN, z czego na dzień 30 czerwca 2026 roku dysponowała wolnymi limitami w kwocie 492 mln PLN, w tym:

- Ramową Umowę Faktoringową z BNP Paribas Faktoring Sp. z o.o. do łącznej kwoty 250 mln PLN,
- Umowę Faktoringu Wierzytelności z Pekao Faktoring Sp. z o.o. do łącznej kwoty 250 mln PLN,
- Umowę limitu faktoringowego spółek z grupy Compo Expert z BNP Paribas Factoring Niemcy do łącznej kwoty 40 mln EUR.

Według stanu na 30 czerwca 2026 roku Grupa łącznie utrzymywała na rachunkach bankowych oraz lokatach krótkoterminowych kwotę 442 mln PLN.

Standing finansowy Grupy Azoty na dzień 30 czerwca 2026 roku nieznacznie się pogorszył ale stabilny, w warunkach dalszego utrzymania dostępności limitów umów o finansowanie i kontynuacji Porozumienia Stabilizacyjnego. Niemniej nie można wykluczyć, że w przypadku wystąpienia kumulacji negatywnych czynników mogą one skutkować pogorszeniem jej standingu finansowego. Standing finansowy Grupy pozostaje relatywnie stabilny od dnia bilansowego, a płynność finansowa pozostaje stabilna i zgodnie z aktualizowanymi co 2 tygodnie prognozami płynności Grupa dotrzymuje i planuje dalsze dotrzymywanie wskaźników ustalonych w Instytucjami Finansującymi w ramach Umów Stabilizacyjnych, w tym Wskaźnik Dostępnych środków pieniężnych (Cash Ratio) powyżej poziomu 250 mln PLN i Wskaźnik Dostępnej Płynności (Cash Ratio) powyżej poziomu 500 mln PLN.

Dodatkowo w ramach planowanej emisji akcji Jednostka Dominująca planuje pozyskać środki na realizację inwestycji, co istotnie wpłynie na poprawę płynności Grupy Kapitałowej. Według najlepszej wiedzy Zarządu Jednostki Dominującej, Grupa Azoty planuje podniesienie kapitału poprzez dokapitalizowanie zgodnie z uchwałami podjętymi w dniu 13 marca 2026 na Walnym Zgromadzeniu Grupy Azoty. Wysokość dokapitalizowania będzie zależna od wysokości ceny objęcia akcji i liczby akcji wskazanych w uchwale. Wstępne

szacunki możliwych do pozyskanych środków, bazujące na bieżącej sytuacji i uwarunkowaniach makroekonomicznych, oscylują na poziomie 500-600 mln PLN.

Grupa Kapitałowa na bieżąco monitoruje wpływ na Grupę i otoczenie gospodarcze wojny w Ukrainie oraz wynikających z niej cen gazu oraz innych surowców energetycznych.

Zgody na odstąpienie od stosowania wybranych warunków kredytowych

Umowy stabilizacyjne Grupy Azoty

W dniu 2 lutego 2024 roku Jednostka Dominująca zawarła, wraz z pozostałymi spółkami z Grupy Kapitałowej Grupa Azoty będących stronami odpowiednich umów o finansowanie, porozumienie z Powszechną Kasą Oszczędności Bankiem Polskim S.A., Bankiem Gospodarstwa Krajowego, ING Bankiem Śląskim S.A., Santander Bankiem Polska S.A., CaixaBank S.A. Oddział w Polsce, BNP Paribas Faktoring Sp. z o.o., ING Commercial Finance Polska S.A., Pekao Faktoring Sp. z o.o., BNP Paribas Bankiem Polska S.A., Santander Factoring Sp. z o.o. i Banco Santander S.A., Oddział we Frankfurcie a także z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju i Europejskim Bankiem Inwestycyjnym („Instytucje Finansujące”), zapewniające utrzymanie dostępności limitów w ramach Umów o Finansowanie i niepodejmowanie przez Instytucje Finansujące działań mających na celu anulowanie lub zredukowanie dostępnych limitów Umów o Finansowanie, jak również niewykorzystywanie określonych praw wynikających z Umów o Finansowanie w związku z ich naruszeniem lub potencjalnym naruszeniem w okresie obowiązywania porozumienia, zawartego na okres do 27 lutego 2024 roku, które zostało następnie przedłużone łącznie na okres do dnia 30 września 2026 roku. Ponadto w dniu 1 lipca 2025 roku Jednostka Dominująca zawarła, wraz z pozostałymi spółkami z Grupy Kapitałowej Grupa Azoty będących stronami odpowiednich umów o finansowanie, porozumienie z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, a w dniu 31 marca 2026 roku - porozumienie z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju, ze względu na wymóg posiadania przez te instytucje odrębnych porozumień, na warunkach zasadniczo zgodnych z porozumieniem z Instytucjami Finansującymi, a które następnie zostały przedłużone łącznie na okres do dnia 30 września 2026 roku.

Aneksami do ww. porozumień z dnia 30 kwietnia 2026 roku Jednostka Dominująca zobowiązała się w imieniu własnym oraz wybranych spółek z Grupy Azoty do dokonania do 8 maja 2026 roku spłaty lub odpowiednio redukcji limitów w ramach Umów o Finansowanie w łącznej kwocie 17 077 704 EUR pro rata między Instytucjami Finansowymi, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym i Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju. Zobowiązanie to zostało terminowo wykonane.

Jednocześnie Jednostka Dominująca zobowiązała się do dostarczania określonych dokumentów dla Instytucji Finansujących, wprowadzenia ustalonych ograniczeń w dokonywaniu rozporządzeń w zakresie planowanych inwestycji, udzielanych poręczeń lub gwarancji oraz zaciągania zobowiązań finansowych, a także do powołania doradcy finansowego dla Instytucji Finansujących.

Porozumienie o Waiver

W dniu 28 kwietnia 2026 roku Jednostka Dominująca zawarła w imieniu własnym oraz wybranych pozostałych spółek Grupy Azoty będących stronami Umów o Finansowanie pisma zmieniające i dotyczące zrzeczenia się praw - ze Stronami Finansującymi, na mocy których instytucje te zgodziły się na odstąpienie od stosowania wybranych warunków Umów o Finansowanie Grupy Azoty, w tym wyraziły zgodę na odstąpienie od stosowania wskaźnika dług netto/EBITDA obliczanego na dzień 31 grudnia 2025 roku.

W dniu 8 września 2026 roku Jednostka Dominująca zawarła w imieniu własnym oraz wybranych pozostałych spółek Grupy Azoty będących stronami Umów o Finansowanie pisma zmieniające i dotyczące zrzeczenia się praw - ze Stronami Finansującymi, na mocy których instytucje te zgodziły się na odstąpienie od stosowania wybranych warunków Umów o Finansowanie Grupy Azoty, w tym wyraziły zgodę na odstąpienie od stosowania wskaźnika dług netto/EBITDA obliczanego na dzień 30 czerwca 2026 roku.

Naruszenie warunków Umów o Finansowanie

Zgodnie z Umowami o Finansowanie Jednostka Dominująca i Wybrane Spółki z Grupa Azoty są zobowiązane zapewnić dotrzymanie poniższych wskaźników:

1. „**Współczynnik Zadłużenia Netto do EBITDA**”, oznaczającego iloraz Zadłużenia Finansowego Netto EBITDA liczony dla Grupy. Grupa Azoty jest zobowiązana zapewnić, aby na każdy Dzień Obliczenia (przypadający dzień 30 czerwca oraz 31 grudnia każdego roku), Współczynnik Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA nie był wyższy niż 3,5, z zastrzeżeniem że nie stanowi naruszenia jeżeli Współczynnik Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA będzie w Dniu Obliczenia w okresie obowiązywania umowy wyższy niż 3,5, ale nie wyższy niż 4,0, o ile sytuacja taka występuje najwyżej drugi raz w okresie obowiązywania umowy oraz sytuacja taka nie występuje w dwóch następujących bezpośrednio po sobie Dniach Obliczenia.

Współczynnik Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA na Dzień Obliczenia przypadający na 30 czerwca każdego roku obliczany jest na podstawie półrocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Azoty sporządzonego na dany dzień obliczenia oraz ostatniego rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Azoty i półrocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Azoty sporządzonego na dzień obliczenia przypadający na 30 czerwca poprzedniego roku.

Współczynnik Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA na Dzień Obliczenia przypadający na 31 grudnia każdego roku obliczany jest na podstawie rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Azoty sporządzonego na dany dzień obliczenia

Grupa Azoty dokonuje obliczeń Współczynnika Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA na podstawie zbadanych przez rewidenta rocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych Grupy Azoty oraz poddanych przeglądowi rewidenta półrocznych sprawozdań skonsolidowanych.

Certyfikaty Zgodności winny zawierać odpowiednio szczegółowe wyliczenia dotyczące zgodności zobowiązań (wskaźników) finansowych wg stanu na dzień, na który te sprawozdania zostały sporządzone. Każdy Certyfikat Zgodności winien być podpisany przez Zarząd Kredytobiorcy zgodnie ze sposobem reprezentacji.

Zgodność obliczeń Współczynnika Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA na Dzień Obliczenia przypadający na 31 grudnia każdego roku zgodnie z Umowami o Finansowanie z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym winna być poświadczona przez rewidenta.

Grupa Azoty jest zobowiązana dostarczyć Instytucją Finansującym wyliczenia w Certyfikacie Zgodności w ciągu 10 dni od dostarczenia Sprawozdań Finansowych sporządzonych na dany Dzień Obliczenia, przy czym dostarczenie sprawozdania finansowego za dany rok finansowy winno nastąpić nie później niż 195 dni od daty bilansowej, a sprawozdania finansowego za dane półrocze nie później niż 75 dni od zakończenia danego półrocza.

2. **“Współczynnik Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA (Dywidenda)”**, oznaczającego iloraz zadłużenia Finansowego Netto oraz EBITDA liczony dla Grupy i badanego wyłącznie na potrzeby weryfikacji, czy zostały spełnione warunki wypłaty Dywidendy za okres, w którym ma nastąpić wypłata Dywidendy. Grupa Azoty jest zobowiązana zapewnić, by Współczynnik Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA (Dywidenda) nie był wyższy niż 2,5 za okres, w którym ma nastąpić wypłata Dywidendy.

Współczynnik Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA (Dywidenda) jest badany w okresach półrocznych na bazie skonsolidowanych danych finansowych za ostatni 12-miesięczny okres i przekazywany Agentowi Kredytu w formie Certyfikatu Zgodności podpisanego przez Zarząd Kredytobiorcy (zgodnie z zasadami reprezentacji). Weryfikacja Współczynnika Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA (Dywidenda) nastąpi wyłącznie na potrzeby weryfikacji, czy zostały spełnione warunki wypłaty Dywidendy przez Jednostkę Dominującą, na każdy odpowiedni Dzień Obliczenia przypadający po tej dacie. Współczynnik ten będzie badany:

- (i) na bazie skonsolidowanych danych finansowych za ostatni 12-miesięczny okres na Dzień Obliczenia przypadający 31 grudnia poprzedniego roku;
- (ii) na bazie prognozowanych danych finansowych (przedstawionych wraz z ostatnio dostarczonymi Kredytodawcom projekcjami finansowymi Grupy) z uwzględnieniem planowanej wypłaty Dywidendy za okres 12 miesięcy rozpoczynający się w Dniu Obliczenia przypadającym 30 czerwca i 31 grudnia roku, w którym ma nastąpić wypłata Dywidendy.

Kalkulacje Współczynnika Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA (Dywidenda) będą przekazywane Agentowi Kredytu w formie Certyfikatu Zgodności podpisanego przez Zarząd Kredytobiorcy (zgodnie z zasadami reprezentacji).

Kredytobiorca może rekomendować wypłatę Dywidendy jedynie w przypadku, gdy spełnione są następujące warunki:

- (iii) nie trwa Przypadek Naruszenia i nie powstanie w wyniku dokonania takiej wypłaty;
- (iv) Współczynnik Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA (Dywidenda) obliczony dla Grupy nie przekracza 2,5.

W przypadku zamiaru podjęcia uchwały o ustaleniu lub wypłacie Dywidendy, Kredytobiorca zobowiązany jest przedstawić odpowiednim organom spółki Kredytobiorcy informację o potencjalnych skutkach podjęcia takiej uchwały wbrew rekomendacjom Kredytobiorcy lub w sytuacji, w której trwa lub może wystąpić Przypadek Naruszenia, bądź też Współczynnik Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA (Dywidenda) obliczony dla Grupy przekracza 2,5.

Kalkulacje Współczynnika Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA (Dywidenda) są przekazywane Instytucjom Finansującym w ramach Certyfikatu Zgodności podpisanego przez Zarząd Kredytobiorcy (zgodnie z zasadami reprezentacji), co do zasady do dnia podjęcia uchwały przez odpowiednie organy korporacyjne Jednostki Dominującej o ustaleniu lub wypłacie Dywidendy.

3. **“EBITDA (Kredytobiorca oraz Kluczowe Spółki Zależne)”**, stanowiący sumę EBITDA Grupy Azoty S.A. (Kredytobiorcy) oraz Poręczycieli Umów o Finansowanie (Kluczowych Spółek Zależnych). W przypadku, gdy EBITDA (Kredytobiorca oraz Kluczowe Spółki Zależne) spadnie poniżej mniejszej z następujących dwóch wartości: (1) 75% EBITDA (zgodnie z definicją wskazaną w Par. 18.1 (Definicje) albo (2) 750.000.000 PLN, za okres 2 kolejnych półroczy kalendarzowych, wówczas Kredytobiorca jest zobowiązany zapewnić, że zaakceptowana przez Kredytodawców Większościowych dodatkowa spółka z Grupy (inna niż Spółka Wyłączona i Spółka OZE) stanie się Kluczową Spółką Zależną i przystąpi do Umowy Poręczenia jako poręczyciel i ustanowi poręczenie na rzecz Kredytodawców działających poprzez Agenta Kredytu w celu

zapewnienia, aby EBITDA (Kredytobiorca oraz Kluczowe Spółki Zależne) była co najmniej równa mniejszej z następujących dwóch wartości: (1) 75% EBITDA (zgodnie z definicją wskazaną w Par. 18.1 (Definicje)) albo (2) 750.000.000 PLN.

Współczynnik EBITDA (Kredytobiorca oraz Kluczowe Spółki Zależne) na Dzień Obliczenia przypadający na 30 czerwca każdego roku obliczany jest na podstawie półrocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych Grupy Azoty i jednostkowych sprawozdań Spółki i Kluczowych Spółek Zależnych sporządzonych na dany dzień obliczenia, ostatniego rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Azoty i jednostkowych sprawozdań Spółki Kluczowych Spółek Zależnych oraz półrocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Azoty i jednostkowych sprawozdań Spółki i Kluczowych Spółek Zależnych sporządzonych na dzień obliczenia przypadający na 30 czerwca poprzedniego roku.

Współczynnik EBITDA (Kredytobiorca oraz Kluczowe Spółki Zależne) na Dzień Obliczenia przypadający na 31 grudnia każdego roku obliczany jest na podstawie rocznego skonsolidowanego sprawozdania finansowego Grupy Azoty i jednostkowych sprawozdań Spółki i Kluczowych Spółek Zależnych sporządzonych na dany dzień obliczenia.

Grupa Azoty dokonuje obliczeń Współczynnik EBITDA (Kredytobiorca oraz Kluczowe Spółki Zależne) na podstawie zbadanych przez rewidenta rocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych oraz poddanych przeglądowi rewidenta półrocznych sprawozdań skonsolidowanych Grupy Azoty.

Grupa Azoty jest zobowiązana dostarczyć Finansującym Certyfikaty Zgodności w ciągu 10 dni od dostarczenia Sprawozdań Finansowych sporządzonych na dany Dzień Obliczenia, przy czym dostarczenie sprawozdania finansowego za dany rok finansowy winno nastąpić nie później niż 195 dni od daty bilansowej, a sprawozdania finansowego za dane półrocze nie później niż 75 dni od zakończenia danego półrocza.

Certyfikaty zgodności winny zawierać odpowiednio szczegółowego wyliczenia dotyczące zgodności zobowiązań (wskaźników) finansowych wg stanu na dzień, na który te sprawozdania zostały sporządzone. Każdy Certyfikat Zgodności winien być podpisany przez Zarząd Kredytobiorcy zgodnie ze sposobem reprezentacji.

Grupa Azoty jest zobowiązana dostarczyć Finansującym wyliczenia w Certyfikacie Zgodności w ciągu 10 dni od dostarczenia Sprawozdań Finansowych sporządzonych na dany Dzień Obliczenia, przy czym dostarczenie sprawozdania finansowego za dany rok finansowy winno nastąpić nie później niż 195 dni od daty bilansowej, a sprawozdania finansowego za dane półrocze nie później niż 75 dni od zakończenia danego półrocza.

Oraz na podstawie Porozumień o Waiver z dnia 31 sierpnia 2023 roku i Porozumień Stabilizujących do Umów o Finansowanie:

4. „Wskaźnik Dostępnej Gotówki” (Cash Ratio), stanowiący sumę wszystkich dodatnich sald na rachunkach bankowych Jednostki Dominującej (i jej Spółek Zależnych), pomniejszoną o kwoty stanowiące zabezpieczenie w formie kaucji gotówkowych oraz powiększoną o kwotę niewykorzystanych, ale dostępnych w danym momencie limitów umów kredytowych i pożyczkowych Wskaźnika Płynności. Grupa Azoty S.A. jest zobowiązana zapewnić, że Wskaźnik Dostępnej Gotówki będzie nie niższy niż 250.000.000 PLN na ostatni dzień miesiąca.

Jednostka Dominująca zgodnie z Porozumieniami o Waiver z 31 sierpnia 2023 roku oraz Porozumieniem Stabilizującym z 2 lutego 2024 r. (z późn. zm.) jest zobowiązana zapewnić, że Wskaźnik Dostępnej Gotówki będzie nie niższy niż 250.000.000 PLN i oznacza sumę wszystkich dodatnich sald na rachunkach bankowych Jednostki Dominującej (i jej Spółek Zależnych), pomniejszoną o kwoty stanowiące zabezpieczenie w formie kaucji gotówkowych oraz powiększoną o kwotę niewykorzystanych, ale dostępnych w danym momencie limitów określonych w:

- (a) Umowach Finansowania wskazanych w Części A (Produkty gotówkowe) Załącznika 3 (Umowy Finansowania), oraz
- (b) (o ile ma zastosowanie) innych umowach finansowania zawartych przez Jednostkę Dominującą lub jej Spółki Zależne w formie kredytów odnawialnych lub kredytów w rachunku bieżącym,

obliczoną według stanu na ostatni dzień każdego miesiąca.

Jednostka Dominująca dokonuje wyliczeń na podstawie wstępnych jednostkowych i niepodlegających weryfikacji miesięcznych danych finansowych Grupy i spółek Grupy, w ramach Raportu Monitorującego, który zobowiązania jest dostarczać Instytucjom Finansującym będącym stronami Umowy Stabilizującej do 13 dnia roboczego następnego miesiąca.

Wskaźnik Dostępnej Gotówki winien być utrzymywany na poziomie nie niższym niż 250.000.000 PLN na ostatni dzień miesiąca. Jednostka Dominująca dokonuje wyliczeń Wskaźnika Dostępnej Gotówki w ramach Raportu Monitorującego, który zobowiązania jest dostarczać Instytucjom Finansującym będącym stronami Porozumień Stabilizujących do 13 dnia roboczego następnego miesiąca.

5. „Wskaźnik Płynności” (Liquidity Ratio) oznacza sumę Wskaźnika Dostępnej Gotówki oraz łącznej kwoty niewykorzystanych, ale dostępnych w danym momencie limitów umów zawartych formie faktoringu

i faktoringu odwrotnego. Grupa Azoty S.A. jest zobowiązana zapewnić, że Wskaźnik Płynności będzie nie niższy niż 500 000 000 PLN na ostatni dzień miesiąca.

Jednostka Dominująca zgodnie z Porozumieniami o Waiver z 31 sierpnia 2023 roku oraz Porozumieniem Stabilizującym z 2 lutego 2024 roku (z późn. zm.) jest zobowiązana zapewnić, że Wskaźnik Płynności będzie nie niższy niż 500 000 000 PLN: wskaźnik oznacza sumę Wskaźnika Dostępnej Gotówki oraz łącznej kwoty niewykorzystanych, ale dostępnych w danym momencie limitów określonych w:

- (a) Umowach Finansowania wskazanych w Części B (Produkty płynnościowe) Załącznika 3 (Umowy Finansowania), oraz
- (b) (o ile ma zastosowanie) innych umowach zawartych przez Jednostkę Dominującą lub jej Spółki Zależne w formie faktoringu odwrotnego i linii faktoringowych,

obliczoną według stanu na ostatni dzień każdego miesiąca.

Spółka dokonuje wyliczeń na podstawie wstępnych jednostkowych i niepodlegających weryfikacji przez biegłego rewidenta miesięcznych danych finansowych Grupy i spółek Grupy, w ramach Raportu Monitorującego, który zobowiązania jest dostarczać Instytucjom Finansującym będącym stronami Porozumień Stabilizujących do 13 dnia roboczego następnego miesiąca.

Wskaźnik Płynności winien być utrzymywany na poziomie nie niższym niż 500 000 000 PLN na ostatni dzień miesiąca. Jednostka Dominująca dokonuje wyliczeń Wskaźnika Płynności w ramach Raportu Monitorującego, który zobowiązania jest dostarczać Instytucjom Finansującym będącym stronami Porozumień Stabilizujących do 13 dnia roboczego następnego miesiąca.

Na dzień 30 czerwca 2026 roku występowały przekroczenia maksymalnych poziomów „Współczynnika Zadłużenia Netto do EBITDA” oraz **“EBITDA (Kredytobiorca oraz Kluczowe Spółki Zależne)”**, wynikające z Umów o Finansowanie Jednostki Dominującej i Wybranych Spółek z Grupy Azoty będących stronami Umów o Finansowanie i, które Grupa Azoty może obliczyć na podstawie półrocznego skonsolidowanego sprawozdania sporządzonego nie później niż 75 dni od zakończenia danego półrocza oraz dostarczyć Instytucjom Finansującym Certyfikaty Zgodności zawierające ich obliczenie i potwierdzenie ich dotrzymania ciągu 10 dni od dostarczenia półrocznych sprawozdań finansowych, a ich niedotrzymanie stanowi przypadki naruszenia Umów o Finansowanie, które Instytucje Finansujące mają uprawnienie stwierdzić po dostarczeniu Certyfikatów Zgodności, z zastrzeżeniem że uprawnienie to jest zawieszone w okresie obowiązywania Porozumień Stabilizujących (tj. na dzień sporządzenia sprawozdania do 30 września 2026 roku).

W związku z powyższym w dniu 24 sierpnia 2026 roku Jednostka Dominująca w imieniu własnym oraz Wybranych Spółek z Grupy Azoty będących stronami Umów o Finansowanie wystąpiła do Instytucji Finansujących o zgody na odwołanie przewidywanych przypadków naruszenia, a dniu 8 września 2026 roku Spółka podpisała w imieniu własnym oraz Wybranych Spółek Grupy Azoty będących stronami Umów o Finansowanie pisma zmieniającego i dotyczącego zrzeczenia się praw (ang. Waiver and Amendment Letters) - z Instytucjami Finansującymi, na mocy którego Instytucje Finansujące zgodziły się na odstąpienie od stosowania wybranych warunków Umów o Finansowanie Grupy Azoty, w tym wyraziły zgodę na odstąpienie od stosowania Współczynnika Zadłużenia Netto do EBITDA oraz **EBITDA (Kredytobiorca oraz Kluczowe Spółki Zależne)** obliczanego na dzień 30 czerwca 2026 roku.

Na dzień 30 czerwca 2026 roku były podpisane Aneksy do Porozumień Stabilizujących z Instytucjami Finansującymi, które kontynuowały zawieszenie wykonanie praw wynikających z Umów o Finansowanie. Po dniu bilansowym Spółka podpisała w imieniu własnym oraz Wybranych Spółek z Grupy Azoty Aneksy do Porozumień Stabilizujących z EBI w dniu 29 lipca 2026 roku wydłużający okres jego obowiązywania do 31 sierpnia 2026 roku oraz w dniu 28 sierpnia 2026 roku wydłużający okres jego obowiązywania do 30 września 2026 roku lub otrzymała oświadczenia odpowiednich Instytucji Finansujących o wydłużeniu okresu obowiązywania Porozumień Stabilizacyjnych łącznie do 30 września 2026 roku.

Poniższa tabela przedstawia wyliczenia wskaźników, co do których nastąpiło przekroczenie

Wskaźnik	Wartość wymagana	Wartość uzyskana
„Współczynnik Zadłużenia Netto do EBITDA”	Max 3,5-krotność za okres 12 miesięcy do Dnia Obliczenia	4,93
“EBITDA (Kredytobiorca oraz Kluczowe Spółki Zależne)”	Suma 12 miesięcznej EBITDA (Kredytobiorca oraz Kluczowe Spółki Zależne) co najmniej równa mniejszej z 2 wartości: 750 mln PLN lub 75% EBITDA	371 mln PLN/ 44,80%

W okresie sprawozdawczym oraz na dzień 30 czerwca 2026 roku Wskaźnik Płynności oraz Wskaźnik Dostępnej Gotówki wynikające z Porozumień Stabilizujących były dotrzymywane.

Wskaźnik	Wartość wymagana	Wartość uzyskana
Wskaźnik Dostępnej Gotówki	> 250.000.000 PLN	> 250.000.000 PLN
Wskaźnik Płynności	> 500 000 000 PLN	> 500 000 000 PLN

Natomiast Współczynnik Dywidenda nie jest obliczany w związku z niewypłacaniem dywidendy.

Wskaźnik	Wartość wymagana	Wartość uzyskana
Współczynnik Zadłużenia Finansowego Netto do EBITDA (Dywidenda)	< 2,5 za okres, w którym ma nastąpić wypłata Dywidendy	W raportowanym okresie dywidenda nie była wypłacana

2.5. Zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek

W I półroczu 2026 roku i do dnia zatwierdzenia niniejszego sprawozdania finansowego w Grupie nie występowały naruszenia w terminach spłat zobowiązań lub innych warunków zobowiązań, które mogłyby skutkować żądaniem wcześniejszej spłaty tych zobowiązań, poza zakresem objętym Porozumieniami o Waiver z dnia 31 sierpnia 2023 roku, 25 kwietnia 2024 roku, 18 lipca 2024 roku, 9 września 2024 roku, 25 kwietnia 2025 roku, 16 września 2025 roku, 28 kwietnia 2026 roku i 8 września 2026 roku oraz porozumieniami stabilizującymi, w ramach których Strony Finansujące zrzekły się określonych praw wynikających z Umów o Finansowanie w związku z ich naruszeniem.

Grupa Azoty posiada wolne limity o charakterze parasolowym w ramach kredytów bieżących powiązanych ze strukturami cash poolingu rzeczywistego w PLN, EUR i USD oraz w ramach kredytu wielocelowego, którymi Jednostka Dominująca może zarządzać w sytuacji zmieniającego się zapotrzebowania na środki w poszczególnych spółkach Grupy. Uzupełniając Grupa Azoty posiada wolne limity bilateralnych kredytów bieżących i wielocelowych.

Wartość wolnych limitów kredytów bieżących i wielocelowych Grupy Azoty na dzień 30 czerwca 2026 roku wynosiła 180 mln PLN. Jednocześnie Grupa dysponowała wolnymi limitami z tytułu kredytów korporacyjnych w wysokości 43 mln PLN. Łącznie na dzień 30 czerwca 2026 roku Grupa dysponowała wolnymi limitami kredytowymi wynikającymi z ww. umów w wysokości 223 mln PLN.

Standing finansowy Grupy Azoty nie pogorszył się i pozostaje relatywnie jest stabilny od dnia bilansowego, w warunkach dalszego utrzymania dostępności limitów umów o finansowanie i kontynuacji Porozumień Stabilizacyjnych.

W ramach projektu „Polimery Police”, w związku z umową nabycia akcji spółki zależnej Grupa Azoty POLYOLEFINS przez ORLEN S.A., trwają procesy wypełnienia warunków wejścia w życie tej umowy, szczegóły zostały przedstawione w pkt 4.1 niniejszego Sprawozdania.

2.6. Rodzaj oraz kwoty nietypowych pozycji wpływających na aktywa, pasywa, kapitał, wynik finansowy netto lub przepływy środków pieniężnych

W I półroczu 2026 roku nie wystąpiły inne nietypowe pozycje w sposób istotny wpływające na aktywa, pasywa, kapitał, wynik finansowy netto lub przepływy środków pieniężnych Grupy.

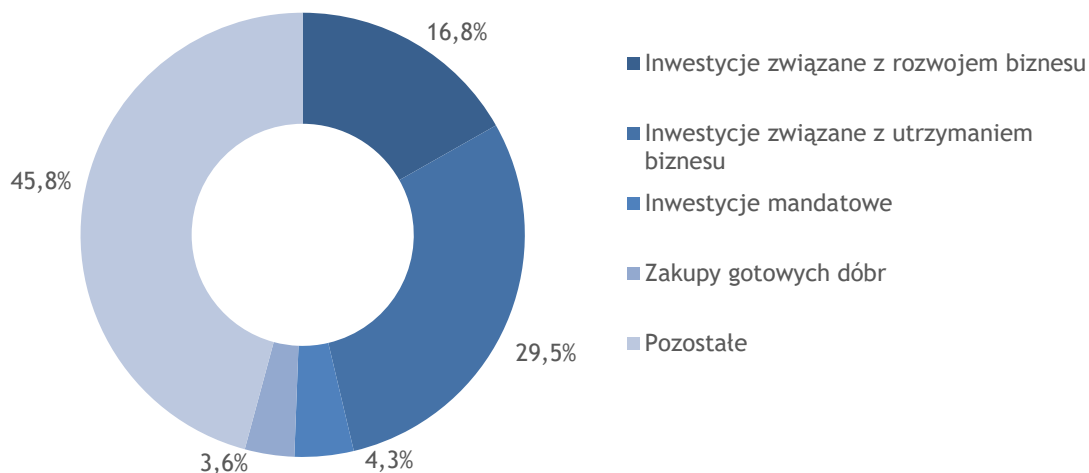
2.7. Realizacja głównych inwestycji

Grupa Azoty w I półroczu 2026 roku na nabycie wartości niematerialnych i prawnych oraz rzeczowych aktywów trwałych poniosła nakłady w wysokości 219 645 tys. PLN.

Struktura nakładów inwestycyjnych przedstawiała się następująco:

• Inwestycje związane z rozwojem biznesu	36 772 tys. PLN
• Inwestycje związane z utrzymaniem biznesu	64 895 tys. PLN
• Inwestycje mandatowe	9 513 tys. PLN
• Zakupy gotowych dóbr	7 804 tys. PLN
• Pozostałe (remonty znaczące, komponenty, katalizatory itp.)	100 661 tys. PLN

Struktura nakładów inwestycyjnych Grupy Azoty w I półroczu 2026 roku

Źródło: Opracowanie własne

Poniżej przedstawiono zestawienie nakładów inwestycyjnych Grupy Azoty w I półroczu 2026 roku:

• Jednostka Dominująca	56 831 tys. PLN
• Grupa Azoty POLYOLEFINS	6 tys. PLN
• Grupa kapitałowa Grupy Azoty PUŁAWY	58 347 tys. PLN
• Grupa kapitałowa Grupy Azoty KĘDZIERZYN	27 839 tys. PLN
• Grupa kapitałowa Grupy Azoty POLICE	51 721 tys. PLN
• COMPO EXPERT	9 460 tys. PLN
• Grupa Azoty KOLTAR	8 948 tys. PLN
• Grupa Azoty SIARKOPOL	3 126 tys. PLN
• Grupa Azoty PKCh	2 916 tys. PLN
• Grupa Azoty COMPOUNDING	0 tys. PLN
• Grupa Azoty ATT POLYMERS	130 tys. PLN
• Grupa Azoty NITROTAR	321 tys. PLN

Najważniejsze realizowane inwestycje Grupy Azoty na dzień 30 czerwca 2026 roku (tys. PLN)

Nazwa inwestycji	Budżet inwestycji	Poniesione nakłady	Poniesione nakłady w I półroczu 2026 roku	Opis inwestycji	Planowany termin zakończenia
Jednostka Dominująca					
Instalacja neutralizacji (azotan amonu)	210 000	92 907	20 709	Budowa nowej instalacji produkcji stężonego roztworu azotanu amonu, tzw. instalacji neutralizacji. Celem inwestycji jest zapewnienie ciągłości oraz poprawa efektywności produkcji nawozów saletranych. Realizacja projektu pozwoli na obniżenie zużycia energii cieplnej i przyczyni się do zmniejszenia oddziaływania procesu produkcyjnego na środowisko oraz do poprawy konkurencyjności kosztowej.	2027

Nazwa inwestycji	Budżet inwestycji	Poniesione nakłady	Poniesione nakłady w I półroczu 2026 roku	Opis inwestycji	Planowany termin zakończenia
Budowa instalacji neutralizacji strąceniowej ¹	141 000	124 726	3 801	Budowa nowej Instalacji neutralizacji strąceniowej oraz modernizacja procesu wytwarzania kaprolaktamu i siarczanu amonu w celu ograniczenia zużycia energii cieplnej dzięki lepszemu wykorzystaniu ciepła reakcji neutralizacji estru kaprolaktamu. Obniżenie zużycia pary wodnej pozwoli na obniżenie kosztów produkcji kaprolaktamu i siarczanu amonu oraz poprawi konkurencyjność kosztową.	
Grupa Azoty POLYOLEFINS					
„Polimery Police” ²	7 210 957	6 329 721	6	W ramach inwestycji budowana jest instalacja „on-purpose” produkująca propylen metodą odwodornienia propanu (PDH) i instalacja do produkcji polipropylenu (PP) wraz z infrastrukturą towarzyszącą, w tym rozbudową Portu Morskiego w Policach o terminal przeładunkowo-magazynowy propanu i etylenu.	Inwestycja wstrzymana w związku z procesem restrukturyzacji spółki
Grupa Azoty PUŁAWY					
Budowa bloku energetycznego w oparciu o paliwo węglowe ³	1 230 000	1 075 215	2 668	Dostosowanie energetycznych instalacji wytwórczych spółki do najnowszych wymagań środowiskowych, przy jednoczesnym zwiększeniu udziału zakładowej elektrociepłowni w produkcji energii elektrycznej oraz zapewnienie ciągłości dostawy mediów energetycznych (pary technologicznej, wody grzewczej).	2027 - ze względu na odstąpienie od kontraktu termin zakończenia uległ zmianie
Modernizacja instalacji kwasu azotowego oraz budowa nowych instalacji kwasu azotowego, neutralizacji i produkcji nowych nawozów na bazie kwasu azotowego ⁴	695 000	492 371	101	Zwiększenie efektywności produkcji kwasu azotowego oraz poprawę ekonomiki wytwarzanych na jego bazie nawozów.	2031
Grupa Azoty KĘDZIERZYN					
Modernizacja węzła sprężania gazu syntezowego dla potrzeb Wytwórni Amoniak	187 500 ⁵	183 714	2 020	Odtworzenie zdolności sprężania gazu syntezowego dla potrzeb Wytwórni Amoniak poprzez zabudowę nowych kompresorów. Realizacja projektu skutkuje zmniejszeniem nakładów remontowych, wpłynie na poprawę energochłonności procesu produkcji amoniaku oraz w znacznym stopniu ograniczy koszty wydziałowe.	2026
Grupa Azoty FOSFORY					
Modernizacja instalacji do produkcji kwasu siarkowego WKS100	115 090	263	93	Zmniejszenie ponoszonych kosztów, zabezpieczenie dostaw kwasu siarkowego oraz uzyskanie	2028

Nazwa inwestycji	Budżet inwestycji	Poniesione nakłady	Poniesione nakłady w I półroczu 2026 roku	Opis inwestycji	Planowany termin zakończenia
				bezpieczeństwa energetycznego spółki.	
Grupa Azoty NITROTAR					
Budowa instalacji do produkcji nitrocelulozy	850 000 ⁶	825	321	Budowa zakładu produkcji nitrocelulozy wraz z instalacjami pomocniczymi i infrastrukturą towarzyszącą.	2030

Źródło: Opracowanie własne

¹ W trakcie weryfikacji założeń projektowych.

² Wypowiedziana umowa. Wartość budżetu inwestycji przeliczona na PLN wg średniego kursu zakładanego w modelu finansowym projektu. Wartość budżetu inwestycji zatwierdzona przez organy korporacyjne wynosi 1 837 998 tys. USD.

³ Kwoty nie uwzględniają nakładów poniesionych od początku realizacji na rozruch technologiczny w wys. ok. 31 mln PLN.

⁴ Projekt wstrzymany w zakresie budowy linii produkcji nowych nawozów na bazie kwasu azotowego i modernizacji jednej linii kwasu.

⁵ Zgodnie z uregulowaniami korporacyjnymi oraz w oparciu o zgody Zarządu i Rady Nadzorczej procedowany jest wniosek do Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy o zwiększenie budżetu projektu z 187 500 tys. PLN na 190 500 tys. PLN.

⁶ Nakłady inwestycyjne finansowane w 99% ze środków Funduszu Inwestycji Kapitałowych.

2.8. Czynniki mające wpływ na osiągnięte wyniki w perspektywie co najmniej kolejnego okresu sprawozdawczego

Perspektywy światowej gospodarki pozostają zróżnicowane, a głównym źródłem niepewności nadal są napięcia geopolityczne, polityka handlowa Stanów Zjednoczonych oraz ich wpływ na ceny surowców, inflację i decyzje banków centralnych. Choć ryzyko szoku energetycznego zmniejszyło się wraz z ustabilizowaniem sytuacji wokół Cieśniny Ormuz i wyraźnym spadkiem cen ropy naftowej, skutki wcześniejszej eskalacji konfliktu na Bliskim Wschodzie oraz rosnące bariery handlowe nadal ciężą perspektywom globalnego wzrostu. Jednocześnie utrzymujące się wysokie rentowności obligacji wskazują, że inwestorzy nadal oczekują relatywnie restrykcyjnej polityki pieniężnej.

Na tle pozostałych gospodarek nadal najlepiej wypadają Stany Zjednoczone, gdzie aktywność gospodarcza pozostaje odporna, rynek pracy utrzymuje stabilność, a konsumpcja wspiera wzrost. Choć Rezerwa Federalna pozostawiła stopy procentowe bez zmian na posiedzeniu w lipcu, utrzymująca się presja inflacyjna i dobra kondycja gospodarki przybliżają decydentów do zaostrzenia polityki pieniężnej. Rynek nadal dyskontuje wzrost stóp w USA przed końcem roku. Wzrost PKB w II kw. (1,5% an.) okazał się co prawda ponownie nieco niższy od oczekiwań, ale w III kw. ma przyspieszyć. Pomimo utrzymywania wysokich stóp procentowych aktywność gospodarcza pozostaje zaskakująco odporna. Rynek pracy nadal pozostaje silny, konsumpcja utrzymuje dodatnią dynamikę, a wskaźniki koniunktury sygnalizują kontynuację ekspansji. W rezultacie inwestorzy coraz częściej zakładają scenariusz utrzymania wysokich rentowności obligacji nawet bez dalszych podwyżek stóp procentowych przez Fed. Oznacza to utrzymywanie restrykcyjnych warunków finansowych również dla gospodarek wschodzących.

Znacznie słabszy obraz wyłania się ze strefy euro, która nadal zмага się z niskim tempem wzrostu gospodarczego i pogarszającymi się perspektywami, szczególnie w Niemczech. Europejski Bank Centralny podwyższył stopy procentowe, pozostawiając otwartą możliwość dalszego zacieśniania polityki, choć skala kolejnych ruchów będzie zależeć od napływających danych oraz rozwoju sytuacji geopolitycznej.

Polska pozostaje relatywnie odporna na pogorszenie koniunktury zewnętrznej. Wzrost gospodarczy nadal wspierają konsumpcja prywatna oraz stopniowo przyspieszające inwestycje finansowane ze środków unijnych, choć słabsza sytuacja gospodarcza w strefie euro ogranicza perspektywy eksportu. Inflacja pozostaje pod kontrolą, jednak wyższe ceny żywności oraz czynniki administracyjne mogą przejściowo utrzymywać ją powyżej celu NBP. Rada Polityki Pieniężnej zachowuje ostrożne stanowisko, a zakładanym scenariuszem bazowym pozostaje stabilizacja stóp w najbliższych kwartałach.

Kluczowym źródłem niepewności pozostaje sytuacja wokół Cieśniny Ormuz. Dłuższe utrzymywanie się napięć mogłoby prowadzić do trwałego wzrostu kosztów energii, nawozów oraz transportu, wpływając na inflację żywności i ceny przemysłowe jeszcze w horyzoncie kilku kolejnych kwartałów.

W gospodarce niemieckiej widoczne są pierwsze symptomy stabilizacji i stopniowej poprawy nastrojów, szczególnie w wybranych wskaźnikach wyprzedzających, takich jak indeks Ifo czy PMI. Niemiecki wskaźnik nastrojów gospodarczych ZEW wzrósł o 7,9 punktu do 34,2 w sierpniu 2026 r., znacznie powyżej oczekiwań rynkowych na poziomie 30 i osiągając najwyższy poziom od lutego, co sugeruje, że zaufanie do niemieckiej gospodarki umacnia się pomimo utrzymujących się ryzyk geopolitycznych. Jednocześnie twarde dane

makroekonomiczne nadal nie potwierdzają trwałego ożywienia aktywności gospodarczej. Perspektywy wzrostu poprawia oczekiwane poluzowanie polityki fiskalnej związane z nowymi wydatkami infrastrukturalnymi i obronnymi, jednak wpływ tych działań na realną gospodarkę prawdopodobnie będzie rozłożony w czasie. Prognozy wzrostu PKB Niemiec na 2026 rok pozostają umiarkowane i oscylują w pobliżu 1%.

Chiny nadal zmagają się ze spowolnieniem gospodarczym i słabym popytem wewnętrznym. Ostatnie publikacje danych makroekonomicznych były mieszane, a część wskaźników pozostała poniżej oczekiwań rynku. Pogorszenie warunków handlowych oraz wzrost cen surowców energetycznych zwiększają ryzyko słabszego wzrostu PKB niż zakładają oficjalne cele władz. Oczekuje się, że dynamika PKB w 2026 roku znajdzie się w przedziale 4,5-5,0%. Władze utrzymują łagodne nastawienie monetarne i fiskalne, jednak skuteczność działań stymulacyjnych pozostaje ograniczona względem poprzednich cykli. Inflacja pozostaje relatywnie niska, choć wzrost cen energii zmniejszył ryzyko utrzymywania się tendencji deflacyjnych.

Tempo wzrostu PKB w II kwartale 2026 roku przyspieszyło, pomimo zawirowań globalnych, co potwierdza odporność polskiej gospodarki na zewnętrzne szoki - wskazują analitycy. Ich zdaniem, w minionym kwartale przyspieszeniu uległy inwestycje, a ich oceny co do prognozowanego wzrostu PKB za cały 2026 rok wahają się między 3,4 proc. a 3,8% jednak perspektywy pozostają obarczone podwyższoną niepewnością związaną z sytuacją geopolityczną, wysokimi cenami energii oraz ryzykiem utrzymywania restrykcyjnych warunków monetarnych przez dłuższy czas.

Kursy walut

Rezerwa Federalna rozpoczęła cykl obniżek stóp procentowych we wrześniu 2025 roku, sprowadzając stopę funduszy federalnych do przedziału 3,50-3,75%. Jeszcze na początku 2026 roku rynek oczekiwał kontynuacji łagodzenia polityki pieniężnej w Stanach Zjednoczonych. Sytuacja uległa jednak wyraźnej zmianie po wybuchu konfliktu na Bliskim Wschodzie oraz silnym wzroście cen ropy naftowej. Wzrost inflacji i ryzyko utrzymywania się podwyższonej presji cenowej doprowadziły do istotnej rewizji oczekiwań dotyczących polityki Fed. Obecnie rynek zakłada utrzymanie stóp procentowych na podwyższonym poziomie przez dłuższy czas, a część inwestorów zaczęła uwzględniać możliwość ponownej podwyżki stóp procentowych przed końcem roku.

Jednocześnie nie słabną naciski polityczne na Rezerwę Federalną ze strony administracji Prezydenta USA. Biały Dom pozostaje zwolennikiem niższych stóp procentowych, wskazując na wysokie koszty obsługi długu publicznego oraz potrzebę wsparcia aktywności gospodarczej. Od maja funkcję prezesa Fed objął Kevin Warsh, co zwiększyło niepewność dotyczącą przyszłego kierunku polityki monetarnej USA. Dotychczas jednak rynek koncentruje się przede wszystkim na ryzykach inflacyjnych i wysokiej rentowności obligacji skarbowych, co wspiera amerykańskiego dolara.

Europejski Bank Centralny prowadził cykl obniżek stóp procentowych w 2025 roku, redukując koszt pieniądza łącznie o 100 punktów bazowych. Na początku 2026 roku oczekiwano dalszego łagodzenia polityki monetarnej, jednak wzrost cen energii oraz pogorszenie perspektyw inflacyjnych doprowadziły do istotnej zmiany nastawienia rynku. Obecnie większość uczestników rynku zakłada możliwość dalszego zaostrzenia polityki monetarnej przez EBC w przypadku utrzymywania się wysokiej inflacji.

Na rynku walutowym złoty pozostaje relatywnie stabilny. Ograniczone perspektywy wzrostu w strefie euro, wysoki deficyt fiskalny Polski oraz możliwe utrzymywanie się wyższych stóp procentowych za granicą sugerują, że w kolejnych kwartałach przestrzeń do stopniowej deprecjacji złotego pozostaje większa niż do jego dalszego trwałego umocnienia. Do głównych czynników ryzyka dla polskiej waluty w kolejnych miesiącach należą: utrzymująca się niepewność geopolityczna związana z sytuacją wokół Cieśniny Ormuz, wysokie ceny surowców energetycznych, pogorszenie sytuacji fiskalnej Polski, ryzyko dalszego wzrostu rentowności obligacji skarbowych oraz możliwe zmiany ocen ratingowych kraju. Znaczenie będą miały również napięcia polityczne w kraju oraz przyszłe decyzje dotyczące polityki gospodarczej i fiskalnej.

W ocenie Grupy Azoty w dalszej części roku prawdopodobny pozostaje scenariusz umiarkowanego osłabienia złotego przy utrzymaniu podwyższonej zmienności rynkowej. Jednocześnie oczekiwane wahania kursowe względem EUR i USD nie powinny istotnie wpływać na wyniki finansowe w odniesieniu do planowanej ekspozycji walutowej Grupy.

Krajowe stopy procentowe

Jeszcze na początku bieżącego roku rynek oczekiwał dalszego łagodzenia polityki pieniężnej w Polsce i spadku stóp procentowych nawet w okolice 3,25-3,50%. Sytuacja uległa jednak istotnej zmianie po wybuchu konfliktu na Bliskim Wschodzie oraz gwałtownym wzroście cen ropy naftowej i energii. Obecnie rynek zakłada stabilizację stóp procentowych NBP w najbliższych kwartałach, a część uczestników rynku zaczęła wyceniać możliwość ponownego wzrostu oprocentowania jeszcze przed końcem roku. Zmiana oczekiwań wynika przede wszystkim z ryzyka utrwalenia się podwyższonej inflacji oraz wzrostu niepewności dotyczącej sytuacji geopolitycznej i przyszłej polityki głównych banków centralnych.

Grupa Azoty zakłada obecnie scenariusz stabilizacji stóp procentowych w Polsce i USA w krótkim terminie oraz możliwość umiarkowanego wzrostu kosztu pieniądza w strefie euro w kolejnych kwartałach. W średnim terminie nie można wykluczyć również ponownego wzrostu stóp procentowych w Polsce i Stanach Zjednoczonych, jeśli presja inflacyjna związana z cenami energii okaże się bardziej trwała. Wpływ obecnego poziomu stóp

procentowych na koszty finansowania Grupy pozostaje istotny, jednak struktura zadłużenia i utrzymywana płynność pozwalają na bezpieczną obsługę zobowiązań finansowych. W kolejnych okresach należy oczekiwać stabilizacji kosztów obsługi długu na relatywnie wyższym poziomie niż zakładano jeszcze na początku roku.

W Stanach Zjednoczonych rynek praktycznie wycofał się obecnie z oczekiwań szybkich obniżek stóp procentowych. Jeszcze kilka miesięcy temu zakładano możliwość dalszego luzowania polityki monetarnej przez Fed, jednak wzrost inflacji po skoku cen surowców energetycznych doprowadził do wyraźnej rewizji tych prognoz. Coraz częściej pojawiają się scenariusze utrzymania wysokich stóp procentowych przez dłuższy czas, a część rynku zaczyna uwzględniać możliwość ponownych podwyżek stóp procentowych.

W strefie euro oczekiwania dotyczące polityki pieniężnej również uległy zmianie. Utrzymywanie się wysokich cen energii oraz ryzyko wzrostu inflacji powodują, że rynek wycenia dalsze zaostrzenie polityki monetarnej w średnim terminie.

W 2026 roku kierunek polityki pieniężnej głównych banków centralnych będzie w dużej mierze uzależniony od rozwoju sytuacji geopolitycznej na Bliskim Wschodzie, wpływu cen energii na inflację oraz trwałości obecnego szoku surowcowego. Szczególne znaczenie dla rynków będzie miało przywrócenie pełnej drożności transportu przez Cieśninę Ormuz oraz tempo wygaszania presji inflacyjnej w gospodarce światowej. W większym niż zwykle stopniu decyzje banków centralnych zależeć będą od czynników podażowych i geopolitycznych, a w mniejszym od bieżącej kondycji gospodarek.

Polska gospodarka pozostaje relatywnie odporna na pogorszenie koniunktury zewnętrznej. Po wzroście PKB o 3,6% w 2025 roku oczekiwane jest utrzymanie relatywnie solidnego tempa wzrostu również w 2026 roku, wspieranego przez inwestycje infrastrukturalne, środki z KPO oraz odbudowę aktywności inwestycyjnej przedsiębiorstw. Jednocześnie perspektywy gospodarcze pozostają obciążone podwyższoną niepewnością związaną z sytuacją geopolityczną, poziomem cen energii oraz przyszłym kierunkiem polityki gospodarczej i fiskalnej.

Ceny uprawnień do emisji CO₂

W I półroczu 2026 roku ceny uprawnień do emisji CO₂ (EUA) charakteryzowały się dużą dynamiką i wyraźnym podziałem na dwa skrajne trendy, poruszając się w szerokim przedziale od ok. 63 EUR do ponad 92 EUR za tonę. Średnia cena w I półroczu 2026 roku wyniosła 77,04 EUR. Początek okresu przyniósł gwałtowną, zimową wyprzedaż, trwającą do połowy lutego, po której nastąpiło kilkumiesięczne, systematyczne odrabianie strat, zakończone stabilizacją cen w czerwcu w okolicach 80 EUR/t.

Na spadki cen uprawnień w pierwszych miesiącach 2026 roku wpływ miały przede wszystkim obawy o recesję w Europie, wywołaną m.in. napięciami geopolitycznymi na Bliskim Wschodzie i fluktuacją cen gazu.

W następnych miesiącach motorem wzrostu było wprowadzenie mechanizmu CBAM oraz informacje płynące z Komisji Europejskiej dotyczące zapowiadanego przeglądu systemu EU ETS. Bruksela planuje zachować stabilność unijnej polityki i zrezygnuje z głębokiej reformy ETS mającej sztucznie obniżyć ceny.

Średnia cena praw do emisji CO₂ na giełdzie The ICE za I półrocze 2026 roku wyniosła 77 EUR, przy czym maksymalna cena notowana w tym okresie to ok. 92 EUR, natomiast minimalna to ok. 63 EUR.

Ceny unijnych uprawnień do emisji CO₂ w lipcu 2026 roku wzrosły do około 86 EUR. Rynek zareagował w ten sposób na propozycję Komisji Europejskiej dotyczącą reformy systemu EU ETS. Zwyżka okazała się jednak krótkotrwała, a pod koniec miesiąca notowania powróciły w okolice 80 EUR. Wzrost niepewności geopolitycznej i wysokie ceny surowców energetycznych chwilowo wspierały notowania EUA, jednak obawy o spowolnienie aktywności przemysłowej ograniczają potencjał do trwałego wzrostu cen.

Dalszy kierunek notowań może zależeć między innymi od przebiegu prac nad reformą systemu EU ETS, podaży uprawnień na aukcjach oraz sytuacji na rynkach energii.

W średnim terminie rynek uprawnień pozostaje wspierany przez założenia polityki klimatycznej Unii Europejskiej, w tym stopniowe ograniczanie podaży uprawnień w systemie EU ETS. Jednocześnie perspektywy dla cen EUA będą zależały od kondycji europejskiej gospodarki, poziomu produkcji przemysłowej, cen energii oraz tempa transformacji energetycznej w państwach UE.

Spółki Grupy aktywnie zarządzają zakupami uprawnień do emisji CO₂. W związku z istotnymi zmianami koniunkturalnymi i wynikającymi z tego zmianami planów produkcyjnych spółek, w tym emisji CO₂, zachodzi potrzeba dopasowania posiadanych przez spółki wielkości wolumenów uprawnień dla potrzeb zabezpieczenia rozliczenia emisji CO₂ za 2025 rok. Spółki realizują także transakcje sprzedaży posiadanych uprawnień, w większości wraz z jednoczesnym odkupem sprzedawanego wolumenu w ramach pozyskiwania dodatkowego finansowania dla bieżącej działalności.

Do końca czerwca 2026 roku na konta spółek z Grupy Azoty w Unijnym Rejestrze Uprawnień do Emisji nie wpłynęły bezpłatne uprawnienia do emisji CO₂ na 2026 rok, z powodu opóźnień w publikacji przez Komisję Europejską Rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2026/1412 z dnia 26 czerwca 2026 roku określającego zmienione wartości wskaźników emisyjności na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na lata 2026-2030. Przyjęcie zmienionej wartości wskaźników referencyjnych na okres 2026-2030 było niezbędne do określenia tzw.

przydziału wstępnego darmowych praw do emisji. Uprawnienia wpłynęły na rachunki spółek ostatecznie w sierpniu 2026 roku.

Według prognozy serwisu Refinitiv z 31 lipca 2026 roku, średnioroczna cena uprawnień EUA w 2026 roku wyniesie 79,96 EUR. Rozpiętość prognoz poszczególnych instytucji analitycznych wynosi pomiędzy 77 a 82 EUR. Prognoza na IV kwartał wynosi 84,4 EUR, przy rozpiętości w zakresie 82-88 EUR.

Na kolejne lata analitycy przewidują dalszy stopniowy wzrost cen uprawnień. Jeśli zakładana reforma systemu okaże się mniej głęboka niż pierwotne założenia, a proces jej wdrożenia będzie mocno rozłożony w czasie, wzrośnie ryzyko powrotu wzmóżonej spekulacji na rynku giełdowym uprawnień, a także otwierania w krótkim i średnim terminie długich (zakładających wzrosty) pozycji. Spółka zakłada w III kwartale pozostawanie uprawnień w szerokim trendzie bocznym, ograniczonym poziomami 77-85 EUR.

Program AZOTY BUSINESS

Informacje dotyczące programu AZOTY BUSINESS zostały przedstawione Śródrocznym skróconym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za okres 6 miesięcy zakończony 30 czerwca 2026 roku.

Obszar Regulacyjny Unii Europejskiej

Usuwanie dwutlenku węgla i rolnictwo węglowe - metodyki certyfikacji trwałego usuwania dwutlenku węgla

W dniu 3 lutego 2026 roku KE zatwierdziła projekt pierwszego aktu delegowanego, ustanawiającego metodyki dla certyfikacji działań prowadzących do trwałego usuwania CO₂ w UE w ramach dobrowolnego systemu certyfikacji pochłaniania, tzw. CRCF (ang. Carbon Removals and Carbon Farming Regulation). W ramach tej inicjatywy ustanowione zostały metodyki certyfikacji działań związanych z usuwaniem dwutlenku węgla, w których CO₂ wychwycony z atmosfery jest trwale składowany. Zaprezentowany przez KE dokument skupia się na trzech technologiach trwałego składowania CO₂ i odpowiednio powiązanych z nimi metodach: DACCS - wychwytywanie CO₂ bezpośrednio z powietrza i jego magazynowanie (Direct Air Carbon Capture and Storage), BioCCS - wychwytywanie biogenicznego CO₂ i jego magazynowanie (Biogenic Carbon Capture and Storage), BCR - produkcja i magazynowanie biowęgla (Biochar Carbon Removal). W dniu 17 kwietnia 2026 roku rozporządzenie delegowane zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE.

Usuwanie dwutlenku węgla i rolnictwo węglowe - metodyki certyfikacji rolnictwa węglowego

W dniu 9 lipca 2026 roku po konsultacjach społecznych KE formalnie przyjęła tekst rozporządzenia delegowanego dotyczący usuwania dwutlenku węgla i rolnictwa węglowego. W projekcie rozporządzenia delegowanego określono metodyki certyfikacji usuwania dwutlenku węgla i redukcji emisji z gleby dzięki rolnictwu węglowemu, wynikające w szczególności z odtwarzania torfowisk poprzez ponowne nawadnianie - obejmuje pełne i częściowe podnoszenie poziomu wód, sadzenia drzew, z uwzględnieniem odporności gatunków i warunków siedliskowych, oraz agroleśnictwa i gospodarowania rolniczymi glebami mineralnymi wraz z lepszym wykorzystaniem nawozów - praktyki zwiększające sekwestrację lub redukujące emisje. Dokument podlega obecnie ocenie Parlamentu Europejskiego oraz Rady Unii Europejskiej, które mają dwa miesiące na zgłoszenie sprzeciwu do jego treści. W przypadku braku uwag akt zostanie opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Dyrektywa Azotanowa - zaktualizowane przepisy dotyczące stosowania niektórych materiałów nawozowych z nawozu naturalnego (RENURE)

W dniu 10 lutego 2026 roku w Dzienniku Urzędowym UE opublikowano treść Dyrektywy Komisji (UE) 2026/288 z dnia 9 lutego 2026 roku zmieniająca dyrektywę Rady 91/676/EWG (tzw. dyrektywa azotanowa) w odniesieniu do stosowania niektórych materiałów nawozowych z nawozu naturalnego (obornika). Państwa członkowskie będą mogły zezwolić na stosowanie produktów RENURE w ilości przekraczającej 170 kg azotu na hektar rocznie oraz do oddzielnego dodatkowego limitu 80 kg azotu na hektar rocznie, z zastrzeżeniem spełnienia bardzo szczegółowych kryteriów jakościowych i środowiskowych, m.in. zwiększenie stężenia azotu po procesie obróbki w porównaniu z surowcem, stała jakość, zawartość cynku oraz miedzi czy limity dla patogenów. Dodatkowym parametrem takiego wyłączenia ma być brak wzrostu liczby zwierząt gospodarskich i produkcji obornika w wyniku stosowania niniejszego punktu. Obecnie państwa członkowskie mają czas do 2 marca 2028 roku na wprowadzenie w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy.

Projekt ustanowienia ramy środków na rzecz przyspieszenia rozwoju zdolności przemysłowych i dekarbonizacji w sektorach strategicznych

W dniu 4 marca 2026 roku KE przedstawiła projekt rozporządzenia ustanawiającego ramy środków na rzecz przyspieszenia rozwoju zdolności przemysłowych i dekarbonizacji w sektorach strategicznych (Industrial Accelerator Act). Deklaratywnym celem projektu rozporządzenia jest przyspieszenie wzmocnienie przemysłowej odporności UE. W tym celu Komisja proponuje działania w trzech głównych obszarach. Pierwszym z nich jest wykorzystanie dostępu do jednolitego rynku w celu zwiększenia popytu na produkty uznane za europejskie i niskoemisyjne. Po drugie zwiększenie korzyści dla Unii z realizacji inwestycji z państw trzecich na obszarze unijnym. Po trzecie przyspieszenie procesu inwestycyjnego i uproszczenie procedur dla inwestycji z zakresu przetwórstwa przemysłowego. Obecnie trwa proces przygotowywania stanowisk Rady Unii Europejskiej oraz Parlamentu Europejskiego.

Publikacja celu redukcyjnego UE na 2040 roku

W dniu 2 lipca 2025 roku KE przedstawiła wniosek ustawodawczy (zmiana rozporządzenia 2021/1119 Europejskie Prawo o Klimacie) dotyczący ustanowienia pośredniego celu redukcji emisji GHG do 2040 roku na poziomie 90% w porównaniu do poziomu z 1990 roku. Obowiązują dwa główne cele redukcji gazów cieplarnianych w odniesieniu do poziomu z 1990 roku - na 2030 roku minus 55%, i na 2050 "zero-netto". Europejskie Prawo o Klimacie przewiduje ustanowienie celu pośredniego na 2040 roku jako element wsparcia trajektorii dochodzenia do celu w 2050 roku oraz bazowy punkt odniesienia do dostosowania odpowiednich instrumentów unijnej polityki dekarbonizacyjnej na okres po 2030 roku. Poziom proponowanej redukcji minus 90% na 2040 rok bazuje na przeprowadzonych analizach scenariuszowych. Wyniki tych analiz oraz wskazany na ich bazie cel zostały krytycznie ocenione przez część państw członkowskich, w tym przez Polskę. W dniu 10 grudnia 2025 roku Rada UE i Parlament Europejski osiągnęły wstępne porozumienie polityczne w sprawie nowelizacji Europejskiego Prawa o Klimacie, ustanawiając cel redukcji emisji gazów cieplarnianych o 90% do 2040 roku, z możliwością wykorzystania w realizacji tego celu do 5% wysokiej jakości kredytów międzynarodowych od 2036 roku. Porozumienie zawiera też uzgodnienie przesunięcia startu nowego systemu handlu emisjami ETS2 dla budynków, transportu drogowego i małych instalacji z 2027 na 2028 rok. Według KE nowy cel zapewnia jasność inwestorom, wzmacnia bezpieczeństwo energetyczne Europy i potwierdza jej globalne przywództwo w realizacji Porozumienia Paryskiego. Po przyjęciu przez Parlament i Radę UE, zmienione Europejskie Prawo o Klimacie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE 18 marca 2026 roku i weszło w życie 20-go dnia po publikacji (rozporządzenie (UE) 2026/667z dnia 11 marca 2026 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/1119 w odniesieniu do ustanowienia klimatycznego celu pośredniego Unii na 2040 r.).

Pakiet rozporządzeń wdrażających CBAM

W dniu 17 grudnia 2025 roku KE na swojej stronie internetowej opublikowała szereg aktów wykonawczych oraz delegowanych dot. szczegółowych zasad funkcjonowania mechanizmu CBAM w okresie docelowym, tj. od 1 stycznia 2026 roku. Wśród nich znajdują się m.in. rozporządzenie określające wysokości tzw. benchmarków CBAM i rozporządzenie określające wartości domyślne dla towarów objętych mechanizmem. Ponadto poza rozporządzeniami wykonawczymi KE opublikowała również wniosek do Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) ws. zmiany rozporządzenia (UE) 2023/956 w zakresie rozszerzenia zakresu na towary downstream oraz środków antyobejściowych oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego tymczasowy fundusz dekarbonizacyjny. W zakresie pierwszego z wniosków KE jest też wprowadzenie nowego art. 27a nadającego Komisji uprawnienie wydania aktu delegowanego dot. usunięcia danego towaru z CBAM w przypadku i na podstawie odpowiednich dowodów wskazujących, że objęcie danego towaru CBAM wywołuje poważne szkody na rynku wewnętrznym Unii, z powodu nieprzewidzianych okoliczności związanych z wpływem CBAM na ceny towarów. Usunięcie ma obowiązywać do czasu ustąpienia tego negatywnego wpływu. Silne sygnały ze strony KE wybrzmiały w styczniu 2026 roku podczas zawierania umowy z Mercosur, że sektorem, który może być jako pierwszy objęty tym nowym prawem może być sektor nawozowy. Wnioski KE są obecnie procedowane przez Parlament Europejski i Radę UE. W trakcie prac parlamentarnych komisji nad projektami, gdzie wiodącą jest komisja ENVI, bardzo krytycznie odniesiono się do proponowanego nowego art. 27a, rekomendując jego usunięcie z projektu. W pracach Rady również zgłoszone zostały zastrzeżenia do art. 27a, ostatecznie proponując jego zasadniczą zmianę i osłabiając możliwość jego zastosowania. Międzyinstytucjonalne uzgodnienie zakresu zmian w CBAM i ich przyjęcie oczekiwane jest w kolejnym kwartale.

Rewizja dyrektywy EU ETS

W dniu 17 lipca 2026 roku KE wydała komunikat w sprawie propozycji zmiany dyrektywy 2003/87/EC (ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych, tzw. EU ETS) i Decyzji (UE) 2015/1814 (w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, tzw. MSR) w zakresie wspierania konkurencyjności i opłacalnej dekarbonizacji. Jest to oczekiwany projekt, zapowiedziany m.in. w trakcie zmiany Europejskiego Prawa o Klimacie i przyjmowania pośredniego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych o 90% do 2040 roku. Propozycja rewizji dyrektywy EU ETS przewiduje m.in.: złagodzenie trajektorii redukcji puli uprawnień w systemie po 2030 roku, utrzymanie po 2030 roku bezpłatnych przydziałów oraz rekompensat kosztów pośrednich dla sektorów nadal kwalifikujących się do tych mechanizmów, jednak z zasadniczymi zmianami ich funkcjonowania, w tym uzależnienie przydziału od posiadania planu inwestowania w dekarbonizację instalacji w UE, spowolnienie tempa ograniczania bezpłatnego przydziału na produkcję towarów objętych CBAM wraz z wydłużeniem przydziału do 2038 roku, dalszą reformę rezerwy stabilności rynkowej (MSR), rozszerzenie działań w ramach Funduszu Innowacyjnego oraz kontynuację Funduszu Modernizacyjnego, przy większym ukierunkowaniu środków na wdrażanie technologii przemysłowych i realizację projektów dekarbonizacyjnych, w tym wskazanie bio-nawozów i bio-chemikaliów, jako jednego z priorytetowych działań, utworzenie Banku Dekarbonizacji Przemysłu o szacowanej docelowej wartości 100 mld EUR, którego pierwszym etapem ma być Investment Booster o szacowanej wartości 30 mld EUR. KE zakłada, że zmiana dyrektyw EU ETS w powyższym zakresie zostanie przyjęta w połowie 2027 roku. Wraz z projektem powyższej rewizji dyrektywy, której głównym horyzontem oddziaływania jest okres po 2030 roku, przedstawiony został odrębnie projekt zmian w zakresie funkcjonowania tzw. benchmarków rezerwowych (opartych o paliwo lub ciepło) w mechanizmie przydziału bezpłatnych uprawnień, którego przyjęcie będzie skutkować zmianą (zwiększeniem) przydziału bezpłatnych uprawnień w okresie 2027-2030 dla rodzajów działalności, które nie zostały z tego mechanizmu wyłączone - rodzaje działalności prowadzonej przez Grupę Azoty nie należą do tej grupy. Przyjęcie projektu zmiany benchmarków

rezerwowych oczekiwane jest do końca 2026 roku, aby w 2027 roku przydziały bezpłatnych uprawnień zostały odpowiednio dostosowane.

Akt w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym

W sierpniu 2025 roku KE ogłosiła konsultacje publiczne dot. aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ). W zaproszeniu do składania uwag idea GOZ została określona jako kluczowa dla zwiększenia bezpieczeństwa gospodarczego UE, jej odporności, konkurencyjności i dekarbonizacji. Projekt aktu jest w opracowaniu i zgodnie z zapowiedziami powinien zostać opublikowany do końca 2026 roku. Komisja zapowiedziała, że inicjatywa będzie dążyć do podwojenia wskaźnika wykorzystania materiałów o obiegu zamkniętym w UE do 24% do 2030 roku.

Plan działania RESourceEU i Europejskie Centrum Surowców Krytycznych

W odpowiedzi na coraz częstsze wykorzystywanie łańcuchów dostaw jako broni poprzez ograniczenia wywozowe KE przyjęła w grudniu 2025 roku Plan działania RESourceEU, aby przyspieszyć wdrażanie aktu w sprawie surowców krytycznych i zwiększyć odporność UE na zakłócenia dostaw. W maju 2026 roku KE podjęła również inicjatywę ustawodawczą i ogłosiła konsultacje w zakresie powstania Europejskiego Centrum Surowców Krytycznych, którego funkcjonowanie ma generalnie na celu pomoc w zabezpieczeniu dostaw surowców krytycznych dla UE. Centrum składać się ma z czterech komponentów: 1) pozyskiwania informacji o surowcach, 2) inwestycji, 3) wspólnych zakupów i 4) gromadzenia zapasów i tym samym może mieć wpływ na dostępność i koszty surowców krytycznych.

Dokument BREF LVIC

Sporządzenie dokumentu BREF LVIC realizowane jest zgodnie z dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych (tzw. IED) i dotyczy działalności objętych wielkoskalową produkcją w sektorze chemii nieorganicznej. Dokument zastąpi dokumenty referencyjne LVIC-AAF oraz LVIC-S. W I półroczu 2026 roku kontynuowano prace w zakresie ustanowienia spójnego i reprezentatywnego zestawu danych. Odbłyły się również warsztaty mające na celu ocenę zgromadzonych danych BREF LVIC. Analizie poddano pięć procesów, w tym produkcję amoniaku i kwasu azotowego. Jesienią planowane są kolejne warsztaty. Wyniki tych dyskusji mają dodatkowo wzmocnić oceny danych i wesprzeć cel udostępnienia wstępnego draftu, wstępnie do końca 2026 roku.

Omnibus Środowiskowy - uproszczenie obciążeń administracyjnych w przepisach o ochronie środowiska

W 2025 roku w ramach prac nad zmniejszeniem obciążeń administracyjnych, Komisja przeprowadziła konsultacje i na podstawie zebranych uwag przedstawiła pakiet uproszczeń w obszarze przepisów o ochronie środowiska, który obejmuje kilka wniosków z propozycjami zmian, w tym w zakresie emisji przemysłowych i gospodarowania odpadami. Zmiany zaproponowane w obrębie dyrektywy w sprawie emisjach przemysłowych (tzw. IED) dotyczą m.in. systemów zarządzania środowiskowego, dopuszczenia opracowania tych systemów na poziomie przedsiębiorstwa w obrębie tego samego państwa członkowskiego, uproszczenia zakresu tych systemów czy też uchylenia obowiązków przygotowania planów transformacji. Końcem czerwca 2026 roku Rada Unii Europejskiej uzgodniła swoje stanowisko negocjacyjne, podtrzymując m.in. propozycję uchylenia obowiązków związanych z planami transformacji.

Omnibus VI - Pakiet uproszczeń w sprawie niektórych wymogów i procedur dotyczących produktów chemicznych

W 2025 roku KE przedstawiała projekt rozporządzenia uproszczającego mający na celu usprawnienie kluczowych przepisów UE w zakresie chemikaliów, aby zmniejszyć koszty funkcjonowania wynikające z obowiązujących przepisów oraz obciążenia administracyjne dla przemysłu chemicznego. Główne zmiany wynikające z dokumentu to uproszczenie przepisów dotyczących etykietowania niebezpiecznych substancji chemicznych, ułatwienia związane z unijnym rozporządzeniem nawozowym oraz wyjaśnienie unijnych przepisów dotyczących kosmetyków. Pakiet Omnibus VI upraszcza przepisy dotyczące produktów chemicznych, jednocześnie zachowując wysoki poziom ochrony konsumentów i środowiska. W dniu 17 czerwca 2026 roku Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski zawarli tymczasowe porozumienie dotyczące wyżej wymienionych uproszczeń. Zanim rozporządzenie zostanie formalnie przyjęte przez Radę UE i Parlament Europejski oraz opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej prawodawcy muszą sfinalizować korektę prawno-językową dokumentu.

Produkty nawozowe UE - Produkty pochodzące z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego jako materiały składowe w produktach nawozowych UE

Od 13 kwietnia do 11 maja 2026 roku trwały konsultacje społeczne projektu rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej zmieniającego unijne rozporządzenie nawozowe (2019/1009), aby rozszerzyć katalog materiałów składowych produktów dopuszczonych do stosowania w produktach nawozowych UE (CE), w szczególności o dodatkowe produkty pochodne pochodzenia zwierzęcego. Głównym celem projektu jest zwiększenie dostępności surowców pochodzących z recyklingu do produkcji produktów nawozowych UE, wsparcie gospodarki o obiegu zamkniętym, zmniejszenie zależności od pierwotnych źródeł składników pokarmowych, oraz ujednolicenie zasad wprowadzania takich materiałów do produktów nawozowych z oznakowaniem CE.

Wspólna Polityka Rolna (WPR) po 2027 roku

W dniu 17 czerwca 2026 roku unijny komisarz ds. rolnictwa ogłosił, że z nowego budżetu UE na lata 2028-2034 do polskich rolników trafi co najmniej 33,6 mld EUR. Kwota ta oznacza wzrost wsparcia w stosunku do obecnej

perspektywy finansowej i plasuje Polskę w gronie państw, które otrzymają najwięcej środków (wzrost z ok. 31,2 mld EUR z obecnego budżetu), a wraz z funduszami niebezpośrednimi (np. na dofinansowanie szkół rolniczych) kwota ta może przekroczyć 40 mld EUR. Należy jednak nadmienić, że budżet UE na lata 2028-2034 jest w trakcie negocjacji, a ostateczne kwoty mogą ulec zmianie.

W dniu 23 czerwca 2026 roku temat WPR po 2027 roku podlegał dalszym dyskusjom Rady UE. Unijni ministrowie rolnictwa zaapelowali o większą pomocniczość i elastyczność dla państw członkowskich w realizacji celów wspólnej polityki rolnej oraz o prostsze przepisy, które zmniejszą obciążenie administracyjne rolników i władz. Debata odbyła się w obliczu poważnych wyzwań dla europejskiego rolnictwa, w tym wahań rynkowych, zagrożeń klimatycznych, presji na dochody gospodarstw rolnych, niepewności geopolitycznej oraz konieczności zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego i konkurencyjności. Równocześnie sektor ma przyczynić się do realizacji celów środowiskowych i klimatycznych, wdrażać innowacje i wspierać wymianę pokoleniową.

Plan działań w sprawie nawozów (Fertiliser Action Plan)

W dniu 19 maja 2026 roku KE przedstawiła Plan działań w sprawie nawozów (Fertiliser Action Plan). Inicjatywa ma na celu rozwiązanie utrzymujących się problemów strukturalnych, które wpływają na rynki nawozów, takich jak bezpieczeństwo dostaw, zrównoważony rozwój i zmienność cen, a także promowanie zwiększonej dostępności i wykorzystania składników odżywczych pochodzących z recyklingu oraz alternatywnych źródeł organicznych, w tym poprzez modyfikację ram regulacyjnych. Niniejszy komunikat pojawił się w obliczu utrzymujących się wysokich kosztów nakładów dla rolników, znacznych zakłóceń na rynku oraz uzależnienia UE od importowanych nawozów, podczas gdy dostępne źródła organiczne pozostają niewykorzystane z powodu ograniczeń regulacyjnych. Zgodnie z przekazem KE przystępność cenowa i dostępność nawozów, obieg zamknięty składników odżywczych oraz zmniejszenie zależności od importu mają kluczowe znaczenie dla rentowności gospodarstw rolnych, produkcji żywności i bezpieczeństwa żywnościowego UE.

W ramach komunikatu dotyczącego planu działań w sprawie nawozów, w celu wsparcia rolników mających problemy z płynnością finansową z powodu wysokich cen nawozów, w dniu 12 czerwca 2026 roku KE zaproponowała jako pierwszy element ukierunkowanego pakietu Wspólnej Polityki Rolnej (WPR), możliwość dostosowania poziomu płatności bezpośrednich w roku kalendarzowym 2027 oraz możliwość wypłaty zaliczek beneficjentom z tytułu płatności bezpośrednich przed dniem 16 października 2026 roku. Nowy rodzaj interwencji, finansowany z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i wdrażany za pośrednictwem planów strategicznych WPR, umożliwi państwom członkowskim, które zdecydują się go wdrożyć, udzielanie ukierunkowanego wsparcia płynności finansowej rolnikom najbardziej dotkniętym obecnym kryzysem.

Tymczasowe Ramy Pomocy Państwa w Kryzysie na Bliskim Wschodzie METSAF (The Middle East Crisis Temporary State Aid Framework)

W dniu 29 kwietnia 2026 roku KE przyjęła nowe ramy pomocy państwa, aby umożliwić krajom członkowskim wspieranie gospodarki UE. Tymczasowe Ramy Pomocy Państwa w związku z kryzysem na Bliskim Wschodzie (METSAF) to ukierunkowane i tymczasowe środki mające na celu zaradzenie skutkom kryzysu w najbardziej dotkniętych sektorach: rolnictwie, rybołówstwie, transporcie i sektorach energochłonnych.

Sektor rolnictwa jest szczególnie narażony na wzrost kosztów nawozów mineralnych. W ramach METSAF państwa członkowskie mogą rekompensować rolnikom do 70% dodatkowych kosztów wynikających ze wzrostu cen nawozów i paliw. Przewidziano także uproszczoną formę wsparcia do 50 000 EUR na beneficjenta bez konieczności szczegółowego dokumentowania zużycia. Mechanizm ten ma na celu stabilizację produkcji rolnej i ograniczenie negatywnego wpływu wysokich cen nawozów na bezpieczeństwo żywnościowe w UE. METSAF będzie obowiązywać do 31 grudnia 2026 roku. W okresie jego stosowania KE będzie na bieżąco monitorować treść, zakres i czas trwania ram w świetle rozwoju sytuacji na Bliskim Wschodzie i ogólnej sytuacji gospodarczej.

METSAF podkreśla wpływ kryzysu na ceny energii. Podkreśla, że państwa członkowskie już posiadają mechanizm ograniczenia negatywnego wpływu wzrostu cen energii na przemysł w postaci Clean State Aid Framework (CISAF) oraz możliwość wprowadzenia tymczasowej obniżki akcyzy na paliwo zgodnie z Dyrektywą 2003/96/WE w sprawie opodatkowania energii (ETD). KE przewidziała odstępstwo od zasad łączenia CISAF z rekompensatami kosztów pośrednich emisji CO₂ poprzez dopuszczenie kumulacji rekompensat z CISAF do 50% wartości pomocy, co stanowi poluzowanie rygorystycznego kryterium zakazu łączenia tych dwóch mechanizmów w ramach pomocy publicznej.

Rozporządzenie REACH oraz ograniczenie stosowania substancji per- i polifluoroalkilowych (PFAS)

W dniu 27 kwietnia 2026 roku podczas posiedzenia Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Klimatu i Bezpieczeństwa Żywności (Komisja ENVI) Parlamentu Europejskiego komisarz ds. środowiska ogłosiła, że KE oficjalnie odstępkuje od szerokiej i długo odkładanej rewizji rozporządzenia nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 roku w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH). Po negatywnej opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej z końca 2025 roku oraz w związku ze zmieniającymi się priorytetami politycznymi KE, proces rewizji rozporządzenia REACH wszedł w fazę zwiększonej niepewności strategicznej. KE prowadziła nieformalne rozmowy i konsultacje, których celem było zbadanie, czy dalsze prace nad rewizją rozporządzenia powinny być kontynuowane.

Komisarz poinformowała członków Komisji ENVI, że priorytetem jest obecnie zapewnienie pewności i przewidywalności dla europejskiego biznesu w niestabilnym kontekście geopolitycznym. Stwierdzono, że pełne otwarcie i modyfikacja całego rozporządzenia REACH nie są obecnie wskazane. Zamiast kompleksowej przebudowy systemu, KE skupi się na mniejszych, ukierunkowanych zmianach, tj.: pakiet Omnibus czy rewizja

rozporządzenia ECHA, a uproszczone procedury mają zmniejszyć obciążenia administracyjne. W trakcie dialogu poruszono również temat ograniczeń dotyczących substancji PFAŚ. Zapowiedziano, że wniosek Komisji dotyczący ograniczeń skupi się głównie na zastosowaniach w produktach konsumenckich.

Ekologicznie czyste pojazdy korporacyjne

Celem upowszechnienia się pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych i tym samym redukcji emisji z transportu drogowego w UE, w grudniu 2025 KE opublikowała projekt rozporządzenia w sprawie ekologicznie czystych pojazdów korporacyjnych. Projektowane rozporządzenie ustanawia cele procentowe dla poszczególnych państw członkowskich w zakresie udziału pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych w nowych rejestracjach pojazdów korporacyjnych dokonywanych przez duże jednostki na ich terytorium. Projektowane rozporządzenie zakłada też, że w okresie dwóch lat poprzedzających datę, od której obowiązują cele, tj. 1 stycznia 2030 roku państwa członkowskie: 1) nie udzielają wsparcia finansowego na zakup, leasing, wynajem, kupno na raty lub eksploatację korporacyjnych samochodów osobowych i dostawczych innych niż pojazdy bezemisyjne lub niskoemisyjne oraz 2) udzielają wsparcia finansowego na upowszechnienie korporacyjnych samochodów osobowych i dostawczych wyłącznie, jeżeli samochody osobowe i dostawcze są „wyprodukowane w Unii Europejskiej”. Do doprecyzowania pojęcia „wyprodukowane w Unii Europejskiej” Komisja jest uprawniona na poziomie aktów delegowanych. W I półroczu 2026 roku trwał proces opiniowania prowadzony przez organy unijne.

Polski Obszar Regulacyjny

Surowce krytyczne

We wrześniu 2025 roku do konsultacji publicznych przedstawiony został projekt ustawy o zapewnieniu gospodarczej krajowej dostępu do surowców, w tym surowców krytycznych. Projekt dokonuje transpozycji do ustawy krajowej przepisów wprowadzonych rozporządzeniem 2024/1252 w sprawie ustanowienia ram na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych (tzw. akt w sprawie surowców krytycznych, CRMA). Projekt reguluje problematykę zapewnienia gospodarczej krajowej dostępu do surowców, w tym zasad kształtowania polityki surowcowej państwa oraz reguluje kwestie proceduralne związane z realizacją projektów strategicznych w kraju. W I półroczu 2026 roku projekt był przedmiotem prac międzyresortowych. Pod koniec czerwca 2026 roku nowa wersja projektu została przekazana do opiniowania do Komitetu do spraw Europejskich.

Opakowania i odpady opakowaniowe

W sierpniu 2025 roku do konsultacji publicznych przedstawiony został projekt ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Projekt dokonuje transpozycji do ustawy krajowej przepisów wprowadzonych unijnym rozporządzeniem 2025/40 w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (PPWR), w szczególności wdraża rozszerzoną odpowiedzialność producentów (ROP) za wprowadzane opakowania. Końcem czerwca 2026 roku nową wersję projektu skierowano do Komitetu do spraw Europejskich. Nowa wersja podtrzymuje dotychczasowo projektowany model ROP, z centralną rolą NFOŚiGW, doprecyzowuje kwestie związane z obowiązkami m.in. wytwórcy czy producenta, czy ustanawia system kar za niespełnienie wymogów rozporządzenia PPWR.

Ocena oddziaływania na środowisko

W grudniu 2025 roku do konsultacji publicznych przedstawiony został projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw. W projekcie przewiduje się m.in. możliwość wydłużenia czasu trwania konsultacji społecznych w procedurze, uwypukla się obowiązek analizy emisji światłem w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz wprowadza się opłatę za rozpatrzenie wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Projekt zakłada także powstanie SOPOOŚ - teleinformatycznego Systemu Obsługi Postępowania z zakresu Ocen Oddziaływania na Środowisko. W I kwartale 2026 roku trwały konsultacje publiczne projektu, a w kwietniu 2026 przedstawiono jego nową wersję.

Prawo ochrony środowiska - implementacja IED 2.0.

W marcu 2026 roku opublikowano projekt zmiany ustawy Prawo ochrony środowiska, który dokonuje transpozycji do ustawy krajowej przepisów zmienionej w 2024 roku Dyrektywy o emisjach przemysłowych, tzw. IED 2.0. Główne zmiany, istotnie wpływające na funkcjonowanie instalacji objętych zakresem dyrektywy IED, to m.in. obowiązek ustanowienia przez organ wydający/zmieniający pozwolenie, najbardziej rygorystycznych dopuszczalnych wielkości emisji osiągalnych w instalacji dzięki zastosowaniu najlepszych dostępnych technik z uwzględnieniem całego zakresu poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL), wprowadzenie obok BAT-AEL, wiążących poziomów efektywności środowiskowej (BAT-AEPL) jako wskaźnika określającego zasobooszczędność instalacji, koniecznego do zachowania jeżeli zostanie to ustalone w konkluzjach BAT, rozszerzenie katalogu określającego udział społeczeństwa w postępowaniach dotyczących pozwoleń zintegrowanych czy też obowiązkowe elementy zawartości systemów zarządzania środowiskowego.

Ustawa sieciowa

W marcu 2025 roku do konsultacji publicznych przedstawiony został projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw. Głównym celem projektu jest zwiększenie możliwości realizacji inwestycji elektroenergetycznych i przyłączenia nowych źródeł wytwórczych do sieci, a także wdrożenie do

krajowego porządku prawnego zmian wynikających z przekształceń na unijnym rynku energii elektrycznej zwiększających uprawnienia odbiorcy końcowego na rynku. Ustawa została ogłoszona 15 kwietnia 2026 roku.

Dostosowanie polskiej ustawy do zmian w dyrektywie EU ETS

Stały Komitet Rady Ministrów, po rozpatrzeniu w trybie obiegowym, przyjął w dniu 17 grudnia 2025 roku projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw. Projekt dokonuje transpozycji do ustawy krajowej przepisów wprowadzonych dyrektywą 2023/959 oraz dyrektywą 2023/958 do dyrektywy EU ETS, w tym przepisów modyfikujących zasady funkcjonowania systemu handlu emisjami w odniesieniu do instalacji stacjonarnych i sektora lotniczego, a także przepisów po raz pierwszy włączających do systemu EU ETS działania w zakresie transportu morskiego. Łącznie powyższe działania tworzą tzw. ETS1. Przedmiotowa transpozycja nie obejmuje przepisów dotyczących tzw. ETS2 (emisje zawarte w paliwach zużywanych w transporcie drogowym i sektorze grzewczym) ze względu na to, że charakteryzuje go szereg odrębności od rozwiązań, wokół których zbudowany jest system ETS1. ETS2 będzie przedmiotem odrębnego projektu aktu prawnego. Po przyjęciu projektu przez Stały Komitet, w czerwcu bieżącego Ministerstwo Klimatu i Środowiska skierowało na Radę Ministrów ponownie skorygowany projekt, ograniczając się do zmian przepisów dotyczących operacji lotniczych i systemu CORSIA. Projekt został przyjęty 31 lipca przez Sejm i obecnie oczekuje na decyzję Senatu i następnie Prezydenta RP. Sprawą otwartą jest termin dostosowania polskiej ustawy do dyrektywy EU ETS w pozostałym zakresie.

Efektywne systemy ciepłownicze

W maju 2026 roku Ministerstwo Energii opublikowało do konsultacji publicznych projekt ustawy zmieniającej Prawo energetyczne. Zakres projektu obejmuje przede wszystkim zmiany w zakresie regulacji sektora ciepłowniczego. Trzonem proponowanych rozwiązań jest wyznaczenie, co należy rozumieć pod pojęciem efektywnych systemów ciepłowniczych oraz efektywnego ogrzewania indywidualnego. Planowane jest nałożenie nowych obowiązków na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się dystrybucją ciepła lub chłodu, a także planujących nowe instalacje lub modernizację istniejących jednostek wytwarzających ciepło.

Obszar międzynarodowej polityki handlowej

- W dniu 6 stycznia 2026 roku KE Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2026/65 przedłużyła obowiązywanie cel antydumpingowych na przywóz RSM z Rosji, USA i Trynidadu Tobago na okres kolejnych 5 lat.
- W dniu 13 stycznia 2026 roku Zjednoczone Emiraty Arabskie podpisały kompleksową umowę o partnerstwie gospodarczym (CEPA) z Nigerią.
- W dniu 19 stycznia 2026 roku UE podpisała umowę o partnerstwie (EMPA) oraz tymczasową umowę handlową (ITA) z blokiem Mercosur. W dniu 21 stycznia 2026 roku Parlament Europejski zdecydował o skierowaniu umów do Trybunału Sprawiedliwości UE. Mimo skargi do TSUE, w dniu 1 maja 2026 roku tymczasowa umowa handlowa (ITA) weszła w życie.
- W dniu 22 stycznia 2026 roku rząd Wielkiej Brytanii przedłużył obowiązywanie cel antydumpingowych na przywóz saletry amonowej z Rosji.
- W dniu 27 stycznia 2026 roku UE sfinalizowała negocjacje umowy o wolnym handlu (FTA) z Indiami.
- W dniu 3 lutego 2026 roku weszła w życie umowa o kompleksowym partnerstwie gospodarczym (CEPA) pomiędzy Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi a Wietnamem.
- W dniu 19 lutego 2026 roku Indonezja i USA podpisały umowę o wzajemnym handlu.
- W dniu 20 lutego 2026 roku Sąd Najwyższy w USA unieważnił nadzwyczajne cła nakładane przez administrację Prezydenta USA w 2025 roku na mocy ustawy o międzynarodowych nadzwyczajnych uprawnieniach gospodarczych (IEEPA).
- W dniu 20 lutego 2026 roku w USA ogłoszono proklamację prezydencką wprowadzającą tymczasowe globalne 10% cła na import towarów. Cła obowiązywały do dnia 24 lipca 2026 roku.
- W dniu 24 lutego 2026 roku Indie i Rada Krajów Zatoki (GCC) rozpoczęły negocjacje ws. umowy o wolnym handlu (FTA).
- W dniu 2 marca 2026 roku Komisja Handlu Międzynarodowego w USA rozpoczęła przegląd wygaśnięcia cel wyrównawczych na przywóz nawozów fosforowych z Maroka i Rosji.
- W dniu 3 marca 2026 roku Organ ds. Środków Zaradczych Wielkiej Brytanii rozpoczął postępowanie antydumpingowe dot. przywozu rutilowej bieli tytanowej z Chin.
- W dniu 7 marca 2026 roku w Turcji tymczasowo zniesiono cła importowe na przywóz mocznika z krajów trzecich. Ponadto w dniu 3 kwietnia 2026 roku dodatkowo zniesione zostały cła importowe na wybrane nawozy azotowe i wieloskładnikowe z krajów trzecich.
- W dniu 12 marca 2026 roku Biuro Przedstawiciela Handlowego USA (USTR) rozpoczęło dochodzenie ws. strukturalnej nadwyżki mocy produkcyjnych w kilkunastu krajach, m.in. w UE, Chinach, Meksyku i Indiach, powołując się na sekcje 301 ustawy o handlu Trade Expansion Act z 1974 roku.
- W dniu 18 marca 2026 roku Komisja Europejska Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2026/586 nałożyła cła antydumpingowe na przywóz kwasu fosforowego z Chin.
- W dniu 24 marca 2026 roku UE sfinalizowała negocjacje umowy o wolnym handlu (FTA) z Australią.

- W dniu 21 marca 2026 roku Rosja wprowadziła miesięczny zakaz eksportu azotanu amonu.
- W dniu 27 marca 2026 roku Ministerstwo Handlu w Chinach wszczęło dwa odrębne dochodzenia ws. barier handlowych stosowanych przez USA w reakcji na amerykańskie restrykcje.
- W dniu 30 marca 2026 roku zaskarżona została decyzja Komisji Europejskiej z dnia 6 stycznia 2026 roku wydłużająca obowiązywanie cel antydumpingowych na przywóz RSM m.in. z Rosji na podstawie Rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2026/65.
- W dniu 9 kwietnia 2026 roku KE ogłosiła nałożenie tymczasowych cel antydumpingowych na przywóz kwasu tereftalowego z Korei i Meksyku.
- W dniu 15 kwietnia 2026 roku Iran wprowadził tymczasowy zakaz eksportu produktów petrochemicznych, w tym amoniaku i mocznika. Zakaz obowiązywał do końca czerwca 2026 roku.
- W dniu 15 kwietnia 2026 roku weszła w życie umowa o kompleksowym partnerstwie gospodarczym (CEPA) pomiędzy Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi a Azerbejdżanem.
- W dniu 27 kwietnia 2026 roku Indie i Nowa Zelandia podpisały umowę o wolnym handlu (FTA).
- W dniu 1 maja 2026 roku weszła w życie umowa o kompleksowym partnerstwie gospodarczym (CEPA) pomiędzy Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi a Koreą Południową.
- W dniu 4 maja 2026 roku Egipt wprowadził tymczasowe cła na eksport nawozów azotowych.
- W dniu 5 maja 2026 roku Komisja Europejska na mocy Rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2026/913 nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na import kwasu adypinowego z Chin.
- Od dnia 30 maja 2026 roku w UE zawieszone zostały na okres 1 roku taryfy klauzuli najwyższego uprzywilejowania (MFN) na import amoniaku i wybranych nawozów azotowych i wieloskładnikowych z krajów trzecich w ramach bezcłowych kontyngentów taryfowych. Środki nie mają zastosowania do importu z Rosji i Białorusi.
- W dniu 22 maja 2026 roku UE podpisała zmodernizowaną umowę globalną (MGA) oraz tymczasową umowę handlową (iTA) z Meksykiem.
- W dniu 27 maja 2026 roku Rosja ratyfikowała umowę o wolnym handlu (FTA) pomiędzy Unią Euroazjatycką, której jest członkiem a Indonezją oraz umowę o wolnym handlu (FTA) pomiędzy Unią Euroazjatycką a Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi.
- W dniu 27 maja 2026 roku Ministerstwo Przemysłu i Handlu w Indiach nałożyło na mocy kompleksowej umowy o partnerstwie gospodarczym tymczasowy bilateralny środek ochronny typu safeguard na import plastyfikatora DOTP z Korei Południowej.
- W dniu 1 czerwca 2026 roku weszła w życie kompleksowa umowa o partnerstwie gospodarczym (CEPA) pomiędzy Indiami a Omanem.
- W dniu 1 czerwca 2026 roku Departament Handlu w USA rozpoczął przegląd wygaśnięcia cel antydumpingowych oraz wyrównawczych na przywóz melaminy z Chin.
- W dniu 10 czerwca 2026 roku UE i 4 kraje Wschodniej i Południowej Afryki (ESA4) - Madagaskar, Seszele, Komory, Mauritius zakończyły negocjacje wzmocnionej umowy o partnerstwie gospodarczym (EPA).
- W dniu 27 czerwca 2026 roku Kazachstan wprowadził zakaz eksportu siarki, z wyjątkiem dostaw do Rosji.
- W dniu 29 czerwca 2026 roku w Rosji przedłużono do końca 2026 roku obowiązujący zakaz eksportu siarki. Zakaz nie obejmuje dostaw do państw członkowskich Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej, a także Abchazji i Osetii Południowej.
- W dniu 29 czerwca 2026 roku prezydent USA podpisał proklamację, na mocy której w USA na okres 8 miesięcy zawieszone zostały cła wyrównawcze na import nawozów fosforowych z Maroka.
- W dniu 1 lipca 2026 roku w UE weszło w życie Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2026/1455 w sprawie dostosowania stawek celnych na przywóz niektórych towarów pochodzących z USA oraz otwarcia kontyngentów taryfowych na przywóz niektórych towarów pochodzących z USA, na mocy którego w UE nastąpiło zniesienie cel importowych na przywóz towarów przemysłowych z USA.
- W dniu 14 lipca Ukraina ratyfikowała umowę o wolnym handlu (FTA) z Turcją.
- W dniu 15 lipca 2026 roku weszła w życie kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA) pomiędzy Wielką Brytanią a Indiami.
- W dniu 24 lipca 2026 roku administracja rządu USA wprowadziła na mocy Sekcji 301. ustawy o handlu z 1974 roku nowe taryfy celne w wysokości 10-12,5% na import towarów od 60 partnerów handlowych, w tym m.in. UE, z powodu zarzutu nieegzekwowania zakazu importu towarów wytwarzanych z wykorzystaniem pracy przymusowej. Nowe cła zastąpiły tymczasową 10% taryfę globalną, której obowiązywanie wygaśło w dniu 24 lipca.
- W UE nadal trwa postępowanie odwoławcze Komisji Europejskiej i stowarzyszenia Fertilizers Europe od decyzji Sądu Pierwszej Instancji z siedzibą w Luksemburgu o anulowaniu Rozporządzenia Wykonawczego UE 2020/2100 nakładającego ostateczne cła antydumpingowe na import saletry amonowej z Rosji.
- W UE trwa postępowanie wygaśnięcia cel antydumpingowych na przywóz azotanu amonu z Rosji, a także postępowanie antydumpingowe na przywóz mocznika z Rosji.
- W UE obowiązują wyższe cła importowe na nawozy azotowe i wieloskładnikowe pochodzące lub przywożone

bezpośrednio bądź pośrednio z Rosji i Białorusi, zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/1227 z dnia 17 czerwca 2025 roku. W okresie od 1 lipca 2025 roku do 30 czerwca 2026 roku do podstawowej stawki celnej 6,5% było doliczane cło progresywne w wysokości 40/45 EUR/t. W okresie od 1 lipca 2026 roku do 30 czerwca 2027 roku będzie to cło w wysokości 60/70 EUR/t, natomiast w okresie od 1 lipca 2027 roku do 30 czerwca 2028 roku cło w wysokości 80/95 EUR/t. Od dnia 1 lipca 2028 roku cła osiągną poziom 315/430 EUR/t, jednak może zdarzyć się to szybciej, jeśli łączny import nawozów do UE z ww. krajów przekroczy 1,8 mln t (w okresie 1 lipca 2026 roku do 30 czerwca 2027 roku) lub 0,9 mln t (w okresie 1 lipca 2027 roku do 30 czerwca 2028 roku), wtedy automatycznie wprowadzane będą najwyższe stawki celne.

- UE kontynuuje negocjacje umów handlowych z krajami trzecimi, w tym ze Zjednoczonymi Emiratami Arabskimi, Tajlandią, Filipinami oraz Malezją.

Sankcje wobec Rosji i Białorusi w związku z agresją na Ukrainę

- W dniu 10 lutego 2026 roku Departament Skarbu USA, widząc impas w Europie, zdecydował się na nałożenie sankcji na 15 firm z Azji Środkowej i Bałkanów, które pośredniczyły w dostarczaniu do Rosji zachodnich obrabiarek CNC. USA ostrzegły europejskie banki, że obsługa tych podmiotów grozi odcięciem od dolara.
- W dniu 24 lutego 2026 roku w 4. rocznicę eskalacji konfliktu grupa 14 państw UE, w tym Polska, kraje bałtyckie i skandynawskie, ogłosiła wspólne, narodowe zakazy importu rosyjskiego LPG i gazów technicznych. Zadziałały one poza strukturami unijnymi, aby ominąć węgierską blokadę na poziomie Rady UE.
- W dniu 12 marca 2026 roku USA wprowadziły nowy mechanizm kontroli ubezpieczeń morskich. Każdy armator korzystający z amerykańskiego systemu finansowego musi przedstawić certyfikat, że jego statki nie brały udziału w przeładunkach ship-to-ship rosyjskiej ropy na pełnym morzu w ciągu ostatnich 6 miesięcy.
- W dniu 19 marca 2026 roku wysłannik USA ogłosił w Mińsku ostateczne usunięcie Belaruskali i powiązanych z nią banków, m.in. Belinvestbank, ze wszystkich list sankcyjnych. Decyzja ta była wynikiem porozumienia zawartego w zamian za uwolnienie przez Mińsk 250 więźniów politycznych i była motywowana kryzysem na globalnym rynku nawozów. Państwa UE, w tym Litwa, zadeklarowały jednak utrzymanie własnych restrykcji wobec białoruskiego potażu.
- W dniu 30 marca 2026 roku UE podjęła próbę „obejścia veta” na podstawie Art. 122 TFUE w celu przyjęcia części 20. pakietu, dotyczącego bezpieczeństwa i technologii, za pomocą procedur niewymagających jednomyślności, argumentując to zagrożeniem dla bezpieczeństwa dostaw energii i stabilności rynku wewnętrznego. Budapeszt groził zaskarżeniem tej procedury do TSUE.
- W dniu 23 kwietnia 2026 roku Rada Unii Europejskiej ostatecznie przyjęła 20. pakiet sankcji wobec Rosji. Impas został przełamany po tym, jak Słowacja i Węgry wycofały swój sprzeciw w następstwie zakończenia przez Ukrainę prac naprawczych na rurociągu „Przyjaźń”. Nowe restrykcje uderzyły w sektor energetyczny, finansowy oraz logistyczny, wpisując na czarną listę kolejnych 120 osób i podmiotów.
- W dniu 25 kwietnia 2026 roku w ramach nowo przyjętego 20. pakietu sankcji wszedł w życie natychmiastowy zakaz obsługi oraz serwisowania w portach UE rosyjskich gazowców i lodolamaczy transportujących LNG. Ponadto na unijną listę sankcyjną dopisano kolejne 46 statków należących do tzw. „floty cieni”, podnosząc ich łączną liczbę do 632 jednostek, a od 1 stycznia 2027 roku zacznie obowiązywać całkowity zakaz świadczenia usług terminalowych LNG dla rosyjskich podmiotów.
- W dniu 12 maja 2026 roku międzynarodowe kancelarie prawne potwierdziły, że 20. pakiet sankcji wprowadził kluczowe mechanizmy ochrony prawnej dla unijnych firm. Nowe przepisy pozwalają europejskim przedsiębiorstwom domagać się odszkodowań przed sądami w UE w przypadku nałożenia na nie przez rosyjskie trybunały kar za przestrzeganie sankcji. Pakiet aktywował też po raz pierwszy unijne narzędzie antyobejściowe (anti-circumvention tool), nakładając na Kirgistan zakaz importu określonych maszyn i sprzętu telekomunikacyjnego, które były reeksportowane do Rosji.
- W dniu 15 czerwca 2026 roku UE przyjęła kolejne restrykcje wobec Rosji, obejmujące m.in. podmioty związane z rosyjską flotą cieni, producentów i dostawców bezzałogowych statków powietrznych oraz innych komponentów wykorzystywanych przez rosyjski przemysł wojskowy. Ograniczeniami objęto również podmioty wspierające rosyjski sektor energetyczny, którego przychody są wykorzystywane do finansowania działań wojennych, a także osoby i przedsiębiorstwa uczestniczące w obchodzeniu obowiązujących środków ograniczających.
- W dniu 23 lipca 2026 roku UE przyjęła 21. pakiet środków ograniczających wobec Rosji, obejmujący sankcje wobec 48 osób fizycznych i 170 podmiotów. Pakiet wprowadził zakaz dostępu do portów dla kolejnych 41 statków należących do rosyjskiej floty cieni, możliwość ograniczenia transakcji z wybranymi rafineriami w Rosji i państwach trzecich oraz obowiązek zgłaszania sprzedaży tankowców LNG. Nowe środki objęły również sektor finansowy i kryptowalutowy poprzez zakaz przeprowadzania transakcji z dodatkowymi 33 rosyjskimi instytucjami kredytowymi i finansowymi, 4 bankami z państw trzecich oraz 14 platformami świadczącymi usługi związane z kryptowalutami. Ponadto UE wstrzymała automatyczne dostosowywanie mechanizmu pułapu cenowego rosyjskiej ropy do 15 lipca 2027 roku, stworzyła podstawę do wprowadzenia zakazu wizowego dla żołnierzy i byłych żołnierzy rosyjskich sił zbrojnych oraz zaostrzyła ograniczenia eksportowe dotyczące towarów i technologii podwójnego zastosowania wobec 51 dodatkowych podmiotów.
- Równolegle UE rozszerzyła reżim ograniczeń wobec Białorusi, obejmując nimi podmioty wspierające obchodzenie restrykcji nałożonych na Rosję, wybrane instytucje finansowe, podmioty związane z sektorem energetycznym oraz przedsiębiorstwa zaangażowane w dostawy towarów i usług mogących wspierać rosyjski

przemysł wojskowy. Zmiany dostosowały część białoruskiego reżimu ograniczeń do rozwiązań przyjętych w ramach 21. pakietu wobec Rosji, rozszerzając kontrolę nad działalnością finansową, handlem, transportem oraz przepływem towarów wykorzystywanych do obchodzenia unijnych środków ograniczających.

3. Ryzyka i zagrożenia

Ryzyko utraty płynności

Ryzyko nieprzewidzianego niedoboru środków pieniężnych lub braku dostępu do kredytowania, prowadzące do przejściowej utraty zdolności do regulowania zobowiązań finansowych lub narzucające konieczność pozyskania finansowania na niekorzystnych warunkach.

Grupa narażona jest na ryzyko utraty płynności finansowej polegające na wystąpieniu braku możliwości spłaty przez Grupę jej zobowiązań finansowych w momencie ich wymagalności. Czynnikiem zwiększającym ryzyko utraty płynności jest ryzyko braku możliwości pozyskiwania nowego finansowania lub refinansowania już istniejącego finansowania lub pogorszenia warunków takiego finansowania lub refinansowania.

W związku z ryzykiem przekroczenia na dzień 30 czerwca 2023 roku granicznej wartości „Wskaźnika Zadłużenie Finansowe Netto do EBITDA” dopuszczonej w ramach umów o finansowanie Grupy Azoty, Zarząd Emitenta prowadził negocjacje w tym zakresie z Instytucjami Finansującymi Grupę Azoty, w następstwie których z dniem 31 sierpnia 2024 roku Grupa Azoty zawarła z Instytucjami Finansującymi pisma zmieniające dotyczące zrzeczenia się praw (ang. Waiver and Amendment Letters), na mocy których Instytucje Finansujące zgodziły się na odstąpienie od stosowania wybranych warunków Umów o Finansowanie Grupy Azoty, w tym wyraziły zgodę na odstąpienie od stosowania wskaźnika dług netto/EBITDA obliczanego na dzień 30 czerwca 2023 roku. Następnie Grupa Azoty wynegocjowała i zawarła ze Stronami Finansującymi stosowne porozumienia z dnia 25 kwietnia 2024 roku (obejmujące m.in. ich zgodę na odstąpienie od stosowania wskaźnika dług netto/EBITDA obliczanego na dzień 31 grudnia 2023 roku), z dnia 9 września 2024 roku (obejmujące m.in. ich zgodę na odstąpienie od stosowania wskaźnika dług netto/EBITDA obliczanego na dzień 30 czerwca 2024 roku), a następnie z dnia 25 kwietnia 2025 roku (obejmujące m.in. ich zgodę na odstąpienie od stosowania wskaźnika dług netto/EBITDA obliczanego na dzień 31 grudnia 2024 roku), a także z dnia 16 września 2025 roku (obejmującego m.in. ich zgodę na odstąpienie od stosowania wskaźnika dług netto/EBITDA obliczanego na dzień 30 czerwca 2025 roku), z dnia 28 kwietnia 2026 roku (obejmującego m.in. ich zgodę na odstąpienie od stosowania wskaźnika dług netto/EBITDA obliczanego na dzień 31 grudnia 2025 roku) oraz z dnia 8 września 2026 roku (obejmującego m.in. ich zgodę na odstąpienie od stosowania wskaźnika dług netto/EBITDA obliczanego na dzień 30 czerwca 2026 roku).

W dniu 2 lutego 2024 roku Grupa Azoty zawarła wraz z pozostałymi spółkami z Grupy Kapitałowej będącymi stronami odpowiednich umów o finansowanie („Umowy o Finansowanie”), porozumienie z Instytucjami Finansującym („Porozumienie Stabilizujące”), zapewniające utrzymanie dostępności limitów w ramach Umów o Finansowanie i niepodejmowanie przez instytucje Finansujące działań mających na celu anulowanie lub zredukowanie dostępnych limitów Umów o Finansowanie, jak również niewykorzystywanie określonych praw wynikających z Umów o Finansowanie w związku z ich naruszeniem lub potencjalnym naruszeniem w okresie obowiązywania porozumienia, zawartego na okres do 27 lutego 2024 roku, które zostało następnie przedłużane, aktualnie do 30 września br. po jednostronnym potwierdzeniu przez odpowiednie instytucje wydłużenia okresu obowiązywania danego z Porozumień poza odpowiednio 31 lipca 2026 roku oraz 31 sierpnia 2026 roku. Ponadto w dniu 1 lipca 2025 roku Grupa Azoty zawarła porozumienie stabilizujące z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym („Porozumienie EBI”), a dniu 31 marca 2026 roku porozumienie stabilizujące z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju („Porozumienie EBOR”), które zostały następnie przedłużane, aktualnie do 30 września 2026 rok. (razem „Porozumienia Stabilizujące”). Porozumienia Stabilizujące mogą podlegać dalszemu przedłużeniu.

Grupa Azoty na bieżąco wypełnia wszystkie zobowiązania w zakresie obsługi i spłaty zobowiązań wynikających z umów o finansowanie, z uwzględnieniem warunków obowiązujących Porozumień Stabilizujących.

Grupa Kapitałowa, Jednostka Dominująca - istotność ryzyka: wysoka, prawdopodobieństwo ryzyka: wysokie

Ryzyko popytowo-podażowe w obszarze nawozów azotowych i wieloskładnikowych

Ryzyko związane z występowaniem sytuacji braku równowagi popytowo-podażowej spowodowanej ograniczeniem popytu lub zwiększeniem podaży nawozów azotowych i wieloskładnikowych na skutek m.in. zwiększonego importu, wprowadzonych ograniczeń w stosowaniu nawozów, utraty kluczowego odbiorcy, wstrzymania decyzji zakupowych lub mniejszej siły nabywczej rolników, zmiany nawyków żywieniowych i postawy proekologicznej konsumentów oraz wzrostu zdolności produkcyjnych konkurencji. Konsekwencją tego jest nasilająca się walka cenowa pomiędzy producentami, prowadząca do obniżenia marży, a w rezultacie do nieosiągnięcia zakładanego poziomu przychodów i zysków ze sprzedaży nawozów.

Od początku 2026 roku zaczął realnie obowiązywać unijny graniczny podatek węglowy (CBAM). Przepis ten znacząco podniósł koszty importu nawozów (zwłaszcza azotowych) i amoniaku spoza UE, dając impuls do podwyżek cen krajowych. W II kwartale 2026 roku ceny nawozów w Polsce i Europie utrzymały się na wysokim poziomie, a głównym czynnikiem determinującym były napięcia geopolityczne na Bliskim Wschodzie oraz unijne regulacje klimatyczne. Choć pod koniec II kwartału odnotowano pierwsze, lekkie korekty spadkowe, cały kwartał

upłynął pod znakiem relatywnie wysokich cen nawozów i dużych spadków r/r ilości z importu zarówno do Polski jak i UE. Wysokie ceny sprawiły, że rolnicy w maju i czerwcu wstrzymywali się z zakupami lub kupowali tylko minimalne partie towaru. Wysokie ceny gazu i surowców energetycznych w Europie uniemożliwiły producentom głębsze obniżki cen po szczycie sezonu. Impulsem stabilizującym rynek była decyzja KE z końca kwietnia o zatwierdzeniu ram pomocy państwa (METSAF) i pakietów wsparcia dla rolników dotkniętych kryzysem nawozowym. Konflikt geopolityczny drastycznie ograniczył globalne dostawy komponentów fosforowych i gotowych nawozów.

Grupa Kapitałowa - istotność ryzyka: średnia, prawdopodobieństwo ryzyka: średnie

Jednostka Dominująca - istotność ryzyka: wysoka, prawdopodobieństwo ryzyka: wysokie

Ryzyko pogorszenia bilansu popytowo-podażowego mocznika niepowlekanego, mocznika technicznego oraz amoniaku

Ryzyko związane z występowaniem sytuacji braku równowagi popytowo-podażowej spowodowanej ograniczeniem popytu lub zwiększeniem podaży mocznika niepowlekanego, mocznika technicznego i amoniaku na skutek m.in. przyrostu zdolności produkcyjnych konkurencji na globalnym rynku, wzrostu taniego importu, wzrostu kosztów produkcji, ograniczeń lokowania produktów, w tym ograniczenie stosowania mocznika w branży budowlanej. Konsekwencją tego jest nasilająca się walka cenowa pomiędzy producentami prowadząca do obniżenia marży, a w rezultacie do nieosiągnięcia zakładanego poziomu przychodów ze sprzedaży.

Grupa monitoruje wolumen importu poszczególnych produktów wprowadzając działania korygujące w polityce handlowej/cenowej dostosowanej do reakcji rynku, m.in. dostosowanie ścieżek cenowych do aktualnych trendów na rynku europejskim i głównych rynkach światowych, podejmowanie działań optymalizujących koszty produkcji oraz prowadzenie działań marketingowo-handlowych w celu efektywnego pozyskania odbiorców produktu. W obszarze amoniaku Grupa ma możliwość elastycznego zarządzania produkcją amoniaku w kilku wytwórniach w celu optymalizacji kosztów produkcji oraz równoległego zabezpieczenia wolumenów ze źródeł zewnętrznych.

W drugim kwartale po spokojnych pierwszych dwóch miesiącach roku i stabilnym odbudowywaniu pozycji na rynkach mocznika dzięki m.in. wejściu w życie mechanizmu CBAM, po wybuchu konfliktu na Bliskim Wschodzie popyt na produkty od europejskich producentów, w tym mocznik techniczny i niepowlekany, znacząco wzrósł. Jednocześnie na rynku krajowym pojawił się wzmożony popyt na mocznik nawozowy w związku z wysokim sezonem nawozowym. Pozwoliło to ulokować duże wolumeny przy stosunkowo wysokich cenach. Od czerwca jednak ceny na mocznik na rynkach światowych spadły o ponad 50% obniżając także ceny transakcyjne w Grupie Azoty. Obecnie popyt na mocznik techniczny i niepowlekany utrzymuje się na stabilnym poziomie przy praktycznym braku zapotrzebowania na mocznik nawozowy.

Grupa Kapitałowa - istotność ryzyka: wysoka, prawdopodobieństwo ryzyka: wysokie

Ryzyko pogorszenia bilansu popytowo-podażowego tworzywa sztucznego poliamidu (PA6)

Ryzyko związane z występowaniem sytuacji braku równowagi popytowo-podażowej spowodowanej ograniczeniem popytu lub zwiększeniem podaży poliamidu (PA6) na rynku globalnym.

Grupa monitoruje sytuację popytowo-podażową w całym łańcuchu wartości. Prowadzona jest optymalizacja portfolio produktowego i aplikacyjnego tak, aby możliwa była alokacja określonych strumieni produktowych do tych segmentów rynku, gdzie sprzedaż pozwala uzyskać najlepsze wyniki ekonomiczne. Równolegle prowadzone są działania zmierzające do poprawy pozycji kosztowej Grupy.

Łańcuch poliamidu, z uwagi na sektory zastosowań (motoryzacyjny, budowlany, dobra konsumpcyjne, opakowania) jest silnie powiązany z koniunkturą gospodarczą. Branża tworzyw sztucznych w 2026 roku nadal działa w trudnym otoczeniu rynkowym. Wysokie koszty energii i surowców, niestabilna sytuacja geopolityczna, słaby popyt i konkurencja z Chin osłabiają wyniki producentów. Produkcja regionalna CPL i PA6 była dostosowana do poziomu popytu. W całym okresie nadal był widoczny atrakcyjny cenowo import PA6 i pochodnych z Chin. Popyt bazowy na rynku europejskim pozostawał na niskim poziomie w większości branż konsumujących PA6.

Negatywny wpływ konfliktu bliskowschodniego ma charakter pośredni i wynika z ogólnego stanu światowej gospodarki, która znacznie spowalnia z powodu konfliktu i wynikającej z niego niepewności, wysokich cen surowców oraz słabego nastrojów konsumentów związanego z wysokimi kosztami utrzymania, rosnącą inflacją i ograniczeniami inwestycyjnymi.

Grupa Kapitałowa - istotność ryzyka: średnia, prawdopodobieństwo ryzyka: wysokie

Jednostka Dominująca - istotność ryzyka: wysoka, prawdopodobieństwo ryzyka: wysokie

Ryzyko dotyczące ceny lub braku dostępności zakupu gazu ziemnego

Ryzyko związane z niekorzystnymi cenami lub brakiem dostępności gazu ziemnego w odpowiedniej ilości i jakości wymaganej do produkcji.

Strategicznym dostawcą gazu ziemnego do spółek Grupy Azoty jest ORLEN S.A., którego portfolio w zakresie pozyskania gazu ziemnego jest zdywersyfikowane. Dostawy gazu ziemnego do spółek Grupy Kapitałowej Grupa

Azoty, realizowane są w ramach umów bilateralnych, zawartych z ORLEN S.A., w których rozliczenia prowadzone są przede wszystkim w oparciu o bieżące indeksy cen gazu ziemnego, notowane na rynkach europejskich. Na tej podstawie realizowane jest około 90% potrzeb Grupy Kapitałowej. W pozostałej części, Grupa realizuje zróżnicowaną politykę, która jest wynikiem zależności między całkowitym zapotrzebowaniem spółek na gaz ziemny, bieżących warunków cenowych przekładających się alternatywny koszt pozyskania oraz gwarancji dostaw, wykorzystując dostępne zasoby rynkowe (rynek OTC, rynek giełdowy).

Grupa Kapitałowa, Jednostka Dominująca - istotność ryzyka: wysoka, prawdopodobieństwo ryzyka: średnie

Ryzyko bezpieczeństwa informacji dotyczących użytkowania narzędzi i systemów informatycznych

W swojej działalności spółki Grupy wykorzystują systemy informatyczne, których prawidłowe funkcjonowanie może zostać zakłócone z powodu wystąpienia błędów w oprogramowaniu lub awarii infrastruktury teleinformatycznej. Ponadto część wykorzystywanych systemów może być celem ataków cybernetycznych, w szczególności wykorzystujących usterki lub luki bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych dotychczas niezidentyfikowane przez producentów tych systemów oraz dostawców rozwiązań bezpieczeństwa teleinformatycznego. Pomimo wdrożenia systemów bezpieczeństwa teleinformatycznego i procedur w tym zakresie, a także nieustannie prowadzonych działań zmierzających do zminimalizowania ryzyka awarii i możliwości przełamania wdrożonych zabezpieczeń, stosowane rozwiązania techniczne i organizacyjne mogą okazać się nieskuteczne, a wystąpienie awarii lub incydentów naruszenia bezpieczeństwa teleinformatycznego może stanowić zagrożenie dla ciągłości działania tych systemów oraz poufności i integralności przetwarzanych w nich danych, co w konsekwencji może mieć istotny negatywny wpływ na działalność, sytuację finansową lub perspektywy rozwoju Grupy.

W celu ograniczenia ryzyka bezpieczeństwa informacji Jednostka Dominująca stosuje środki techniczne i organizacyjne adekwatne do skali działalności, prowadzi bieżący nadzór nad infrastrukturą IT oraz podejmuje działania mające na celu utrzymanie ciągłości działania i ograniczenie skutków ewentualnych incydentów.

W I półroczu 2026 roku Grupa Azoty odnotowała kilka dedykowanych ataków cybernetycznych na swoje systemy, które zostały skutecznie odparte i nie doprowadziły do naruszenia integralności systemów i wycieku danych.

Grupa Kapitałowa - istotność ryzyka: wysoka, prawdopodobieństwo ryzyka: bardzo wysokie

Jednostka Dominująca - istotność ryzyka: średnia, prawdopodobieństwo ryzyka: wysokie

Ryzyko dotyczące procesu realizacji projektów inwestycyjnych

Realizacja projektów inwestycyjnych ma kluczowe znaczenie dla utrzymania i wzrostu wartości Grupy Azoty. W Grupie funkcjonuje jednolity model zarządzania portfelem inwestycji obejmujący przygotowanie, ocenę, realizację i monitoring projektów, wspierający efektywną alokację kapitału oraz podejmowanie decyzji w oparciu o kryteria biznesowe, finansowe, techniczne i strategiczne. Podejmowane działania ograniczają ryzyko nieefektywnej alokacji środków, opóźnień realizacyjnych oraz nieosiągnięcia zakładanych efektów operacyjnych i finansowych.

Grupa Kapitałowa - istotność ryzyka: średnia, prawdopodobieństwo ryzyka: wysokie

Jednostka Dominująca - istotność ryzyka: wysoka, prawdopodobieństwo ryzyka: bardzo wysokie

Ryzyko regulacyjne wynikające z transformacji klimatycznej

Grupa Azoty analizuje ryzyka związane z trendami regulacyjnymi i projektami zmian lub planowanymi nowymi regulacjami. Grupa Azoty dokonuje oceny wpływu nowych uregulowań na prowadzoną działalność i wprowadzane na rynek produkty. Potencjalne ryzyka związane z zaostrzeniem regulacji prawnych ograniczających korzystanie z produktów Grupy przez odbiorców unijnych wynikają ze zmian przepisów w unijnych dyrektywach lub rozporządzeniach dotyczących podstawowej działalności produkcyjnej i handlowej Grupy. Grupa Azoty monitoruje szczególnie ryzyka i szanse związane z wdrożeniem pakietów regulacji wynikających z Europejskiego Zielonego Ładu (European Green Deal), w tym związane z pakietem „Fit for 55” i z gospodarką o obiegu zamkniętym, a także podejmuje działania rzecznictwa interesu na poziomie unijnym oraz krajowym mające mitygować zidentyfikowane ryzyka regulacyjne. Monitorowaniu podlega zakres i sposób transpozycji unijnych przepisów do krajowego porządku prawnego, w szczególności w zakresie wykorzystania surowców oraz energii o obniżonym śladzie węglowym. W związku z konfliktem militarnym w Ukrainie i konsekwencjami kryzysu energetycznego wywołanego tym konfliktem Grupa monitoruje i aktywnie włącza się w prace nad propozycjami legislacyjnymi mającymi wpływ na dostępność surowców energetycznych oraz mających na celu obniżenie cen odbioru energii elektrycznej.

Grupa Kapitałowa, Jednostka Dominująca - istotność ryzyka: wysoka, prawdopodobieństwo ryzyka: wysokie

4. Pozostałe informacje

4.1. Inne istotne zdarzenia

Negocjacje z Instytucjami Finansującymi

Grupa Azoty kontynuuje negocjacje z Instytucjami Finansującymi, zapewniając dalsze utrzymanie dostępności limitów w ramach Umów o Finansowanie i niepodjęcie przez Instytucje Finansujące działań mających na celu anulowanie lub zredukowanie dostępnych limitów umów o finansowanie, jak również niewykorzystywanie określonych praw wynikających z Umów o Finansowanie w związku z ich naruszeniem lub potencjalnym naruszeniem w okresie obowiązywania Porozumień Stabilizujących.

Powyższe umożliwi kontynuację bieżących działań restrukturyzacyjnych i wypracowanie długoterminowego planu restrukturyzacji Grupy Azoty.

Podpisanie Porozumień Stabilizujących przez Jednostkę Dominującą

W dniu 2 lutego 2024 roku Jednostka Dominująca zawarła w imieniu własnym oraz spółek z Grupy będących stronami odpowiednich Umów o Finansowanie, porozumienie stabilizujące z 13 Instytucjami finansującymi („Porozumienie”): Powszechną Kasą Oszczędności Bankiem Polskim S.A., Bankiem Gospodarstwa Krajowego, ING Bankiem Śląskim S.A., Santander Bankiem Polska S.A., Caixabank S.A. Oddział w Polsce, BNP Paribas Faktoring Sp. z o.o., ING Commercial Finance Polska S.A., Pekao Faktoring Sp. z o.o., BNP Paribas Bankiem Polska S.A., Santander Factoring Sp. z o.o. i Banco Santander S.A., Oddział we Frankfurcie a także z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju i Europejskim Bankiem Inwestycyjnym.

Aneksowane Porozumienie zapewnia utrzymanie dostępności limitów w ramach Umów o Finansowanie i niepodjęcie przez Instytucje Finansujące działań mających na celu anulowanie lub zredukowanie dostępnych limitów Umów o Finansowanie jak również niewykorzystywanie określonych praw wynikających z Umów o Finansowanie w związku z ich naruszeniem lub potencjalnym naruszeniem w okresie obowiązywania porozumienia, zawartego na okres do 27 lutego 2024 roku, a z późniejszymi zmianami łącznie na okres do 30 września 2026 roku.

Powyższe umożliwi wypracowanie długoterminowego planu restrukturyzacji Grupy Azoty. Porozumienie, za zgodą Instytucji Finansujących, może podlegać dalszemu przedłużeniu.

Jednocześnie Jednostka Dominująca zobowiązała się do dostarczania określonych dokumentów dla Instytucji Finansujących, wprowadzenia ustalonych ograniczeń w dokonywaniu rozporządzeń w zakresie planowanych inwestycji, udzielanych poręczeń lub gwarancji oraz zaciągania zobowiązań finansowych, a także do powołania doradcy finansowego dla Instytucji Finansujących.

W okresie trwania Porozumienia Stabilizującego obowiązuje mechanizm „Zawieszonych Naruszeń” zgodnie, z którymi Instytucje Finansujące zobowiązały się powstrzymać od wykonywania jakichkolwiek praw lub działań, które mogą im przysługiwać w wyniku zawieszonych naruszeń, a więc także do wstrzymania dalszego finansowania lub wypowiedzenia Umów o Finansowanie w związku z przekroczonymi kowenantami.

Niespełnienie warunków zapisanych w Porozumieniu Stabilizującym, może być podstawą jego wygaśnięcia lub wypowiedzenia przez Instytucje Finansujące. Wygaśnięcie lub wypowiedzenie Porozumienia Stabilizującego powoduje również odwołanie Naruszeń zawartych w Porozumieniu Stabilizującym.

Jednostka Dominująca na bieżąco wypełnia wszystkie zobowiązania w zakresie obsługi i spłaty zobowiązań wynikających z Umów o Finansowanie, a dostępne limity tych umów zapewniają płynność oraz bezpieczeństwo finansowania Grupy Azoty i jej zobowiązań wobec dostawców oraz ciągłość działalności.

W raportowanym okresie w dniach 30 stycznia 2026 roku, 31 marca 2026 roku, 30 kwietnia 2026 roku, 29 maja 2026 roku i 30 czerwca 2026 roku Jednostka Dominująca zawierała w imieniu własnym oraz spółek z Grupy Azoty będących stronami odpowiednich umów o finansowanie aneksy wydłużające łącznie okres obowiązywania Porozumienia do 30 września 2026 roku, na mocy złożonych przez odpowiednie instytucje oświadczeń.

W dniu 1 lipca 2025 roku podpisano Porozumienie z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym („Porozumienie EBI”). Warunki porozumienia z EBI są zasadniczo zgodne zbieżne z Porozumieniem z innymi instytucjami finansującymi.

W dniach 30 stycznia 2026 roku, 31 marca 2026 roku, 30 kwietnia 2026 roku, 29 maja 2026 roku, 30 czerwca 2026 roku, 29 lipca 2026 roku i 28 sierpnia 2026 roku Jednostka Dominująca zawierała w imieniu własnym oraz spółek z Grupy Azoty będących stronami odpowiednich umów o finansowanie aneksy wydłużające łącznie okres obowiązywania Porozumienia z EBI do 30 września 2026 roku.

W dniu 31 marca 2026 roku zawarte zostało porozumienie z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju („Porozumienie EBOR”), ze względu na wymóg posiadania odrębnego porozumienia z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju, które to porozumienie zostało zawarte do dnia 30 kwietnia 2026 roku na warunkach zasadniczo zgodnych z Porozumieniem z Instytucjami Finansującymi oraz Porozumieniem EBI. W dniu 30 kwietnia 2026 roku Jednostka Dominująca zawarła w imieniu własnym oraz spółek z Grupy Azoty będących stronami odpowiednich umów o finansowanie aneksy wydłużając okres obowiązywania Porozumienia EBOR do 29 maja

2026 roku, a następnie w aneksami z 29 maja 2026 roku i 30 czerwca 2026 roku okres obowiązywania został wydłużony łącznie do 31 lipca 2026 roku, a na mocy złożonych oświadczeń EBOR - okres wydłużony został łącznie do 30 września 2026 roku.

Zawarcie Aneksu do Porozumienia, aneksu do Porozumienia EBI oraz do Porozumienia EBOR zapewnia dalsze utrzymanie dostępności limitów w ramach Umów o Finansowanie i niepodejmowanie przez Instytucje Finansujące działań mających na celu anulowanie lub zredukowanie dostępnych limitów Umów o Finansowanie jak również niewykorzystywanie określonych praw wynikających z Umów o Finansowanie w związku z ich naruszeniem lub potencjalnym naruszeniem w okresie obowiązywania Porozumienia, z zastrzeżeniem zmian wynikających z zobowiązania Emitenta działającego w imieniu własnym oraz wybranych spółek z Grupy Azoty skutkującego dokonaniem spłaty lub odpowiednio redukcji limitów w ramach Umów o Finansowanie w łącznej kwocie 17 077 704 EUR pro rata między Instytucjami finansowymi, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym i Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju.

Prowadzone są dalsze negocjacje z Instytucjami Finansującymi w celu wypracowania, najszybciej jak to będzie możliwe, wzajemnie satysfakcjonującego rozwiązania umożliwiającego Grupie prowadzenie działalności i wykonywanie zobowiązań wynikających z Umów zgodnie z ich warunkami, również w kolejnych okresach, z zastrzeżeniem takich zmian, jakie Instytucje Finansujące uznają za wymagane lub pożądane biorąc pod uwagę zmianę okoliczności, w jakich Grupa obecnie prowadzi działalność i w jakich będzie prowadzić działalność w nadchodzących latach oraz odzwierciedlając wynikający z tego zmieniony profil ryzyka Grupy, Spółki i jej spółek zależnych.

Podpisanie Term Sheet dotyczącego restrukturyzacji zobowiązań finansowych.

W dniu 1 czerwca 2026 roku po przeprowadzonych negocjacjach Jednostka Dominująca podpisała z Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski S.A., Bank Gospodarstwa Krajowego, ING Bank Śląski S.A., Erste Bank Polska S.A., CaixaBank, S.A., (Spółka Akcyjna) Oddział w Polsce, Banco Santander S.A. Oddział we Frankfurcie, Erste Factoring sp. z o.o., ING Faktoring S.A., Pekao Faktoring sp. z o.o., Europejskim Bankiem Inwestycyjnym oraz Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju (łącznie jako „Strony Finansowania”) wstępne kluczowe warunki planowanej długoterminowej restrukturyzacji zadłużenia („Wstępne Warunki”, ang. Term Sheet) określonych spółek z Grupy Kapitałowej oraz podjął decyzję o kontynuowaniu procesu zmierzającego do zawarcia długoterminowej dokumentacji restrukturyzacji zadłużenia („Finansowania”) ze Stronami Finansowania oraz ORLEN S.A. („ORLEN”).

Zgodnie z ustaleniami Wstępnych Warunków strony przewidują w szczególności:

- wydłużenie terminów ostatecznej spłaty Finansowania do dnia 31 grudnia 2030 roku (z zastrzeżeniem prawa Stron Finansowania do traktowania niektórych instrumentów jako produktów krótkoterminowych z mechanizmem ich przedłużenia do 31 grudnia 2030 roku),
- karencję w spłacie rat kapitałowych do 30 czerwca 2027 roku (termin pierwszej spłaty),
- ustalenie harmonogramu spłat zobowiązań zakładającego, że do 31 grudnia 2030 roku (termin ostatecznej spłaty) zostanie spłacone 25% Finansowania, a spłata pozostałej części - 75% - Finansowania Spółek z Grupy Emitenta nastąpi w terminie ostatecznej spłaty. Emitent zobowiązał się przedstawić Stronom Finansowania do 30 czerwca 2029 roku raport dotyczący sposobu, w jaki Emitent zamierza refinansować zobowiązania względem Stron Finansowania przypadające do uregulowania w terminie ostatecznej spłaty,
- ustanowienie zabezpieczeń na aktywach wybranych spółek z Grupy Azoty, w tym między innymi ustanowienie zabezpieczenia na akcjach Grupy COMPO EXPERT,
- wprowadzenie mechanizmu cash sweep, który zakłada przeznaczenie określonej części nadwyżek środków pieniężnych generowanych przez spółki z Grupy Azoty na wcześniejszą spłatę zadłużenia finansowego objętego restrukturyzacją lub odpowiednio anulowanie limitów odpowiednich finansowań,
- utrzymanie na uzgodnionym poziomie następujących wskaźników: wysokość nakładów inwestycyjnych (testowany rocznie i kwartalnie), wskaźnik minimalnej płynności, współczynnik zadłużenia finansowego netto do EBITDA, wskaźnik obsługi zadłużenia, ze względu na obecną sytuację makroekonomiczną współczynnik zadłużenia finansowego netto do EBITDA oraz wskaźnik obsługi zadłużenia będą testowane od 31 grudnia 2027 roku,
- dostarczenie odpowiednich materiałów informacyjnych związanych z reorganizacją oraz procesem inwestycyjnym spółek z Grupy Azoty,
- pozyskanie środków z emisji akcji zgodnie z uchwałą NWZ Jednostki Dominującej w kwocie nie mniejszej niż 500 mln PLN do 31 lipca 2026 roku.

Wstępne Warunki mają charakter niewiążący, natomiast ich uzgodnienie i podpisanie stanowi podstawę do wynegocjowania i zawarcia docelowego pakietu długoterminowej dokumentacji restrukturyzacyjnej.

Ustanowienia zabezpieczeń przez Jednostkę Dominującą

W dniu 26 maja 2026 roku podjęta została uchwała Zarządu Jednostki Dominującej w sprawie ustanowienia zabezpieczeń przez Grupę Azoty S.A. na rzecz Instytucji Finansujących oraz ORLEN S.A., a także wykonywania prawa głosu na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy, zgromadzeniu wspólników lub odpowiadających im organów

w wypadku działających poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej wybranych spółek z grupy kapitałowej Jednostki Dominującej w sprawach ustanowienia zabezpieczeń przez te spółki, w poniższym zakresie:

1. Ustanowienia przez Jednostkę Dominującą zastawów rejestrowych:
 - na zbiorze rzeczy ruchomych lub praw wchodzących w skład przedsiębiorstwa Jednostki Dominującej, stanowiących całość gospodarczą o zmiennym składzie (w tym obejmujących przedsiębiorstwo Jednostki Dominującej lub ich zorganizowaną część tak w całości, jak i na poszczególnych aktywach tego zbioru),
 - na wierzytelnościach Jednostki Dominującej o wypłatę środków pieniężnych z rachunku bankowego,
 - na wierzytelnościach (danej wierzytelności albo zbiorze wierzytelności),
 - na akcjach („Akcje”) posiadanych przez Jednostkę Dominującą w kapitale zakładowym spółek z Grupy Azoty, w szczególności w następujących spółkach: Grupa Azoty PUŁAWY, Grupa Azoty KĘDZIERZYN, Grupa Azoty Zakłady Chemiczne POLICE, Grupa Azoty SIARKOPOL i ewentualnych innych spółek wchodzących w skład grupy kapitałowej Jednostki Dominującej,
 - na udziałach („Udziały”) posiadanych przez Jednostkę Dominującą w kapitale zakładowym spółek z Grupy Azoty, w szczególności w następujących spółkach: Grupa Azoty COMPOUNDING, Grupa Azoty ATT POLYMERS, COMPO EXPERT i ewentualnych innych spółek wchodzących w skład grupy kapitałowej Jednostki Dominującej).
2. Ustanowienia przez Jednostkę Dominującą hipotek umownych (w tym hipotek umownych łącznych) na prawie własności albo użytkowania wieczystego nieruchomości wybranych nieruchomości należących do Jednostki Dominującej.
3. Ustanowienia zastawów finansowych lub cywilnych na odpowiednich wierzytelnościach Jednostki Dominującej o wypłatę środków pieniężnych z rachunków bankowych oraz udzielenia odpowiednich pełnomocnictw do rachunków bankowych.
4. Ustanowienia zastawów finansowych lub cywilnych na Akcjach.
5. Ustanowienia zastawów finansowych lub cywilnych na Udziałach.
6. Dokonania przelewu wierzytelności Jednostki Dominującej wynikających z należności handlowych, umów ubezpieczenia lub polis ubezpieczeniowych oraz umów pożyczek wewnątrzgrupowych lub z nimi związanych.
7. Udzielenia poręczeń lub gwarancji za zabezpieczone wierzytelności.
8. Złożenia przez Jednostkę Dominującą oświadczeń o poddaniu się egzekucji w trybie art. 777 §1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.
9. Zawarcia i podpisanie przez Spółkę wszelkich dokumentów, na podstawie których zostaną ustanowione wyżej wskazane zabezpieczenia.
10. Dokonania przez Jednostkę Dominującą wszelkich innych czynności niezbędnych do skutecznego ustanowienia wyżej wskazanych zabezpieczeń.
11. Wykonywania prawa głosu na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy, zgromadzeniu wspólników lub odpowiadających im organów w wypadku działających poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej wybranych spółek z grupy kapitałowej Spółki, a w szczególności następujących spółek: Grupa Azoty KĘDZIERZYN, Grupa Azoty PUŁAWY, Grupa Azoty Zakłady POLICE, Grupa Azoty COMPOUNDING, Grupa Azoty SIARKOPOL, Grupa Azoty ATT POLYMERS oraz COMPO EXPERT i ewentualnych innych spółek wchodzących w skład grupy kapitałowej Jednostki Dominującej w sprawach ustanowienia przez te spółki zastawów rejestrowych na swoich aktywach, zastawów finansowych lub cywilnych na swoich aktywach oraz udziałach lub akcjach posiadanych przez nie w innych spółkach grupy kapitałowej Jednostki Dominującej, w których posiadają takie udziały lub akcje oraz hipotek umownych łącznych na prawie własności albo użytkowania wieczystego wszystkich nieruchomości tych spółek, dokonania przelewu na zabezpieczenie, udzielenia przez te spółki poręczeń lub gwarancji oraz złożenia oświadczeń o poddaniu się egzekucji.

Zabezpieczenia, o których mowa w pkt. 1-8 powyżej, udzielone mają zostać na rzecz Instytucji Finansowej pełniącej funkcję agenta zabezpieczeń lub jakkolwiek podobną funkcję na podstawie umowy lub umów pomiędzy wierzycielami, która została albo zostanie zawarta przez m.in. Spółkę z m.in. Powszechną Kasą Oszczędności Bankiem Polskim S.A., Bankiem Gospodarstwa Krajowego, ING Bankiem Śląskim S.A., ERSTE Bankiem Polskim S.A. CaixaBank S.A. (Spółka Akcyjna) Oddział w Polsce, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju, Banco Santander S.A. Oddział we Frankfurcie, Erste Factoring Sp. z o.o., Pekao Faktoring Sp. z o.o., ING Faktoring S.A., (albo niektórymi z wymienionych podmiotów) („Instytucje Finansowe”, a wspólnie z ORLEN S.A. - „Strony Finansujące”). Stroną umowy pomiędzy wierzycielami i beneficjentem zabezpieczeń ustanowionych na rzecz agenta zabezpieczeń może być również ORLEN S.A., działający jako m.in. wierzyciel handlowy lub dostawca będący stroną określonych umów handlowych. Zabezpieczenia mogą być także udzielone na rzecz jakiegokolwiek wierzyciela lub wierzycieli spośród wyżej wskazanych, w tym również w ten sposób, iż poszczególni ww. wierzyciele będą beneficjentami jedynie niektórych zabezpieczeń w odniesieniu do poszczególnych obciążanych aktywów.

Przedmiotowe zabezpieczenia mają zostać udzielone na zabezpieczenie następujących wierzytelności Stron Finansujących (lub niektórych z nich):

- wierzytelności z tytułu Umów o Finansowanie lub
- wierzytelności z tytułu umów handlowych z ORLEN S.A., lub

- wierzytelności agenta zabezpieczeń, w szczególności wynikających z długu równoległego wynikającego z umowy pomiędzy wierzycielami lub
- wierzytelności wierzycieli wskazanych w danej umowie pomiędzy wierzycielami, lub
- wierzytelności wierzycieli z tytułu umów hedgingu wskazanych w danej umowie pomiędzy wierzycielami, lub
- wierzytelności z tytułu poręczeń,

a także wyżej wskazanych wierzytelności jako przysługujących podmiotowi lub podmiotom, które nabyły wierzytelności z określonych Umów o Finansowanie lub umów handlowych od jakiegokolwiek wierzyciela wskazanego w danej umowie pomiędzy wierzycielami.

Zarząd Jednostki Dominującej określi aktywa, prawa i nieruchomości, które nie zostaną objęte w/w procedurą ustanowienia zabezpieczeń (np. nieruchomości przeznaczone do dezinwestycji), w szczególności uwzględniając istniejące ograniczenia prawne i kontraktowe w ustanawianiu takich obciążeń na danych aktywach lub ich zbywalności. Podjęte decyzje stanowią realizację harmonogramu działań prowadzonych przez Jednostkę Dominującą w ramach wypracowywania długoterminowego planu restrukturyzacji Grupy Azoty - negocjacji warunków umów restrukturyzacyjnych pomiędzy spółkami Grupy Azoty a Stronami Finansującymi, mającymi na celu kompleksowe uregulowanie w wieloletniej perspektywie warunków obsługi zadłużenia podmiotów z Grupy Azoty oraz powiązanie z nimi planowanych zmian do kontraktów na dostawy gazu zwartych z ORLEN S.A.

Przedmiotowa uchwała podjęta została z zastrzeżeniem konieczności uzyskania zgody Rady Nadzorczej oraz opinii Rady Nadzorczej dotyczącego projektu uchwały Walnego Zgromadzenia, jak również zgody Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej na dokonanie w/w czynności.

W dniu 11 czerwca 2026 roku Rada Nadzorcza wyraziła warunkową zgodę na ustanowienie przez Jednostkę Dominującą zabezpieczeń a także wyraziła zgodę na wykonanie prawa głosu na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy, zgromadzeniu wspólników lub odpowiadających im organów w wypadku działających poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej wybranych spółek z grupy kapitałowej Spółki w sprawach ustanowienia zabezpieczeń przez te spółki oraz pozytywnie oceniła projekt uchwały w tym przedmiocie, który zostanie skierowany pod obrady Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki.

W dniu 9 lipca 2026 roku Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Jednostki Dominującej wyraziło zgodę na warunkowe ustanowienie przez Jednostkę Dominującą zastawów rejestrowych rządzonych prawem polskim lub odpowiadających im zastawów pod prawem obcym.

Przedmiotowe uchwały w zakresie ustanowienia zabezpieczeń na rzecz Instytucji Finansujących oraz ORLEN S.A. również zostały podjęte przez niektóre spółki z Grupy Azoty będące stronami Porozumień Stabilizacyjnych, tj: Grupa Azoty POLICE, Grupa Azoty PUŁAWY, Grupa Azoty KĘDZIERZYN, Grupa Azoty SIARKOPOL, Grupa Azoty COMPOUNDING, Grupa Azoty FOSFORY, Grupa Azoty ATT POLYMERS oraz przez niektóre spółki z grupy COMPO EXPERT na rzecz Instytucji Finansujących.

Realizacja projektu „Polimery Police”

Grupa Azoty POLYOLEFINS w I półroczu 2026 roku utrzymywała instalacje w odpowiednim stanie technicznym do czasu planowanego remontu. W celu pozyskania niezbędnych środków finansowych zawarła także szereg umów dotyczących sprzedaży lub odzysku platyny ze zużytego katalizatora zsypanego z sekcji reakcyjnej w IV kwartale 2025 roku.

Stabilna praca komercyjna instalacji i uzyskiwanie stałych przychodów zależą od sprawnego przeprowadzenia pierwszego remontu instalacji na taką skalę. Remont miałby zostać sfinansowany ze środków zapewnionych przez nowego inwestora, ORLEN S.A. („ORLEN”).

Na dzień sporządzenia niniejszego sprawozdania Departamenty Produkcji i Utrzymania Ruchu oraz Biuro Realizacji Projektów opracowywały zakres prac remontowych i inwestycyjnych. Jednocześnie przygotowywały dokumentację niezbędną do uruchomienia postępowań zakupowych i zawarcia umów z wykonawcami.

Prowadzone działania na instalacjach Grupy Azoty POLYOLEFINS

W I kwartale 2026 roku przeprowadzono działania mające na celu wprowadzenie instalacji Grupy Azoty POLYOLEFINS w stan pełnej hibernacji. Hibernację kontynuowano w II kwartale 2026 roku. W okresie hibernacji zużycie energii elektrycznej, gazu ziemnego, powietrza i azotu ograniczono do niezbędnego minimum. Niektóre jednostki instalacji pomocniczych (AUX) oraz Terminala (HST) pracowały w ruchu ciągłym w obu kwartałach, w tym samym zakresie. W drugiej połowie czerwca 2026 roku odnotowano zmniejszoną wydajność wymiany ciepła w wymienniku propan-woda w układzie BOG instalacji HST, wykorzystywanym do magazynowania propanu i etylenu. Czyszczenie wymiennika poprawiło wymianę ciepła, obniżyło ciśnienie w zbiornikach i wyeliminowało spalanie magazynowanych surowców na flarze.

Informacje finansowe dotyczące Grupy Azoty POLYOLEFINS oraz Projektu

Na dzień 30 czerwca 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS nie posiadała pochodnych instrumentów zabezpieczających.

W celu finansowania Projektu Grupa Azoty POLYOLEFINS zawarła w latach 2019-2020 bankowe umowy kredytowe oraz umowy pożyczek od Sponsorów.

W grudniu 2023 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS podpisała z instytucjami finansującymi Projekt Umowę Stabilizacyjną do Umowy Kredytów Niepodporządkowanych z dnia 31 maja 2020 roku. Okres obowiązywania Umowy Stabilizacyjnej zakończył się 30 września 2025 roku.

Saldo kredytów na dzień 30 czerwca 2026 roku wynosiło 3 326 024 tys. PLN.

W dniu 13 października 2025 roku Bank Polska Kasa Opieki S.A., działający jako zastawnik na rzecz instytucji finansujących Projekt, w trybie art. 10 ust. 1 i art. 4 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych z dnia 2 kwietnia 2024 roku, zaspokoił wymagalne wierzytelności instytucji finansujących w wysokości 76,8 mln EUR z tytułu Umowy Kredytów Nadrzędnych. Nastąpiło to w drodze kompensaty ze środkami uzyskanymi przez Grupę Azoty POLYOLEFINS z tytułu gwarancji.

Instytucje finansujące Projekt zrealizowały kolejne decyzje dotyczące podziału środków zgromadzonych na zablokowanym rachunku bankowym w celu zaspokojenia wymagalnych wierzytelności z tytułu Umowy Kredytów Niepodporządkowanych. Nastąpiło to w następujących terminach i kwotach:

- w dniu 5 listopada 2025 roku dokonano kompensaty na kwotę 187 tys. EUR,
- w dniu 25 listopada 2025 roku dokonano kompensaty na kwotę 1 437 tys. EUR,
- w dniu 5 grudnia 2025 roku dokonano kompensaty na kwotę 530 tys. EUR,
- w dniu 9 grudnia 2025 roku dokonano kompensaty na kwotę 116 tys. EUR,
- w dniu 11 grudnia 2025 roku dokonano kompensaty na kwotę 76 tys. EUR,
- w dniu 17 lutego 2026 roku dokonano kompensaty na kwotę 251 tys. EUR,
- w dniu 3 marca 2026 roku dokonano kompensaty na kwotę 109 tys. EUR,
- w dniu 9 marca 2026 roku dokonano kompensaty na kwotę 30 259 tys. EUR.

W dniu 15 stycznia 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS otrzymała od Banku Polska Kasa Opieki S.A., działającego jako agent kredytu, zawiadomienie o postawieniu w stan wymagalności zobowiązań wynikających z Umowy Kredytów Niepodporządkowanych z dnia 31 maja 2020 roku - terminowego, obrotowego i VAT.

Zgodnie z treścią zawiadomienia, na dzień 23 stycznia 2026 roku wszystkie kredyty wraz z naliczonymi odsetkami oraz innymi kwotami naliczonymi lub zaległymi na podstawie dokumentów finansowych, w tym zaległymi zobowiązaniami, zostały uznane za wymagalne bez konieczności dalszego powiadomienia. Do dnia 23 stycznia 2026 roku agent kredytu żądał od Grupy Azoty POLYOLEFINS spłaty wszystkich zobowiązań finansowych wynikających z tej umowy kredytu.

W dniu 17 marca 2025 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS i ORLEN zawarły umowę finansowania obrotowego w kwocie nie wyższej niż 28 mln USD w celu sfinansowania nabycia propanu przez Grupę Azoty POLYOLEFINS („Umowa Pożyczki”). Umowa określała warunki udzielenia finansowania i zasady jego spłaty. W dniu 26 maja 2025 roku finansowanie zwiększono o dodatkową kwotę nie wyższą niż 14 mln USD. W kolejnych miesiącach wielokrotnie zmieniano warunki umowy, w szczególności terminy wymagalności pożyczki. Na dzień 31 grudnia 2025 roku termin wymagalności pożyczki przypadał na 12 stycznia 2026 roku, który następnie zmieniono na 27 stycznia 2026 roku.

W dniu 28 stycznia 2026 roku, w związku z niespłaceniem zobowiązań wynikających z Umowy Pożyczki oraz wygaśnięciem 30 września 2025 roku Umowy Stabilizacyjnej, Grupa Azoty POLYOLEFINS otrzymała od ORLEN żądanie spłaty zobowiązań wynikających z Umowy Pożyczki. Żądanie to pozostawało w związku z żądaniem spłaty otrzymanym przez Grupę Azoty POLYOLEFINS od instytucji finansujących Projekt, ale nie wpływało na założenia procesu ani działania ORLEN S.A. dotyczące oferty nabycia akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS.

Saldo pożyczek na dzień 30 czerwca 2026 roku wynosiło 2 733 594 tys. PLN.

Grupa Azoty POLYOLEFINS podjęła decyzję o przeprowadzeniu postępowania restrukturyzacyjnego w ramach postępowania o zatwierdzenie układu („PoZU”), z dniem układowym ustalonym na 28 listopada 2025 roku. Decyzja wynikała z utraty przez Grupę Azoty POLYOLEFINS zdolności do spłaty bieżących zobowiązań. Poprzedziła ją analiza dostępnych narzędzi naprawczych, które miały umożliwić dalsze funkcjonowanie Grupy Azoty POLYOLEFINS.

Dodatkowo Zarząd Grupy Azoty POLYOLEFINS złożył do sądu wnioski o ogłoszenie upadłości oraz wniosł o wstrzymanie jego rozpoznania do czasu złożenia wniosku o zatwierdzenie układu albo prawomocnego umorzenia postępowania układowego.

W dniu 21 lutego 2026 roku Zarząd Grupy Azoty POLYOLEFINS przekazał wierzycielom, na potrzeby PoZU, plan restrukturyzacyjny, propozycje układowe oraz test zaspokojenia. Postępowanie restrukturyzacyjne i wykonanie układu miały na celu poprawę sytuacji finansowej Grupy Azoty POLYOLEFINS, redukcję zadłużenia oraz przywrócenie płynności finansowej. W głosowaniu przeprowadzonym 27 marca 2026 roku wierzyciele przyjęły propozycje układowe, ustalając ich ostateczną treść. Wymagały one następnie zatwierdzenia przez sąd restrukturyzacyjny.

W dniu 12 marca 2026 roku ORLEN złożył Jednostce Dominującej zaktualizowaną, niewiązącą ofertę nabycia akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS. Ofertę skierowano również do instytucji finansujących Projekt i pozostałych akcjonariuszy Grupy Azoty POLYOLEFINS. Zakładała nabycie wszystkich akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS wraz z majątkiem wchodzącym w jej skład, wolnych od wszystkich obciążeń, na zasadzie cash free debt free. Warunkiem oferty było m.in. przeprowadzenie PoZU i zawarcie innych porozumień pozaukładowych prowadzących do spłaty wszystkich wierzytelności i roszczeń z uwzględnieniem redukcji wynikającej z tego postępowania, a także ostateczne rozliczenie Umowy EPC oraz uzyskanie wymaganych zgód korporacyjnych i administracyjnych. Oferta obowiązywała do 30 kwietnia 2026 roku, przy zachowaniu oczekiwanej daty finalizacji Transakcji, tj. 30 czerwca 2026 roku.

Oferta przewidywała zapewnienie przez ORLEN finansowania dla Grupy Azoty POLYOLEFINS. Finansowanie to było niezbędne do restrukturyzacji wszystkich wierzytelności i roszczeń oraz nabycia wszystkich akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS od pozostałych akcjonariuszy. Jej łączna wartość wynosiła 1 140 mln PLN.

Oferta przewidywała ponadto dla instytucji finansujących Grupę Azoty POLYOLEFINS oraz wybranych akcjonariuszy Grupy Azoty POLYOLEFINS mechanizm earn-out dotyczący przyszłych dodatnich przepływów finansowych Grupy Azoty POLYOLEFINS, po odzyskaniu przez ORLEN S.A. zaangażowanych środków. Realizację mechanizmu przewidziano na maksymalnie 12 lat. Nie obejmował Jednostki Dominującej ani Grupy Azoty POLICE.

W dniu 26 marca 2026 roku Zarząd Grupy Azoty POLYOLEFINS, jako pierwszy z organów spółek Grupy Azoty, podjął uchwałę zatwierdzającą transakcję obejmującą zawarcie umów związanych z restrukturyzacją Grupy Azoty POLYOLEFINS oraz sprzedażą na rzecz ORLEN akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS („Transakcja”). Jedną z tych umów była Umowa Restrukturyzacyjna, zawarta pomiędzy Grupą Azoty POLYOLEFINS, jej akcjonariuszami oraz instytucjami finansującymi Projekt. Umowa ta kompleksowo regulowała warunki Transakcji. Ostatni dokument transakcyjny zawarto 31 marca 2026 roku.

W ramach Transakcji Grupa Azoty POLYOLEFINS zawarła z HEC ugodę dotyczącą wzajemnych roszczeń związanych z wykonaniem Umowy EPC, z udziałem ORLEN w charakterze gwaranta. W ugodzie postanowiono, że Umowa EPC zostanie przez jej strony uznana za definitywnie rozwiązaną ze skutkiem od 1 września 2025 roku, pod warunkiem zamknięcia Transakcji. Przypadające do spłaty bezpośrednio po zamknięciu Transakcji zobowiązanie finansowe Grupy Azoty POLYOLEFINS wobec HEC, w kwocie 118,25 mln PLN, zostanie uregulowane ze środków udostępnionych przez ORLEN S.A., o których mowa poniżej. Zapłata świadczeń pieniężnych z tytułu ugody jest warunkowana zamknięciem Transakcji. W ramach ugody HEC będzie również wspierał Grupę Azoty POLYOLEFINS i ORLEN w planowanym remoncie i rozruchu instalacji w Policach.

Pod warunkiem zamknięcia Transakcji Grupa Azoty POLYOLEFINS zatrzyma kwotę 107,5 mln EUR otrzymaną od Liberty Mutual Insurance Europe SE oraz kwoty pobrane lub potrącone z zabezpieczeń ustanowionych na podstawie Umowy EPC. Strony rzekły się wzajemnych roszczeń związanych z realizacją Umowy EPC, w tym roszczeń dochodzonych w postępowaniach arbitrażowych. Uгода weszła w życie z chwilą podpisania Umowy Restrukturyzacyjnej i przyznaje stronom prawo odstąpienia od niej, jeżeli Umowa Restrukturyzacyjna nie zostanie zawarta, zostanie rozwiązana albo dojdzie do odstąpienia od niej.

W ramach Transakcji ORLEN zapewni środki w wysokości 1 183 mln PLN na zakup wszystkich akcji od pozostałych akcjonariuszy Grupy Azoty POLYOLEFINS. Środki te zostaną przeznaczone na wykonanie prawomocnie zatwierdzonego układu częściowego w ramach PoZU - w wersji stanowiącej załącznik do Umowy Restrukturyzacyjnej i zgodnej z propozycjami układowymi przedstawionymi wierzycielom przez Grupę Azoty POLYOLEFINS w ramach PoZU - oraz na uregulowanie zobowiązań pozaukładowych powstałych do dnia układowego i zobowiązania wobec HEC w wysokości 118,25 mln PLN, przypadającego do spłaty bezpośrednio po zamknięciu Transakcji.

Ponadto ORLEN udostępni pożyczkę ratunkową na finansowanie bieżącej działalności Grupy Azoty POLYOLEFINS i utrzymanie jej płynności do czasu zamknięcia Transakcji. Jednostka Dominująca i spółki z jej Grupy Kapitałowej nie będą kontynuowały finansowania działalności Grupy Azoty POLYOLEFINS.

W ramach Transakcji zawarto również:

1. Porozumienie o rozwiązaniu pożyczki wspierającej z dnia 31 maja 2020 roku o maksymalnej kwocie 105 mln EUR, z której wykorzystano 55 mln EUR. Zobowiązania z tytułu nowych wypłat z tej pożyczki wygasną z chwilą spłaty przez Grupę Azoty POLYOLEFINS wierzytelności układowych.
2. Aneks do obowiązującej umowy dzierżawy oraz nowa umowa dzierżawy, na podstawie których Grupa Azoty POLYOLEFINS wydierżawi od Zarządu Morskiego Portu Police Sp. z o.o. („ZMPP”) tereny portowe i okolo portowe, na których będzie prowadzić działalność.

Struktura Transakcji przewiduje mechanizm udziału wybranych interesariuszy – Grupy Azoty POLICE, instytucji finansujących Projekt, HEC i KIND – w przyszłych zyskach Grupy Azoty POLYOLEFINS (tzw. earn-out), na zasadach wynikających m.in. z ich dotychczasowego zaangażowania w finansowanie Grupy Azoty POLYOLEFINS oraz z rodzaju i skali ich zaangażowania w Transakcję. Udział w zyskach będzie zależał od przyszłych wyników Grupy Azoty POLYOLEFINS. Do jego wypłaty będzie zobowiązany ORLEN.

Ze względu na wzajemne powiązanie umów zawartych w ramach procesu restrukturyzacji zamknięcie Transakcji, skutkujące m.in. nabyciem przez ORLEN akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS, nastąpi po spełnieniu m.in.

następujących warunków: (i) prawomocnym zatwierdzeniu przez sąd układu częściowego przyjętego w ramach PoZU oraz (ii) uzyskaniu niezbędnych zgód administracyjnych.

Realizacja Transakcji doprowadzi do rozwiązania umowy akcjonariuszy Grupy Azoty POLYOLEFINS. W konsekwencji nie będzie konieczne poniesienie wydatku w kwocie 70 mln USD na rzecz HEC i KIND z tytułu realizacji opcji put (polegającej na odkupie akcji przez Jednostkę Dominującą i Grupę Azoty POLICE od HEC i KIND).

Transakcja obejmuje również porozumienia dotyczące umów wewnątrzgrupowych zawartych pomiędzy Grupą Azoty POLYOLEFINS a spółkami z Grupy Azoty. Porozumienia te mają zapewnić nieprzerwane prowadzenie działalności przez Grupę Azoty POLYOLEFINS. Po jej sprzedaży do ORLEN spółki z Grupy Azoty będą kontynuowały współpracę handlową z Grupą Azoty POLYOLEFINS. Będą uzyskiwać przychody głównie ze sprzedaży przez Grupę Azoty POLICE mediów i usług oraz z dzierżawy przez ZMPP nieruchomości położonych na terenach portowych. Trwają intensywne negocjacje w sprawie wprowadzenia odpowiednich zmian w poszczególnych umowach wewnątrzgrupowych.

W dniu 29 maja 2026 roku Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Grupy Azoty POLYOLEFINS podjęło uchwałę w sprawie dalszego istnienia Grupy Azoty POLYOLEFINS.

W dniu 30 lipca 2026 roku uzyskano wszystkie wymagane zgody organów antymonopolowych.

Proces transakcyjny jest kontynuowany. Zamknięcie Transakcji (*Closing Date*) nastąpi po spełnieniu wszystkich wymaganych warunków.

W dniu 1 września 2026 roku Jednostka Dominująca otrzymała od ORLEN zawiadomienie o istotnym zdarzeniu dotyczącym Umowy Restrukturyzacyjnej z dnia 31 marca 2026 roku, na podstawie której ORLEN zobowiązał się do nabycia akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS od sprzedających, w tym m.in. od Jednostki Dominującej oraz od Grupy Azoty POLICE. Zgodnie z otrzymanym zawiadomieniem, w dniu 28 sierpnia 2026 roku trybunał arbitrażowy rozpoznający spór pomiędzy LyondellBasell Industries Holdings B.V. a ORLEN wydał tymczasowe postanowienie. Zgodnie z informacją przekazaną przez ORLEN wydane postanowienie nie wpływa na bieżący harmonogram realizacji transakcji. Sprawa rozpatrywana przez Trybunał jest w toku. Przedmiot sporu ma charakter poufny i ani jego zakres ani treść nie zostały ujawnione Jednostce Dominującej.

Wpływ wojny w Ukrainie na realizację Projektu

Ze względu na brak działalności produkcyjnej Grupy Azoty POLYOLEFINS konflikt zbrojny w Ukrainie nie miał bezpośredniego wpływu na wyniki finansowe spółki.

Ryzyka

W I półroczu 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS funkcjonowała w warunkach istotnego ryzyka finansowego, wynikającego z wysokiego poziomu zadłużenia i konieczności jego kompleksowej restrukturyzacji. W ramach procesu restrukturyzacyjnego wierzyciele przyjęli propozycje układowe. W tym procesie zawarto ugodę z Hyundai Engineering Co., Ltd. oraz podpisano szereg umów transakcyjnych związanych ze sprzedażą akcji Grupy Azoty POLYOLEFINS nowemu inwestorowi, ORLEN. Działania te pozwoliły ograniczyć ryzyko ogłoszenia upadłości i zapewnić środki z Pożyczki Ratunkowej. Dodatkowym ryzykiem pozostawała niepewność związana z zatwierdzeniem układu przez właściwy sąd oraz spełnieniem wszystkich warunków zawieszających niezbędnych do zakończenia procesu transakcyjnego.

Istotną kwestią dla Grupy Azoty POLYOLEFINS było i pozostaje utrzymanie instalacji w odpowiednim stanie technicznym oraz przygotowanie ich do prac remontowych.

Czynniki te zwiększały niepewność co do kontynuacji działalności Grupy Azoty POLYOLEFINS. Kontynuacja tej działalności nadal zależała od zatwierdzenia układu i finalizacji Transakcji z ORLEN.

Zgłoszone roszczenia

W I półroczu 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS nie zgłaszała nowych roszczeń. Roszczenia zgłoszone w 2025 roku opisano w Sprawozdaniu Zarządu z działalności spółki Grupa Azoty S.A. oraz Grupy Kapitałowej Grupa Azoty za okres 12 miesięcy zakończony 31 grudnia 2025 roku.

Pożyczka ratunkowa

W dniu 31 marca 2026 roku Grupa Azoty POLYOLEFINS zawarła z ORLEN umowę pożyczki ratunkowej (Rescue Loan) z początkową kwotą zobowiązania 274 770 tys. PLN. Kwota ta była dostępna do wykorzystania do 30 czerwca 2026 roku. Zgodnie z postanowieniami umowy, 20 czerwca 2026 roku ORLEN podjął decyzję o przedłużeniu okresu dostępności pożyczki do 31 grudnia 2026 roku oraz zwiększeniu kwoty zobowiązania do 347 153 000 PLN.

Na podstawie tej umowy Grupa Azoty POLYOLEFINS regularnie uruchamiała kolejne transze pożyczki ratunkowej. Środki przeznaczała na finansowanie bieżącej działalności, w tym na utrzymanie instalacji w stanie hibernacji oraz rozliczanie zobowiązań pozaukładowych zgodnie z porozumieniami zawartymi z kontrahentami.

Pozostałe istotne zdarzenia

Pozostałe, niewymienione powyżej, istotne zdarzenia, które miały miejsce w raportowanym okresie i po dniu bilansowym, w tym m.in. dotyczące realizacji inwestycji „Budowa bloku Energetycznego w oparciu o paliwo węglowe” w Grupie Azoty PUŁAWY, a także wpływu konfliktu na terenie Ukrainy oraz na Bliskim Wschodzie na działalność Grupy Azoty, zostały przedstawione w Śródrocznym skróconym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za okres 6 miesięcy zakończony 30 czerwca 2026 roku.

4.2. Umowy znaczące

Umowy o charakterze finansowym

Aneksy do Umowy kredytu w rachunku bieżącym zawarte przez Grupę Azoty POLICE z Bankiem Gospodarstwa Krajowego

W I półroczu 2026 roku i do dnia sporządzenia niniejszego raportu, Grupa Azoty POLICE podpisała następujące aneksy do umowy kredytu w rachunku bieżącym z Bankiem Gospodarstwa Krajowego, z limitem 100 000 tys. PLN:

- w dniu 30 stycznia 2026 roku aneks nr 17 przedłużający termin dostępności kredytu do 31 marca 2026 roku,
- w dniu 31 marca 2026 roku aneks nr 18 przedłużający termin dostępności kredytu do 30 czerwca 2026 roku,
- w dniu 29 czerwca 2026 roku aneks nr 19 przedłużający termin dostępności kredytu do 30 września 2026 roku.

Kredyt oprocentowany jest wg stopy opartej o stawkę bazową WIBOR 1M oraz marżę bankową.

Aneksy do Umowy Obsługi Płatności z 14 grudnia 2018 roku z Banco Santander S.A. oraz Santander Factoring Sp. z o.o., w brzmieniu ustalonym Umową z 23 września 2019 roku Zmieniającą i Zastępującą Umowę Obsługi Płatności, z późniejszymi zmianami.

W dniach 31 stycznia 2026 roku, 30 marca 2026 roku, 28 kwietnia 2026 roku, 29 maja 2026 roku oraz 30 czerwca 2026 roku Jednostka Dominująca wraz ze spółkami zależnymi, Grupą Azoty PUŁAWY, Grupą Azoty POLICE, Grupą Azoty KĘDZIERZYN oraz COMPO EXPERT, zawarła z Banco Santander S.A. oraz Santander Factoring Sp. z o.o. aneks do Umowy Obsługi Płatności z 14 grudnia 2018 roku, w brzmieniu ustalonym Umową z 23 września 2019 roku Zmieniającą i Zastępującą Umowę Obsługi Płatności (z późn. zm.), z limitem w maksymalnej wysokości 122 mln EUR („Umowa Obsługi Płatności”), wydłużający okres dostępności limitu na okres kończący się w dniu wygaśnięcia Porozumienia z dnia 2 lutego 2024 roku (z późn. zm.).

W dniu 8 maja 2026 roku Jednostka Dominująca wraz ze spółkami zależnymi, Grupą Azoty PUŁAWY, Grupą Azoty POLICE, Grupą Azoty KĘDZIERZYN oraz COMPO EXPERT, zawarły z Banco Santander S.A. oraz Erste Factoring Sp. z o.o. (uprzednio Santander Factoring Sp. z o.o.) aneks zmieniający wysokość limitu do kwoty 120,8 mln EUR.

Zmiany do Umowy wielocelowej linii kredytowej premium z BNP Paribas Bank Polski S.A. oraz aneks do Ramowej Umowy Faktoringowej z BNP Paribas Faktoring Sp. z o.o.

W dniu 28 stycznia 2026 roku Jednostka Dominująca wraz ze spółkami kluczowymi oraz innymi spółkami Grupy Azoty podpisała z BNP Paribas BP S.A. Zmianę nr 16 do Umowy wielocelowej linii kredytowej premium z limitem w wysokości 10 mln PLN, przeznaczonym na otwieranie i obsługę gwarancji oraz akredytów, w zakresie wydłużenia okresu dostępności limitu kredytowego w okresie obowiązywania Porozumienia z dnia 2 lutego 2024 roku (z późn. zm.), jednak nie dłużej niż do 31 marca 2026 roku. W dniu 31 marca 2026 roku podpisana została Zmiana nr 17 przedłużającą umowę do czasu obowiązywania Porozumienia z dnia 2 lutego 2024 roku (z późn. zmianami), jednak nie dłużej niż do 30 czerwca 2026 roku. W dniu 8 maja 2026 roku strony zawarły Zmianę nr 18 do umowy zmieniającą wysokość limitu do kwoty 7,5 mln PLN. W dniu 29 czerwca 2026 roku podpisana została Zmiana nr 19, wydłużająca okres obowiązywania Porozumienia do czasu obowiązywania Porozumienia z dnia 2 lutego 2024 roku, jednak nie dłużej niż do 30 września 2026 roku.

Aneksy do Umowy o świadczenie usług płatniczych i finansowanie z CaixaBank S.A.

W dniach 30 stycznia 2026 roku, 27 lutego 2026 roku, 31 marca 2026 roku i 30 kwietnia 2026 roku Jednostka Dominująca wraz ze spółkami zależnymi, Grupą Azoty PUŁAWY, Grupą Azoty POLICE, Grupą Azoty KĘDZIERZYN, COMPO EXPERT GmbH oraz COMPO EXPERT Hellas S.A., podpisała z CaixaBank S.A. Oddział w Polsce Załącznik nr 1 do umowy o świadczenie usług płatniczych i finansowanie (faktoring odwrotny) z dnia 29 kwietnia 2021 roku z późniejszymi zmianami, wydłużający okres dostępności limitu na czas obowiązywania Porozumienia z dnia 2 lutego 2024 roku (z późn. zm.) odpowiednio do 27 lutego 2026 roku, 31 marca 2026 roku, a następnie do 30 kwietnia 2026 roku i 29 maja 2026 roku. W dniu 8 maja 2026 roku strony podpisały Załącznik nr 1 do umowy, zmieniający wysokość limitu do kwoty 494 mln PLN. W dniu 29 maja 2026 roku strony podpisały Załącznik nr 1 wydłużający okres dostępności limitu do dnia 30 czerwca 2026 roku, następnie aneksem z dnia 30 czerwca 2026 roku okres obowiązywania został wydłużony do 31 lipca 2026 roku oraz aneksem z dnia 28 lipca 2026 roku okres został wydłużony do 30 września 2026 roku.

Aneksy do umowy finansowania dostaw z Pekao Faktoring Sp. z o. o.

W dniach 29 stycznia 2026 roku oraz 30 marca 2026 roku Jednostka Dominująca wraz ze spółkami zależnymi, Grupą Azoty PUŁAWY, Grupą Azoty POLICE oraz Grupą Azoty KĘDZIERZYN, podpisała z Pekao Faktoring Sp. z o. o. aneksy do umowy finansowania dostaw, zawartej w dniu 31 maja 2021 roku z późniejszymi zmianami, wydłużające okres dostępności limitu do 31 marca 2026 roku a następnie do 30 czerwca 2026 roku, lecz nie dłużej niż data wygaśnięcia Porozumienia z dnia 2 lutego 2024 roku (z późn. zm.). W dniu 11 maja 2026 roku strony podpisały aneks do umowy zmieniający wysokość limitu do 542 mln PLN. Aneksem z dnia 30 czerwca 2026 roku okres dostępności limitu został wydłużony do 30 września 2026 roku.

Aneksy do Umowy Faktoringu Wierzytelności z Pekao Faktoring Sp. z o. o.

W dniach 29 stycznia 2026 roku oraz 30 marca 2026 roku Jednostka Dominująca wraz ze spółkami zależnymi, Grupą Azoty PUŁAWY, Grupą Azoty POLICE oraz Grupą Azoty KĘDZIERZYN, podpisała z Pekao Faktoring Sp. z o. o. aneksy do Umowy Faktoringu Wierzytelności, zawartej dnia 31 maja 2021 roku (z późn. zm.), wydłużające okres dostępności limitu do 31 marca 2026 roku, a następnie do 30 czerwca 2026 roku, lecz nie dłużej niż data wygaśnięcia Porozumienia z dnia 2 lutego 2024 roku (z późn. zm.). Aneksem z dnia 30 czerwca 2026 roku okres dostępności limitu został wydłużony do 30 września 2026 roku.

Umowy ubezpieczeniowe

Skonsolidowany Program Ubezpieczeniowy Grupy w T UW PZUW

Na podstawie Umowy Generalnej Skonsolidowanego Programu Ubezpieczeń Majątkowych, zawartej z T UW PZUW przez spółki Grupy Azoty wchodzące w skład ZWC Grupa Azoty w T UW PZUW na okres 3 lat, tj. od 1 marca 2025 roku do 28 lutego 2028 roku, wystawione zostały polisy na okres drugiego roku, tj. od 1 marca 2026 roku do 28 lutego 2027 roku, obejmujące następujące linie:

- ubezpieczenia mienia od wszystkich ryzyk (PD/ALLR),
- ubezpieczenia utraty zysku wskutek szkody objętej ubezpieczeniem PD/ALLR (BI),
- ubezpieczenia maszyn od uszkodzeń w zakresie wszystkich ryzyk (MB).

W dniu 28 lutego 2026 roku ze strony T UW PZUW potwierdzona została również kontynuacja Umowy Ubezpieczenia Ryzyk Terroryzmu i Sabotażu na okres kolejnego roku, tj. od 1 marca 2026 roku do 28 lutego 2027 roku.

Ubezpieczenie CARGO

Na drugi roczny okres ubezpieczenia tj. od 1 lipca 2026 roku do 30 czerwca 2027 roku została wystawiona polisa w ramach umowy generalnej ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym i międzynarodowym (CARGO) zawartej z T UW PZUW na okres 3 lat, tj. od 1 lipca 2025 roku do 30 czerwca 2028 roku.

4.3. Udzielone poręczenia kredytów lub pożyczek, udzielone gwarancje

Gwarancje

Gwarancje udzielone

Łączna kwota wszystkich gwarancji udzielonych na zlecenie spółek Grupy w I półroczu 2026 roku wynosiła 54 383 tys. PLN. Gwarancja o najwyższej wartości została wystawiona na zlecenie Grupy Azoty POLICE spółce SOMIPHOS w wysokości 7 000 tys. USD (tj. 26 396 tys. PLN), z terminem obowiązywania do 31 marca 2027 roku.

Akredytywy

W I półroczu 2026 roku na zlecenie spółek Grupy Azoty nie zostały otwarte akredytywy w istotnej wysokości.

Pożyczki w Grupie Azoty

W I półroczu 2026 roku nie udzielano pożyczek wewnątrzgrupowych w istotnej wysokości.

4.4. Akcjonariat

Liczba i wartość nominalna akcji na dzień publikacji raportu:

- 24 000 000 akcji serii AA o wartości nominalnej 5 PLN każda,
- 15 116 421 akcji serii B o wartości nominalnej 5 PLN każda,
- 24 999 023 akcji serii C o wartości nominalnej 5 PLN każda,
- 35 080 040 akcji serii D o wartości nominalnej 5 PLN każda.

Łączna liczba akcji Jednostki Dominującej wynosi 99 195 484 akcji na okaziciela, oznaczonych kodem ISIN PLZATRM00012.

Poniżej wskazano akcjonariuszy posiadających bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne, co najmniej 5% ogólnej liczby głosów na Walnym Zgromadzeniu na dzień publikacji niniejszego raportu wraz z podaniem liczby posiadanych przez te podmioty akcji, ich procentowego udziału w kapitale zakładowym, liczby głosów z nich wynikających i ich procentowego udziału w ogólnej liczbie głosów na Walnym Zgromadzeniu.

Struktura akcjonariatu na dzień 1 stycznia i 30 czerwca 2026 roku

Akcjonariusz	Liczba akcji	% kapitału akcyjnego	Liczba głosów	% głosów
Skarb Państwa	32 734 509	33,00	32 734 509	33,00
Norica Holding S.à r.l.* (pośrednio: 19 657 350 akcji, tj. 19,82%)	406 998	0,41	406 998	0,41
Rainbee Holdings Limited*	9 820 352	9,90	9 820 352	9,90
Opansa Enterprises Limited*	9 430 000	9,51	9 430 000	9,51
Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych PZU S.A.	8 530 189	8,60	8 530 189	8,60
OFE PZU Złota Jesień wraz z Dobrowolnym Funduszem Emerytalnym PZU	5 269 155	5,31	5 269 155	5,31
Pozostali	33 004 281	33,27	33 004 281	33,27
Razem	99 195 484	100,00	99 195 484	100,00

* Podmioty powiązane z Panem Wacławem Kantorem

W dniu 6 kwietnia 2022 roku Pan Kantor został wpisany na listę sankcyjną Wielkiej Brytanii, a w dniu 26 kwietnia 2022 roku wraz z podmiotami zależnymi Norica Holding S.à r.l. z siedzibą w Luksemburgu, Opansa Enterprises Limited z siedzibą w Cyprze i Rainbee Holdings Limited z siedzibą w Cyprze, za pośrednictwem których kontroluje on pakiet 19,82% akcji Grupy Azoty S.A. - na polską listę sankcyjną (w zakresie rozszerzonym decyzją Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 15 marca 2025 roku).

W efekcie nałożonych sankcji, aktywa w odniesieniu do środków finansowych (w tym akcji) będące w posiadaniu ww. osób podlegają zamrożeniu, które polega na zapobieganiu wszelkim ruchom tych środków, ich przekazywaniu, zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby jakąkolwiek zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub dowolną inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z nich, w tym zarządzanie portfelem.

Pan Kantor jest akcjonariuszem mniejszościowym, który nie posiada wpływu na działalność operacyjną Grupy Azoty ani prawa do nominowania członków organów statutowych Jednostki Dominującej, w związku z czym, mimo posiadanych akcji, Pan Kantor nie jest właścicielem ani posiadaczem Jednostki Dominującej ani jej nie kontroluje w rozumieniu Rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających.

Od dnia 30 czerwca 2026 roku do daty przekazania niniejszego raportu Jednostka Dominująca nie otrzymała informacji o zmianach w strukturze własności znacznych pakietów akcji.

Rzeczywisty stan akcjonariatu może odbiegać od prezentowanego, jeżeli nie zaszły zdarzenia nakładające obowiązek na akcjonariusza ujawnienia nowego stanu posiadania lub mimo zajścia takich zdarzeń akcjonariusz nie przekazał stosownych informacji.

4.5. Stan posiadania akcji Jednostki Dominującej przez osoby zarządzające i nadzorujące

Zestawienie stanu posiadania akcji Spółki przez osoby zarządzające i nadzorujące

	na 01.01.2026	na 30.06.2026	na dzień przekazania raportu
Tomasz Klikowicz	190	190	190

Na dzień 30 czerwca 2026 roku, a także na dzień sporządzenia raportu, Członkowie Zarządu Jednostki Dominującej a także pozostali Członkowie Rady Nadzorczej Jednostki Dominującej nie posiadali akcji Jednostki Dominującej.

4.6. Skład organów zarządzających i nadzorujących

Zarząd

Zarząd jest organem wykonawczym i zarządzającym Spółki, prowadzącym wszelkie sprawy Spółki, niezastrzeżone przepisami prawa lub postanowieniami Statutu dla Walnego Zgromadzenia lub Rady Nadzorczej oraz reprezentującym Spółkę na zewnątrz.

Skład Zarządu Jednostki Dominującej XIII kadencji w I półroczu 2026 roku

Imię i nazwisko, funkcja	Pełnienie funkcji na dzień 1 stycznia 2026 roku	Data powołania w skład Zarządu w I półroczu 2026 roku	Data odwołania/rezygnacji/zakończenia w I półroczu 2026 roku
Andrzej Skolmowski - Prezes Zarządu	Tak		odwołany z dniem 12.02.2026
Marcin Celejewski - Prezes Zarządu	Nie	03.03.2026	
Małgorzata Królak - Wiceprezes Zarządu	Nie	03.03.2026	
Aleksandra Machowicz-Jaworska - p.o. Prezes Zarządu, p.o. Wiceprezes Zarządu	Nie	13.02.2026	rezygnacja z dniem 15.04.2026
Paweł Bielski - Wiceprezes Zarządu	Tak		odwołany z dniem 12.02.2026
Artur Chołody - Wiceprezes Zarządu	Tak		
Andrzej Dawidowski - Wiceprezes Zarządu	Tak		odwołany z dniem 12.02.2026
Mirostaw Ptasiński - Wiceprezes Zarządu	Tak		rezygnacja w dniu 30.04.2026
Jacek Podgórski - Wiceprezes Zarządu	Nie	05.05.2026	
Piotr Szajczyk - Wiceprezes Zarządu	Nie	01.06.2026	
Artur Babicz - Członek Zarządu	Tak		

Skład Zarządu Jednostki Dominującej na dzień 1 stycznia 2026 roku przedstawiał się następująco:

Imię Nazwisko, funkcja
Andrzej Skolmowski - Prezes Zarządu
Paweł Bielski - Wiceprezes Zarządu
Artur Chołody - Wiceprezes Zarządu
Andrzej Dawidowski - Wiceprezes Zarządu
Mirostaw Ptasiński - Wiceprezes Zarządu
Artur Babicz - Członek Zarządu

W dniu 12 lutego 2026 roku Rada Nadzorcza Spółki podjęła uchwały w sprawie odwołania następujących Członków Zarządu Spółki: Andrzeja Skolmowskiego - pełniącego funkcję Prezesa Zarządu, Pawła Bielskiego - pełniącego funkcję Wiceprezesa Zarządu, Andrzeja Dawidowskiego - pełniącego funkcję Wiceprezesa Zarządu. Uchwały Rady Nadzorczej w sprawie odwołania ww. członków Zarządu Spółki wchodzi w życie z dniem podjęcia, tj. z końcem dnia 12 lutego 2026 roku. Ponadto w dniu 12 lutego 2026 roku Rada Nadzorcza Spółki podjęła uchwałę w sprawie delegowania Wiceprzewodniczącej Rady Nadzorczej Spółki Aleksandry Machowicz-Jaworskiej do wykonywania obowiązków Prezesa Zarządu Spółki w okresie od dnia 13 lutego 2026 roku do dnia powołania Prezesa Zarządu Spółki wybranego w postępowaniu kwalifikacyjnym, jednakże na okres nie dłuższy niż trzy miesiące. Powyższa uchwała Rady Nadzorczej Spółki weszła w życie z chwilą podjęcia.

Uwzględniając zmiany wynikające ze zmian w składzie Zarządu Spółki dokonanych w dniu 12 lutego 2026 roku dotyczących odwołania ze składu Zarządu Andrzeja Skolmowskiego, Pawła Bielskiego i Andrzeja Dawidowskiego

ze skutkiem na koniec dnia 12 lutego 2026 roku oraz delegowaniem do Zarządu Spółki Członka Rady Nadzorczej Aleksandry Machowicz-Jaworskiej do czasowego pełnienia funkcji Prezesa Zarządu od dnia 13 lutego 2026 roku, Zarząd w dniu 17 lutego 2026 roku dokonał aktualizacji podziału kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu Spółki, który od tego dnia przedstawiał się następująco:

- Aleksandra Machowicz-Jaworska - delegowany członek Rady Nadzorczej do czasowego wykonywania czynności Prezesa Zarządu, kieruje pracami Zarządu Spółki Dominującej, pełni funkcję Dyrektora Generalnej w Spółce Dominującej, odpowiedzialna za: organizację Spółki i procesy konsolidacyjne w Grupie Kapitałowej, nadzór nad procesami, nadzór właścicielski i korporacyjny, komunikację, sponsoring i markę, społeczną odpowiedzialność biznesu, kontrolę i audyt wewnętrzny, otoczenie i relacje zewnętrzne, ochronę danych osobowych (IODO), relacje inwestorskie, fuzje i przejęcia, ryzyko korporacyjne, strategię, Segment Chemia dla obronności.
- Artur Chołody - Wiceprezes Zarządu, odpowiedzialny za: zarządzanie finansami i polityką rachunkowości, zarządzanie płynnością, kontroling, procesy restrukturyzacyjne w Spółce i Grupie Kapitałowej, energetykę, transformację energetyczną i technologiczną, obsługę prawną, zarządzanie zgodnością, zarządzanie kapitałem ludzkim, regulacje, ESG, ochronę rynku.
- Mirosław Ptasiński - Wiceprezes Zarządu, odpowiedzialny za: zarządzanie produkcyjne i sprzedażowe w Segmencie Zaawansowana Chemia (Tworzywa, Pigmenty, Oxo i Chemia), marketing w Segmencie Zaawansowana Chemia (Tworzywa, Pigmenty, Oxo i Chemia), zarządzanie produkcyjne i sprzedażowe w Segmencie Nawozy, marketing w Segmencie Nawozy, logistykę, badania, rozwój i innowacje.
- Artur Babicz - Członek Zarządu, odpowiedzialny za: zarządzanie integracją i koordynacją procesów produkcyjnych w Spółce, zarządzanie utrzymaniem aktywów produkcyjnych, postojów technologicznych i remontów, zapewnienie bezpieczeństwa technicznego, przeciwpożarowego, środowiskowego, procesowego i BHP, inwestycje, laboratoria, infrastrukturę, w tym zakupy techniczne i dóbr gotowych, dialog społeczny, zakupy surowców strategicznych, bezpieczeństwo, IT i Cyberbezpieczeństwo.

W dniu 2 marca 2026 roku Rada Nadzorcza Spółki podjęła uchwały o powołaniu w skład Zarządu Spółki XIII kadencji z dniem 3 marca 2026 roku: Marcina Celejewskiego na funkcję Prezesa Zarządu, Małgorzaty Królak na funkcję Wiceprezesa Zarządu. Jednocześnie Rada Nadzorcza Spółki podjęła uchwałę w sprawie delegowania Wiceprzewodniczącej Rady Nadzorczej Aleksandry Machowicz-Jaworskiej do czasowego wykonywania obowiązków Wiceprezesa Zarządu Spółki w okresie od dnia 3 marca 2026 roku na okres nie dłuższy niż trzy miesiące. Aleksandra Machowicz-Jaworska w okresie od dnia 13 lutego 2026 roku do dnia 2 marca 2026 roku wykonywała obowiązki Prezesa Zarządu Spółki jako delegowany Członek Rady Nadzorczej. Uwzględniając powyższe zmiany Zarząd w dniu 10 marca 2026 roku dokonywał aktualizacji podziału kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu Spółki, który od tego dnia przedstawiał się następująco:

- Marcin Celejewski - Prezes Zarządu, kieruje pracami Zarządu Spółki Dominującej, odpowiedzialny za: Strategię, zarządzanie sprzedażowe w Segmencie Nawozy (w tym COMPO), marketing w Segmencie Nawozy (w tym COMPO), analizy rynkowe w Segmencie Nawozy, komunikację, sponsoring i markę, zarządzanie kapitałem ludzkim, kontrolę i audyt wewnętrzny, IT.
- Aleksandra Machowicz - Jaworska - delegowany członek Rady Nadzorczej do czasowego wykonywania obowiązków Wiceprezesa Zarządu, odpowiedzialna za: organizację Spółki i nadzór nad procesami, procesy konsolidacyjne w Grupie Kapitałowej, nadzór właścicielski, społeczną odpowiedzialność biznesu i ESG, otoczenie i relacje zewnętrzne, ochronę danych osobowych (IODO), relacje inwestorskie, bezpieczeństwo i cyberbezpieczeństwo, fuzje i przejęcia, ryzyko korporacyjne, Segment Chemia dla obronności.
- Artur Chołody - Wiceprezes Zarządu, pełni funkcję Dyrektora Generalnego, odpowiedzialny za: zarządzanie finansami i polityką rachunkowości, zarządzanie płynnością, kontroling, procesy restrukturyzacyjne w Spółce i Grupie Kapitałowej, Energetykę, transformację energetyczną, obsługę prawną, zarządzanie zgodnością, regulacje, ochronę rynku.
- Mirosław Ptasiński - Wiceprezes Zarządu, odpowiedzialny za: zarządzanie sprzedażowe w Segmencie Zaawansowana Chemia (Tworzywa, Pigmenty, Oxo i Chemia), marketing w Segmencie Zaawansowana Chemia (Tworzywa, Pigmenty, Oxo i Chemia), analizy rynkowe w Segmencie Zaawansowana Chemia, logistykę.
- Małgorzata Królak - Wiceprezes Zarządu, odpowiedzialna za: badania, rozwój i innowacje, technikę i technologię produkcji (w tym COMPO), inwestycje, laboratoria, zakupy surowców strategicznych, przetargi.
- Artur Babicz - Członek Zarządu, odpowiedzialny za: zarządzanie integracją i koordynacją procesów produkcyjnych w Grupie Kapitałowej (w tym COMPO), zarządzanie utrzymaniem aktywów produkcyjnych, postojów technologicznych i remontów, zapewnienie bezpieczeństwa technicznego, przeciwpożarowego, środowiskowego, procesowego i BHP, infrastrukturę, w tym zakupy techniczne i dóbr gotowych, dialog społeczny.

W dniu 17 marca 2026 roku Zarząd Jednostki Dominującej podjął uchwałę o zmianie podziału kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu Grupy Azoty S.A. polegające na przeniesieniu procesu i funkcji „Technologia produkcji” spod nadzoru Wiceprezesa Zarządu Pani Małgorzaty Królak pod nadzór Członka Zarządu Pana Artura Babicza. W związku z powyższym podział kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu Spółki od tego dnia przedstawiał się następująco:

- Marcin Celejewski - Prezes Zarządu, kieruje pracami Zarządu Spółki Dominującej, odpowiedzialny za:

strategię, zarządzanie sprzedażowe w Segmencie Nawozy (w tym COMPO), marketing w Segmencie Nawozy (w tym COMPO), analizy rynkowe w Segmencie Nawozy, komunikację, sponsoring i markę, zarządzanie kapitałem ludzkim, kontrolę i audyt wewnętrzny, IT.

- Aleksandra Machowicz - Jaworska - delegowany członek Rady Nadzorczej do czasowego wykonywania obowiązków Wiceprezesa Zarządu, odpowiedzialna za: organizację Spółki i nadzór nad procesami, procesy konsolidacyjne w Grupie Kapitałowej, nadzór właścicielski, społeczną odpowiedzialność biznesu i ESG, otoczenie i relacje zewnętrzne, ochronę danych osobowych (IODO), relacje inwestorskie, bezpieczeństwo i cyberbezpieczeństwo, fuzje i przejęcia, ryzyko korporacyjne, Segment Chemia dla obronności.
- Artur Chołody - Wiceprezes Zarządu, pełni funkcję Dyrektora Generalnego, odpowiedzialny za: zarządzanie finansami i polityką rachunkowości, zarządzanie płynnością, kontroling, procesy restrukturyzacyjne w Spółce i Grupie Kapitałowej, Energetykę, transformację energetyczną, obsługę prawną, zarządzanie zgodnością, regulacje, ochronę rynku.
- Mirośław Ptasieński - Wiceprezes Zarządu, odpowiedzialny za: zarządzanie sprzedażowe w Segmencie Zaawansowana Chemia (Tworzywa, Pigmenty, Oxo i Chemia), marketing w Segmencie Zaawansowana Chemia (Tworzywa, Pigmenty, Oxo i Chemia), analizy rynkowe w Segmencie Zaawansowana Chemia, logistykę.
- Małgorzata Królak - Wiceprezes Zarządu, odpowiedzialna za: badania, rozwój i innowacje, technikę produkcji (w tym COMPO), inwestycje, laboratoria, zakupy surowców strategicznych, przetargi.
- Artur Babicz - Członek Zarządu, odpowiedzialny za: zarządzanie integracją i koordynacją procesów produkcyjnych w Grupie Kapitałowej (w tym COMPO), zarządzanie utrzymaniem aktywów produkcyjnych, postojów technologicznych i remontów, zapewnienie bezpieczeństwa technicznego, przeciwpożarowego, środowiskowego, procesowego i BHP, infrastrukturę, w tym zakupy techniczne i dóbr gotowych, dialog społeczny, technologię produkcji (w tym COMPO).

W dniu 21 kwietnia 2026 roku, w związku ze złożoną rezygnacją przez Panią Aleksandrę Machowicz - Jaworską z pełnienia funkcji Członka Rady Nadzorczej ze skutkiem na koniec dnia 15 kwietnia 2026 roku, Zarząd Jednostki Dominującej podjął uchwałę o zmianie podziału kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu. W związku z powyższym podział kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu od tego dnia przedstawiał się następująco:

- Marcin Celejewski - Prezes Zarządu, kieruje pracami Zarządu Spółki Dominującej, odpowiedzialny za: strategię, zarządzanie sprzedażowe w Segmencie Nawozy (w tym COMPO), marketing w Segmencie Nawozy (w tym COMPO), analizy rynkowe w Segmencie Nawozy, komunikację, sponsoring i markę, zarządzanie kapitałem ludzkim, kontrolę i audyt wewnętrzny, IT, organizację Spółki i nadzór nad procesami, procesy konsolidacyjne w Grupie Kapitałowej, nadzór właścicielski, społeczną odpowiedzialność biznesu i ESG, otoczenie i relacje zewnętrzne, ochronę danych osobowych (IODO), relacje inwestorskie, bezpieczeństwo i cyberbezpieczeństwo, fuzje i przejęcia, ryzyko korporacyjne, Segment Chemia dla obronności.
- Artur Chołody - Wiceprezes Zarządu, pełni funkcję Dyrektora Generalnego, odpowiedzialny za: zarządzanie finansami i polityką rachunkowości, zarządzanie płynnością, kontroling, procesy restrukturyzacyjne w Spółce i Grupie Kapitałowej, Energetykę, transformację energetyczną, obsługę prawną, zarządzanie zgodnością, regulacje, ochronę rynku.
- Mirośław Ptasieński - Wiceprezes Zarządu, odpowiedzialny za: zarządzanie sprzedażowe w Segmencie Zaawansowana Chemia (Tworzywa, Pigmenty, Oxo i Chemia), marketing w Segmencie Zaawansowana Chemia (Tworzywa, Pigmenty, Oxo i Chemia), analizy rynkowe w Segmencie Zaawansowana Chemia, logistykę.
- Małgorzata Królak - Wiceprezes Zarządu, odpowiedzialna za: badania, rozwój i innowacje, technikę produkcji (w tym COMPO), inwestycje, laboratoria, zakupy surowców strategicznych, przetargi.
- Artur Babicz - Członek Zarządu, odpowiedzialny za: zarządzanie integracją i koordynacją procesów produkcyjnych w Grupie Kapitałowej (w tym COMPO), zarządzanie utrzymaniem aktywów produkcyjnych, postojów technologicznych i remontów, zapewnienie bezpieczeństwa technicznego, przeciwpożarowego, środowiskowego, procesowego i BHP, infrastrukturę, w tym zakupy techniczne i dóbr gotowych, dialog społeczny, technologię produkcji (w tym COMPO).

W dniu 30 kwietnia 2026 roku Pan Mirośław Ptasieński złożył rezygnację z członkostwa w Zarządzie Spółki i funkcji Wiceprezesa Zarządu Spółki, ze skutkiem na koniec dnia 30 kwietnia 2026 roku. W dniu 4 maja 2026 roku Rada Nadzorcza Spółki podjęła uchwałę w sprawie powołania z dniem 5 maja 2026 roku Pana Jacka Podgórskiego do składu Zarządu Spółki, powierzając mu funkcję Wiceprezesa Zarządu XIII kadencji.

W dniu 5 maja 2026 roku, w związku ze złożoną rezygnacją z członkostwa w Zarządzie Spółki i funkcji Wiceprezesa Zarządu Spółki przez Pana Mirośława Ptasieńskiego oraz powołaniem do składu Zarządu Spółki Pana Jacka Podgórskiego, Zarząd Jednostki Dominującej podjął uchwałę o zmianie podziału kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu. W związku z powyższym podział kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu od tego dnia przedstawiał się następująco:

- Marcin Celejewski - Prezes Zarządu, kieruje pracami Zarządu Spółki Dominującej, odpowiedzialny za: strategię, zarządzanie sprzedażowe w Segmencie Nawozy (w tym COMPO), marketing w Segmencie Nawozy (w tym COMPO), analizy rynkowe w Segmencie Nawozy, komunikację, sponsoring i markę, zarządzanie kapitałem ludzkim, kontrolę i audyt wewnętrzny, organizację Spółki i nadzór nad procesami, procesy konsolidacyjne w Grupie Kapitałowej, nadzór właścicielski, społeczną odpowiedzialność biznesu i ESG,

otoczenie i relacje zewnętrzne, ochronę danych osobowych (IODO), bezpieczeństwo i cyberbezpieczeństwo, ryzyko korporacyjne, Segment Chemia dla obronności, zarządzanie sprzedażowe w Segmencie Zaawansowana Chemia (Tworzywa, Pigmenty, Oxo i Chemia), marketing w Segmencie Zaawansowana Chemia (Tworzywa, Pigmenty, Oxo i Chemia), analizy rynkowe w Segmencie Zaawansowana Chemia, logistykę.

- Artur Chołody - Wiceprezes Zarządu, pełni funkcję Dyrektora Generalnego, odpowiedzialny za: procesy restrukturyzacyjne w Spółce i Grupie Kapitałowej, Energetykę, transformację energetyczną, obsługę prawną, zarządzanie zgodnością, regulacje, ochronę rynku.
- Jacek Podgórski - Wiceprezes Zarządu, odpowiedzialny za: IT, relacje inwestorskie, fuzje i przejęcia, zarządzanie finansami i polityką rachunkowości, zarządzanie płynnością, kontroling.
- Małgorzata Królak - Wiceprezes Zarządu, odpowiedzialna za: badania, rozwój i innowacje, technikę produkcji (w tym COMPO), inwestycje, laboratoria, zakupy surowców strategicznych, przetargi.
- Artur Babicz - Członek Zarządu, odpowiedzialny za: zarządzanie integracją i koordynacją procesów produkcyjnych w Grupie Kapitałowej (w tym COMPO), zarządzanie utrzymaniem aktywów produkcyjnych, postojów technologicznych i remontów, zapewnienie bezpieczeństwa technicznego, przeciwpożarowego, środowiskowego, procesowego i BHP, infrastrukturę, w tym zakupy techniczne i dóbr gotowych, dialog społeczny, technologię produkcji (w tym COMPO).

W dniu 27 maja 2026 roku Rada Nadzorcza Jednostki Dominującej podjęła uchwałę w sprawie powołania z dniem 1 czerwca 2026 roku Pana Piotra Szajczyka w skład Zarządu Spółki, powierzając mu funkcję Wiceprezesa Zarządu XIII kadencji.

W dniu 16 czerwca 2026 roku w związku z powołaniem do składu Zarządu Spółki Pana Piotra Szajczyka, Zarząd Jednostki Dominującej podjął uchwałę o zmianie podziału kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu. W związku z powyższym podział kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu od tego dnia przedstawiał się następująco:

- Marcin Celejewski - Prezes Zarządu, kieruje pracami Jednostki Dominującej oraz nadzoruje następujące obszary: Departament Ładu Korporacyjnego Grupy Kapitałowej; Departament Korporacyjny Polityki Personalnej; Departament Korporacyjny Komunikacji; Departament Korporacyjny Audytu Wewnętrznego; Departament Korporacyjny Strategii; Inspektor Ochrony Danych.
- Artur Chołody - Wiceprezes Zarządu, pełni funkcję Dyrektora Generalnego oraz nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Wsparcia Biznesu; Departament Korporacyjny Energetyki; Departament Korporacyjny Infrastruktury.
- Małgorzata Królak - Wiceprezes Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Rozwoju; Departament Korporacyjny Inwestycji; Departament Korporacyjny Zakupów.
- Jacek Podgórski - Wiceprezes Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Finansów; Departament Korporacyjny Kontrolingu Operacyjnego; Departament Korporacyjny Informatyki.
- Piotr Szajczyk - Wiceprezes Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Logistyki; Departament Korporacyjny Sprzedaży i Marketingu.
- Artur Babicz - Członek Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Produkcji; Departament Korporacyjny Bezpieczeństwa Procesowego i Ochrony Pracy; Centrum Badan i Analiz.

W dniu 1 lipca 2026 roku, w związku z rezygnacją Wiceprezesa Zarządu Pana Artura Chołodego z funkcji Dyrektora Generalnego Grupy Azoty S.A. w dniu 16.06.2026 r., Zarząd Jednostki Dominującej podjął uchwałę o zmianie podziału kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu Grupy Azoty S.A. W związku z powyższym podział kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu od tego dnia przedstawia się następująco:

- Marcin Celejewski - Prezes Zarządu, kieruje pracami Jednostki Dominującej, pełni funkcję Dyrektora Generalnego oraz nadzoruje następujące obszary: Departament Ładu Korporacyjnego Grupy Kapitałowej; Departament Korporacyjny Polityki Personalnej; Departament Korporacyjny Komunikacji; Departament Korporacyjny Audytu Wewnętrznego; Departament Korporacyjny Strategii; Inspektor Ochrony Danych.
- Artur Chołody - Wiceprezes Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Wsparcia Biznesu; Departament Korporacyjny Energetyki; Departament Korporacyjny Infrastruktury.
- Małgorzata Królak - Wiceprezes Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Rozwoju; Departament Korporacyjny Inwestycji; Departament Korporacyjny Zakupów.
- Jacek Podgórski - Wiceprezes Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Finansów; Departament Korporacyjny Kontrolingu Operacyjnego; Departament Korporacyjny Informatyki.
- Piotr Szajczyk - Wiceprezes Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Logistyki; Departament Korporacyjny Sprzedaży i Marketingu.
- Artur Babicz - Członek Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Produkcji; Departament Korporacyjny Bezpieczeństwa Procesowego i Ochrony Pracy; Centrum Badan i Analiz.

Wydarzenia po dacie bilansowej

W dniu 31 sierpnia 2026 roku Rada Nadzorcza Spółki podjęła uchwałę w sprawie odwołania z Zarządu Spółki Pana Artura Chołodego, pełniącego funkcję Wiceprezesa Zarządu, ze skutkiem na koniec dnia 31 sierpnia 2026 roku.

W dniu 1 września 2026 roku, w związku z odwołaniem z Zarządu Spółki Pana Artura Chołodego, Zarząd Jednostki Dominującej podjął uchwałę o zmianie podziału kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu. W związku z powyższym podział kompetencji pomiędzy Członkami Zarządu od tego dnia przedstawia się następująco:

- Marcin Celejewski - Prezes Zarządu, kieruje pracami Jednostki Dominującej, pełni funkcję Dyrektora Generalnego oraz nadzoruje następujące obszary: Departament Ładu Korporacyjnego Grupy Kapitałowej; Departament Korporacyjny Polityki Personalnej; Departament Korporacyjny Komunikacji; Departament Korporacyjny Audytu Wewnętrznego; Departament Korporacyjny Strategii; Inspektor Ochrony Danych; Departament Korporacyjny Wsparcia Biznesu; Departament Korporacyjny Energetyki; Departament Korporacyjny Infrastruktury.
- Małgorzata Królak - Wiceprezes Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Rozwoju; Departament Korporacyjny Inwestycji; Departament Korporacyjny Zakupów.
- Jacek Podgórski - Wiceprezes Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Finansów; Departament Korporacyjny Kontrolingu Operacyjnego; Departament Korporacyjny Informatyki.
- Piotr Szajczyk - Wiceprezes Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Logistyki; Departament Korporacyjny Sprzedaży i Marketingu.
- Artur Babicz - Członek Zarządu, nadzoruje następujące obszary: Departament Korporacyjny Produkcji; Departament Korporacyjny Bezpieczeństwa Procesowego i Ochrony Pracy; Centrum Badan i Analiz.

Na dzień sporządzenia niniejszego Sprawozdania Zarząd funkcjonował w składzie:

Imię Nazwisko, funkcja
Marcin Celejewski - Prezes Zarządu
Małgorzata Królak - Wiceprezes Zarządu
Jacek Podgórski - Wiceprezes Zarządu
Piotr Szajczyk - Wiceprezes Zarządu
Artur Babicz - Członek Zarządu

W I półroczu 2026 roku Zarząd Spółki odbył 27 posiedzeń i 21 głosowań z wykorzystaniem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

Życiorysy Członków Zarządu Spółki pozostających w składzie Zarządu na dzień 30 czerwca 2026 roku

Marcin Celejewski - Prezes Zarządu, Dyrektor Generalny

Prezes Zarządu Spółki od 3 marca 2026 roku

Doświadczony menedżer specjalizujący się w strategii korporacyjnej, skutecznej transformacji biznesowej oraz zrównoważonym rozwoju. Posiada szerokie, międzynarodowe doświadczenie w sektorach mobilności, pasażerskich przewozów lotniczych i kolejowych, logistyki, a także w przemyśle farmaceutycznym i ochronie zdrowia.

Od ponad 20 lat łączy myślenie strategiczne z praktyką skutecznych wdrożeń realizowanych w Polsce i na rynkach zagranicznych. Był jednym z architektów kluczowych projektów strategicznych i transformacyjnych, m.in. w PKP Intercity (wdrożenie Pendolino), Polskich Liniach Lotniczych LOT (strategia rozwoju), Qatar Airways (strategia obsługi sektora premium), Kolejach Ukraińskich (strategia rozwoju i budowania doświadczenia klienta), Fiege GmbH oraz AdamedPharma S.A.

Jako lider i inwestor w fundusze Venture Capital skutecznie budował zaangażowane zespoły, trwale relacje z interesariuszami oraz wspierał innowacyjne inicjatywy biznesowe i społeczne. Posiada imponującą historię zrealizowanych z sukcesem międzyorganizacyjnych projektów w różnych branżach, o wartości 12-18 mld EUR.

Uzyskał tytuł magistra na kierunku Zarządzanie i Marketing - Zarządzanie Strategiczne w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Ukończył studia podyplomowe - Zrównoważone Modele Biznesowe w gospodarce realizującej cele UN ESG - University of Cambridge Judge Business School - Executive Education. Kończy studia magisterskie na kierunku Praktyczna Psychologia Społeczna na Uniwersytecie SWPS.

Przebieg kariery zawodowej:

1 stycznia 2026 - obecnie - Grupa Azoty Puławy S.A. - Prezes Zarządu odpowiedzialny za zarządzanie sprzedażą, produktami oraz logistyką na poziomie Segmentu Biznesowego AGRO i Spółki, kontrolę i audyt wewnętrzny, zarządzanie finansami i procesami kontrolingowymi, zarządzanie kapitałem ludzkim i politykę personalną

2024 - 2025 - Poczta Polska S.A. - Dyrektor Departamentu Strategii odpowiedzialny m.in. za nowy model kluczowych obszarów transformacji biznesowej, transformację sieci handlowej i opracowanie modelu współpracy w ramach modelu sieci z kluczowymi partnerami.

2012 - obecnie - DSMC - Doradztwo Strategiczne - Założyciel i Starszy Konsultant Biznesowy odpowiedzialny m.in. za tworzenie, konsultowanie i wdrażanie projektów transformacji handlowych, strategii cenowych,

sprzedażowych i produktowych. Doradca strategiczny założyciela i współwłaściciela Adamed Pharma S.A.

2020 - 2022 - ADAMED PHARMA S.A. - Członek Zarządu ds. Nowatorskich Projektów Biznesowych odpowiedzialny m.in. za stworzenie fundamentów strategii biznesowej opartej o założenia zrównoważonego rozwoju dla sektora farmaceutycznego, realizującej globalne cele UN ESG/SDG oraz modelowanie scenariuszy odporności łańcuchów dostaw surowców chemicznych w środowisku regulowanym i wysokomarżowym, a także zintegrowane zarządzanie ryzykiem procesowym i biznesowym.

2019 - 2020 - Koleje Ukrainie - Członek Zarządu ds. Przewozów Pasażerskich odpowiedzialny m.in. za opracowanie i wdrożenie strategii handlowej dla przewozów pasażerskich, zarządzanie organizacją i odpowiedzialność za wyniki finansowe. Odpowiedzialny także za restrukturyzację oraz przededefiniowanie wszystkich kluczowych procesów biznesowych - handlowych (produkt, polityka cenowa, sprzedaż, marketing i dystrybucja), klienckich związanych z doświadczeniem klientów oraz łańcuchem wartości klienta.

2017 - 2018 - Kenya Airways - Doradca Dyrektora Generalnego w obszarze Strategii Handlowej odpowiedzialny m.in. za opracowanie nowatorskiej strategii transformacji handlowej - produktowej, siatki połączeń, strategii cenowej oraz współpracy w ramach aliansów i Joint Venture z partnerami biznesowymi.

2015 - 2016 - LOT Polish Airlines - p.o. Prezesa Zarządu, odpowiedzialny m.in. za zarządzanie organizacją oraz opracowanie i przygotowanie planu wdrożenia strategii rozwoju biznesu oraz Członek Zarządu ds. Handlowych zarządzający m.in. obszarem operacji komercyjnych, odpowiedzialny za wyniki biznesowe i finansowe oraz restrukturyzację, przededefiniowanie kluczowych procesów biznesowych i handlowych (produkt, polityka cenowa, sprzedaż, marketing i dystrybucja) oraz digitalizację i współpracę strategiczną w Polsce i na świecie.

2014 - 2015 - PKP Intercity - Prezes Zarządu odpowiedzialny m.in. za nadzorowanie i zarządzanie pracami nad ciągłym rozwojem biznesu oraz opracowaniem i przygotowaniem strategii rozwoju biznesu i poziomu obsługi klienta. Współautor opracowania i wdrożenia kompleksowego projektu „Pendolino 2015” w Polsce.

2012 - 2015 - PKP Intercity - Członek Zarządu ds. Handlowych odpowiedzialny m.in. za zarządzanie obszarem operacji komercyjnych i wyniki biznesowe oraz finansowe a także za opracowanie i wdrożenie kluczowych strategii funkcjonalnych oraz związanych z doświadczeniem klientów i łańcuchem wartości klienta. Odpowiadał też za zmianę wizerunku PKP Intercity - wdrożenie kampanii wizerunkowych i nowej strategii komunikacji PR, stworzenie Zespołu ds. Analityki Biznesowej, mającego na celu wsparcie podejmowanych decyzji biznesowych.

2011 - 2012 - Fiege Polska - Dyrektor Sprzedaży i Marketingu

2008 - 2011 - Qatar Airways - Menadżer Planowania Strategicznego i Szef Sprzedaży Marketingu

2007 - 2008 - LOT Polish Airlines - Dyrektor Strategicznego Rozwoju (Dyrektor Rozwoju Sieci Połączeń)

2004 - 2007 - LOT Polish Airlines - Dyrektor Zarządzający w Hiszpanii i Portugalii

2003 LOT Polish Airlines - Kierownik Finansów LOT Cargo

2000 - 2002 LOT Polish Airlines - Kontroler Finansowy Pionu Sprzedaży (Szkola Biznesu SR Swissair Group)

1999 - 2000 LOT Polish Airlines - Analityk w Departamencie Strategii (Szkola Strategii British Airways)

Małgorzata Królak

Wiceprezes Zarządu Spółki od 3 marca 2026 roku

Doświadczona executive i liderka transformacji przemysłowych, łącząca kompetencje strategiczne, finansowe i inżynierskie. Specjalizuje się w tworzeniu wartości w złożonych, kapitałochłonnych projektach przemysłowych (CAPEX-intensive assets) oraz w prowadzeniu organizacji przez fazy inwestycyjne, wzrostowe i restrukturyzacyjne - w środowisku wysokiej presji interesariuszy i rynków finansowych.

W trakcie kariery odpowiadała za rozwój, realizację i restrukturyzację projektów przemysłowych i energetycznych o łącznej wartości przekraczającej 5 mld EUR, współpracując z globalnymi partnerami przemysłowymi, instytucjami finansowymi oraz międzynarodowymi konsorcjami bankowymi. Konsekwentnie wdraża modele zarządzania oparte na dyscyplinie kapitałowej, jasnej strukturze decyzyjnej oraz odpowiedzialności za wynik ekonomiczny projektów.

Absolwentka Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie (Zarządzanie i Marketing; Finanse i Rachunkowość) oraz Politechniki Warszawskiej (Inżynieria chemiczna i procesowa; Turbiny gazowe i układy parowo-gazowe). Ukończyła programy Harvard Law School w zakresie negocjacji strategicznych.

Łączy inżynierską precyzję z myśleniem inwestycyjnym. Jej priorytetem jest budowa trwałej wartości dla akcjonariuszy i inwestorów instytucjonalnych poprzez efektywne zarządzanie kapitałem, technologią oraz zespołami w skali dużych organizacji przemysłowych.

Przebieg kariery zawodowej:

Od 2025 roku pełni funkcję Prezesa Zarządu Grupa Azoty Polyolefins S.A., spółki realizującej jedną z największych inwestycji petrochemicznych w Europie Środkowo-Wschodniej. Objęła rolę w momencie głębokiego kryzysu płynnościowego projektu, odpowiadając za stabilizację sytuacji finansowej, uruchomienie

postępowania restrukturyzacyjnego, odbudowę ładu korporacyjnego oraz prowadzenie złożonych negocjacji z bankami finansującymi i generalnym wykonawcą EPC.

W latach 2023 - 2025 jako Prezes Zarządu/General Manager zbudowała i wyskalowała działalność Quanta Energy we Włoszech, wprowadzając spółkę do segmentu wielkoskalowych inwestycji BESS oraz rozwijając model „solar as a service” dla klientów przemysłowych, w tym w ramach długoterminowych umów strategicznych.

W latach 2018 -2022 jako Dyrektor Wykonawczy ds. Programu i Rozwoju Biznesu w Electromobility Poland, odpowiadała za rozwój kluczowych partnerstw przemysłowych oraz przygotowanie projektu pierwszej polskiej fabryki samochodów elektrycznych.

W latach 2016 - 2018 pełniła funkcję Wiceprezesa Zarządu ds. Strategii i Operacji w Cersanit S.A., realizując kompleksowy program poprawy efektywności operacyjnej i wzrostu wartości Grupy.

W latach 2013-2016 była Dyrektorem Wykonawczym ds. Rozwoju i Technologii w ORLEN, odpowiadając za przygotowanie kluczowych inwestycji petrochemicznych oraz budowę funkcji badań i rozwoju w segmencie rafineryjnym.

Karierę zawodową rozpoczęła w firmie doradztwa strategicznego Roland Berger, w zespole Oil & Gas.

Artur Chołody - Wiceprezes Zarządu

Wiceprezes Zarządu od 1 października 2025 roku do 31 sierpnia 2026 roku

Dr Artur Chołody jest doktorem nauk ekonomicznych, absolwentem prawa Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, ukończył aplikację radcowską w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Poznaniu pozytywnym egzaminem, uzyskując tytuł radcy prawnego. Absolwent studiów podyplomowych MBA ZZL Franklin University Ohio / WSB Poznań, absolwent studiów podyplomowych z zakresu Psychologii Zarządzania, Zarządzania Organizacją Pozarządową, Przedsiębiorczości Internetowej oraz Metodologii Nauk Ekonomicznych.

Od blisko 20 lat wspólnik Wielkopolskiej Grupy Prawniczej sp. k, specjalizującej się w zamówieniach publicznych oraz obsłudze firm ubiegających się o międzynarodowe kontrakty publiczne. W latach 2024-2025 zasiadał w organach Alior Bank S.A. - pełnił funkcję członka rady nadzorczej, a następnie został delegowany do pełnienia funkcji Prezesa Zarządu. Odpowiadał m.in. za zarządzenie i nadzór nad sprzedażą w segmencie klienta biznesowego i klienta detalicznego, nadzór nad departamentem prawnym i zgodności. Członek zarządów firm z branży przemysłowej, przeprowadził skutecznie restrukturyzację Fabryki Narzędzi Specjalnych spółka z o.o. tworząc podwaliny pod budowę polskiej grupy kapitałowej w branży narzędziowej.

Dr Artur Chołody w radach nadzorczych zasiada od ok. 5 lat. Sprawował nadzór nad podmiotami publicznymi, pełnił funkcje m.in. wiceprzewodniczącego rady nadzorczej Zarządu Komunalnych Zasobów Lokalowych sp. z o.o. w Poznaniu oraz przewodniczącego rady nadzorczej Zakładu Energetyki Ciepłej sp. z o.o. w Ostrzeszowie.

Jacek Podgórski

Wiceprezes Zarządu od 5 maja 2026 roku

Menedżer z wieloletnim doświadczeniem pracy na najwyższych poziomach zarządzania w instytucjach finansowych oraz w przedsiębiorstwach produkcyjnych. W trakcie kariery zawodowej przeprowadzał złożone procesy restrukturyzacyjne zarówno w obszarze organizacyjnym, jak i finansowym. Był również odpowiedzialny za pozyskiwanie źródeł finansowania kapitałowego i dłużnego. Posiada kompetencje budowy, nastawionych na jasno sprecyzowane cele, multi-funkcjonalnych zespołów projektowych.

W okresie od 1994 do 2004 pracował w sektorze bankowym, gdzie m.in. odpowiadał za portfel kredytów konsorcjalnych Banku Pekao S.A.

W latach 2006-2018 związany z Grupą ORLEN SA pełniąc funkcję Prezesa Zarządu Anwil S.A. (2014 - 2018) oraz Wiceprezesa Zarządu ds. finansowych w spółkach Basell ORLEN Polyolefins Sp. z o.o. (2007 - 2014) oraz ORLEN Asphalt Sp. z o.o. (2006 - 2007). Ponadto pełnił funkcje Prezesa Zarządu w spółkach: Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o. w latach 2024 - 2025, Elektrobudowa SA, w latach 2019 - 2020.

W latach 2018-2025 był niezależnym członkiem Rad Nadzorczych spółek: Elektrobudowa S.A., Sanok Rubber S.A., Intercars S.A. i Decora S.A.

Ukończył studia magisterskie na wydziale ekonomiczno-socjologicznym Uniwersytetu Łódzkiego oraz studia podyplomowe z zakresu zarządzania na Uniwersytecie Warszawskim.

Piotr Szajczyk

Wiceprezes Zarządu od 1 czerwca 2026 roku

Posiada ponad 30-letnie doświadczenie w obszarze szeroko rozumianej sprzedaży, które zdobywał w największych firmach przewozowych w kraju i za granicą. Poprzednio pełnił funkcję Wiceprezesa zarządu Poczty Polskiej ds. sprzedaży, Zastępcy Dyrektora Biura Sprzedaży ds. Rozwoju Oferty Handlowej oraz Dyrektora Biura Sprzedaży Poczty Polskiej. W poprzednich latach pracował w Kolejach Ukrainkich; jako Dyrektor Handlowy Polska w FCM Travel Solutions; w PLL LOT jako Dyrektor Sprzedaży i Dystrybucji, Dyrektor Sprzedaży Regionu Polska, Menedżer do spraw rozwoju biznesu, odpowiedzialny m.in. za poprawę wyników sprzedażowych i zwiększenie efektywności; w PKP Intercity jako Zastępca Dyrektora Biura Sprzedaży i Dyrektor Biura Sprzedaży, odpowiedzialny m.in. za analizę procesów sprzedażowych i wdrożenie narzędzi sprzedaży.

Pan Piotr Szajczyk jest absolwentem Wyższej Szkoły Menedżerskiej SIG w Warszawie na kierunku Zarządzanie i Marketing w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem oraz prywatnej szkoły obsługi pokładowej na kierunku: obsługa pokładowa.

Artur Babicz - Członek Zarządu

Członek Zarządu Spółki od 1 marca 2025 roku

Posiada ponad 20-letnie doświadczenie pracy w obszarze produkcyjnym Grupy Azoty S.A. Swoje doświadczenie w pracy zawodowej zdobywał kolejno jako: samodzielny technolog oraz mistrz zmianowy na Wydziale Oczyszczalni Ścieków i Składowisk w Zakładzie Energetycznym, Dyspozytor Przedsiębiorstwa - koordynator oraz Kierownik Zespołu Koordynacji Operacyjnej w Dziale Koordynacji Produkcji i Analiz, Główny Inżynier Zarządzania i Koordynacji Produkcji w Departamencie Korporacyjnym Techniki i Energii.

Ukończył studia na Politechnice Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki na kierunku Inżynieria Środowiska.

W ramach działalności związkowej przez dwie kadencje pełnił funkcję Wiceprzewodniczącego Związku Zawodowego Pracowników Ruchu Ciągłego Zakładów Azotowych w Tarnowie-Mościcach S.A. Członek Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego Oddział w Tarnowie.

Wydarzenia po dacie bilansowej

W dniu 31 sierpnia 2026 roku Rada Nadzorcza Spółki podjęła uchwałę w sprawie odwołania z Zarządu Spółki Pana Artura Chołodego, pełniącego funkcję Wiceprezesa Zarządu, ze skutkiem na koniec dnia 31 sierpnia 2026 roku.

Rada Nadzorcza w swojej uchwale nie podała przyczyny odwołania Wiceprezesa Zarządu.

Rada Nadzorcza Spółki

W skład Rady Nadzorczej Spółki wchodzi od pięciu do dziewięciu członków powoływanych na okres wspólnej, trzyletniej kadencji. Co najmniej dwóch Członków Rady Nadzorczej to członkowie niezależni.

Skład Rady Nadzorczej Jednostki Dominującej w I półroczu 2026 roku

Imię i nazwisko, funkcja	Pełnienie funkcji na dzień 1 stycznia 2026 roku	Data powołania w skład Rady Nadzorczej w I półroczu 2026 roku	Data odwołania / rezygnacji / zakończenia kadencji w I półroczu 2026 roku
Adam Leszkiewicz - Przewodniczący Rady Nadzorczej	Tak		rezygnacja z dniem 31.05.2026
Krzysztof Telega - Członek Rady Nadzorczej, od dnia 27 kwietnia 2026 Wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej, od dnia 30 czerwca 2026 roku Przewodniczący Rady Nadzorczej	Nie	16.04.2026	
Mirosław Sobczyk - Członek Rady Nadzorczej	Tak		
Paweł Jarczewski - Członek Rady Nadzorczej	Tak		

Robert Kapka - Członek Rady Nadzorczej	Tak		
Tomasz Klikowicz - Członek Rady Nadzorczej	Tak		
Piotr Marciniak - Członek Rady Nadzorczej	Tak		
Roman Romaniszyn - Członek Rady Nadzorczej	Tak		
Artur Rzempala - Członek Rady Nadzorczej	Tak		
Aleksandra Machowicz-Jaworska - Członek Rady Nadzorczej, Wiceprzewodnicząca Rady Nadzorczej od dnia 21 maja 2025 roku	Tak		rezygnacja z dniem 15.04.2026
Dominika Lechowska - Członek Rady Nadzorczej	Nie	30.06.2026	

Skład Rady Nadzorczej Jednostki Dominującej na dzień 1 stycznia 2026 roku

Imię Nazwisko, funkcja
Adam Leszkiewicz - Przewodniczący Rady Nadzorczej
Aleksandra Machowicz-Jaworska - Wiceprzewodniczący Rady Nadzorczej
Mirosław Sobczyk - Sekretarz Rady Nadzorczej
Paweł Jarczewski - Członek Rady Nadzorczej
Robert Kapka - Członek Rady Nadzorczej
Tomasz Klikowicz - Członek Rady Nadzorczej
Piotr Marciniak - Członek Rady Nadzorczej
Roman Romaniszyn - Członek Rady Nadzorczej
Artur Rzempala - Członek Rady Nadzorczej.

W dniu 23 marca 2026 roku Zarząd Jednostki Dominującej otrzymał rezygnację Pani Aleksandry Machowicz-Jaworskiej z członkostwa w Radzie Nadzorczej i funkcji Wiceprzewodniczącej Rady Nadzorczej Spółki ze skutkiem na koniec dnia 15 kwietnia 2026 roku. Pani Aleksandra Machowicz-Jaworska w przestany oświadczeniu nie podała przyczyny swojej rezygnacji.

W dniu 16 kwietnia 2026 roku Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Spółki w skład Rady Nadzorczej Spółki powołało Pana Krzysztofa Telegę. Uchwała w sprawie powołania Członka Rady Nadzorczej Spółki, weszła w życie z chwilą podjęcia.

W dniu 27 kwietnia 2026 roku Rada Nadzorcza podjęła uchwałę o wyborze Pana Krzysztofa Telegi na Wiceprzewodniczącego Rady Nadzorczej Spółki XII kadencji.

W dniu 14 maja 2026 roku Zarząd Jednostki Dominującej otrzymał rezygnację Pana Adama Leszkiewicza z członkostwa w Radzie Nadzorczej i funkcji Przewodniczącego Rady Nadzorczej Spółki ze skutkiem na dzień 31 maja 2026 roku. Pan Adam Leszkiewicz w przestany oświadczeniu za przyczyny swojej rezygnacji podał intensywne wyzwania i ilość zadań w pracy zawodowej oraz dokonaną przez Radę Nadzorczą w dniu 29 kwietnia 2026 roku ocenę sprawozdań Spółki zamykających rok 2025. W dniu 26 czerwca 2026 roku otrzymał od Ministra Aktywów Państwowych - działającego w imieniu Skarbu Państwa, będącego akcjonariuszem Spółki - informację o zgłoszeniu Pani Dominiki Lechowskiej jako kandydatki na członka Rady Nadzorczej Emitenta, a to w odniesieniu do punktu 17 porządku obrad Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki zwołanego na dzień 30 czerwca 2026 roku.

W dniu 30 czerwca 2026 roku na mocy uchwał Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki:

- Pani Dominika Lechowska powołana została do składu Rady Nadzorczej Spółki.
- Panu Krzysztofowi Teledze powierzono funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej Spółki.

Wydarzenia po dacie bilansowej

W dniu 30 lipca 2026 roku Rada Nadzorcza podjęła uchwałę o wyborze Pani Dominiki Lechowskiej na Wiceprzewodniczącego Rady Nadzorczej XII kadencji.

Na dzień publikacji niniejszego Sprawozdania skład Rady Nadzorczej przedstawia się następująco:

Imię Nazwisko, funkcja
Krzysztof Telega - Przewodniczący Rady Nadzorczej
Dominika Lechowska- Wiceprzewodnicząca Rady Nadzorczej
Mirosław Sobczyk - Sekretarz Rady Nadzorczej
Paweł Jarczewski - Członek Rady Nadzorczej
Robert Kapka - Członek Rady Nadzorczej
Tomasz Klikowicz - Członek Rady Nadzorczej
Piotr Marciniak - Członek Rady Nadzorczej
Roman Romaniszyn - Członek Rady Nadzorczej
Artur Rzepała - Członek Rady Nadzorczej.

W I półroczu 2026 roku Rada Nadzorcza odbyła 18 posiedzeń i 7 głosowań z wykorzystaniem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

Na dzień 30 czerwca 2026 roku oraz na dzień sporządzenia niniejszego sprawozdania w Radzie Nadzorczej zasiadało 4 osoby spełniające kryteria niezależności.

Rada Nadzorcza działa na podstawie:

- Ustawy z dnia 15 września 2000 roku Kodeks Spółek Handlowych (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 18 z późn. zm.),
- Ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 343 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 120 z późn. zm.),
- Statutu Spółki,
- Regulaminu Rady Nadzorczej Spółki.

W I półroczu 2026 roku w Spółce działały komitety, mające charakter ciał doradczo-opiniujących, działających kolegiałnie w ramach struktury Rady Nadzorczej:

- Komitet Audytu,
- Komitet Strategii i Rozwoju,
- Komitet Nominacji i Wynagrodzeń,
- Komitet ds. Restrukturyzacji.

Komitet Audytu

Skład Komitetu Audytu Jednostki Dominującej na dzień 1 stycznia 2026 roku

Imię Nazwisko, funkcja
Piotr Marciniak - Przewodniczący Komitetu
Tomasz Klikowicz - Członek Komitetu
Aleksandra Machowicz-Jaworska - Członek Komitetu
Mirosław Sobczyk - Członek Komitetu
Artur Rzepała - Członek Komitetu

W związku z rezygnacją Pani Panią Aleksandry Machowicz - Jaworskiej z pełnienia funkcji Członka Rady Nadzorczej ze skutkiem na koniec dnia 15 kwietnia 2026 roku, w dniu 27 kwietnia 2026 roku Rada Nadzorcza uzupełniła skład Komitetu Audytu, powołując w jego skład nowo wybranego Członka Rady Nadzorczej Pana Krzysztofa Telegę.

Skład Komitetu Audytu od tego momentu przedstawia się następująco:

Imię Nazwisko, funkcja
Piotr Marciniak - Przewodniczący Komitetu
Tomasz Klikowicz - Członek Komitetu
Artur Rzepała - Członek Komitetu
Mirosław Sobczyk - Członek Komitetu
Krzysztof Telega - Członek Komitetu

W I półroczu 2026 roku Komitet Audytu działał w oparciu o Regulamin Komitetu Audytu z dnia 3 lipca 2024 roku.

Komitet realizuje głównie zadania przewidziane dla Komitetu Audytu w ustawie z dnia 1 maja 2017 roku o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz o nadzorze publicznym, Statucie Spółki oraz uchwałach Rady Nadzorczej, jak również zadania określone w ww. Regulaminie Komitetu.

W ramach realizowanych działań Komitet Audytu monitoruje m.in. proces sprawozdawczości finansowej, skuteczność istniejących w Jednostce Dominującej systemów kontroli wewnętrznej oraz zarządzania ryzykiem, monitoruje również roczne jednostkowe i skonsolidowane sprawozdania finansowe oraz pracę i raporty niezależnego biegłego rewidenta.

Komitet Audytu jest uprawniony do żądania od Zarządu Spółki informacji, materiałów i wyjaśnień niezbędnych do wykonywania swoich zadań.

W I półroczu 2026 roku Komitet Audytu odbył 5 posiedzeń oraz 1 głosowanie z wykorzystaniem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

Komitet Strategii i Rozwoju

Skład Komitetu Strategii i Rozwoju Rady Nadzorczej Jednostki Dominującej w I półroczu 2026 roku

Imię Nazwisko, funkcja
Artur Rzempala - Przewodniczący Komitetu
Robert Kapka - Członek Komitetu
Paweł Jarczewski - Członek Komitetu
Tomasz Klikowicz - Członek Komitetu

W I półroczu 2026 roku Komitet Strategii i Rozwoju działał w oparciu o Regulamin Komitetu Strategii i Rozwoju z dnia 17 lipca 2024 roku.

W I półroczu 2026 roku Komitet Strategii i Rozwoju odbył 1 posiedzenie.

Wydarzenia po dacie bilansowej

W dniu 30 lipca 2026 roku Rada Nadzorcza podjęła uchwałę w sprawie uzupełnienia składu Komitetu Strategii i Rozwoju powołując w skład Komitetu Panią Dominikę Lechowską.

Komitet Nominacji i Wynagrodzeń

Skład Komitetu Nominacji i Wynagrodzeń Rady Nadzorczej Jednostki Dominującej w I półroczu 2026 roku

Imię Nazwisko, funkcja
Mirosław Sobczyk - Przewodniczący Komitetu
Artur Rzempala - Członek Komitetu
Roman Romaniszyn - Członek Komitetu

W I półroczu 2026 Komitet Nominacji i Wynagrodzeń funkcjonował w oparciu o Regulamin Komitetu Nominacji i Wynagrodzeń z dnia 3 lipca 2024 roku.

W I półroczu 2026 roku Komitet Nominacji i Wynagrodzeń odbył 11 posiedzeń.

Wydarzenia po dacie bilansowej

W dniu 30 lipca 2026 roku Rada Nadzorcza podjęła uchwałę w sprawie uzupełnienia składu Komitetu Nominacji i Wynagrodzeń powołując w skład Komitetu Panią Dominikę Lechowską.

Komitet ds. Restrukturyzacji

Skład Komitetu ds. Restrukturyzacji Rady Nadzorczej Jednostki Dominującej na dzień 1 stycznia 2026 roku

Imię Nazwisko, funkcja
Artur Rzempala - Przewodniczący Komitetu
Paweł Jarczewski - Członek Komitetu
Robert Kapka - Członek Komitetu
Adam Leszkiewicz - Członek Komitetu
Aleksandra Machowicz-Jaworska - Członek Komitetu

W związku z rezygnacją Pani Aleksandry Machowicz - Jaworskiej z pełnienia funkcji Członka Rady Nadzorczej ze skutkiem na koniec dnia 15 kwietnia 2026 roku, w dniu 27 kwietnia 2026 roku Rada Nadzorcza uzupełniła skład Komitetu Restrukturyzacji powołując w jego skład nowo wybranego Członka Rady Nadzorczej Pana Krzysztofa Telegę.

Imię Nazwisko, funkcja
Artur Rzempała - Członek Komitetu
Paweł Jarczewski - Członek Komitetu
Robert Kapka - Członek Komitetu
Krzysztof Telega - Członek Komitetu

Komitet ds. Restrukturyzacji w I półroczu 2026 roku funkcjonował w oparciu o Regulamin ds. Restrukturyzacji z dnia 28 sierpnia 2024 roku.

W I półroczu 2026 roku Komitet ds. Restrukturyzacji odbył 6 posiedzeń.

Kryteria niezależności

W I półroczu 2026 roku kryteria niezależności na podstawie Zasady 2.3. „Dobrych Praktyk 2021” spełniali:

- Mirosław Sobczyk,
- Piotr Marciniak,
- Artur Rzempała,
- Paweł Jarczewski,
- Krzysztof Telega

Ww. Członkowie Rady Nadzorczej i Komitetu Audytu spełniali kryteria niezależności wymienione w Ustawie z dnia 11 maja 2017 roku o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym, a także nie mieli rzeczywistych i istotnych powiązań z akcjonariuszem posiadającym co najmniej 5% ogólnej liczby głosów w Spółce.

W dniu 27 kwietnia 2026 roku Rada Nadzorcza Spółki, w oparciu o złożone przez ww. Członków oświadczenia o spełnianiu przez nich kryteriów niezależności oraz braku rzeczywistych i istotnych powiązań z akcjonariuszem posiadającym co najmniej 5% ogólnej liczby głosów w Spółce, oraz po dokonaniu weryfikacji ww. oświadczeń przy wykorzystaniu dostępnych materiałów oraz niezależnych źródeł informacji, nie stwierdzając istnienia przesłanek wskazujących na brak prawdziwości tych oświadczeń, postanowiła ocenić, iż ww. Członkowie Rady Nadzorczej - na chwilę podejmowania uchwał Rady Nadzorczej w powyższej sprawie - spełniali wszystkie kryteria niezależności określone w Zasadzie 2.3. Dobrych Praktyk.

5. Informacje uzupełniające

Stanowisko Zarządu dotyczące realizacji prognoz

W związku z brakiem publikacji prognoz wyników finansowych na 2026 rok, nie jest prezentowane stanowisko Zarządu Jednostki Dominującej odnośnie ich realizacji.

Postępowania sądowe

Spółki Grupy Azoty są stroną istotnych postępowań toczących się przed sądem, organem właściwym dla postępowania arbitrażowego lub organem administracji publicznej, dotyczących zobowiązań albo wierzytelności, o których mowa w Rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim z dnia 6 czerwca 2025 roku, w tym:

- Sprawa z powództwa Jednostki Dominującej przeciwko Cenzin Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 79 821 tys. PLN (wartość przedmiotu sporu) w związku z roszczeniami z tytułu:
 - kary umownej za opóźnienie, przedłużenia przez Spółkę ubezpieczenia CAR/EAR, zwrotu nierozliczonej zaliczki,
 - utraty dofinansowania z Norweskiego Mechanizmu Finansowego,
 - kosztu inwentaryzacji stanu robót po odstąpieniu od Kontraktu dot. realizacji inwestycji Instalacji Odsiarczania Spalin,
 - kosztu dokończenia inwestycji Instalacji Odsiarczania Spalin, odszkodowania za zakup droższego węgla, odszkodowania - utraconych korzyści ze sprzedaży siarczanu magnezu,
 - odszkodowania za zakup tlenku magnezu,
 - o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości.

Pozew został złożony przez Jednostkę Dominującą w dniu 7 maja 2021 roku przed Sądem Okręgowym w Krakowie. W dniu 27 października 2021 roku w sprawie został wydany wobec Cenzin Sp. z o.o. nakaz zapłaty na rzecz Jednostki Dominującej kwoty 79 821 tys. PLN, a także zasądzono na rzecz Jednostki Dominującej zwrot kosztów postępowania w kwocie 207 tys. PLN. W dniu 29 listopada 2021 roku Jednostka Dominująca złożyła wniosek o uzupełnienie nakazu zapłaty w zakresie rozstrzygnięcia o odsetkach w stosunku do jednego

z roszczeń objętych pozwem. W dniu 20 kwietnia 2022 roku Jednostce Dominującej doręczono sprzeciw Cenzin Sp. z o.o. od nakazu zapłaty, na który Jednostka Dominująca wniosła odpowiedź w dniu 4 maja 2022 roku. W sprawie było toczzone postępowanie mediacyjne, które uległo zakończeniu z uwagi na brak porozumienia w przedmiocie ewentualnej ugody. Obecnie toczy się postępowanie przed Sądem I instancji.

- W dniu 24 marca 2026 roku Spółka złożyła oświadczenie, że wyraża zgodę na podjęcie rozmów mediacyjnych z Gminą Miasta Tarnowa („GMT”) przed Sądem Polubownym przy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej. Postępowanie zostało zainicjowane przez GMT. Zdaniem GMT doszło do zawarcia stosunku zobowiązaniowego zmierzającego do zawarcia umowy przeniesienia własności udziałów w spółce Tarnowskie Wodociągi Sp. z o.o. na skutek złożenia GMT przez Spółkę wiążącej oferty i jej niezwłocznego przyjęcia przez GMT. Tym samym w ocenie GMT istnieje roszczenie o złożenie oświadczenia woli w trybie art. 64 k.c. Wartość przedmiotu sporu to 19 000 tys. PLN.
- W dniu 27 marca 2026 roku nadzorca układu Grupy Azoty POLYOLEFINS stwierdził, że układ całościowo został przyjęty na podstawie art. 119 ust. 3 w zw. z ust. 6 prawa restrukturyzacyjnego. Dłużnik był zobowiązany do złożenia propozycji układowych do sądu z wnioskiem o zatwierdzenie. W spisie wierzytelności w postępowaniu o zatwierdzenie układu Grupy Azoty POLYOLEFINS znalazła się m.in. Jednostka Dominująca z kwotą podlegającą uznaniu w wysokości 789 549 tys. PLN, z czego w spisie wierzytelności umieszczono kwotę w wysokości 735 071 tys. PLN, a kwota spłaty zgodnie z propozycjami układowymi miała wynosić 454 tys. PLN. W wykazie wierzytelności bezspornych nieobjętych układem w postępowaniu o zatwierdzenie układu Grupy Azoty POLYOLEFINS znalazła się m.in. Jednostka Dominująca z sumą wierzytelności bezspornych wyłączonych z układu na dzień 28 listopada 2025 roku w wysokości 11 025 tys. PLN. W dniu 27 marca 2026 roku Jednostka Dominująca i Grupa Azoty POLYOLEFINS zawarły porozumienie, w którym dłużnik zakresie zobowiązań powstałych przed Dniem Układowym zobowiązał się do spłaty 25% kwoty głównej zobowiązania, tj. kwoty 2 449 tys. PLN brutto, a w zakresie zobowiązań powstałych po Dniu Układowym dłużnik zobowiązał się do spłaty zobowiązania w pełnej wysokości, tj. w kwocie 1 045 tys. PLN brutto, na co Wierzyciel wyraził zgodę. Strony ustaliły, że po wykonaniu zobowiązań, wierzyciel zwolni dłużnika z pozostałej części długu w kwocie 7 347 tys. PLN oraz odsetek w kwocie 1 286 tys. PLN.

Dodatkowo Grupa Azoty PUŁAWY prowadzi spór sądowy z konsorcjum firm: Polimex Mostostal S.A., Polimex Energetyka Sp. z o.o. oraz SBB Energy S.A., będącym stroną umowy o kompleksową realizację projektu budowy bloku energetycznego w oparciu o paliwo węglowe. Szczegółowe informacje w tym zakresie zostały przedstawione Śródrocznym skróconym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za okres 6 miesięcy zakończony 30 czerwca 2026 roku.

W dniu 8 lipca 2025 roku wpłynął pozew spółki Control Process S.A. przeciwko Grupie Azoty PKCh o zapłatę 26 578 tys. EUR. Roszczenie dotyczy odszkodowania w zakresie nienależytego wykonania umowy konsorcjum. W opinii przedstawicieli Grupy Azoty PKCh analiza sprawy wskazuje na niezasadność roszczeń wysuniętych przez Control Proces S.A. jako pozbawionych uzasadnionych podstaw prawnych i faktycznych. Spółka wniosła odpowiedź na pozew wraz ze stosowną argumentacją na każdy z zarzutów. Obecnie toczy się postępowanie mediacyjne.

Dywidendy

W raportowanym okresie Jednostka Dominująca nie wypłacała dywidendy.

Pokrycie straty Spółki za 2025 rok

W dniu 18 maja 2026 roku Zarząd Jednostki Dominującej podjął uchwałę w sprawie rekomendacji pokrycia straty netto Spółki za rok obrotowy 2025, wnioskując o pokrycie straty netto za rok obrotowy 2025, zakończony dnia 31 grudnia 2025, wynoszącej 1 001 030 613,99 PLN poprzez pokrycie jej z kapitału zapasowego Spółki powstałego z emisji akcji powyżej ich wartości nominalnej w kwocie 431 254 316,34 PLN oraz kapitału zapasowego w kwocie 569 776 297,65 PLN. Rekomendacja uzyskała pozytywną opinię Rady Nadzorczej Spółki.

Walne Zgromadzenie Spółki w dniu 30 czerwca 2026 roku podjęło uchwałę w sprawie pokrycia straty netto za rok obrotowy 2025, zgodnie z rekomendacją przedstawioną przez Spółkę.

Informacje o posiadanych przez Jednostkę Dominującą oddziałach

Jednostka Dominująca nie posiada zamiejscowych oddziałów lub zakładów.

Akcje, emisje akcji

W związku z potrzebą wzmocnienia poziomu kapitałów Spółki oraz koniecznością zapewnienia elastycznych, różnorodnych źródeł finansowania rozwoju, w dniu 5 listopada 2025 roku Zarząd Spółki podjął uchwałę w sprawie zatwierdzenia wniosku, kierowanego poprzez Radę Nadzorczą Spółki do Walnego Zgromadzenia Spółki w sprawie podjęcia uchwał w przedmiocie podwyższenia kapitału. Zarząd Spółki zamierza w pierwszej kolejności przeprowadzić emisję 33.726.465 nowych akcji zwykłych na okaziciela serii E z wyłączeniem w całości prawa poboru dotychczasowych akcjonariuszy, kierowaną wyłącznie do Skarbu Państwa (emisja akcji serii E) o łącznej zakładanej wartości ok. 600 mln PLN oraz ewentualnie następczą emisję albo kilka następczych emisji realizowanych w ramach kapitału docelowego o maksymalnej wysokości do 40.472.173 akcji kierowanych - w przypadku zgłoszenia takiego zainteresowania - do różnych kategorii inwestorów, w tym Skarbu Państwa.

W celu realizacji podwyższenia kapitału zakładowego Zarząd zwrócił się do Walnego Zgromadzenia Spółki z wnioskiem o podjęcie:

- a) uchwały w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego Spółki poprzez emisję nowych akcji zwykłych na okaziciela serii E z wyłączeniem w całości prawa poboru dotychczasowych akcjonariuszy oraz ubiegania się o dopuszczenie i wprowadzenie akcji serii E do obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. oraz zmiany Statutu Spółki.
- b) uchwały w sprawie zmiany Statutu Spółki i upoważnienia Zarządu Spółki do podwyższenia kapitału zakładowego Spółki w ramach kapitału docelowego wraz z możliwością wyłączenia przez Zarząd prawa poboru dotychczasowych akcjonariuszy Spółki w całości lub w części za zgodą Rady Nadzorczej.

Emisje dokonywane w granicach kapitału docelowego będą odbywały się na podstawie uchwał Zarządu Spółki w granicach upoważnienia udzielonego przez Walne Zgromadzenie Spółki. Intencją Spółki jest, aby emisje te były kierowane do różnych kategorii inwestorów, w tym do Skarbu Państwa. Jednakże z uwagi na fakt, że realia rynkowe wymagają, aby to Zarząd każdorazowo dokonując emisji określał cenę emisyjną, nie można określić obecnie maksymalnej wartości emisji prowadzonych w granicach kapitału docelowego. Celem Zarządu jest działanie w interesie i maksymalizowanie zysku Spółki. Zarząd Spółki w oparciu o rekomendację doradców finansowych i transakcyjnych Spółki oraz istniejące warunki rynkowe oraz kurs akcji Spółki ustali szacunkową cenę emisyjną, a na jej podstawie maksymalną liczbę akcji w ramach konkretnej emisji w granicach kapitału docelowego.

W wyniku podwyższenia kapitału zakładowego poprzez emisję akcji serii E oraz ewentualne emisje w granicach kapitału docelowego, Spółka planuje inwestycje kapitałowe, które umożliwią Grupie realizację programu inwestycyjnego ukierunkowanego na rozwój i modernizację kluczowych obszarów działalności zgodnych ze Strategią Spółki.

Środki z dokapitalizowania zostaną wykorzystane na sfinansowanie nakładów inwestycyjnych w spółkach należących do Grupa Azoty: Jednostka Dominująca, Grupa Azoty PUŁAWY, Grupa Azoty KEDZIERZYN, Grupa Azoty POLICE, Grupa Azoty KOLTAR oraz Grupa Azoty FOSFORY. W istotny sposób wesprą one realizację celów strategicznych kluczowych segmentów biznesowych tj.: Agro oraz Logistyka, a także Zaawansowana Chemia z produkcją tworzyw, pigmentów i kwasu siarkowego. W przypadku Segmentu Agro środki pozwolą na zwiększenie niezawodności i efektywności kluczowych instalacji produkcyjnych, dzięki czemu możliwe będzie optymalne wykorzystanie mocy produkcyjnych względem potrzeb rynku. Ograniczone zostaną ryzyka operacyjne produkcji nawozów i awaryjne przestoje, a zwiększone bezpieczeństwo technologiczne oraz oszczędności kosztowe. To samo dotyczy obszaru produkcji tworzyw, pigmentów oraz kwasu siarkowego. W przypadku Segmentu Logistyki pozyskane środki pozwolą na modernizację, poprawę efektywności oraz rozbudowę zdolności przeładunkowych, a także rozwój kompetencji w obszarze logistyki kolejowej. Zadania realizowane z dokapitalizowania będą miały również wymierny wpływ na ograniczenie emisyjności i obniżenie śladu węglowego Grupy Kapitałowej, co również wpisuje się w jej cele strategiczne.

W dniu 12 listopada 2025 roku Rada Nadzorcza Spółki pozytywnie zaopiniowała ww. projekty uchwał kierowane przez Zarząd Spółki do Walnego Zgromadzenia.

W dniu 11 marca 2026 roku Spółka otrzymała projekt uchwały dotyczącej podwyższenia kapitału zakładowego od akcjonariusza Spółki, Skarbu Państwa, z propozycją zmian wraz z uzasadnieniem.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie w dniu 13 marca 2026 roku podjęło uchwałę w brzmieniu przedstawionym przez akcjonariusza.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie przyjęło uchwałę w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego Spółki o kwotę nie niższą niż 5 PLN oraz nie wyższą niż 168 632 325 PLN, tj. do kwoty nie niższej niż 495 977 425 PLN oraz nie wyższej niż 664 609 745 PLN w drodze emisji nie mniej niż 1 oraz nie więcej niż 33.726.465 akcji zwykłych na okaziciela serii E o wartości nominalnej 5 PLN każda, z wyłączeniem w całości prawa poboru dotychczasowych akcjonariuszy, kierowaną wyłącznie do Skarbu Państwa (emisja akcji serii E). Zarząd upoważniony został również m.in. do złożenia oferty objęcia akcji nowej emisji i określenia terminów, do ustalenia - za zgodą Rady Nadzorczej - ceny emisyjnej akcji serii E oraz do zawarcia umowy o objęciu akcji nowej emisji w terminie nie później niż sześciu miesięcy od dnia ww. uchwały.

Uchwała Zarządu w sprawie kontynuacji procesu podwyższenia kapitału zakładowego w drodze emisji akcji serii E oraz zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej

W związku z upływającym w dniu 13 września 2026 roku terminem określonym w art. 431 § 4 Kodeksu spółek handlowych, w którym możliwa jest realizacja procesu podwyższenia kapitału zakładowego Jednostki Dominującej na podstawie Uchwały nr 6 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Jednostki Dominującej z dnia 13 marca 2026 roku w drodze emisji akcji serii E („Obowiązująca Uchwała Emisyjna”), Zarząd podjął działania w celu umożliwienia przeprowadzenia podwyższenia kapitału zakładowego Spółki po upływie powyższego okresu. W związku z powyższym Zarząd Jednostki Dominującej zwołał Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Jednostki Dominującej, którego porządek obrad przewidywać będzie podjęcie uchwały w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego Jednostki Dominującej w drodze emisji akcji serii E kierowanej do Skarbu Państwa jako inwestora strategicznego Jednostki Dominującej, na warunkach tożsamyh do warunków przewidzianych w Obowiązującej Uchwale Emisyjnej oraz zastąpienia i uchylenia Obowiązującej Uchwały Emisyjnej.

Podpisy Członków Zarządu

Marcin Celejewski
Prezes Zarządu, Dyrektor Generalny

Małgorzata Królak
Wiceprezes Zarządu

Jacek Podgórski
Wiceprezes Zarządu

Piotr Szajczyk
Wiceprezes Zarządu

Artur Babicz
Członek Zarządu

Tarnów, dnia 10 września 2026 roku